

T. 2079

ANNAMALAI UNIVERSITY ISAI TAMIL SERIES-VOL. VIII

தமிழிசைப்பாடல்கள்

எட்டாந்தொகுதி

1945

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து இசைத்தமிழ்-வெளியீடு--VIII

சீகாழி அருணாசலக்கவிராயர்

இயற்றிய

இராம. நாடக

இசைப்பாடல்கள்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து இசைக்கல்லூரி

வீணை ஆசிரியர்

V. S. கோமதிசங்கர ஐயர் அவர்களால்

சுரதாளங்களும்

ஷ. பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழாசிரியர்

வித்துவான்

மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களால்

பாடற்குறிப்புக்களும் எழுதப்பெற்று

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால்

திருச்சி யுனிடெட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட்டில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன

1945

பதிப்பு உரிமை]

[விலை ரூபாய் 3

உள்ளுறை

1. கடவுள் வாழ்த்தும் பல்கலைக்கழக வாழ்த்தும்	
2. செட்டிநாட்டரசரின் நிழற்படம்	
3. செட்டிநாட்டரசர் வாழ்த்து	
4. இசைக்கல்லூரியின் நிழற்படம்	
5. முகவுரை (மகாமகோபாத்தியாய பண்டிதமணி திரு. மு. சுதிரேசச் செட்டியாரவர்கள்)	vii—ix
6. அருளுசலக் கவிராயர் வரலாற்றுச் சுருக்கம் (வித்துவான் திரு. மு. அருளுசலம் பிள்ளையவர்கள்)	xi—xx
7. குறியீடுகளின் விளக்கம்	xxi—xxii
8. பாடல் முதற் குறிப்பிட்டவனை	xxiii—xxv
9. இராகங்களின் பெயரட்டவனை	xxvii
10. பாயிரம், பாடல்கள் 2.	1— 11
11. பாலகாண்டம், பாடல்கள் 8.	11— 52
12. அயோத்தியா காண்டம், பாடல்கள் 8.	53—100
13. ஆரணிய காண்டம், பாடல்கள் 6.	101—142
14. கிஷ்கிந்தா காண்டம், பாடல்கள் 5.	142—173
15. சுந்தர காண்டம், பாடல்கள் 3.	173—189
16. யுத்த காண்டம், பாடல்கள் 18.	189—292

மகாமகோபாத்தியாய பீண்டிதமணி
திரு. மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியவை

தடவுள் வாழ்த்து

ஆசிரிய விருத்தம்

பூவார் மணம்போல் உலகமெலாம்
பொருந்தி யியக்கும் பெரும்பொருளே
புனிதம் நிறைந்த வுணர்வுடையோர்
புகழிற் கிடக்கும் புண்ணியனே
நவவார் கலைகள் துணிபொருளா
நவில்நா யகனே மெய்யுணர்வின்
நலமார் வடிவே யகவிருளை
நலிந்து விளங்கி நல்லன்பர்
தூவார் உளத்திற் சுடர்விளக்கே
துகளற் றெடுங்கித் தமைமறந்து
துய்ப்பாரீக் கினிய செழுந்தேனே
தோன்றாத் துணையே அறுவரெனும்
மேவார் தமைச்செற் றுளந்தெளிந்தோர்
வினைமா சறுக்கும் மெய்ப்பொருளே
விரும்பிப் பணியும் எம்மையருள்
வெள்ளத் தியைத்துக் காத்தருளே.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வாழ்த்து

கட்டளைக் கலித்துறை

கண்ணார் மணியிற் புரப்போ ரெனும்பொருட் கார்பொழிந்த
கண்ணார் நிதிரீச் செழிப்பிற் கலைப்பயிர் தான்வளர்க்கும்
அண்ணா மலைப்பல் கலைக்கழ கப்பே ரணிநிலையம்
விண்ணார் புகழொடு நாணாளு மோங்கி விளங்குகவே.

• அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவிய
• செட்டி நாட்டரசர்
உயர்திரு. டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார்

உருவச் சிறப்பு

ஊக்கம் உறுதி உணர்ச்சி யருஞ்செயலின்
ஆக்கம் அறம்புகழன் பாண்மைமுதல்—நீக்கமறக்
காண்டற் கமைந்த கவினுரு அண்ணாமலைமன்
ஆண்டகையின் நல்லுருவ மாம்.

மகாமகோபரத்தியாய—பண்டிதமணி

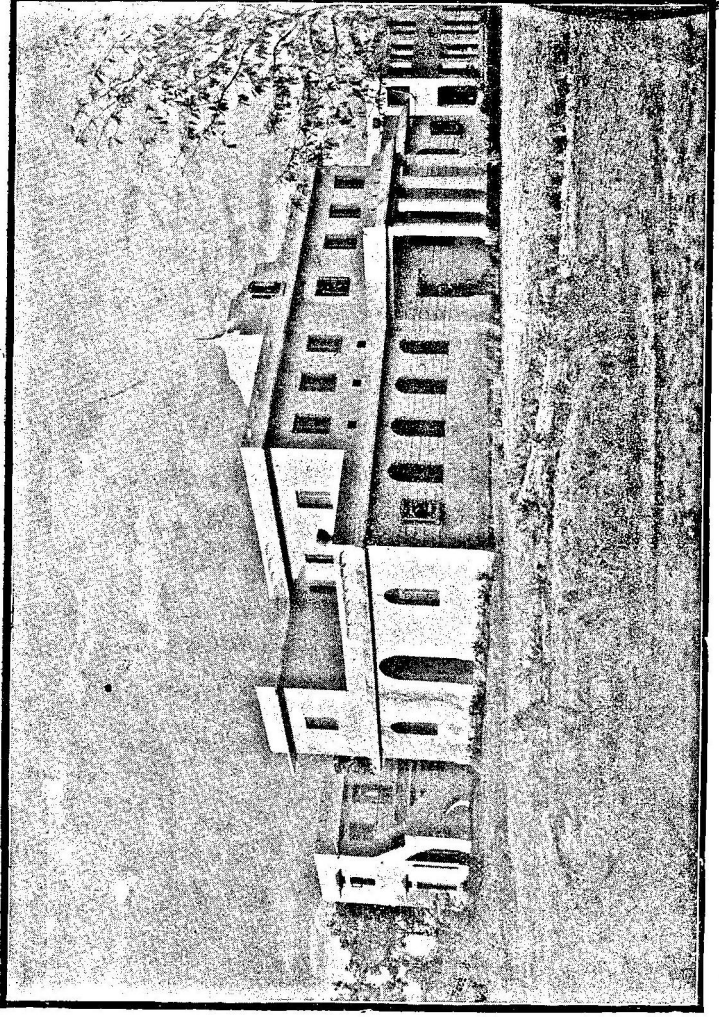
மு. கதிரேசச் செட்டியார்.

மகாமகோபாத்தியாய—பண்டிதமணி

திரு. மு. கதிரசேச் செட்டியார் அவர்கள் கூறிய

வாழ்த்து

சீர்மலி கொடையால் அறிவினால் ஆற்றாஞ்
செயற்கருஞ் செயலினால் உலகிற்
பேர்மலி புகழாற் பல்கலைக் கழகம்
நிறுவிய பெருமைபாற் சிறந்தோன்
ஏர்மலி தருநல் இசைத்தமிழ் வளர்க்கும்
ஏந்தல்நம் செட்டிநாட் டரசாம்
நார்மலி யுளத்தண் ணுமலை வள்ளல்
நலமுற நீடுவாழியவே.

இசைக்கல்லூரி (அண் னாமலைப் பல்கலைக்கழகம்)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து
தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பகுதித் தலைவர்

மகா மகோபாத்தியாய பண்டிதமணி *

திரு. மு. கதிரேசச் செட்டியார் அவர்கள் எழுதிய

முகவுரை

தமிழிசை வளர்ச்சி குறித்துச் செட்டிநாட்டரசரவர்களின் ஆதரவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முகமாக வெளியிடப் பெற்று வரும் இசைத்தமிழ் வெளியீடுகளுள் இஃது எட்டாம் தொகுதியாகும். இதன்கண் சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் அவர்கள் இயற்றிய இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள் ஐம்பது அடங்கியுள்ளன. கவிராயர் அவர்கள் இயற்றிய கீர்த்தனைகள் பலவாயினும் அவற்றுள் இதன்கண் அடங்கிய ஐம்பது உருப்புடிகளும் சரித்திரப் பகுதிக்கே அன்றி இசையரங்குகளில் கேட்போர்க்கு இனிமை பயக்கும்படி சிறந்த இசைவளத்துடன் பாடுதற்கேற்றவாறு ஆராய்ந்து தொகுக்கப்பட்டனவாகும். இக்கீர்த்தனைகள் சொற்பொருள் வளஞ் செறிந்து இசையமைப்பிற்குப் பெரிதும் இயைந்து விளங்குவனவாம். பலவகைச் சுவைகளுக்கும் நிலையமாகவுள்ள இராம சரித்திரத்தின் தகுதிக்கு இவ் இசைப் பாடல்கள் மிகவும் பொருந்தியிருத்தல் அறிஞர் உள்ளத்தை இன்புறுத்தவதாகும். மக்களால் பலகாலும் அறியப்பட்டுள்ள ஒரு சிறந்த வரலாற்றைக் குறித்து வெளிப்படும் இசைப் பாடல்கள் இசையாகிய தேனோடு கலந்து பொருள் நல நுகர்ச்சியில் ஈடுபடுத்தும் என்பது ஒருதலை. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக “அன்னை ஜானகி” என்ற பூபாள இராகக் கீர்த்தனையும், “ஆரோ, இவராரோ” என்ற பைரவி இராகக் கீர்த்தனையும், “எப்படி மனம்” என்ற உசேனி இராகக் கீர்த்தனையும், “என்பளிகொண்ட ஐயா” என்ற மோகன இராகக் கீர்த்தனையும், “காணவேணும் லக்ஷம் கண்கள்” என்ற சுருட்டி இராகக் கீர்த்தனையும், “நானே இலக்ஷ்மணன்” என்ற வேகடை இராகக் கீர்த்தனையும், “இராமன் எழுந்தருளினான்” என்ற சாவேரி இராகக் கீர்த்தனையும், “இராமா நீ இந்தக் கோபம் செய்யலாமா” என்ற சகானு இராகக் கீர்த்தனையும்

குறிப்பிடத்தக்கன. இவை இசை இனிமையாலும் சொற் பொருள் இனிமையாலும் பாடுவோர்க்கும் கேட்போர்க்கும் உள்ளம் உருகச்செய்யும் என்பது அனுபவத்தில் உணரத்தக்கது. இத்தகைய இராம நாடக இசைத் தமிழ்ப்பாடல்களைத் தொன்று தொட்டுப் பாடப்பட்டுவரும் முறையினின்று வழுவாமல் திருத்தியமைப்பது நல்லதென்று தோன்றியமையால் அம்முறையில் பயிற்சியுடைய பனங்காட்டூர் திரு. சிவராம பாகவதரவர்களைக்கொண்டு பாடச் செய்து அவர்கள் பாடிய இசையமைப்பில் சுரக் குறிப்புக்கள் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டன. இவற்றுள் 9,16,17,19,33,34 என்னும் எண் உள்ள ஆறு பாடல்களுக்கும் இசையமைத்தவர் அரியக்குடி சங்கீத ரத்னாகரம் ஸ்ரீ இராமாநுஜ ஐயங்காரவர்கள் ஆவர். ஏனைய கீர்த்தனங்களைத் திரு. சிவராம பாகவதரவர்கள் பாடக் கேட்டுச் சுரக் குறிப்புக்களமைத்து அச்சிடுதற்கு ஏற்ற நிலையில் பிரதி யெழுதிக் கொடுத்தும் சுரக் குறிப்புக்களை அச்சப் பிழை நேராமல் பரிசோதித்தும் உதவியவர்கள் இப்பல்கலைக் கழகத்தின் இசைக் கல்லூரியின் வீணையாசிரியர்களாகிய திரு. V. S. கோமதி சங்கர ஐயரவர்களும் திரு. K. S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களுமாவர். இப்பாடல்களின் இலக்கியப் பகுதிகளை அச்சப் பிழை நேராமல் பரிசோதித்தும், கீர்த்தனைகள் தொடர்ச்சியாக இல்லாமல் இடைவிட்டுத் தொகுக்கப்பட்டனவாதலின் பயில்வார்க்கு வரலாற்றிடம் தோன்ற ஒவ்வொரு கீர்த்தனைகளின் தலைப்பிலும் சுருக்கமான சரித்திரக் குறிப்பு எழுதிச் சேர்த்தும், ஆசிரியர் அருணாசலக் கவிராயரின் வரலாற்றை விளக்கி யெழுதியும் உதவியவர் இப்பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் திரு. மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களாவர்.

இப்புத்தகம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவருதற்குரிய முயற்சியை மேற்கொண்டு வேண்டுவன செய்தவர் இப்பல்கலைக் கழகத் தமிழ் விரிவுரையாளரும், தமிழிசை ஆலோசனைக் குழுவின் அமைச்சரும் ஆகிய பண்டித வித்துவான், திரு. லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியாரவர்களாவர்.

எத்துணையோ பல அருஞ்செயல்களை மேற்கொண்டு செய்துவரும் பெருங் கொடை வள்ளலாகிய செட்டிநாட்டரசரவர்கள் தமிழிசை புத்துயிர் பெற்றுச் செழித்து வளர்தலை அச்செயல்களுள் சிறந்ததொன்றாகக்கொண்டு வேண்டும்.

உதவிகளைப் புரிந்து வருதல் தமிழகத்தார் நல்வினைப்பய
னென்றே கூறலாம். நேர்ந்த இடையூறுகளாகிய களைகளைப்
பொறுமையோடு களைந்து தமிழ்சைப் பைங்கூழ் செழிக்கத்
துணைநிற்கும் அவர்கள் நன்றி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது.

இவ்வெளியீட்டிற்கு மேற்காட்டியபடி பல்லாற்றானும்
உதவிபுரிந்த அன்பர்கள் எல்லோர்க்கும் தமிழ்சை ஆலோ-
சனைக் குழுத்தலைவன் என்ற முறையில் என் நன்றியறிவைத்
தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்ப வுணர்ச்சி யினிய தமிழ்சைக்கே
என்ப துணர்மின் இருநிலத்திர்—துன்பொழிவு
வாய்ப்ப முயல்மின் மருளன்மின் மாசிரிய
ஏற்ப விழிமின் எழுந்து.

அண்ணாமலை நகர்,

16-5-1945

இராம நாடகம் இயற்றிய

அருணாசலக் கவிராயரின் வரலாறு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழாசிரியர்

ளித்துவான் திரு. மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

சேழாவன நாட்டிலே மாயூரம் என்னுந் தலத்தை யடுத்த
துள்ள தில்லையாடி. யென்னுஞ் சிற்றூரில் வேளாளர்
மரபிற் பிறந்த நல்லதம்பிப் பிள்ளை யென்பவர் ஒருவர் இருந்
தார். அவர் தாம் பிறந்த குடிக்கு ஏற்ப இளமைப் பருவத்தில்
சைன மதக் கோட்பாடுடையவராயிருந்து பின்னர்த் திருவருள்
வசத்தால் திருநீறு அக்கமாகிப் புனைந்து சைவராயினர். அவர்க்
குக் கற்பொழுக்கத்திற் சிறந்த வள்ளியம்மை யென்னும் பெண்
மணி மனைவியாக வாய்த்தனர். இவ்விருவரும் இயற்றிய நல்
வினைப் பேற்றால், அவர்கட்கு மகவாகச் சாலிவாகனசகம்
1634—விசய ஆண்டில், இராம நாடக நூலாசிரியராகிய
அருணாசலக் கவிராயர் பிறந்தனர். இவர்க்குத் தமையன்மார்
மூவர் இருந்தனர். தாய் தந்தையர் இருவரும் அருமருந்தன்ன
இக்குழந்தையை அன்போடு பேணி வளர்த்து ஐந்தாவது
ஆண்டில் ஐந்தாந்திங்களில் ஐந்தாம் நாளில் தங்குல முறைப்
பாடி தமிழ்ப் பள்ளிக்கு அனுப்பிக் கல்விப் பயிற்சி தொடங்கு
வித்தனர். “விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியும்” என்னும்
மூதுரைப்படி, தம் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு நிரம்பு முன்னரே
அப்பள்ளியிற் பயிற்சி பெறவேண்டிய கல்வியைச் செவ்வனே
கற்றுத் திறமையுடையவராயினார். எந்தப் பாடல்களையும்
இன்னிசையுடன் பாடிக் கேட்டாரையின்புறுத்தும் இயல்பு
இவர்க்கு இளமையிலேயே அமைந்திருந்தது. இங்ஙனம்
இவர் இளம் பருவத்தராயிருக்கும்போதே தாய் தந்தையர்
இருவரும் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தனர். எதிர்காலத்தில்
இவர் நிறைந்த கல்வியும் சிறந்த புகழும் பெற்றுத் திகழ்தலைக்
கண்டும் கேட்டுங் களிப்பெய்தும் பேறு அவ்விருவர்க்கும்
வாய்க்காமற் போனது மிகவும் வருந்தத் தக்கதேயாகும்.
ஆகவே, இவரைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்புத் தமையன்மாரைச்

சார்ந்ததாயிற்று. ஆயினும் இவர் தமையன்மாருடைய மேற்பார்வையில் இருந்தாரில்லை. விதியின் வழியே மதி செல்லுமென்பது உண்மையாதலால் இவர் தம்முடைய கல்வியை வளர்த்துக்கொள்ளும் அவர் மிகுதியால் தாம் பிறந்த ஊர்க்கு அணித்தான தருமபுரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சைவ மடத்தை யடைந்தார். அக்காலத்தில் தென்மொழி வடமொழிப் புலமைகளிற் சிறந்த சைவசீலராகிய தம்பிரான்கள் சிலர் அம்மடத்தில் இருந்தனர். அவர்களை யடுத்துப் பல ஆண்டுகள் அங்கிருந்து, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும் சமயநூல்களிலும் தக்க புலமை யெய்தினர். வடமொழி வடுகு என்னும் இரு மொழியிலும் ஓரளவு பயிற்சியும் பெற்றார். இயற்றமிழ்ப் பாடல்களும் இசைத் தமிழ்ப் பாடல்களும் இயற்றுந் திறமையும் இவருக்கு இருந்தது. அம்மடத்திலுள்ள தம்பிரான்கள் பலரும் இவர்க்கு ஒவ்வொரு துறையில் ஆசிரியராயினும், அம்பலவாணக் கவிராயரென்னும் பண்டாரச் சந்நிதிகளே இவர்க்குத் தமிழறிவு புகட்டிய நல்லாசிரியராயினார். இவ்வாறு கல்வி கற்று நிரம்பும் அளவில் இவர்க்கு இருபத்தைந்தாண்டுகளாயின. இவருடைய மதி நுட்பத்தையும் அறிவுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்துக்கொள்வதில் மிக்கிருந்த ஆர்வத்தையுங் கண்டு, இவர் தம் நல்லாசிரியராகிய பண்டாரச் சந்நிதிகள், ஒருநாள் இவரை யழைத்துத் தனியே இருத்திக்கொண்டு “நீர் துறவுபுண்டு இவ்வாதினத்தின் தலைமைப்பதவியை யேற்றுக்கொள்ள விரும்புகின்றீரா” என்று வினவினார். அதற்கு இவர் “அடிகளே, தாங்கள் இச்சிறியேனையும் ஒரு பொருளாக மதித்து இங்ஙனம் தெரிவித்தால் யான் யாது கூறுவேன். தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் அறத்துப்பாவில் இல்லறங் கூறிய பின்னரே துறவறங் கூறப்பட்டுள்ளது. பண்டையோர் வரலாறுகளிற் பல அங்ஙனமே கேட்கப்படுகின்றன. ஆதலால் அடியேனும் அவ்வான்றோர் சென்ற நெறியிற் செல்ல விரும்புகின்றேன்” என்று விடையளித்தனர். அவ்வுரைகேட்ட பண்டாரச் சந்நிதிகள், “அப்படியானால் உமது விருப்பப்படி செய்யும்” என்று நல்வாழ்த்துக் கூறியனுப்பினர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்வரை அச்சைவமடத்திலிருந்து கல்விபயின்று அங்கேயுள்ள எல்லோருடைய அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரியவராகிய இவர் “உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப்பிரிதல், அனைத்தே புலவர் தொழில்” என்னும் பொய்யாமொழிக்கிணங்க அவர்கள்பால்

அரிதின் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம் ஊர் வந்து சேர்ந்தார். ஆயினும் அப்பொழுதே மண்ணுசெய்து இல்வாழ்க்கையில் தலைப்பட்டாரில்லை. அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் மொழியின் கண் உள்ள அரிய நூல்கள் பலவற்றையும் இடையறாது படித்துத் தம் புலமையை நிரப்பிக்கொண்டு, முப்பதாம் ஆண்டில், அபிஷேகக்கட்டளைக் கருப்பூர் என்னும் ஊரில் தம் உறவினர் குடும்பத்திற் பிறந்த அறிவுந்திருவும் அமைந்த ஒரு மங்கையை மணந்து இல்லறம் நடத்தத் தொடங்கினர். முப்பது ஆண்டுகள்வரை கல்விப் பொருளையே பெரிதாக மதித்து ஈட்டிய இவர், பின்னர் இல்லறம் இனிது நடைபெறு தற்குச் செல்வப் பொருள் இன்றியமையாதது என்பதையுணர்ந்து காசக்கடையொன்று வைத்து அதனால் வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளை யீட்டி வந்தார்.

இவருடைய கல்வியறிவு நாளுக்கு நாள் பிறைமதிபோல் வளர்ந்து பின்னொரு காலத்தில் தமிழ்நாடெங்கணும் புகழொளி வீசி விளங்குதற்கு இவ்வாணிகத் தொழில் வாய்ப்பாயமைந்தது. அத்தொழிலில் ஓய்வுகிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் முன்னையோரியற்றிய தமிழ்நூல்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து படித்து இன்புறுவாராயினர். அன்றியும், தம் வாணிகத் துறையில் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களை உரைத்துப் பார்த்து மாற்று நிச்சயிப்பதுபோலத் தாம் ஆராயும் நூல்களையும் தம் மதிநுட்பத்தால் உரைத்துப் பார்த்து இஃது இத்தனை மாற்றுள்ளது. இஃது இத்தனைமாற்றுள்ளது என்று நிச்சயித்து வந்தனர். இங்ஙனம் மாற்றாராயுங்கால், தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனாரியற்றிய திருக்குறளும், கல்வியிற் பெரிய ராய கம்பரியற்றிய இராமாயணமுமே மாற்றாயர்ந்து விளங்கக் கண்டார். இவ்விருநூல்களிலுமுள்ள சீரிய கூரியதிஞ் சொற்களும் செவ்விய கருத்துக்களும் இவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. ஆதலால், அந்நூல்கள் இரண்டையும் இடையறாது படித்து வந்தார். அப்பொழுது, திருக்குறளுக்குச் சிறப்புப்பாயிரமாக அமைந்த திருவள்ளுவமாலையில், பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் இயற்றியதாகக் காணப்படும்

“எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதம்ே ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்” என்னுஞ் செய்யுளில்

இராமகதையும் திருக்குறளுக்கு நிகராகக் கூறப்பட்டிருத்தலை யறிந்து சிந்தித்தார். திருக்குறள் ஒப்புயர்வற்ற நீதிநூல். இராமாயணமோ அந்நீதிகளை இடையிடையே யமைத்து ஒப் புயர்வற்ற தலைவன் தலைவியர்மேல் இயற்றப் பெற்றதோர் இதிகாசம். திருக்குறள் ஓர் இலக்கணம். இராமாயணம் அதற்கு இலக்கியம் எனத் தெளிந்தார். முன்பு நூல்களை யுரைத்து மாற்றுப் பார்த்ததில் இவ்விரு பெருநூல்களும் மா றுயர்ந்தனவாகத் தாம் மதிப்பிட்டதையும் நினைந்தார். பின்பு இவ்விரு நூல்களில் எதனையுலகிற்குப் பயன்படுத்தலாமென ஆராய்ந்தார். திருக்குறள் நீதிநூலாதலால் அது கற்றவர்க்கே யன்றி மற்றவர்க்கு இனிமைபயவாது. இராமாயணமோ நீதி சாரமாகவும் வரலாற்று நூலாகவும் அமைந்திருத்தலால். கல் லாரும் கற்றவருமாகிய எல்லாரையும் இன்புறுத்துவதாகு மென வுணர்ந்து, அந்நூலையே அழுத்தமாகப் பயின்றும், பலர்க் குக் கற்பித்தும், பொது மன்றங்கள் பலவற்றில் எல்லோருங் கேட்டு மகிழும்படி இன்னிசையோடு பிரசங்கித்தும் வந்தார்.

இவ்வாறு வாழ்க்கை நடத்தி வருங்கால், தம் வாணிக நெய்தம் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைக் கொள்ள வேண்டி ஒருமுறை புதுவைக்குச் செல்லும்போது சீகாழியில் ஒரு மடத்தில் அன்றிரவு தங்கினர். அம்மடம் தருமபுர ஆதி னத்தைச் சார்ந்தது. கவிராயர் தருமபுரத்திற் கல்வி பயிலுங் கால் தம்முடன் பயின்றவரும் கார்காத்த வேளாள மரபினரும் ஆகிய சிதம்பரம்பிள்ளை யென்பவர், இல்லற மேற்கொண் டிருந்து பின்னர், பண்டாரச் சந்நிதிகளின் ஏவலால் துறவு பூண்டு கட்டளைத் தம்பிரானாக அம்மடத்திற்கு வந்திருந்தனர். சிதம்பரம் பிள்ளையும் கவிராயரும் ஒருவரையொருவர் கண்டு நெடுங்காலம் ஆயினமையால் எதிர்பாராமல் அன்று நேர்ந்த சந்திப்பு அவ்விருவர்க்கும் அளவிறந்த மகிழ்ச்சி விளைப்பதா யிற்று. அங்ஙனம் அளவளாவி இருக்குங்கால், தம்பிரான் தாம் இயற்றிய “கட்டளைமாலை” யென்னும் நூலைப் படித்துக் காட்டிக் கவிராயரிடமிருந்து அப்பொழுதே சிறப்புப்பாயிரம் பெற்றார். பின்னும், “சீகாழிப் பதிக்கு ஒரு பள்ளுப் பிரபந்தம் இயற்றத் தொடங்கி ஒரு பகுதியும் எழுதினேன். பல அலு வல்களால் அது முற்றுப்பெறவில்லை. தாங்கள் இங்கிருந்து அந்நூலை முடித்துக் கொடுத்துவிட்டே ஊர்க்குப் போகவேண் டும்.” என்று தம்பிரான் வற்புறுத்தித் தாம் எழுதியிருந்த

ஒரு பகுதியையும் கவிராயரிடங் கொடுத்தார். இவரும் அதற்கு உடன்பட்டு அன்று இரவிலேயே அந்நூலை முடித்து அதிகாலையிலெழுந்து அம்மடத்திலுள்ள அடியார் ஒருவரையழைத்து “முக்கியமானதொரு காரியத்தை முன்னிட்டுப் புதுவைக்குச் செல்கின்றேன். திரும்புங்கால் இங்குவந்து தங்குவேன். இச்செய்தியைத் தம்பிரானவர்களிடம் தெரிவித்து, இந்நூலையும் அவர்கள்பாற் சேர்ப்பிக்கவேண்டு” மெனக்கூறிப் புதுவைக்குப் போயினர். பொழுதுவிடிந்தபின், கவிராயர் முடித்துவைத்திருந்த பிரபந்தத்தைக் கண்டும் அவர் புதுவைக்குப் போயின் செய்தியைக் கேடும் தம்பிரான் வியப்புற்று அவரை யெப்பொழுதும் இவ்வூரிலேயே குடும்பத்துடன் இருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென எண்ணி, அவருக்கென்று ஒரு வீடு சித்தம்செய்து, தக்க ஆட்கள் சிலரைத் தில்லையாடிக்கு அனுப்பிக் கவிராயர் அழைத்துவரும்படி சொல்லியதாகவே அவர் குடும்பத்தார்க்குச் சொல்லி அழைத்துவரும்படி செய்து அவ்வீட்டிற் குடியிருக்கச் செய்தார்.

புதுவைக்குச் சென்ற கவிராயர் சில நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து, தம் காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு முன்பு கூறியபடி சீகாழி மடத்திற்கு வந்தார். சிதம்பரத் தம்பிரான் அவர் தம்மிடஞ் சொல்லாமல் புதுவைக்குப் போனதுபற்றிச் சிறிது வருத்தங்காட்டி, அவரை யழைத்துக்கொண்டு உலாவி வருவார்போல அவர் குடும்பத்தார் இருக்கும் புதிய வீட்டிற்குச் சென்றார். தம்பிரானோடு கவிராயர் அவ்வீட்டிற்குள் வருவது அறிந்து அவர் மனைவியார் எதிர்கொண்டார். கவிராயர் கண்டு வியப்புற்றுத் தம்மனைவியின் வாய்மொழியால் தாம் புதுவைக்குச் சென்றபின் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையுந் தெரிந்தார். தாங்கள் குடும்பத்துடன் இவ்வூரிலே இருக்க வேண்டுமென்று தம்பிரான் வேண்டிக்கொண்டதனால் அது முதல் கவிராயர் அங்கே யிருந்தார். அதனால் அவர்க்குச் சீகாழி அருஞ்சலக் கவிராயர் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. கவிராயர் அங்கு வாழ்ந்து வருங்காலங்களில் தம்பிரான் விரும்பியபடி பாடிய தனிப்பாடல்கள் பல. அவையன்றி, அசோ முகி நாடகம், சீகாழித் தலபுராணம், சீகாழிக் கோவை, அநுமார் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பல நூல்களும் இயற்றினர்.

இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் நாளில், சீகாழிக்கு அடுத்த சட்டநாதபுரம் என்னும் சிற்றூரில் வேங்கடராமையர்

கோதண்டராமையர் என்னும் அந்தணர் இருவர் இருந்தனர். சிறந்த இசைப்பயிற்சியுடைய அவ்விருவரும் கவிராயரிடம் வந்து சில சிறு தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை முறையாகக் கற்றுப் பின்பு கம்பராமாயணம் பாடங் கேட்டுவந்தனர். அப்பொழுது அவ்விருவரும் ஆசிரியரை நோக்கி “ஐயா, தாங்கள் முன்பு இயற்றிய நூல்களால் தங்கள் புகழ் எங்கும் பரவ வில்லை. இதிகாசம் இரண்டனுள் ஒன்றாகிய இவ்விராமாயணத்தை ஒரு பிரபந்தமாகச் செய்தால் உலகம் உங்களைக் கொண்டாடும்” என்றனர். தமக்கும் அத்தகைய எண்ணம் இருந்தமையால் அவர்கள் கூறியது உண்மையென்று உணர்ந்தார். ஆனால், இராம சரிதத்தைக் கம்பர் விருத்தப்பாக்களாற் பாடினர். பாஷ்பாரதி யென்பவர் சந்தவிருத்தமாக இயற்றினர். மற்றும் பலர் பலவகைப் பாக்களாற் பாடியுள்ளார். இவற்றின் வேறாக எந்த முறையில் இயற்றுவதென்று ஆராய்ந்தார். இராம சரிதத்தை இதுவரை எவரும் இசைப்பாடல்களாக இயற்றாமையாலும், எளிய இனிய நடையிலமைந்த இசைப் பாடல்களே பெண்டிர் பேதையர் முதலிய பலருங் கேட்டு இன்புறுதற்கு ஏதுவாம் என்பதனாலும், இசையறிவு படைத்த தம் மாணவராகிய அந்தணர்களால் விரைவில் எங்கும் பாடிப் பரவும்படி செய்யலாமென்ற எண்ணத்தாலும் கீர்த்தனை வடிவில் அமைப்பது என்று முடிவு செய்து, பாலகாண்ட முதல் யுத்த காண்டத்தில் அங்கதன் தூதுவரை இடையிடையே கண்ணிகளும் விருத்தங்களும் கலந்துவரப் பாடித் தம் மாணவர் இருவர்க்கும் அவற்றைக் கற்பித்தார். அவர்களும் ஆர்வத்துடன் கற்றுக்கொண்டு சென்னை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று செல்வர்கள் முன்னிலையில் தம் இசைவளத்தால் அப்பாடல்களை இனிமையாகப் பாடிப் பரிசுகள் பல பெற்றுத் திரும்பினர். சிலகாலத்திற்குள் கவிராயர் பாடல்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவின. அதனால் ஊக்கம் உண்டான மையாலும் தம் மாணவரின் தூண்டுதலாலும் யுத்தகாண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதியையும் பாடி முடித்து அந்நூலுக்கு “இராம நாடகக் கீர்த்தனை” யெனப் பெயர் சூட்டினர். இந்நூல் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டமைக்குக் காரணம், எளிய இனிய தமிழ்ச் சொற்களாலும் வழக்குச் சொற்களாலும் இசை நாடகங்கட்கு ஏற்ற முறையில் எழுதப்பட்டிருந்தலும், கம்பராமாயணக் கருத்துக்களும் சொற்பொருள்களும்

எங்கும் மிளிரும்படி ஆக்கப்பெற்றிருத்தலுமேயாகும். இக் காரணங்களால் இந்நூல் யாவரும் போற்றத்தக்க முறையில் அமைந்தது.

இங்ஙனம் நூலை யெழுதி முடித்தபின், கம்பர் இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய திருவரங்கத்திலேயே இந்நூலையும் அரங்கேற்றவேண்டுமென்றெண்ணி அங்கே சென்று, அரங்கநாதர் கோயில் அதிகாரிகளைக் கண்டு தம் எண்ணத்தை வெளியிட்டார். அவ்வதிகாரிகள் கவிராயரை நோக்கி “முன்பு கம்பர் இராமாயணம் பாடியபோது பிராட்டியார் சந்நிதியில் பெருமானை யெழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தலைமையிற் கூடிய பேரவையில் அவர் தம் நூலை யரங்கேற்றினார். அப்பொழுது பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. அவர் இயற்றிய நூலையே நீர் நாடகமாகப் பாடியிருத்தலால் பெருமாள் உத்தரவு கொடுத்தால் அதனை யிங்கே அரங்கேற்றுதற்கு யாங்கள் உடன்படுவோம்” என்றனர். அதன்பின் கவிராயர் தனியே ஓரிடத்திலிருந்து அரங்கநாதரை நினைந்து “ஏன் பள்ளிகொண்டிரையா ஸ்ரீரங்கநாதரே, ஏன் பள்ளிகொண்டிரையா” என்று தொடங்கும் பாடலைப் பாடினார். இதனால் திருவுள்ளம் உவந்த பெருமாள், அன்று இரவில் கவிராயர் கனவில் ஒரு வைணவப் பெரியார் வடிவுடன் தோன்றி “கம்பர் இராமாயணத்தை யரங்கேற்ற வந்தபொழுது ‘நம் சடகோபனைப் பாடினையோ’ என்று பெருமாள் கேட்டார். கம்பர் சடகோபர்மேல் அந்தாதி யொன்று பாடினார். அதன் பின்னர் நூலரங்கேறியது. அவ்வாறே நீரும் உம்முடைய நாடகத்தில் நம்பெருமானுடைய பரிசனங்களைப் பாடினால் உமது நூலும் அரங்கேறும்” என்று கூறி, இவ்வாறே கோயிலதிகாரிகள் கனவிலுந் தோன்றி “கவிராயரால் நம்பரிசனங்களைப் பாடு வித்துக்கொண்டு அவர் நூலைக் கேளுங்கள்” என்று கட்டளை யிட்டு மறைந்தருளினர். பொழுது புலர்ந்தபின் கவிராயரும் கோயிற் பணியாளரும் தம்முட் கலந்து தாம் கண்ட கனவுகள் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமுற்றிருத்தலை அறிந்து இது பெருமாளின் திருவுளப் பாங்காகும் என்று கூறினர். பின்பு கவிராயர் தம் நாடகத்தில் தோடயம்பாடி அதில் அனந்த கருட விசுவசேனா, பஞ்சாயுதங்கள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் ஆகிய அனைவரையும் அமைத்தார். அப்பால், கம்பராமாயணம் அரங்கேற்றிய மண்டபத்திலே பங்குனி அத்தநாளில் திரு

வரங்கத் திருமுற்றத்து அடியூர் முன்னிலையில் கவிராயர் நூலும் அரங்கேறியது. கோயில்திகாரிகள் அவர்க்குப் பல வகையான பரிசுகளும் மரியாதைகளும் வழங்கினர்.

அதன்பின், அந்நாளில் தஞ்சையை ஆண்டுவந்த துளசி மகாராசர் அவைக்களத்தில் தம் நூலை அரங்கேற்ற எண்ணி அங்கே சென்றார். அப்போது சென்னை நவாப்பின் படைகளால் தஞ்சைக் கோட்டை முற்றப்பட்டிருந்தது. அதனால் அரசரைக் காண இயல்வில்லை. புதுவை நகரில் பெருஞ் செல்வரும் செல்வாக்கு உடையவருமாயிருந்த ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை யென்பவரிடம் தம் நூலைப் பாடிக் காட்டச் சென்றார். இவர் தஞ்சைத் துளசி மகாராசருக்குச் சிறந்த நண்பராதலால் அவர் கேட்பதற்கு முன் தாம் கேட்பது முறையன்று என்று கூறிக் கவிராயருக்குத் தக்க மரியாதைகள் செய்து, சென்னையிலுள்ள தம் நண்பராகிய மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியாருக்குத் திருமுகங் கொடுத்து அவரிடம் அனுப்பினார். கவிராயர் சென்னைக்குச் சென்று மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை யளித்த திருமுகத்தையும் பின்வரும் சீட்டுக் கவியையும் அனுப்பினார்.

சீட்டுக்கவி

“சித்திதரு கிறவல்லி பத்திதரு கிறவல்லி தேவர்கள் வணங்கும்வல்லி
தில்லைநா யகவல்லி சிவகாம வல்லியிரு திருவிழிக் கருணையாலே
சத்தியவர் சுகனென்று பூமண்ட லாதிபர்கள் தாமெங்க ணுந்துதிக்கும்
சகலபா ஷாநிபுண மணலிமுத் துக்கிருஷ்ண சதுரகீ வாழிகண்டாய்
நத்துமலர் குவளைநான் மதியம்நீ செஞ்சாலி நான்கருவி-மழைமேகநீ
நளினநான் பரிதிநீ பிள்ளை நான் அன்னைநீ நான்கலினுன் வழிநீக்காண்
சுத்தமுள ராமா யணந்தனைக் கொண்டுனது சுமுகமது பெறவருகிறேன்
சொற்பொருள் அறிந்தளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே துணையாக
வேணுநீயே”

இவ்விரண்டையுங் கண்டு மகிழ்ந்த முதலியார், கவிராயரை அழைத்துத் தக்கவாறு உபசரித்து, கல்வியாளரும் செல்வர்களும் நிறைந்த பெரிய சபை கூட்டி இராமநாதக முழுதும் விரிவாகப் பிரசங்கம் செய்து முடித்ததற்கு வேண்டும் வசதிகளைச் செய்துதவினார். பல நாட்களாக ஆண் பெண் ஆகிய இரு பாலரும் வந்திருந்து ஆர்வத்துடன் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். இரா

மர் பட்டாபிஷேக நாளன்று முதலியார் கவிராயருக்கு வரிசைகள் பல வழங்கினர். அவற்றைக் கவிராயர் பாடிய செய்யுளால் அறியலாம்.

“கனந்தந்தான் கனகாபி ஷேகந் தந்தான்
கனங்கமில்லாக் கருப்பொருளை யழைத்துத் தந்தான்
மனந்தந்தான் முடிசூட்டு மாலை தந்தான்
வாணிசிங்கா தனத்திருத்தி வரிசை தந்தான்
இனந்தந்தான் இராமகதை யெவர்க்குந் தந்தான்
எனைராமா யணக்கவிஞன் எனப்பேர் தந்தான்
அனந்தந்தான் மணலிழுத்துக் கிருஷ்ண பூமான்
அகந்தந்தான் இருமையிலுஞ் சுகந்தந் தானே”

இவ்வாறு மணலிழுத்துக்கிருஷ்ண முதலியாரால் பல பரிசுகள் பெற்ற கவிராயர், லிங்கப்ப செட்டியார் குமாரராகிய தேப்பெருமாள் செட்டியார்க்கு அடியிற் குறிக்கப்பெற்ற சீட்டுக்கவியை யெழுதி யனுப்பினார்.

சீட்டுக்கவி

கணிகொண்ட பஞ்சலட் சணமும்ரா மாயணக்
கடலையும் உணர்ந்த புலவன்
கவிராசர் புகழ்கின்ற காழி யருணாசலக்
கவிராயன் எழுதும் ஓலை
மணிகொண்ட மார்பிலிங் கப்பமகி பாலன்
மகிழ்ந்த சுதன் வணிகர திபன்
வருஞ்சீர் படைத்ததேப் பெருமாள் மகிபனிதை
மனமுவந் தினிது காண்க.
அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுரை செய்ததும்
அதற்குவெகு மதிசெய்ததும்
அதுநமக் குபகார மானதும் இப்புலியில்
அறியாத பேரு முளரோ
பணிகொண்ட ராமகீர்த் தனையுமப் படியே
பரிந்துரீ கேட்கு வேண்டும்
பாரில்ல ராயிரம் பிறைகண்டு ரீபொருள்
படைத்து வாழ்ந் திடுகமாதோ”

இப்பாடலைப் பார்த்துச் செட்டியார் தக்க வரிசைகள் வழங்கினார்.

முன்பு தஞ்சைக் கோட்டையை முற்றியிருந்த மதார் மல்க் நவாப்பும் துளசிமகாராசரும் தம்முள் ஒற்றுமையாகி உடன்பாடு செய்துகொண்டமையால் கவிராயர், துளசிமகாராசரையும், புதுவை ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையையும், உடையார் பாளையத்து மன்னராகிய உவரங்கப்ப உடையாரையும், வேறு சில குறுநில மன்னர்களையும் கண்டு, தனித்தனியே அவர்கள் முன்னிலையில் தமது நூலைப் பிரசங்கித்துக் காட்டிச் சிறந்த வரிசைகள் பெற்றார்.

இங்ஙனம் இவர் ஈட்டிய பொருளைக்கொண்டு சீகாழியிலிருந்து தம் குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திவந்தார். கவிராயர் தலையில் தாழ்வடம் மேனியில் திருநீற்றுப்பூச்சு முதலிய சிவ சின்னங்களைப்பூண்டு தூய வெள்ளாடையுடுத்துச் சைவ தவக் கோலத்துடன் விளங்கினார். இவர் தமது திருமணத்துக்குப் பின் தில்லையாடியில் பன்னிரண்டு ஆண்டும் பின்னர்ச் சீகாழியில் இருபத்தைந்து ஆண்டும் வாழ்ந்தனர். தம் அறுபதாம் ஆண்டில் இராம நாடகத்தைப் பாடி முடித்தனர். இவர்க்கு மூன்று புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். அவருள் முத்தவர் அம் பலவாணக் கவிராயர். இவருடைய புதல்வராகிய சுப்பராயக் கவிராயர் என்பவர் இவ்விராம நாடகக் கீர்த்தனைகளைப் பாடிப் பொருள் கூறுதலில் மிக வல்லுநராயிருந்தார். இங்ஙனம் தமிழ்நாடு முழுதும் தம்புகழ் பரப்பிச் சேரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்த தம் கவிராயர் தமது அறுபத்தேழாம் ஆண்டில் (விகாரி—ஆனி) இறைவன் திருவடி நிழல் எய்தினார். இவர் பிறந்து இன்றைக்கு 233 ஆண்டுகளும், இராமநாடகம் பாடி அரங்கேற்றி 173 ஆண்டுகளும், இறைவன் திருவடி நீழலெய்தி 166 ஆண்டுகளும் ஆயின. இக் கவிராயருடைய புகழும் அப்புகழ்க்குக் காரணமாகிய இராம நாடகமும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளால் என்றும் நின்று நிலவுக.

குறியீடுகளின் விளக்கம்

ஆ	ஆரோகணம்.
அ	அவரோகணம்.
ப	பல்லவி.
அ. ப.	அனுபல்லவி.
ச	சரணம்
*	இது பாட்டின் சாகித்தியத் துவக்கத்தைக் குறிக்கும்.
,	இது ஒரு அட்சரகால நிறுத்தத்தைக் குறிக்கும்.
;	இது இரண்டு அட்சரகால நிறுத்தத்தைக் குறிக்கும்.
	இது ஒரு தாளவட்டத்தின் பகுதியைக் குறிக்கும்.
	இது ஒரு தாளவட்டத்தின் முடிவைக் குறிக்கும்.
-	இது சரங்களுக்கு இடையே இடப்பட்டிருந்தால் அங்கந்த இராகத்திற்குத் தக்கபடி பதங்களை (சர அடுக்குகளை)ப் பிரித்துப் பாடுவதைக் குறிக்கும்.
.	இது சரங்களுக்கு மேலிருந்தால் தாஸ்ஸ்தாயியையும், சரங்களுக்குக் கீழிருந்தால் மந்த்ரஸ்தாயியையும், சாகித்தியத்தைத் தொடர்ந்துவந்தால் அகார, இகார, உகாரங்களையும் குறிக்கும்.
=	இது சரங்களின் இடையே இடப்பட்டிருந்தால் ரூபகம், சாய்ப்பு, சம்பை இம்மூன்று தாளங்களில் வரும் இரண்டாவது தட்டைக் குறிக்கும்.
—	இது சரங்களுக்குக் கீழிருந்தால் மத்திமகாலம் என்பதைக் குறிக்கும். (அதாவது இரண்டாங்காலம்).
—	இது சரங்களுக்குக் கீழிருந்தால் துரிதகாலம் என்பதைக் குறிக்கும். (அதாவது மூன்றாங்காலம்).

இது சாங்களின்மேல் இடப்பட்டிருந்தால், அந்தந்த இராகத் திற்குத் தக்கவாறு சாங்களை அசைத்துக் கம்பிதமாகப் பிடிக்கவேண்டும் என்பதைக் குறிக்கும்.

இது சாங்களுக்கு மேலிட்டிருந்தால் வேறு சாஸ்தானம் என்பதைக் குறிக்கும். (உதாரணம்) காம்போதிக்கு வரும் காகலி நிஷாதம், பைரவிக்கு வரும் சதுசுருதிதைவதம் இன்னும் இவ்வாறு வரும் சாங்களையுங் குறிக்கும்.

இது பல்லவியின் முடிவையும், அனுபல்லவியின் முடிவையும் குறிக்கும்.

இப்புத்தகத்தில் காணப்படும் “சாய்ப்பு” என்பதை “மிசிர சாய்ப்பு” எனக் கொள்க. ஷே தாளங்களில் எழுதிய கீர்த் தனங்கள் (3—4) ஆக 7 அட்சரங்களாகவும் (6—8) ஆக 14 அட்சரங்களாகவும் சாப்படுத்தி எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

பாடல் முதற்குறிப்பட்டவனை

தொடர் எண்	முதற்குறிப்பு	இராகம்	மேளம்	தாளம்	பக்க எண்
1	அக்கினி பகவானே	ஆனந்த பைரவி	20	ஆதி	180
2	அரசு செய்வதென்ன	சௌராட்டிசம்	17	"	162
3	அறிவார் ஆர்	† முகாரி	22	சாய்ப்பு	102
4	அன்னைசானகி	பூபாளம்	15	ஆதி	47
5	ஆதிதேவனே	மத்தியமாவதி	22	சாய்ப்பு	156
6	ஆரென்று ராகவனை	உசேனி	20	ஆதி	121
7	ஆரேர இவர் ஆரேர	† பைரவி	20	"	41
8	இங்கே யிருங்காணும்	† கல்யாணி	65	"	91
9	இத்தனை கோபமும்	யதுகுல காம்போதி	28	"	79
10	இந்த மனத்தரவேணும்	மத்தியமாவதி	22	"	54
11	இந்த யோசனையேன்	கல்யாணி	65	திரிபுடை	231
12	இந்த விபிஷணன் மீது	† கமாசு	28	ஆதி	190
13	இந்தா விபிஷண	பரசு	51	"	208
14	இருந்தானே ராமச்சந்தரன்	அடானு	29	"	109

† இக்குறியுள்ள கீர்த்தனைகளுக்கு "சங்கீத ரத்னாகரம்" அரியக்குடி இராமானுஜ ஐயங்கார் அவர்கள் வர்ணமேட்டமைத்து உதவினார்கள்.

தொடர் எண்	முதற்குறிப்பு	இராகம்	மேளம்	தாளம்	பக்க எண்
15	உன்னது மகிமை	பந்துவராளி	51	சாய்ப்பு	256
16	எங்கே வைத்திருந்தாய்	தோடி	8	ஆதி	226
17	எப்படி மனந்துணிந்தோ	† உசேணி	20	சாய்ப்பு	83
18	எழுந்தாளே பூங்கோதை	பிலகரி	29	ஆதி	268
19	என் கனவைக் கேளாய்	சங்கராபரணம்	29	"	174
20	என் பாக்கியமே	சுருட்டி	28	திரிபுடை	67
21	என் வார்த்தைதனை	காம்போதி	28	ஆதி	245
22	என்ன செய்வேன் சிதை	ஆனந்த பைரவி	20	"	127
23	ஏதுக்கு வருந்துகிறாய்	சாவேரி	15	"	262
24	ஏனின்த மதி குறித்தாய்	கேதாசம்	29	"	143
25	ஏன் பள்ளிகொண்டரையா	மோகனம்	28	"	6
26	ஏன் வந்தாய் தம்பி	சங்கராபரணம்	29	சாய்ப்பு	237
27	ஐயேன் உன் மகிமை	அசாவேரி	8	ஆதி	251
28	காட்சியுடனே	அசாவேரி	8	"	287
29	காணவேணும்	சுருட்டி	28	சாய்ப்பு	114
30	கேளடாராவனா	ஆரடி	29	ஆதி	220
31	சீரணம் சரணம்	† செளராட்டிரம்	17	சாய்ப்பு	196

32	சாமிரகுராமர்
33	கிங்காரஞ் செய்தானே
34	குடாமணி கண்ட
35	சேருங்கதழில் சேருவேன்
36	சொன்னான் பூராமன்
37	நானே லட்சுமணன்
38	பாப்பிரமமசொருபமே
39	பிள்ளையில்லாத
40	மோசம் வராதையா
41	ராகவனே சரணம்
42	ராசராசர்க்கும்
43	ராமனுக்கு மன்னன்
44	ராமனைத் தருவாயே
45	ராமன் எழுந்தருளினான்
46	ராமன் வதுக்கு
47	ராமா நீ இந்த
48	வந்தான் வந்தான்
49	வருகிறோடு வாராடு
50	விநாயகா சரணம்

சாவேரி	15	150
கேதாரச் செகளோ	28	281
தன்யாசி	8	184
ஆனந்தபார்வி	20	96
வேகடை	29	214
வேகடை	29	71
கௌளிபந்து	15	21
துவசாவந்தி	28	16
முகாரி	22	35
புன்னாகவராளி	8	203
பைரவி	20	12
தேரடி	8	60
மோகனம்	28	26
சாவேரி	15	278
ஸ்ரீராகம்	22	31
சகானு	28	133
மத்தியமாவதி	22	272
கல்யாணி	65	168
நாட்டை	36	2

இந்நூலில் அடங்கியுள்ள இராகங்களின்

பெயரட்டவணை

எண்	இராகம்	பாட்டு எண்
1	அசாவேரி	43-50
2	அடாண	20
3	ஆரபி	38
4	ஆனந்த பைரவி	18-23-31
5	உசேனி	16-22
6	கமாசு	33
7	கல்யாணி	17-29-40
8	காம்போதி	42
9	கேதாரகௌளை	49
10	கேதாரம்	25
11	கௌளிபந்து	5
12	சகாண	24
13	சங்கராபரணம்	30-41
14	சாவேரி	26-45-48
15	சுருட்டி	13-21
16	சௌராட்டிரம்	28-34
17	தன்யாசி	32
18	துவசாவந்தி	4
19	தோடி	12-39
20	நாட்டை	1
21	பந்துவராளி	44
22	பரசு	36
23	பிலகரி	46
24	புன்னாகவராளி	35
25	பூபாளம்	10
26	பைரவி	3-9
27	மத்தியமாவதி	11-27-47
28	முகாரி	8-19
29	மோகனம்	2-6
30	யதுகுல காம்போதி	15
31	வேகடை	14-37
32	ஸ்ரீராகம்	7

அருணாசலக்கவி அவர்கள்

இயற்றிய

இராம நாடகப் பாடல்கள்

இப்பாடல்களின் இசையமைப்புகள் கொல்லங்கோட்டுக்குச் சமீபமுள்ள பனங்காட்டுர் திரு. சிவராம பாகவதர் அவர்களால் உதவப்பெற்றன.

இவற்றிற்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து இசைக்கல்லூரி வினையாகிரியர்கள் திரு. V. S. கோமதிசங்கர ஐயர் அவர்களாலும், திரு. K. S. நாராயணசாமி ஐயர் அவர்களாலும் இசை அமைப்புகள் திருத்தி அமைக்கப்பெற்றன.

ஆசிரியர், தாம் பாடத்தொடங்கிய இராம நாடகம் என்னும் இந்நூல் இடையூறின் இனிது நிறைவேறுதற் பொருட்டுத் தம்வழிபடு கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமானை வணக்கஞ் செய்கின்றார்.

இராகம் : நாட்டை
தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச கா. ம ப நீச்
அ. : ச் நீ ப ம ரீ ச

பலலலி.

{ 36-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

விநாயகா சரணம் சயசய—விநாயகா சரணம்.

விநாய.

அனுபல்லவி

அநாத ரட்சகனே கசமுகனே—ஐங்கரனே சிவசங்கரன் மகனே

விநாய.

சரணம்

1. அன்பிலாத பேயன் என்னுடைய—அறிவுவிளங்கவே துணைவருவாயே
என்குல தெய்வம் நீயே இந்த—இராம நாடகத்துக் கனுக்கிரகிப்பாயே

விநாய.

2. வான்வர் பணிலேவானே நல்ல-வாக்குத் தந்து காத்தருள் சீமானே
நான் உன தடியேனே ராம-நாடகத்துக் கருள் புரி நீதானே

விநாய.

3. உண்மை ஞானந்தோணும் உன்றன்-உதவியாலே நல்ல புத்திகள் புணும்
நன்மை யெய்திங் காணும் ராம-நாடகத்தைச் சொலநீ முன்னிற் கலேணும் விநாய.

ப. நிச்நிபா, மா - மகபமரிச - மக | மாபா ; ; - | நிநிபமகமபநி ||

வி . . . நா . ய - கா . . . - ச ர ணம் . . . - ச ய ச ய

2. ச்ரிச்நிச்நி - பநிபயமமரிச - மக | மாபா ; ; - | ச்நிபமகமபநி ||

வி . . . நா . . . ய . . . கா . . . - ச ர ணம் . . . - ச ய ச ய

3. {ச்நிச்ரி, ச்ரி - பபமமரிச - மம | ரீ ; ; ; - | சா ; ; ; }

வி . . . நா . ய . - கா . . . - ச ர ணம் . . . - ச ர

அ. ப. நிபாமகசகமபா - நிபச்நிச்ரி - | ரீச்நிச்ரி - ச்நி | பாபம - கமபநி ||

அநாதரட்சகனே - கசமுகனே - ஐங்கரனே - சிவ, சங்கரன் - மகனே

2. ச்நிச்சிபமகசகமபா-நிபச்சீ- |ச்மாக்க்நிச்சா-ச்சி|ச்நிச்சிபம-கமபநி||
அ.நா. . . தரட்சகனே-கசமுகனே- ணங். கரனே-சிவ சங். . . கரன்-மகனே.

{ச்/நிச்சீ, சா,ச்சி-பபமரிச-மம | நீ ; ; ; - | சா ; ; ; - }

3. பா மரீச-மகமபா-பா ப ப ப - | மகமப-பநிமப - | ம ப ச்நிச்சா சா
அன்பிலாத-பே.யன்-என்னுடைய- அறிவுவி-ளங்கவே- துணைவருவாயே

2. பாமபமகசா-நிசபமப-மகமபப- |ச்நிபமகமபநி | ம ப ச்நிச்சீ சா
அன்பிலா... த-பே.யன். -என்னுடைய- அறிவுவிளங்கவே துணைவருவாயே

3. ச்நிச்சிபாமபமகசா-நிசகமபநிச்சாநிமப | மகமபநிபச்சா |ச்நிமபச்சா
அன்..பிலா... த-பே.யன்...-என்னுடைய அறிவுவிளங்கவே துணைவருவாயே

ச்நிச்சச்சா க் த் - - ம்ப்ம்ரி சாச் - |ச்நிச்சிச்சிபநி - |ச்நிபமகமபநி||
என்குலதெய்வமும்-நீ... யேஇந்த- ரா.மநா.டகத்துக் - கனுக்கிப்பா.யே.

{ ச்நிச்ரீ, சா, ச்நி - ப பமமிசரமம் | ரீ ; ; ; | சா ; ; ; }
 வி நா . ய கா ச ர ண ம

கம்பர் இராமாயணம் பாடி அரங்கேற்றம் செய்த திருவாங்கத்துப் பெருமாள் திரு முன்பே தாமும் இந்நூலை அரங்கேற்ற வேண்டுமெனக் கருதி ஆகிரியர் அங்கே சென்றபோது, அக்கேசாயில் அதிகாரிகள் இந்நூலாசிரியரை நோக்கி, எங்கள் பெருமாள் கீர்தியற்றிய நூலைக் கேட்க உடன்பாடு காட்டுவாராயின் யாம் கேட்போம் என்றபோது இவர் பெருமானைக் குறித்துப் பாடியது.

இராகம் : மோகனம்
 தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரீ க ப தா ச்
 அ. : ச் தா ப கா ரி சா

{ 28-வது மேளத்திற்
 பிறந்தது.

பல்லவி

ஏன் பள்ளி கொண்டீர் ஐயா—பூரங்கநாதா
ஏன் பள்ளி கொண்டீர் ஐயா

ஏன்.

அனுபல்லவி

ஆம்பல் பூத்தசைய் பருவத மடுவிலே
அவத ரித்திரன் டாற்று நடுவிலே

ஏன்.

சுருணம்

1. கோசிகன் சொல்குறித்ததற்கோ—அரக்கி—குலையில் அம்புதெறித் ததற்கோ
சசன் வில்லைமுறித் ததற்கோ—பரசு—ராமன் உரம்பறித் ததற்கோ
மாகி லாதமிழி லேசன் பெண்ணுடன் வழிநடந்த இளைப்போ
தூசி லாதகுன் ஓடத்தி லேகங்கைத் துறைகடந்த இளைப்போ
மீசரம் ஆம்சித்ர கூடச் சிசுரக்கல் மிசைநடந்த இளைப்போ
காசினி மேல்மா ரீசன் ஓடிய கதிதொடர்ந்த இளைப்போ—ஓடித்
களைத்தோ தேவியைத்தேடி இளைத்தோ மரங்கள்ஏழும்
தொனைத்தோ கடலைக்கட்டி வளைத்தோ இலங்கையென்னும்
காவல் மாநகரை இடித்த வருத்தமோ
ராவ் னானிகளை அடித்த வருத்தமோ.

ஏன்.

2. மதுரையி லேவரும் கனையோ—முதலை—வாய்மக னைத்தருங் கனையோ
எதிர்எரு தைப்பொருங் கனையோ—கன்றை—எடுத்தே றிந்தபெருங் கனையோ
புதுமை ஆனமுலை உண்டு பேயின்உயிர் போக்கி அலுத்திரோ
அதிர ஓடிவரும் சூதிரை வாயையிரண் டாக்கி அலுத்திரோ
துதிசெய் கோவியர் ஆடைகள் பலவுந் தூக்கி அலுத்திரோ
சதிசெய் காலினால் காளிங்கள் மணிமுடி தாக்கி அலுத்திரோ—மருதம்
சாய்த்தோ ஆடுமாடுகள் மேய்த்தோ சகடுநுளை
தேய்த்தோ கஞ்சன்உயிரை மாய்த்தோ அர்ச்சுனனுக்காச்
சாரதி யாய்த்தேர் விடுத்த வருத்தமோ
போரிலே சக்கரம் எடுத்த வருத்தமோ

என்.

3. படிதனில் மெத்தவும் நானே—உம்மைப்—புரம்என லேஅடுத்தேனே
அடி மைகொள் வீர்என்னைத் தானே—செம்பொன்—அணி அரங் கப்பெரு மானே
தடம். உறைந்தகரும் பாறை சாபமது தடுத்துரட் சித்திரே
விடஒண் னாதகா காசுர னுக்கொருகண் விடுத்துரட் சித்திரே
கொடுமை கொண்டமுத துரோபதைக் குத்துகில் கொடுத்துரட் சித்திரே
மடுவில் ஆனைமுன் ஓடி முதலையை மடித்துரட், சித்திரே—அதுபோலே
வாரும் கிருபைக் கண்ணுலே பாரும் மனக்கவலை
திரும். ினைத்தவந் தாருந்தாரும் என்சாமி

வட்ச மேவுமக லட்சுமி யுடன்பெரும்
பட்சம் ஆகஎன்ன ரட்சிக்க எழுந்தும்

ஏன்.

ப. ; - * க பா ரீ ச - சா தா - சா ரீ கா ; ; - க க | ரி - கா ப - தா சா ||

. - ஏன் பள்ளி - கொண் . - ட ரை யா . - டு ரங்க - நா தா

; - * த நி ச் தா ப - கா த ப க ரி - க ப த ச் ; - ச் த ப க ரி - த ப ரீ சா ||

. - ஏன் பள்ளி - கொண் . - ட ரை யா . - டு ரங்க - நா தா

2. ; - * க தபதாப ரீ ச - சா ரிசசது-சா ரீ கா ; ; - க க | ரி - கா ப - தச் ரீ க்ரி ||

. - ஏன் பள்ளி - கொண் . - ட ரை யா . - டு ரங்க - நா தா

{ சா . - * ச் தா ரி ச் த ப ப - கா த ப ப க - க ரி ரி ச | ச ரி க ப த ச் ; ; த ச் த ப | ரீ ; சா ; }
ஏ . - * ஏன் பள்ளி - கொண் . - ட ரை யா . - டு ரங்க - நா தா

அப. ; - * கா கா பா ; பா - தா தா | ; - ப தா ச் தா - | சா சா த ப தா ||

- ஆம் பல் பூ த் த - சை ய . - ப ரு வ த - ம டு வி . லே

தப் - * தப் பக கா பா ; பா - க பதப் தா | ; - ப தா ச் தா - | சா சா தப் தா. ||
 ஆம் . . பல் பூ த்த - சை . . ய . - ப்ரு வ த - ம டு வி . லே
 ; - * ப தக் கி ரிச் சா - ச் த . நிச் சா - ப க | பா - த ச் தா பா | ப க தப் ப க ப க ரி ||
 அவ த . ரி . த் - த . இ . . - ர ண் டா - ற் று ந . டு . வி . லே .

சரி - *
 “ஏன் பள்ளிகொண்டரையா” பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும் }
 ||

ச. ; - * க தப் ப க ரி - சா ; சா தர் - | சா ரீ கா ; - | ; - க க ப த ச் சா ||
 கோ . . சி கன் - சொ ல் கு றித் - த தற் கோ . - . - அ . ர க் கி
 ; - * த் சா த பா ப க - த ப க ரி ச ரி | கா த ப ரி ; - | ச ரிக ப ரி காரி சா ; ||
 கு லை யி ல் ம் பு . - தெ . றி த்த . தற் கோ
 ; - * ச் தப் ப க ரி ச - ச ரி க ரி சா ச த - | சா ரீ கா ; - | ; - க ப த் சா ||
 ஈ . . ச ன் . - வி ல் லை . மு றி த்த - த தற் கோ . - . . - ப ர . ச

|| * க்நிச்ச்தப - ககதபகநிசரி - || கா த ப கா , ி | சநிகப ரீ சா ; ||
 - - ரா . மன் . - உ . ர ம் ப . றி த் - த த ற் கோ

|| கா க பா ப - க ப த க் ச் - ச் த ப கா - || ப த் ச் த ப க - ப த | ச் த ச்ரி ; ; ||
 மா சி லா த் - மி திலே . சன் - பெண்ணுடன் - வழி நடந்த - இளைப் போ

|| தா த க்நிச்ச்தச் - நிச்ச்ச்தா த ப - || ப த் ச் த ப க - த ப | தா ; த் ச் த ப ||
 தூசிலா . தருகன் - ஓ . டத் திலே கங்கைத் - துறைகடந்த - இளைப் போ

|| கா க க பா - க ப த் ச் - த் ச் த ப க - || ப த் ச் த ப க - த ப | தா த ப க ப க ரி ||
 மீ சு ர மா ம் - சித்ரகூ . டச் - சிகரக்கல் - மிசை நடந்த - இளைப் போ

|| ச ரி க ப க ரி - ச ரி க ப ப - தா ப கா - || ப த் ச் த ப க - த ப | தா த ப க ப க ரி . ||
 கா . சினிமேல் - மா . ரீ . சன் - ஓ டி ய - கதிதொடர்ந்த - இளைப் போ . . ஓ . டி க்

|| ச ரீ கா , - ரி க த ப ப க - க ப க ரி - || ச ரீ கா , - க ப | த் ச் த ப - க ப க ரி ||
 களைத்தோ . - தே . வி . யைத் - தே . . டி . : இளைத்தோ . - ம . ர ங் க ள் - ஏ . முந்

ச ரீ கா - க ப த ச் த ப - க ப க ரி - | ச ரீ கா , - ப ரி | கா பா பா பா ||
தொனாதேதா . - க . ட . லைக் - க ட்டி . - வ னேத் தோ . - இ . லங்கையென்னும்
கா க பா ப ப ப - ப த ச் ச் த ப தா | த ரி ச் த ச் த ப க | ப த் ச் - ச் த ப க ரி ||
கா வல்மா ந க ரை - இடித்த வருத்தமோ ரா . வணா . திகளை அடித்த - வருத்தமோ .
{ ச ரி - * "ஏன் பள்ளிகொண்டரையா" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

3

பாலகாண்டம்

இந்நூலின் பெருமபிரிவுகள் ஆறனுள் முதலாவதாகிய பாலகாண்டத்தின் தொடக்கத்தில்,
இப்பாடலின்கண் திங்கள், தோறும் மூன்று மழை பொழிய, ஆண்டொன்றுக்கு
முப்போகம் விளைய, புலியும் பசவும் ஒருதரையில் நீருண்ண, ஏனைய விவங்கு.

களும் பறவைகளும் வேற்றுமையின்றி ஒருவழிச் செல்ல, மக்களால்
லோரும் நீண்ட வாழ்வுளும் நிறைந்த செல்வமும் பெற்று இனிதே
விரும்ப, மற்றும் பலவகை நலங்களும் நிறைய ஆறிலொரு
கடமை கொண்டு, பகைவென்று, அதுபதினாயிரம் ஆண்
டுகள் அறச்செங்கோல் செலுத்திய அரசர்க்கரச
னாகிய தசரதமன்னன் ஆட்கிமுறை விரித்துக்
கூறப்படுகின்றது..

இராகம் : பைரவி

தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ. : சரிகமபத்திச்

அ. : ச்நிதபமகரிச

பல்லவி

{ 20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

ராச ராசர்க்கும் ராசன் தசரத ராசனிருந்தானே

ராச.

அனுபல்லவி

தேசத் திலகன் அயோத்தி நகர்க்கொரு
திலகன் ரவிகுல நிலகன் ஆகவே

ராச.

1. மந்திரத்திரமும், நித்திய நைமித்தமும்—மகங்களும் தினம் செழிக்கவே வன்புவி யொடுபசு வும்ஓர் துறைநீர்—உண்டுகொண்டு பயம் ஒழிக்கவே இந்திர பதமும் குபேர தனங்களும்—எவருஞ் சிறிதென்று பழிக்கவே எங்கெங்கும் முப்போகும் வினையவே—திங்கள்நோறும் மும்மாரி கொழிக்கவே ராச.
2. நாலு வர்ணச் சிரமங் களுஞ்சொன்ன—நடைபுரண்டு பாயாமலே நரர்க்கும் வேறுள்ள உயிர்க்கும் வயதுகள்—நடுவிலே தேயாமலே கோல மாகிய மிருகமும் பறவையும்—குறிகடந்து மேயர்மலே குடியில் ஆறிலொரு கடமை கொண்டுசெங்—கோலின் முகம் சாயாமலே ராச.
3. மறுமங் கையருக்கும் மறுமன் னவருக்கும்—மார்பும் முதுகுங் கொடாமலே வளரும் அட்டலட் சுமியுந் தன்அரண்—மனைவிட் டடியை எடாமலே அறுப தாயிரம் வருட மும் ஏ—காதி பத்தியம் விடாமலே ஆரும் மனதில்வி சாரத் தால் ஆ—ராய்ச்சி மணியைத் தொடாமலே ராச.

ப. , , க் ி = சாச்சிநித ப | ப ம நி நி த ப = , ம பா , ப ம க
ரா . . ச ர் க் கும் ரா . ச ன் . . த ச . ர த .

நிசாகநிநி = சா, கநிகமப... | மகநிசநிக = ரீ; சா; ||
 .. ராசன் .. இருந்.. தா... .. நே... ..

2. ; க்ளி = சாச்சிநிச்சிநிதப | மபநிச்சிநிச்சிநி = ச்சிநிச்சிநிதபுபமக ||
 .. ராச .. ரா... சர்க்கும் ரா... சன்... த..ச... ரத..

{ நிகாகநிநி = சா, கநிகமப... | த்நிச்சிநிச்சிநிதபமக = ரீ; சா; }
 .. ராசன் .. இருந்.. தா... .. நே... ..

அ.ப.;, மபா = த்நிச்சிநிச்சிநிதப... | ச்சிநிச்சிநிச்சிநிதப... ||
 .. தேசத் திலகன்.அ யோ...த்தி நகர்க்கொ...ரு.

மபநிச்சிநி = சாச்சிநிதபா | பமநிதப = பமபநிச்சிநி ||
 தி..ல..கன் ரவி..குல தி..லகன் ஆ...கவே

{ நிச்சி "ராசராசர்க்கும்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப்பாடி நிறுத்தவும். }

ச. ப. தா = பா; ப. நி த ப | ம. ப. த் நி சா, நி ச் நி தா பா ||
 . . மந்த்ர தந்த்ர. மும் . . . நிய்ய . நைமித் த மும்
 ப. ம. நி நி த ப = ம. க. நி க. ம. ப. கா . | . நி ச. நி ச. நி க = மா. ப. த. ப. த. பா; ||
 ம. க. ங் க . னூந் . . . தினம் . . . செழிக்க . வே
 ; , ம. பா = தாநீ சா சா | ச் நிக் நி சா = சா. நி. நி. ச். நி. த. ப ||
 . . வன் பு. வி. யோ. டு ப. ச. வும் ஓ. ர். து. ஹை .
 நி. த. ம. கா. நி = சா. ச். நி. தா. பா | ப. ம. நீ. த. ப = ப. ம. ப. த். நீ. சா ||
 நீ . ர் . உண் டு கொண் . . . ப . யம் . . . ஓ . ப்ரி . க் . க . வே
 நீ த் நி ச் நி = க் ம் க் நி ச் நி ச் நி | க் நி சா நி ச் = நீ த் நி சா நி ச் ||
 இந் த்ர ப த மூங் குபே . ர த் த்நங் க னூம் எவருஞ். சி. நி தென்று பழிக்கவே
 த் த் க் க் க் ச் நி = நீ க் க் நி ச் நி த ப | த் தி ச் ச் நி த ப = ம் ம. நி. நி. த. ப. ம. ப. ||
 எங்கெங்குமூப் போ. கம் வினாயவே திங்கள் தோ. . . மும்மா . . . நி கொழித்

{ த நி ச்
க . வே } "ராசராசார்க்கும்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

+ இக்குறிச் சதுசுருதி வைத்ததைக் குறிக்கும்.

4

தசரத மன்னன் தனக்குப் புத்திரப்பேறு இல்லாத குறையைத்
தன் குருவாகிய வசிட்டமுனிவரிடங் கூறி வருந்துதல்.

இராகம் : துவசாவந்தி ஆ. : சரிமகமபதரிச் { 28-வது மேளத்திற்
தாளம் : ஆதி அ. : ச்ரி தப்மகரிக்கசரிக்கமகாரிச பிறந்தது.

பல்லவி

பிள்ளை மில்லாத பாக்கியம் நான்—பெற்றிருந்தென்ன சிவாக்கியம் பிள்ளை

வள்ளலே சன்ம மலடன் என்றொருகாலே—வசைகொண்டேன் த்சரதன் புவிமேலே
கள்ளி ஆனது நெடுக வளர்ந்ததாலே—காயுண்டோ கனியுண்டோ அதுபோலே
பின்னை.

சரணம்

1. மறுவீல்லாத இந்தச் சூரிய வங்கிசமிது—வளரும் வங்கிசம் ஆச்சே யிது
மழைபெய்தடி மறைந்தாற்போலே என்—மட்டிலே நின்று போச்சே
அறுபதாயிரம் வருடமும் வருந்தும்—அரசுதான் இனி ஆரைக்கொண்டு திருந்தும்
குறைவில்லாத அந்தச் சஞ்சீவி மருந்தும்—கொடுக்கும் தெய்வம் நீதானே கிடைத்திருந்தும்
பின்னை.
2. பெருக்கக் காண்பதே காண்பதல் லாமல்—பெறுவ தொன்றுங் காணென் மிகு
பிச்சர்போ லேநெடு நாளும் உண்ட உண்ட—எச்சிலை உண்ணல் ஆனென்
விருத்தன் நான் இனித் தவகிலே செல்ல—வேணும்அல் லாமல்புவி ஆள்வது சிறப்பல்ல
இருத்தும் வாழைஅடி வாழைஆய்ப் புல்ல—இவன்மகன் இவனும் என்றுபோர் சொல்ல
பின்னை.
3. மோந்தால் முத்தியும் வரும் படித்திலே—முத்தியுங் கூட வருமே மேலே
சாய்ந்தால் உடம்பெங்கும் குளிருமே—தழுவஇன்பம் தருமே
வாய்ந்த பொன்னுல களவும் போய்ச்சனி—மண்டல் முந்திருத் திக்கொண்டேன் புவிதனில்
ஏந்தினேன் இக்கையே ஒருபிள்ளைக்கனி—என்னவீ டென்ன வாசல் எனக்கினி
பின்னை.

பு : - * நிசரீ : - ரீ : - கரிநீ | :- ரீ , கமா : | பத்தபமகரீ ||
 . - பிள்ளை . - யில் . - லா . த . - பா . . . க் . யம் . . நா . .

ரீ - * ரீ கழக்சி - க்நிநிக்குசாசா | :- நிசநித்தநீ | ரீ , சசா : ||
 ன் - பெற்றி . ருந் - தென்ன . . ச்லா . . . க் . யம் . . .

2. : - * நிசரீ : - ரீ : - கரிநீ | :- ரீ , கமா : | பத்தபமகரீ ||
 . - பிள்ளை . - யில் . - லா . த . - பா . . . க் . யம் . . நா . .

{ ரீ - * ரிகமபக்சாக்நி - க்நிநிக்குசாசா | :- க்மக்சிநி | தநிசநிசா }
 ன் - பெற்றி . . ருந் - தென்ன . . ச்லா . . . க் . யம் . . .

அ.ப. : - * சசரிநிமா - மா : - கமபா | :- மபத்தபபா - | மகரிநிகசா ||
 . - வள்ளலே . . . - சன்ம . - மலடன்என் - ரூ . ருகா . லே

: - * ரிநி க்மக்சி - ரிசசாசாசா | :- சசநிதா - | சாசநிசா ||
 . - வசைகொண்டேன் - த . சரதன் . - புவிமே . . . லே

; - * சா ; சா - ச் நி . த் நி . சா சா | ; - நி ச் நி த் தா - | தா நி த பா பா ||
 . - கள் . னி - ஆ . . . ன து . - டெடு . க வ - னர் ந்த . தாலே ||
 ; - * ம க மா மா ; - ம . க மா பா | ; - ப த பா பா - | மா க் க ம க் கி சா ||
 . - கா . யுண் டோ . - க னி யுண் டோ . - ஆ து போ : - - - - - லே

{ : - - * "பிள்ளை யில்லாத" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். } ||

ச. ; - * ச நி சா - ரீ ; ரீ - ரீ ரீ | ரி ம பா - த நி பா | த ப ம க ரீ சா ||
 . - மறு வி - லா . த - இந் தச் கு . . - ர்ய . வங் கி . ச . மி து
 ; - * ரி ரி க் க ம க் கி - ரி க் சா சா சா | ; - சா , நி த் தி | சா ச நி ரீ சா ||
 . - வ ன ரு ம் . . - ஷ ங் . கி சம் . - ஆ . . . ச் சே . . யி து
 ; - * ச ரி மா ; - க ம பா - த ப பா | ; - ப ம நி த் த ப | த ப ம க ரி க சா ||
 . - மழை பெய் . - த . டி - ம . மைந் . - தா ந் போ . . . லே . . . என்

க் - * ரிக்மா - ம பக்நிக்நிக்சசா | :- சா , நி தநி | சநிதநி சநிசா ||
 . - மட்டி - லே நின்ற . . - போ ச்சே . .
 சரிமமா மமா , - கமபதபபப - | பதச்சா நிதா | பா ம க ி ரிக க ||
 அறுபதாயிரம் . - வருஷமும் வருந்தும் - அர ச தான் இனி ஆரைக்கொண்டுதிருந்தும்
 ரி ரி ரி - க்மக் ரி ச - சாநிதநி - சசச - | சரிமகமபதப | தத்தபமகரி ||
 குறைவி-லா . த அந்தச்-சஞ்சி . வி - மருந்துங் - ளெருக்குத்தெய்வமும் . தா . லே கிடைத்திருந்

{கச-
 தும்-

“பிள்ளை யில்லாத” பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

+ இக்குறி சாதாரண கார்த்தாரத்தைக் குறிக்கும்.

சிலக்கோட்டு முனிவரால் மகவேள்வி (புத்திரபூமேஷ்டி) செய்து முடித்த பின்பு, வைகுந்த நாதனாகிய திருமாலே இராமனாகத் தம்பியர் மூவருடன் அவதரித்தமை கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : கௌளிபந்து

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி மா ப நீ ச்

அ. : ச் நீ த ப நீ ப த ம க ரி ச

{ 15-வது மேளத்திற்
பிறந்தது. :

பல்லவி

பரப்பிரம்ம சொரூபமே பூரீராமன் ஆகப்—பாரில் வந்தது பாரும். பரப்.

அனுபல்லவி

வரத்தினால் அரக்கரை வானத்தில் ஏற்றவும்
வானத்தில் தேவர்கள் மலர்மாரி தூற்றவும்

பரப். 21

சரணம்

1. பக்தி முனிவன்கலைக் கோட்டு மாமுனி—பண்ணிய யாக பலன்தேறச்
சத்திய தசரதற் கறுபதி னாயிரம்—சம்வத் சரபலன் நிறைவேறச்
சித்திரை மாதம் நவமி கடனம்—செழும்புனர் பூசம் தேன்ஊற
ஒத்த கிரகங்கள் நால்வரும் பதினென்றில்—உச்சத்தில் ஜவரும்ஏற ஆதிப்
பரப்.
2. சிர்ஆரும் லட்சுமணன் சத்ருக் னன்கமித்—திரைவயிற் நிலின்று பேரப்
பாரோர் புகழ்கை கேள் வயிற்றிலின்று—பரதன் வந்துபுவி சேர
ஆராலுங் கொள்ளாத ஆனந்தம் மேற்கொண்டு—அம்புவி யோர்இடர் தீரக்
காராரும் சூழல்வல்லி இருவர்க்கும் மேலான—கௌசலை கண்களி கூர ஆதிப்
பரப்.
3. தேவர் முனிவர்பகை தீர்ந்தோம் என்று—சென்னியில் பூந்துழாய் முடிக்கப்
பூவுல கத்துள வேதியர் எல்லோரும்—புகழும் வேதாகமம் படிக்கப்
பாவி இலங்கையின்மேல் சூரியன் தேரிலுள்ள—பச்சைப் பரிஏழும் நடிக்க
ராவணன் ஆதி இருக்கின்ற ராட்சதர்—எவர்க்கும் இடக்கண்கள் துடிக்க ஆதிப்
பரப்.

ப. ; * ப ப ப சா - ரீ ரீ ரீ ரீ | ; - ச நி சா ரீ - | சா, நி க ரி சா ||
... - ப ர ப் ர ம் ம - சொ ரு ப மே . - பூநீ . ரா. ம - இ கப்

2. ; - * பப்சா சா - ரீ ரீ ரீ ரீ | ; - ச நி ம ப த ம | க ரி க ரி சா சா ||
 : - ப ர ப்ர ம்ம - சொ ரு ப மே . . - ஸ்ரீ ரா . ம . இ க ப்

3. ; - * பபு ச நி சா - ரீ மா பா த ம | க ரி - ச ணிக ரி சா - | சா ச நி ப்ர நி சா ||
 : - ப ர ப்ர ம்ம - சொ ரு ப மே . . - ஸ்ரீ ரா . ம - இ க ப்

; - * ச ரி மா ; - ப நி சா ரி நி த ப - | ம ம த ம க ரி க ரி | சா ; ரி க ரி ச ணி ||
 : - பா . ரி ல் . வ ந் . த . து - - பா ரு ம்

{ : - * பபு சா சா - ரீ ரீ ரி ச ரீ | ; ; ; - ச நி | க ரி சா ; ; :
 : - ப ர ப்ர ம்ம - சொ ரு ப . மே

வி.ப. ; - * ப ம பா ரீ - சா ச் நி ரி ச் ரீ | ; - ச் ணிக் ரி சா - | சா ரி நி சா சா ||
 : - வ ர த் தி ன ல் - அ ர த் த க . ரை . - வா . ன த் தி ல் - ஏ . ந் ரு வ ம்

1. ; - * சா சா சா - ச் ணி ச் ரி நி த பா - | பா ச் ரி தா பா - | ப ம த ம க ரி க ரி ||
 : - வா ன த் தி ல் - தே வ ர் க ண் - ம ல ர் மா ரி - தூ ந்ற .

2. சா - * ப ம ப ி சா - ச் நி சா ரி ச் நி த த ப பா | பா ச் நி தா பா - | ம. ம த ம க ரி க ரி ||
 வும் - வா, னத் தில் - தே. வ ர் க ள் ம ல ர் மா ரி - தூ ற்ற .
 { ச நி - * ப ப சா சா - ரீ ரீ ழி ச ரீ | ; ; ; - ச நி | க ரி சா ட் ; ; }
 { வும் - ப ர ப்ர ம் ம - சொ ரூ ப . மே }
 ச. ; - * ச ரி மா மா - ப த மா க ரி சா | ; - ச நி க ரி சா | ச நி ப ர ச நி சா ||
 . - ப க் தி மு - னி, வ ன் க . க் - கோ மா . . . மு . னி
 ; - * ச நி சா ரீ - ரி ரி ம ம ப ி சா | ரி நி த ப ம் - த ப ம | க ரி க ரி சா ; - ||
 . - ப ண் ணி ய - யா க ப ல ன் . தே ற .
 ; - * ப ம் பா ரீ - சா ச் நி ரி ச் ரீ | ; - ச் நி க் ரி சா - | சா ரி நி சா சா ||
 . - ச த் தி ய - த ச . ர . த ம் . - க ரூ ப . தி - இ . . . யி ர ம்
 ; - * சா சா ; - ச் நி ச் ரி நி த பா | , - ச் ரீ தா பா - | ம ம த ம க ரி சா ||
 . - ச ம் வ த் . - ச . ர . . ப ல ன் . - நி றை வே ற ச் .

; - * ப நி சா ; - ச நி சா ரி ச் நி த , த பா - | பா ச் நி தா பா - | ம ம த ம க ரி சா ||
 ; - ச ம் வ த் . - ச . ர ப ல ன் நி றை . வே ற ச்
 ; - ப த ம - க ரி சா - ச நி ப ச நி ச | ச ரி ப ம பா நீ - | சா நி நி த ப பா ||
 ; - தி த் து ரை - மா த ம - ந வ மி க ட க ம் செழு ம்பு னர் பூ ச ம் - தே . ன் னா . ற
 ; - ம ப நி ச் நி சா - க் ரி ரி ச் - ச் நி ச் | , - ச் ச் ச் தா ப நீ | பா த ப மா க ரி க ரி ||
 ; - ஒ த் த் து ர க ன் க ன் - ந ல் வ ரு ம் - ப தி னு ன் னில் . - உ ச் ச த் தி ல் ஐ வ ரு ம் . ஏ ற .
 { ச நி - * ப ப சா சா - ரீ ரீ ரி ச ரீ . | ; ; ; ச நி . | க ரி சா \ ; ; }
 ; - - ப ர ப் ர ம் ம - சொ ரு ப . மே

† இக் குறி பிரதிமத்திமத்தைக் குறிக்கும்.

விசுவாமித்திர முனிவர், தசரத மன்னரிடம் சென்று, தாடகையால் தடைசெய்யப்பட்ட தமது வேள்வி முற்றுப்பெறுதற்கு உதவி செய்யுமாறு இராமபிரானைத் தருமாறு கேட்டல்.

இராகம் : மோகனம்
தானம் : ருபகம்

ஆ. : ச ரீ க ப தா ச்
அ. : ச் தா ப கா ரி சா

28-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

ராமனைத் தருவாய் சகரட்சக—ராமனைத் தருவாய்

ராமனை.

அனுபல்லவி

தாமதம் நீ செய்யாதே—தசரதா இப்போதே

ராமனை.

சரணம்

1. அரன் பக்கம் செல்வேன்—அரி முன்னே சொல்வேன்

இரண்டுந் தப்பினால் உனைவிட—டெவரால் பகை வெல்வேன் ராமனை.

2. தாடகைப் பாவி—தவிர்ந்தாள் என்வேள்வி
பீடை வராமல் காத்தால்—பிழைக்கும் என்ஆவி
3. உம்பர் விசாரம்—ஒழிக்க அந்நேரம்
சம்பரணைக் கொன்றூயே—தயவாய் இந்நேரம்
4. கோபத்தில் ருத்திரன்—குருவிசுவா மித்திரன்
ஆபத்துக் காக்கவேணும்—அதனால் உன்புத்திரன்

ராமணை.

ராமணை.

ராமணை.

ப.	கா ;	=	கா ரீ ரீ கா		பா ;	=	; ப க ப த ச் ச்	
	ரா .		ம ணைத் த ரு		வா .		ய் ச க ர ட் ச க	
2.	கா ;	=	த ப கா , த பா		ரீ ;	=	சா , ப க ரி ச ரி .	
	ரா .		ம . ணைத் த ரு		வா .		ய்	
	கா ;	=	க ப க ரீ ரி கா		பா ;	=	; ப க ப த ச் ரி	
	ரா .		ம . ணைத் த ரு		வா .		ய் ச க ர ட் ச க	

2. கார்னிச் = , ச்நிச் தபதா | ச்சாத் = பா தப கநிசா ||
தாமதம் , நீசெய்யா . தே தசர தா இப்போ . தே

3. கார்னிச் = , நிச் தச் பதா | நிர்ச் = தப தப கநிசா ||
தாமதம் , நீசெய்யா . தே தசர தா . இப்போ . தே

4. கார்னிச் = நிக்ப்க்நிச் தபதா | க்நிர் = ச் ததப கநிசா ||
தாமதம் ம்நீ , செய்யா . தே தசர தா . இப்போ . . தே

கா ; = கா தப நிரிகா | பகபத = ச்நிக்ப்க்நிச்நி ||
ரா . = மனை . த்தரு வா . . . யசகரட்சக

{ க்நிநிச் = ச்ததபகதபா | ரீ ; = சா ; ; ; }
ரா . . . மனை த்தரு வா . . . ய .

ச. கககா = கா காகாநி | நிகதா = பா கப கநிசா ||
அரன்பக் கஞ்செல்வே . ன அநிமுன் னேசொல்வே . ன

க ப க ரி = ச ரிக ப ரீ சா | ரீ ச த = சா ப த சா சா ||
 இ ரண் டு ந் த ப் பி இ லு ன் னை விட்டு ட வ ரால் ப கை வெ ல் வே ன்
 கா கா = ரி க ப ச பா , க | ப த சா = ச் த சா சா ; ||
 தா ட கை ப் பா வி த வீர்த்தாள் எ ன் வே ள் வி
 க் கா க் ரி = சா ச் த த ப தா | ச் சா த = பா க ப க ரி ச ரி ||
 பீ டை வ ரா ம ல் கா த்தால் பி ழைக் கும் எ ன் ஆ . . . வி .
 கா ; = கா த ப ரி ரி கா | ப க ப த = ச ரி க் ப் க் ரி ச் ரி ||
 ரா . ம னை . த் த ரு வா . . . ய் ச க ர ட் ச க
 { க் ரி ரி ச் = ச் த த ப க த பா | ரீ ; = சா ; ; ; }
 ரா . . . ம . னை . த் த ரு வா . . . ய்

இராமன் படைப்பயிற்சி பெறுதல் இனம்மின்னையாதலால் அவன் இருக்கட்டும்.
யானே உம்முடன் வருகின்றேன். தாடகையென்னும் அரக்கிமாத்திர மன்று.
தேவர்களே வந்து தடுத்தாலும் அவர்களுையும் வென்று உமது வேள்வியைத்
காப்பேன் என்று தசரதன் விசுவாமித்திரரிடங் கட்டுதல்.

இராகம்: பூரீ

தாளம் : திரிபுடை

ஆ: ச ரீ ம ப ரீ ச்

அ: ச் ரீ ப ம ரி கா ரி ச்

{ 22-வது மேனத்திற்

பிறந்து

பல்லவி

ராமன் ஏதுக்கு இதற்கோ அவன் வரவேணும்—நான் வருகிறேன் காணும் ராமன்

அனுபல்லவி

பூமிஅரசன் என்றுநான் இருந்தென்ன கொள்ளை—சாமி அவன் ஏந்து குழந்தைப்பிள்ளை ராமன்

சரணம்

1. ஏன் இந்தத் தேரத்திரம் தாடகை—எனக்கெம் மாத்திரம்

வானு ரோர்கள் வந்து தடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்—நானேவந்துன் வேள்வியை

முடிக்கிறேன் ராமன்.

2. பேயைக் கொல்வ தரிதோ காரியம்—பெரிதேர வீரியம் பெரிதோ ஆயுதம் பிடித்தறியான் கேளாய் ஒருசொல்லை—வாயில்முலைப்பால் மணம்மாற இல்லை ராமன்.
3. கவலை ஏன் கொண்டாய் என்முன் ஒருக்—காலும் வரான் கண்டாய் அவனையும் படைவையுமீ அடிக்கிறேன் பாராய் பாராய்—இவனால் என்னை எழுந்திரு வாராய் வாராய் ராமன்.

ப. ; சநிசா | ரீ ; | கா ரீ || ; நி ம பா | நி நி ப ம | ரிக ரீ ||
. ரா. மன் ஏ . துக் கு : இதற்கோ அ . வன் . வ ர
; சநிகரி | சா சநி | பா பா || ; சநிசா | ரீ ப ம | ரீ கா ||
. வே. னூம் நான் வரு கிறேன் . கா . . னூம் . . .
2. ரிசநிசா | ரீ ; | கா ரீ || ; நி ம பநி | சநி ப ம | ரிக ரீ ||
. . ரா. மன் ஏ . துக் கு : இதற்கோ. அ . வன் . வ ர
; சநிகரி | சநிசா | சநி பா || ; நிசரிம | பநிப | மரிக்க
. வே. னூம் நான் வரு கி . ரேன் . கா . . னூம்

{ ரிச சநி சா | ரீ ; | க க ரீ || ; க ரி ச நி | பா ச நி | சா ; }
 { ..ரா. மன் ஏ . து க் கு

அ.ப. ரீ மா பா | நீ ப ம | ரி ச ரி ம || பா ரி நி ப ம | பா ச நி | சா சா ||
 பூ மி அ ர ச ன் என்று . நான் இ . ருந் தென் ன . கொள் னை

ரீ மா பா | ச் நி ப ம | ரி க ரி ச || ம ரி ப ம நி ப | ச் நி ப நி | சா சா ||
 பூ மி அ ர . ச ன் என்று . நான் இ . ருந் தென் ன . கொள் னை

நி ரி ச் நி ப ம | பா த நி ப ம ரீ | கா ரி ச || ரி ம ப நி ச் ரி | க் க் ரி ரி | ச் நி சா ||
 பூ.மி.அ . ர . .ச ன் . என்று . நான் இ . ருந் தென் ன . கொள் னை

ரீ க் ரி சா | ச் நி பா | ச் நி சா || க் ரி ச் நி பா | நீ ப ம | ரீ க் க ||
 சா : . மி அ . வ ன் என்று . ஏ . .ந் து குழ ன் னை ப பி வ்

{ ரிச சநி சா | ரீ ; | க க ரீ || ; க ரி ச நி | பா ச நி | சா ; }
 { இை . ரா.மன் ஏ . து க் கு

சு. : நீ : | கரிசு நி | சா நீ || : நி ம பா | நி நி ப ம | நி நி க ரி ||

ஏ ன் | இந்தத் | தோ | த்தி. ரம் | தா. . . டகை.

ரிசுச ரி க ரி | சா நீ | நி ப. நி க || நீ : : | க க ரி ரி | ச நி சா ||

.. எ னக் தெ ம் | மா . . . த்தி . ரம் . . .

வானு | னோர்கள் | வந்து | தடுத்தாலும் | அடிக் | கிறேன்
நானே | வந் | துன் || வேள்வியை | முடிக் | கிறேன் || ; (ராமன்)

இதை அனுபல்லவி போற்பாடுக.

குறிப்பு :—இந்த ராகத்திற்கு “பதநிபம” என்ற பிரயோகம் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

இராமனைத் தர மறுத்தமையால் விசுவாமித்திரர் வெகுண்டது கண்டு வசிட்டமுனிவர், தசரத மன்னனை கோக்கி, இராமனுக்குக் கலைவளர்ச்சியும் ஆதித்தன் மாபுக்குப் பெருமையும் உண்டாதற்கு ஏற்ற நற்காலம் இது ஆதலின் கிறிதும் - அஞ்சாது இக்கோசிக முனிவருடன் இராமனை அனுப்புக எனப் பணித்தல்.

இராகம்: மூகாரி

தானம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி ம ப நி த சா

அ. : ச் சி த் ப ம க ரி ச

{ 22-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

மோசம் வராதையா நான் சொன்ன வார்த்தை

மோசம்.

அனுபல்லவி

கோசிகன் பின்ன ராமனைக் கூட்டி விடுவாய் சொன்னேன்

மோசம்.

சரணம்

1. உப்புநீர் மேகஞ்சேர்ந்தால் உலகில்பிர வாகம்
அப்படி உன்மகனுக்கு அடுத்ததே யோகம்
மோசம்.
2. மறுவுண்டோ, வதிஷ்டன்சொல் வார்த்தையி ரண்டோ
பொறுபொறு முனைப்பாரைப் புதைப்பாரும் உண்டோ
மோசம்.
3. சோதிக்க வேண்டாம்நான் சொல்வதே சிலம்
ஆதித்தன் குலத்துக்கின் மனுகூல காலம்
மோசம்.

ப. ; * ரீ மா மா - பா ; தா பா ; - ம பா த் பா -
மோ சம் வ - ரா . தை யா . - - நான் சொ ன்ன -

|| ப ம கா ரீ சா ||

வா . . ர்த் தை

2. ; * ரீ மா மா - ப ம நி த் தா பா ; - ம பா த் பா -
மோ சம் வ - ரா . . தை யா . - - நான் சொ ன்ன -

ம. பத்பபமகா ரீ ரீ
வா ர்த்தை

3. கச - * ரீ மா மா - ப த ச் நி த்ரா பா - ; - பா ச் நி த்ரா பா -
மோ சம் வ - ரா தை யா - - நான் சொன் ன -

ம த் ப மகா ரீ ரீ
வா ர்த்தை

4. கச - * ரீ மா மா - ப த ச் நிக்ரி - ச் நி த்ரா பா - ; - ப ரிக்நி த்ரா த் பா -
மோ சம் வ - ரா தை யா - - நா ன் சொன் ன -

ம. பத்பபமகா ரீ ரீ
வா ர்த்தை

5. கச - * ரீ மா - ப த ச் நிக்ரி ச் நி த்ரா பா - ப த ச் நிக்ரி ச் நி த்ரா பா -
மோ சம் வ - ரா தை யா - - நா ன் சொன் ன -

|| நி ம ப த் ப த் ப ம் க ரீ ||

வா ர்த்

* ச - ரீ ப ம க ரி சா ; - ச ரி க ரி ச நி தா | சா ; ; ப த்

தை - மோ . ச ம் வ ரா - தை யா

{ | . சா ; ; ; ; || }

அ. ப. ; - - * நீ , த தா - சா சா - ப ம ப த | சா - ரி க் கா ச் சா -

- - கோ : கி கன் - பின் னே - ரா . ம . னேக் - கூ ட் டி வி -

| தா ரி ச் நி த் பா ||

டு வா . ய் சொன் னேன்

2. ; - - * நீ , த தா - சா சா - ப ம ப த | ச் ரி - ச் ரி ப் ம் க் ரி - சா .

- - கோ : கி கன் - பின் னே - ரா . ம . னேக் - கூ . . ட் டி . வி

|| ச்த நி ச்நீதா த் பா ||
 ௫. வா. ய் சொன்னேன்

3. * க்ா, நி சா - ச் நி நி த்தா - ச் நிக்நி ச் நி த்ா | பா - த நி ச் நி த்ா த் பா
 கோ. சி கன் - பின்னே. . . - ரா. . . ம. . . = னைக் - கூ. . . ட். டி வி

|| மத் ப ம கா ரி சா ||
 ௫. வா. ய் சொன்னேன்

4. * க்ா, நி சா - ச் நிக்நி ச் நி த்ா - மா ப த | சா - ச் நி ச் நி த்ா த் பா
 கோ. சி கன் - பின். . . னே. . . - ரா ம. . . னைக் - கூ. . . ட். டி வி

|| நிமபதச் ச்நிக்நி ச்ா ச். நிதப ||
 ௫. . . வா. . . ய் சொன்.

{ மகரிச -
 { னே. . . ன் -
 * "மோசம் வ்ரணதயா" பல்லவிவின் 5-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். } ||

ச. ; - ப ம் கா ரீ - ச நி ப ம் க ரி - சா | ; - ரீ ம் மா -
 . - சோ . தி க் க - லே . . . ண் - டா . ம் - நான் சொல் வ -

| ப ம நீ த்ரா பா ||

தே . டீ லம்

1. ; - * நீ நீ நீ - ப த ச் நி த்ரா பா | ; - ம பா த் பா -
 . - ஆ தி த் தன் - கு . ல த் து க் கு . - இ ன் ற னு -

| ப ம க ரி சா சா ||

கூ . ல . கா லம்

2. ; - * நீ நீ நீ - ப த ச் ரி க் ரி ச் நி த்ரா பா | ; - ம பா த் பா -
 . - ஆ தி த் தன் - கு . ல . த் து . க் கு . - இ ன் ற னு -

| ரிமபந்ச்ரிக்ரி சா ச் நி த்ரா ||

கூ ல கா . . .

{மகரிசு -*

லம் }

6

“மோசம் வராதையா” பல்லவியின்-5-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

+ இக்குறி சுத்ததைவத்ததைக் குறிக்கும்.

† 9

கோசிகமுனிவர் இலக்குவன் ஆகிய இருவருடன் இராகவன் மிதிலை நகர வீதியிற் செல்லுங்கால், கன்னிமாடத்தில் நின்று தன்னைக் கானும் சீதையைத் தானுங் கண்டு அவள் அழகில் ஈடுபட்டு இவள் யாரோ இவள் பெயர் யாதோவென்று அவன் ஐயுற்றுக் கூறுதல்.

இராகம் : பைரவி

தானம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி க ம ப த் தி ச்,

அ. : ச் நி த ப ம க ரி ச

பல்லவி

ஆரோஇவர் ஆரோஎன்ன பேரோ அறியேன் ..

ஆரோ.

{ 20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது

அனுபல்லவி

தூர் உலர்வும் ஓர்உலர்வும் மிதிலையில்
கன்னி மாடந்தன்னினில் முன்னே நின்றவர்

ஆரோ.

சரணம்

1. பண்ணிப் பதித்தாற்போல் இருதனமும் கூடப்
பாங்கியர்கள் இனமும் துரைத் தனமும்
எண்ணத்தாலும் வண்ணத்தாலும் பங்கயப்
பெண்ணைப்போலக் கண்ணில்காணும் மங்கையர்

ஆரோ.

2. பாக்கியம் என்பதிவர் தெரிசனமே அதிங்கே
பலித்தென்ன புண்ணியமோ மனமே
மூக்கும் விழியும் திர்க்கமாய் இன்னமும் பெண்கள்
பார்க்கப் பார்க்க நோக்கங் கொள்ளுமே கண்கள்

ஆரோ.

3. சந்திர வீம்பமுக மலராலே என்னைத்
தானே பார்க்கிறார் ஒருக்காலே
அந்தநாளில் தொந்தம் போலே உருகிறார்
இந்தநாளில் வந்து சேவை தருகிறார்

ஆரோ.

ப. சா ச கரிச நித் - நி ச ரீ நி ம க ரி ரிகசா - ரி க | மபதபாத ம பா - கா |
ஆ ரோ . . . - இவர் ஆ . . . ரோ . . . - என் ன பே ரோ . . - அ

| மபதபபமகா ரீ - க ரி சா .
றி யே - னே .

2. சா ச க ரி ச நித்ரா - நி ச ரீ க ம ரீ ரீ ரிகசா - ரி க | மபதபாத ம பா - கா |
ஆ . . . ரோ . . . - இவர் ஆ . . . ரோ . . . - என் ன பே ரோ . . - அ

| மபமபதபபமகா ரீ - க ரி சா .
றி யே - னே .

3. நி ச ரீ க ரி ச க ரி ச நித்ரா - நி ச ரி க மாபமகா ரீ ரிகசா - ரி க | மபதபாத ம பா - மபத்நி |
ஆ ரோ . . . - இவர் ஆ ரோ . . . - என் ன பே ரோ . . - அ . .

| ச் ரிக் ரி ச் நி தப - ம க தபமக ரி ச |
றி . . . யே . . . - னே

4. நிச்சரீகரிசுகரிசநீதா - நிச்சரிகமாபமகாரீரிகசா - நிச்ச | மபதபாதமபா - மபதி |
ஆ ரோ இவர்ஆ ரோ என்ன பே ரோ அ

|| சுநிச்சுநிச்சுநிதப - மபமபதபமகரிச ||
றி யே னே

நிச்சரீகரிசுகரிசநீதா - நிச்சரிகமாபமகாரீரிகசா - நிக | மபதபாதமபா - கம |
ஆ ரோ இவர்ஆ ரோ என்ன பே ரோ அ றி

| பா : : : : ன |
யே

அ.ப. பாதமபாத - நிச்சாச்சுநி - நிதப | நிகரிசாரிச்சுநிதபபச்சு |
காரு . லாவம் - சுருலாவும் - மிதுலையில் - கன்னிமா . . . டந்தன்னில்

| நிச்சாபபநிதப - மகதபமகரிச |
முன்னே . . . நின் . . . வர்

2.

பதவிபதமபாத் - தாரிச்சநித்[†] தரிச்நிச் - நிம்க்ரிச்நிதப - நிக்ரர்க்ர, ரிச்நிதப
கா...ரு...வாவம்-சீ...ரு...வாவம்-மி.தி.கை.யில் - கன்னி.மா...தன்னிக்கு

|| நிசாபபநிதப-மகதபமகரிச
முன்னே...நின்...றவர் ||

நிசரீகரிசகரிச்நித்[†] - நிசரீகமாபமகாரீரிகசா-ரிக மபதபாதமபா-கம
ஆ...ரோ...இவர்ஆ...ரோ...என்ன பே...ரோ...அறி

{ பா ; ; ; }
யே . . . ன்

ச. ; - நீ, தத்பா ; - பா, பபாதபபம. மா-பம-நிதித்.
...சந்...த்ரவிம்...ப...மு க... மலரா.

|| நீ-ரிச்நித-நிததப
...லே...என்னைச் ||

2. பதிபதம-பாநிச்நித்தபா, நி-நிகமபதநீததப-பாநித்தமபமநித்நீ |
 சந் த்ரவிம் : ப மு க மலரா

|| நீ - த்நிச்நித்ததா பா ||
 லே - என் னைத்

; , - - - - - நிகமபநித்தப-காமபதபமதாநீ - - - - - கநிரிககச - - - - - நிக |
 தா . நே . பா ிக்கி ரு ிர் - - - - - ஓருக்

|| மபதபபதமா - பா ; ||
 கா - - - - - லே

அந்தநாளில்—தொந்தம்போலே—உருகிறார் | இந்தநாளில் வந்து | சேவை தருகிறார் || (ஆரோ)

இதை அனுபல்லிப்போற் பாடுக.

† இக்குறி சதுசுருதிவைத்ததைக் குறிக்கும்.

வசிட்டர் விசுவாமித்திரர் தகரதன் இராகவன் முதலானோர் குழுமியுள்ள சனகன் அவையின் சன், இராமனும் முனிவரும் அல்லாதார் எல்லோரும் தெய்வமென் றெண்ணிக் கைகள் கூடப்படவும், அமுதத்தைக்கண்ட இந்திரன்போல் இராமன் கண்டு அகமகிழவும், அவ்விராமன் அழகைத் தன் கைவலையிலேத் திருத்திக் கடைக்கண்ணாற் றண்டுக்களித்து, வின்மீன் நடுவண் தன்மதிபொலச் சீதை தோழியருடன் வருதல்.

இராகம் : பூபாளம்
தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி க்ர ப த ச்ர
அ. : ச் ரி தா ப கா ரி ச

பல்லவி

அன்னை சானகி வந்தாளே—ராகாதி ராகர்
அனைவர்க்கும் காட்சி தந்தாளே

15-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

அனுபல்லவி

கன்னிமார் என்னுந்தாரா கணத்தில் சந்திரனேநரர்ப்
பொன்னின் ஒளியும் பூமணமுங் கொண்டு தொடர்ந்து
மன்னன் சனகன்மணி மண்டபத்தில் நடந்து

அன்னை.

சுரணம்

1. சுந்தரப்பாதம் வைக்கவே ரத்தினச் சிலம்பின்
சோதி நிலத்தில் மொய்க்கவே பூமியாகிய
தந்தாய்மகனாக் கென்னவே விரித்த தேமாந்
தளிர்போல் எங்கெங்கும் மின்னவே
அந்த அமுதங்கண்ட இந்திரன் போலேதாகம்
ஆகிய ராமன்முன்னே தோகையர் நடுவாகக்
கந்தமலர்க் கைவளைச் சோதியி னுலிரண்டு
கடைக்கண்கள் கொண்டுராமன் வடிப்பங்கள் கண்டுகொண்டு

அன்னை.

2. வீர ராமன்கை தீண்டியே இடும்போதவன்
மென்கை பிடிக்க வேண்டியே அம்மன் கையான
வாரிச மலர்விரித்துக் காட்டுஞ் சூரியன்போல்
மாணிக்கக் கங்கணந் தரித்து

சோரா நடைகண்டு நேர்-ஆகாமல் மெத்தத் துவளும் அன்னங்கள்போலக் கவரி மங்கையர்சுற்ற ஸ்ரீராமனை விடுத்து ஆர்-ஆருக்கும் துய்ய தெய்வம் இவள்என்றெண்ணிக் கைகள் அஞ்சலிசெய்ய

அன்றை.

3. சிலிய கூந்தல்மேலே பூரண சந்திரன்போல் தெரிந்திட ஒருகாலே மாலிகை சூடித் தாழ்வில்லாமல் முன்னாலே தேவர்கள் செய்த தவம்வெளி வந்தாற் போலே மூவுலகும் செலுத்தும் ராவணனுக் குப்பண்டு முத்தி கொடுக்கவந்த சித்திர வடிவைக்கண்டு தேவி இவள் என்றால் ராகவன் இந்தச்சின்னச் சிலையோ ஒடிப்பான்எழு மலையும் ஒடிப்பான்என்ன

அன்றை.

4. தெரிசனங்காணப் போகுமோ சொல்ல என்றலும் செடனாலேயும் ஆகுமோ இந்திராணி முதல் அரிவையர்க்குமெய் நானுமே ராமனுங் காண அனந்தங் கோடிகண் வேணுமே பிரமன்முதல் எவையும் பெற்றவனுக்கு நல்ல உருவினில் இனிலேறு உடைமைகள் என்னசொல்ல அருமையாய் உலகில் கல்யாண தினத்திற் பெண்கள் திருமங்கி வியத்தில்துந் திருஆகிய எங்கள்

அன்றை.

- ப. ; - * கா பா - த ப ப க க நி - ச ரி க க | பா ; ; - கா | பா, த - பா, - ப ||
 . - அன்னை - சா. ன. கி. - வந்தா. | னே . . - ரா | சா. தி - ரா. - ச
2. கரி - * கா ப த - ச் நி த ப க நி - ச ரி க க | பா ; ; - கா | பா, த - பா, - நி ||
 . ர் - அன்னை, - சா. ன. கி. - வந்தா. | னே . . - ரா | சா. தி - ரா. - ச
3. தப - * கா ப த - ரி ச் சா, நி த ப - தபா தகா ரி கா | பா ; ; - ப த | ச்ர ி க் ரி ச் - தா பா ||
 . ர் - அன்னை, - சா. ன. - கி. வந்தா | னே . . - ரா தி - ரா ச
- ; - * கா, கா, ப தா - சா நிச் சி ரி த பா - | ; - கா, நி த ப | க க த ப க ரி சா ||
 ர், அ. னை. வரீக்குங் - கா ட் கி - - தந் தா னே
- { ; - * கா ப த ச் நி த ப - ப க க ரி - ச ரி க க | பா ; ; - த நி | தா பா ; ; }
 . - அன்னை . . . சா. - ன. கி. - வந்தா. | னே
- அ.ப. ; - * கா ப த ச்ர - தா பா - த ப த ப | த க - ப த ச்ர சா | நி ப தா ச்ர சா ||
 . - கன்னி . மா - ரென் னுந் - தா ரா க. னைத்திலு சந் தி ர னை ரே ந ரா

2.

; - * காபதச்-நீச்சிச்சிந்தா-பததிதபபா | கா-பதச்சிக்காரிச் | நிபதாச்சா ||
கன்னி. மா-ரென். . . லுந் . -தா . . . ரா-கணத்தில் . . சந் திரணே நேரா

காபதச்சிக்கரிச்சிந்தி-நித்தபகபப-பதச்சித்தபகக | பாத்தபகபகரி ||
பொன்னின் ஒளியும்-பூ. மணமுந்-கொண்டு. தொடர்ந்து- மன்னன் சனகன்மணி மண்டபத்தில் நடந்

{ சரி- * காபதச்சித்தப-பககரி-சரிகக | பா ; ; - தநி | தாபா ; ; }
து. - அன்னை . . . சா. -ன. கி . -வந்தா . னே

ச. ; - * பா, கரி -காபா, - தபா | கபதபதபாப-கா | பாபா-நிதபா ||
- - சுந், தரப் -பாதம்- -வைக்க வே. -ரத்னச்சி -லம்பின்

; - * பதச்சித்தபா-பககரி காதப- | கரிசசா, -ப | கரிசசாசா ||
- - சோ. . . திநி -லத்தில்மொய்க் - - வே. பூமி. யா. கிய

; - * சரிசா, -கபர்பா -பாபக- | கபதபதபாப-கா | பாதா-ச்சா ||
- - தன். தாய் -மகனாக் -கென்ன - - வே. விநித்த -தேமான்

; - * ச் ச் தா பா - நி ததப - பககப - கபதபதா; - தப | கபகரி - சா; ||

; - தளிர்போலெங் - கெங்கும் - மின்ன - வே ||

; - * காபதச் - தாபா - தபதப | தக - பதச் - நிபதா - சாச் ||

; - அந்த - அ - மு தங் - கண் . ட - இந் து ரன் போ . லே - தாகம் ||

2. ; - * காபதச் - நீச்சிந்தா - பதநிததபா | காபதச்சிக்கரிச் | நிபதா - சாச் ||

; - அந்த - அ - மு தங் - கண் ட - இந் து ரன் போ . லே - தாகம் ||

; - * கீர்ச்சி - தபதகபதச் | ; - நீந்தபா - காபகரிசா ||

; - ஆகிய - ரா . மன்முனே -தோ கையர் - நடுவா . க ||

காபதச் ச்ச்ச் - கீரிச்சிந்தப - பதச்ச் - நித்தப | ககதபகபகரி ||

கந்தமலர்க்கைவளைச் - சோ . தியிரணி ரண்டு - கடைக்கைக்கோண்டு ரமன் வடிப்பக்கைக்கோண்டு ரமன்

{சரி - * காபத்சிதப - பககரி - சரிக்க | பா; ; - தநி | தாபா; ; } ||

{ 0 - அன்னை சா . - ன . கி . - வந்தா னே ||

2-வது அயோத்தியா காண்டம்

இராமனுக்கு முடிசூட்டி, தான் துறவுநெறியை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதிய தசரதமன்னன், வசிட்ட முனிவரும் சுமந்திரன் முதலான அறுபதினாயிரம் அமைச்சர்களுங்கூடிய பேரவையின்கண், அக்கருத்தை வெளியிட்டு அவர்கள் உடன் பாடு பெற்றபின், இராமனை யழைத்து அன்போடு அனைத்துத் தன் அருகில் இருத்திக்கொண்டு “மகனே! ஆதித்தன் மரபிற் பிறந்த அரசர்களுகிய நம் முன்னையோர் யாவரும் ஒருவரின் ஒருவராக இங்கிலவுலக ஆட்சி நடாத்தி வந்தனர். யானும் அவ்வாறே அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள்வரை அரசு செலுத்தி முதுமைப்பருவம் அடைந்தேன்.

உடல்வலியுங் குன்றியது. மேலும் இவ்வாட்சி நடாத்த ஆற்றலும் வீருப்பமும் இல்லை. இனி, மறுமையிலக இன்பங்குறித்து வனத்திற் சென்று தவஞ்செய்ய விரும்புகின்றேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவ்வெண்ணம் எனக்குத் தோன்றியதாயினும் அப்போது, பின்னர்ப்பேறில்லாத பெரும் பாவியாயிருந்தேனாதலால் ஊமை கண்ட கனவுபோல அவ்வெண்ணங்களை வெளியிடமுடியாமல் உள்ளத்து அடக்கினேன். இப்

பொழுது நீயோ, கல்வி அறிவு ஆண்மை வீரம் தக்க பருவம் முதலிய எல்லாம் வாய்க்கப்பெற்றிருக்கின்றாய். நீ முடி சூட்டிப் பாராளுக்கோலத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற அவாவும் மிகவுள்ளது. ஏதோ பெருஞ்சுமையைத் தந்தை பெண்குத்த தந்தானென்று வருந்தாதே. பகீரதனென்பான் முப்பதினாயிரம் ஆண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்து கங்கையைத் தருவித்துத் தன் மூதாதையராகிய சகரர் அறுபதினாயிரவரையும் முத்திபெறச் செய்தான் என்ற வரலாறும் நீ யறிவாய். ஆதலால், யாதும் தடை கூறாமல் முடி சூடி இவ்வாசியை யேற்று என் கவலைமயத் தீர்த்தல்வேண்டும்” என்று இராமனை வேண்டினான்.

இராகம்: மத்தியமாவதி

தாளம்: ஆதி

ஆ: ச ரீ ம ப நீ ச்

அ: ச் நீ ப ம ரீ ச

பல்லவி

இந்தமனுத் தரவேணும் மகனே ராமா
இந்தமனுத் தரவேணும்

அனுபல்லவி

இந்தமனுத் தரவேணும் மகனே ராமச்
சந்திரனே புவிஆளத் தகும்நீ உத்தமனே

சரணம்

1. அறுபதி னாயிர வருடகாலும் வாழ்ந்தேன்
அதிலே காணுதெல்லாங்கண் டறிந்தேன் இந்திரசாலம்
பருவதேமோ என்காய தூலம் இனிப்
பார்க்கவேணும் என்கண்ணுல்நீ பாராநுங் கோலம்

2. முடியாத மோகாந்த காரம் இத்தை
முதுமையிலுந் துறவாமல் இருந்தென்ன சாரம்

{ 22-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

இந்த.

இந்த.

இந்த.

குடிதாங்கி எனக்கோர் உபகாரம் இந்தக் குவலயங்கைக் கொண்டுமுத்தி கொடுப்பதுன்றன் பாரம் இந்த.

3. ஒருவன அறுபதினா யிரத்தேதாரைக் கங்கை உதவிமுத்தி கொடுத்தானே பகிரதன்முன் நேரை இருநிலத்தில் அதுபோல உன்பேரை உதவ எனக்குமுத்தி தரஆள்வாய் இனிஇந்தப் பாரை இந்த.

4. உள்ளத்தை உன்றோடே சொன்னேனை முன்னுள் ணமைகண்ட கனவாக உள்ளடக்கி நேனே பிள்ளைக்கவி திர்த்த பெருமானே இந்தப் பெரும்புவிநீ கொள்ளமுத்தி பெறவேணும் நானே இந்த.

5. மலர்க்கையால் பிடிப்பாய் செங்கோலே என்றன் வார்த்தைத்துக் காய்எனவே உரைத்தேன் ஒருகாலே தலைச்சமை தந்தான்என்றென் தன்மேலே சற்றும் தாழ்வாயென் னாதேயினித் தாங்காதென் னாலே இந்த.

6. வாழையடி வாழையென மேலே இந்த மண்டலத்தை ஆண்டதுண்டு மன்னர்ஒரு காலே குழும்மதில் அயோத்தியை, அதுபோலே நீயும் சமந்தாள வேணுமென்றன் சொல்வழியி னாலே இந்த.

7. குலத்தில் உள்ளகுறை எல்லாம் வாங்கும் உன்றன்
குணத்தாலே உலகெல்லாம் மென்மேலே ஓங்கும்
மலைக்கு மலைஅல்லவோ தாங்கும் இந்த
மண்டலத்தை நீதாங்கினால் என்கவலை நீங்கும்

இந்த.

ப.	* நிசநிசநீ - ரிசநீ ; -சநி	பமமரி -சா ; -ரிநி சா,நி - பநிசா
.	- இந் . தம-னு . . த்-தர	வே . . . -ணும் . -மக னே . . -ரா . மா
2.	* நிசநிசநீ - ரிசநீ ; -மரி	பமநீ ப ம-மநி ப.மரி ம-நீ சா
.	- இந் . தம-னு . . த்-தர	வே . . ணும் -மக னே . . -ரா மா
3.	* நிசநிசநீ - ரிசநீ ; -பம	பநிசா ரிசநீ - சநி ச்நிசநி பம-ரிமநீ
.	- இந் . தம-னு . . த்-தர	வே . . . ணும் -மக னே . . -ரா . மா
{ சா		
-	* ரீ ,மா , பநீ -பநிசநி பம-நீரிம ரீ ; - ப மமரி ரிசசா ; ;	
-	- இந் . . தம-னு . . த்-தர .	வே . . . ணும் }

அ.ப. ; - * பா ; பா - நி ப நீ ; - நி ப | பா ச் நி சா - ரீ | ச் நி ப நி - சா ச் ர ||
 . . இந் . த - ம . னு த் - த ர வே . . னும் - ம க . னே . - ரா மா
 ; - * ச் நி ப ம பா - நி ப நீ ; - நி ப | நி ச் ரி ம் - ரீ சா | நி ரி ச் நி - ப நி சா ||
 . . இந் . . த - ம . னு த் - த ர வே னும் ம க . னே . - ரா மா
 ; - * ரி ச் நி ப நீ - ச் நி சா - ரி ச் ரீ - | ச் ரி ப் ம் ரி - ம் ரி ச் | ரீ ச் நி சா ரீ ||
 . . இந் . . . த - ம . னு த் - த . ர - வே . னும் . - ம . . க னே ரா மச்
 ; - * ரி மா ரி சா - ச் நி ச் ப - ரீ சா - | ரி ச் நி - ச் நி ப - நி ப | ம - ப ம ரி - ரி ம ரீ ||
 . . ச ந் த் ர னே - பு . வி . - ஆ ளத் - த . . - கு ம் . - ரீ . . - உ . த் - த . ம
 சா - * ரி மா ரி சா - ச் நி ச் ப - ப ரி ச் ரி - | சா ரி ச் நி - ரீ ச் நி ப - பா ரி ப | ம - மா ப ம ரி - ப ம ரி ம் ||
 னே - ச ந் த் ர னே - பு . வி . - ஆ . ளத் - த - கு ம் . - ரீ . . - உ . த் - த . ம .

{ ரி ச - *
 னே . . } "இந்த மனுத்தரவேணும்" பல்லவியின் 3-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

; - * நி மாரிசா - சநிசாநீசா - | சநிமரி - நிமபா | மநிபம - நிமநீ ||
 : - அறுபதி - இ . . யிர - வருட . - கா . . லம் . . - வாழ்ந்தே
 சா - * ரிரிசா - சநிசநிநிபு - பூசநி - | சநிமப - நிநிபம - | பமநிம - நீசா ||
 ன் - அதிலே - கா . . . னா . . - ஒதல்லாங் - கண்ட . - றிந்தேன் - இந்திர - சாலம்
 ; * பருவ - தமோ - என் காய - தூ . லம் - இனிப்
 ; * பார்க்கவே - னாம் - என்கண் னால் - நீ - பா , - ரா - னுங்கோ || லம் (இந்த.)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நடைபெற இருப்பதை யறிந்து, அயோத்தி நகரத்து மக்கள் அனைவரும் ஆடையணிகலங் களால் தங்களை அழகுபடுத்திக்கொண்டு அளவிறந்த மகிழ்ச்சியுடையவராய் ஆரவாரிப்பதைக் தண்டி கூனியான்வன், பழம்பகையால் உள்ளங்கொதித்து, இவ்விழாவைத் தடுப்பேனென்று கைகேசியின் அரண்மனை சென்று மலர்மீனையில் துயின்றகொண்டிருந்த கைகேசியை யெழுப்பி நிகழ்ச்சிகளை அறிவித்தான். அந்நற்செய்தி கேட்ட கைகேசியான் வன் தன் மகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியாக மணிமாலைபொன்னை மக்களுக்குக் கொடுத்தான். அவன் அதை வாங்கி நிலத்திலெறிந்துவிட்டு (இராமன் அரசுக்கு உரியவனல்லன். பாதனை பட்டங்கட்டி ஆளுதற்கு உரியவன்) என்று கூறியபோது, கைகேசி, கூனியைப் பார்த்து “அடி அறிவில்லாதவனே, மன்னன் இராமனுக்கு முடிசூட்டினால் பழம் நழுவிப் பரவல் விழுந்ததுபோல உலகத்திற்கே எதிர்பாராத புல நன்மைகள் உண்டாகும். இந்திரன் முதலியதேவரும் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு இன்புறுவார்கள். அவனே பரசாராமனுடைய செருக்கையடக்கி நம் எல்லோரையும் காதத்தவன்; நான்கு மக்களில் மூத்தவன்; பட்டங்கட்டுத் தகுதியுடையவன்; அயலான் அல்லன்; என் கண்மணி போன்றவன்; இவ் விராமனைப் பார்க்கிலும் பரதன் எந்த வகையிலுஞ் சிறந்தவனாக மாட்டான். ஆதலால் இனி, இத்தகைய சொற்களை என்னிடஞ் சொல்லாதே. சொன்னால் உன் நாவை யறுப்பே” என்று கடுஞ் சினத்துடன் கூறுதல்.

இராகம் : தொடி
தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ. : சு. ரிகா மபா தநிச்
அ. : ச் நீ த ப ம காரி ச

{ 8-வது
மேளம்.

பல்லவி

ராமனுக்கு மன்னன்முடி தந்தாலே நன்மையுண் டொருக்காலே ராம.

அனுபல்லவி

பாமர மேடனக் கென்னடி பேச்சே
பழம்நழுவிப் பாலில் விழுந்தாற்போ லாச்சே

ராம.

சரணம்

1. இந்தவார்த்தை சொன்னாய் எனக்கெவர் நேரடி
இந்திராதிகளும் வருவாரடி—இதுவே நல்லசேரடி
வாயாடாதே பாரடி—ஆரடி எனக்குச்சரி

ராம.

2. பரகராமன் கெர்வம் தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாங் காத்தவண்டி—பட்டங்கட்ட ஏற்றவண்டி
நாலுபேரில் மூத்தவண்டி—அவன் ஏன்கண்மணி

ராம.

3. பரதன் பட்டங் கட்டரவிட்டால் நடடியோ
அவன் சர்க்கரைக் கட்டியோ—என்னை ராமன் எட்டியோ
நான்தான் என்ன மட்டியோ—வேட்டிப் போடுவேன் உன்னை ராம.

ப. ; த = நி த த ப | பா ; = த ப ப ம கா
ரா ம . னுக் கு . ம ன் . ன்

; க ரி = க ரி ரி ச | ரி ரி ச நி தா = நீ சா
மு டி த ந் . . தா . . லே

2. ; த = நி த தா | நி ச் ரி ச் ரி நி = த ப ப ம கா
ரா ம . னுக் கு . . ம ன் . ன்

; க மா = தா ; நீ த ப மா | கா , ரி சா = த நி சா
மு டி த ந் தா . . லே .

3. ; த = நி த தா | த நி ச் ரி கா = ரி நி த ம
ரா ம . னுக் கு . . ம ன் .

கா க ம	=	த நி ச் ரி ச் நி த ப ம	=	கா , ரி சா	=	த நி சா	=
னன் முடி		தந்		தா		லே	
ச ரி	=	கா மா	=	தா	=	நி ச் ரா	=
நன்		மை		யுண்		டு	
ப த நி	=	தா பா	=	ம பா	=	ப ம கா மா	=
ஒ		ரு க்		கா		லே	
4. ; த	=	நி த தா	=	ச் ரி ரி ச் நி த	=	ப த நி த த ப ப ம்	=
ரா		ம னுக்		கு		மன்	
கா க ம	=	தா ச் நி த ம	=	க ம க ரி சா	=	த நி சா	=
னன் முடி		தந்		தா		லே	
ச க	=	சக் மா க ம தா	=	ம த நி தா	=	த நி ச் ரி ச் ரா	=
நன்		மை		யுண்		டு	

த நிச் ரி கா	ரிச் நி த ப த நிச்	ச் ரிச் ரிச் ரித் தா	தா நித், ம கா ம க ரி
ஒ . . .	. . . ரு . . . க்	கா	 லே .
ச ரிகம ப த	நி த் தா	பா .	த ப ப ம கா
. . . ரா .	ம . னுக்	கு .	ம ன் . னன்
{ : க ரி	க ரி ரிச்	ரி ரிச் ரித் தா	நிச் ரா
{ . மு டி	த ந் .	தா	லே
அ.ப. : ப த	நி த் தா	த நித் ரா	ச் நி த ப
. பா .	ம . ர	மே .	உ . ன
க ம ப த	நி த் தா	நிச் ரி	ரிச் ரா
க் கென்	ன . டி .	பே .	ச் சே .
2. ; ப த	நி த் தா	கா , ரிச் ரி	த நிச் ரித் த ப ம க
. பா .	ம . ர	மே	உ ன . . .

மா த = தா தா | தா நி ச் நி தா = நீ சா
 க்கென் ன டி பே . . . ச் சே
 ; த நி = சா நி ச் ரீ | ச் ரி காரீ = ச் நி தீ நி
 பழம் ந மு . . வி . . ப் பா . . னில்
 நி க் ரி = ச் ரி நி த | நீ , த ப ம = பா , க மா
 விழுந் தா . . ற் போ . . . லா . ச் சே
 ; ப த = நி த தா | பா , = த ப ப ம கா
 ரா . ம . னுக் கு . . மன் . . னன்
 { க ரி = க ரி ரி ச | ரி ரி ச நி தா = நீ சா
 முடி த ந் . . தா . . . லே
 ச. ; த = தா தா | ப பா = ப க மா
 இந் த வா ர்த தை சொன்னாய்

ப த	நி ப தா	ம பா	த ப ப ம கா
எ னக்	கெ வர்	கே	ர . . டி
க	மா ப த நீ	நி தா த மா	க ரி சா
இந்	தி ரா . .	தி . .	க ளும்
ச ரி	கா மா	ப த நீ தா	த ம பா
வ .	ரு வா	.	ர . டி

; இ = துவே நல் = லசீ ரடிவா = ; ; யா = டாதே
 ; பா = ; ர டி = ஆரடி எனக் = குச் ; ச = ; ரி ; (ராம.)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

+ இக்குறி சதுசுருதிரிஷபத்தைக் குறிக்கும்.

குறிப்பு :—இந்த ராகத்திற்கு சதுசுருதிரிஷபம் பிடித்துப் பாடுவது பிராசீன சம்பிரதாயமாகும். சருதி முறைகளின்படி சதுசுருதிரிஷபம் அதிக ரக்தியுடன் விளங்கும். தற்காலம் லக்ஷியத்தில் காணப்படுகின்றது.

கூனியின் வஞ்ச மொழிகளால் மனழ் மாறுபட்ட கைகேசியானவன், தசரத மன்னனிடம் முன்பு கொடுப்ப தாகக் கூறிய வரங்கள் இரண்டையுங் கேட்கவே, அவன் அவற்றைக் கொடுத்தபின், இராமன் வன்ம் போக கோர்த்தமை குறித்துப் பலவாறு வருந்தி, அஃது ஒன்றை மார்த்திரம் நிறுத்துமாடி கைகேசி யைப் பலமுறை வற்புறுத்தி வேண்டியும் அவன் இணக்கங் காட்டாமையால், அரசன் ஆவி சோர்ந்து அறிவு மயங்கிக் கிடக்கும்போது, கைகேசி, இராமனை யழைத்து நீ பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டிற் சென்று தவஞ் செய்வாய். பாதன் நாடாள்வான். இவை உன் தந்தை யின் கட்டளைபென்று கூறினன். அப்போது இராமன் கைகேசியை வணங்கித் தாயே! நிலையில்லாத இவ்வாசாட்சியென்னும் விலையில் அகப்பட்டு இழிந்த நிலைமையெய்தா மல், சடைமுடி புனைந்து காட்டிற் சென்று தவஞ்செய்து நிலையான பேரின்பு வாழ்க்கையில் யான் தலைப்படுமாறு பணித்தீர்கள். இவ்வுதவியை வேறு யார் எனக்குச் செய்வார்கள். ஒரு பிள்ளை மேலுலக வாழ்விற் கு ஏதுவான தவ நெறியை மேற்கொள்ள, மற்றொரு பிள்ளை இவ்வுலக இன்பத்திற் கு ஏது வான நாடாட்சி புரிய இங்ஙனம் இரண்டு பிள்ளைகளால் தாங்கள் இருமை யுலக இன்பமும் பெற்றீர்கள் என்று உலகம் பாராட்டும். என்மீதுள்ள அனபின் மிகுதியால் இவ்வாறு அருளிச் செய்தீர்கள். யான் பெற்ற இந்த நற்பேறு வேறு எவருக்குக் கிடைக்கும் என்று பணிவுடன் கூறுதல்.

ராகம் : சுருட்டி
தாளம் : திரிபுடை

ஆ. : ச ரி ம ப நீ த நி சா
அ : ச் ரி த ப மா க ப ம ரீ ச

{ 28-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

என்பாக்கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டிந்தச் சிலாக்கியம் என்.

அனுபல்லவி

அன்பாக வனம்போக அனுக்கிரகம் செய்தாயே என்.

சுரணம்

1. குழியிற்பயிர் தனைஎடுத்துக் கூரைமேல் ஏறவிட்டு
வழுவான களைமாற்றி வளர்க்கிறது போலே
சுழலும்இந்த ராச்சியத்துக்குச் குடுமணி முடிமாற்றித்
தழுவும்குத்தி ராச்சியத்துக்குச் சடைமுடி தந்தாயே. என்.
2. கொக்கரித்த பேரெல்லாங் கூடத்திப் பாய்வாரோ
பக்கம்உள்ள பேர்என்னைக் காப்பாற்ற நினைப்பாரோ
சிக்கும்இந்த வலைக்கித் தேடும்பர கதிசேரத்
தக்கதவம் செய்யென்று தயவுநீ செய்தாயே என்.

3. ஒருபிள்ளை ராமன்பர லோகசா தகஞ்செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன்இந்த உலகந்தனை ஆள்
ஒருபிள்ளை யாட்கைகேயி இகபுரம்பெற் றுள்ளன்ன
வருசொல் உண்டாச்சுதென்ன மாதவம் செய்தேனா

என்

ப. ; , ச் சா | ச்நிதித பா ; | ம க ப ம || ரீ , ம ரி ச | நி ச ரி ம | க ம நி த ||
.. என் பாக் கி. ய. மே. பா க் கி. யம். எ வர்க் கு ண்டி ந் த ச்லா . க்

பமகரி ரீ , ம சரி | சா ; ; ; ;
கி. . . ய ம் . . . ; ; ; ;

2. ; , ச் நி ச் ரி ம் | நி ச்நித ச்நீத | ப ம கா ப ம ரா || ரீ , ம ரி ச | நி ச ரி ம | க ம நி த ||
.. என் பா . க் கி. ய. மே. . பா க் கி. யம். எ வர்க் கு ண்டி ந் த ச்லா . க்

{ பமகரி ரீ , ம சரி | சா ; ; ; ;
கி. . . ய ம் . . . ; ; ; ; }

அ.ப. : ச் சா | சா , ச் | நி த நி த | பா.பமா ப | நி த நீ | ச் நி த நி ||
 . அன் பா க : வ | ன்ம் போ . க அனுக்ர கம் . செய் தா . .

2. ச் , ச் சா | ச் நி த நீ த | நி சாநி ச் ிச் || நிதபா ரிமபா | நி த நீ | ச் நி த நி ||
 யே . அன் பா க : வ | ன்ம் . போ . க . . அனுக்ர கம் . செய் தா . .

{ சா ி ம் ி "என் பாக்கியமே" பல்லவியின் முதலாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.
 { யே . . . }

ச. ; நி த பா | ம க ப ம | நி த ப ம ி || சா ரி ம பா நி த | நீ ச் நி ிச் | நி த பா ||
 . கு ழி யிற் ப யி ர் த னை . எ . டு த் து க் கூ . னை . . . மேல் ஏ . . . ற விட் டு

; பச் நி த பா | பா பா | ப நி மா | பா ம பாச் | சா ச் ச் நி த | நீ சா ||
 . வ . மு . வா ன க . னை . மாற் றி வ ன ர் க்கி ற து . . . போ லே

; நி ச் ி ரி | ி ம் க் | ி ம் ி || சா நி ச் ி ம் | ி ச் நி த | நீ சா ||
 . ச மு லும் இந் த ரா . . ச ய த் துக் குச் சூ . டு ம் ம னி மு டி மாற் றி

; நி சி ச் நி | ச்ர. நீ | நி த நி ச் சி த || பா, நி ம ப | ப ச் சி த பா | மா, க ரி ம ரி ச ||
 த் த மு வு ம் மு த் தி ரா \ ச்ய த் து . . . க் கு . ச டை மு - டி . . . த் தா . . யே . . .

{ சி ம ப ரி த நி -
 “என் பாக்கியமே” பல்லவியின் முதலாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }
 { }

14

பிறவிக்குடனாகிய ஒருவன் இராசலிபி விழிக்க இயலாது. சருக்கரையும் தினையாவும் நிறத்தால் ஒன்று போற் காணப்பட்டனும் சுவை முதலியவற்றால் வேறுபடும். உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி கருடனாகாது. இவையேபால், இராமனுக்கும் பாதனுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பலவுள்ளன. மன்னவனும் கைகேசியும் இவற்றையுணராமல், இராமனுக்கென்று உறுதி செய்யப்பெற்ற அரசியற் செல்வத்தைப் பாதனுக்கு ஈந்து, இராமன் தவக்கோலம் பூண்டு காட்டிற் குச் செல்லும்படி யேலினர். அவ்விருவரும் மனம் உளைந்து வருந்தும்படி அரசினஞ் சிங்கத்தைக்கண்ட ஆட்டுக்குட்டிபோலப் பாதனை ஓடச்செய் வேன். அவனுக்குத் துணையாக அயோத்தி நகரத்து மக்கள் அனைவரும் திரண்டு போர் செய்

தாலும், வேறுபல மன்னர் பட்டையாடு வந்து எதிர்த்தாலும்; இவ்வான்றித் தேவரோ வரினும் பகலவனைக்கண்ட பனிக்கட்டிடம் போல அவர்களெல்லோரும் அஞ்சியகலுமாறு செய்தேவன். இல்லேயேல், பனங்காங்கள் உதிர்வதுபோல அவர் தலைகளெல்லாம் சிதறி வீழும்படி 'என்னுடைய அம்புகளாற் கொன்று குவித்து, யான் இராமனுக்கு அடிமை பெண்பதை உலகம் அறியச் செய்து இராமனுக்கு இன்றே முடிசூட்டு வேன் என்று விலலும் அம்புந் தாங்கி நின்று இலக்குவன் வீரமொழி கூறுதல்.

இராகம் : ரேககாட

தாளம் : ருபகம்

ஆ. : ச க ரி க ம ப த நீ த ப சா

அ. : ச் நீ த ப மா க ரி சா

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

நானே லட்சுமணன் ஆனால் கொடுக்கிறேன் ராமனுக்கு மகுடம் நானே.

அனுபல்லவி

சேனைபேர் என்றோடு எதிர்க்கட்டுங் குதிக்கட்டும்
சித்திரக் கணையாவென்று அத்தனை பேரையுங்கொன்று

சரணம்

1. குருடன் ராசவீழி ஸ்ரீழிக்குறற் போலேபட்டம்
கொள்ளுமோ பரதற்கு முடிகுடத்
தரணியில் சர்க்கரையும் மாவும் சரியாயெண்ணும்
தசரதனுங் இடந்து மனம்வாட
இரவிமுன் பனிபோல என்னோ டெதிர்த்தமன்னர்
எவரும் பயந்து வீருதுகள் போட
அரசிட்ட சாமிக்குத் தவசிட்ட நீலிமகன்
ஆட்டுக்குட்டி போலேலோடக் கேட்டுக்கைகை யுந்தள்ளாட

நானே:

2. தொகுத்த காலன்நடிக்கக் கூளி தாளம்பிடிக்கத்
துண்டங்கள் எதிராகப் படவாட்டிப்
பகைத்த ராசர்தலை பனங்குலை போல்உதிரப்
படுகளம் எங்கும்ரத்தக் கடல்முட்டி
இகத்தில் நானேஅடிமை ராமனே ஆண்டவன்
என்பதெல் லார்க்குந்தெரி வுறக்காட்டி
வகுத்தபிர மாதிரேதவர் வந்தாலும் அவரவர்
மர்மத்தை எல்லாம்பூட்டித் தர்மத்தை நிலைக்கநாட்டி

நானே.

3. சுட்டமண்ணும் பச்சைமண்ணும் ஒட்டுமோ சாமி
துணை அல்லால் எனக்குண்டோ உபகாரம்
எட்டிப் புறந்தாலும் ஊர்க்குருவி கருடன் ஆமோ
இந்தப் பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
வெட்டித் தலைதலையாய்க் குவியாவிட்டால் என்னை
வில்லாலே ஆவதுண்டோ வீரம்
பொட்டெனவே அயோத்திப் பட்டணம் எல்லாம்வந்து
போர்கொடுத்தாலும் நிரூரம் ஆர்தொடுத்தாலும் இந்நேரம் நானே.

ப.	கா ;	=	மா பா தா பா		மா தா	=	பா மா கா ரீ	
	நா .		னே வட்ச்மணன்		ஆ னுல்		கொடுக் கிறேன்	
	சா ;	=	கா ரீ கா ம பு		ரீ ;	=	சா , ப ம க ம ரீ	
	ரா .		மனுக்கு மகு		டம்,		...	
2.	கா ;	=	மா பா தா பா		ப த நீ	=	த ப ம ப க ரீ ச நி	
	நா .		னே வட்ச்மணன்		ஆ . னுல்		கொ . டுக்கி . நேன்	

சா ; = கா ரீ கா த ப | ரீ ; = சா , த ப ம க ரி ||
 ரா : ம னுக் கு ம கு டம்

3. கா ; = மா பா தா பா | ரி ச் ரி ச் = த ப ம ப க ரி சா |
 நா : னே லட் ச் ம ண ன் ஆ . னு ல் கொ . டு க் கி . நே ன்

கா ; = ம ப ரி நி த ப ம ப | ரீ , ரி = சா ரி த ப ம க ரி ||
 ரா : ம . னு க் கு . ம கு டம்

4. கா ; = மா பா தா பா | ம் ம் க் ரி = ச் ரி த ப ம க ரி |
 நா : னே லட் ச் ம ண ன் ஆ . னு ல் கொ . டு க் கி . நே ன்

{ க ம ப த = நீ த ப மா க ரி ம ப | ரீ ; = ச ரி த ப சா ; }
 ரா ம னு . க் கு . ம கு டம்

அ.ப. சா ரீ = தா பா சா ; | ரி ரி ச் ரி = த ப சா ; சா |
 சே : னே . பே ர் . ன் னே . டு

ச் நி ச்நா = க்ரி க்ம் ரீ ச்நா = நி ச்நா பா ||
 எ திர் = க்நா . ட்டும் . கு திக் = க . ட்டும்
 2. மபதப = ச்நி தப ச்நா ; | க்ரி ச்நி = தப ச்நா க்ரி க்நா |
 சே னை பேர் என னே கு
 ரீ ரீ = ம் ப் க்ரி ச்நி ச்நா | ச்நி க்ரி = ச்நி ரி ச்நி ச்நா ||
 எ திர் = க்நா ட்டும் . கு தி க்நா . ட்டும்
 தா பா = கா ரீ ச்நா ச்நா | நி ச்நி ச்நா = நி ச்நா தா பா பா |
 சி த் = தி ரக் க னை யா ல் வென் . று
 ச்நி ரி = ச்நி தா பா , ம | ம தப ம = கா , ப ம க ம ரி ||
 அ த் = த . னை பே ரை . யு ன் கொ ன் று
 கா ; = மா பா த்நா பா | ம் ம் க்ரி = ச்நி தபா ம க ரி |
 நா னை லட் ச்ம ண் ன ஆ . னு ல் கொ . டு க்நி . ரே ன்

கமபத்	=	நீதபமாகரிமப	ரீ	;	=	சநித்தபசா
ரா		மனுநீஞுமகு	டம்			

சு.	கர மா	=	பா ; தா பா		ப த நீ	=	தா பா மா மா	
கு ரு			டன். ரா ச		வி . மி		வி மிக் கு ரு	

; ம த = ப ம க ப ம க ம ரி | க ர மா = பா ; , த ப ம
 ன் பேர லே ப ட் ப ட்

க ம ப த = நீ தா பா ; | க ம த ப = , ம க ம ப க ம ரி |
கொள் . . னு மோ . ப . ர . . த . ற் கு . .

சா கா = ; ம ப தா பா | சா , நி = ன் , சா :
மு டி- . . . கு . . . டத்

நிச்சி = சாநிதாபா | நிதா = பாபமகமா
த. ரணியில் சர்க்கரையும்

பு ம த ப = ம ப க ரி ச நி சா | ச நி க ரி = கா ப ம தா பா ||
 மர வ ம் ச ரி யா யெண் ணும்

ப ம க ரி = சா நி ச க ரி கா | ப ம க ரி = க ம ப ம தா பா ||
 த . ச ர த னுங் கி டந் து

மா = ம த பா ம க ம ரி | க ம த ப = ரீ ; சா ; ||
 ம னம் வா ட

நி நி த ப = ம ப க ரி சா நி ச | க ரி கா = ம ப த ப சா சா |
 இ ர வி முன் ப னி போ . ல எ ன் னே . டெ திர்த்த ம ன் னர்

க் க் ரி சூ = ச் நி ரி ச் நி ச் த ப | நி நி த ப = ம ப ரீ ; சா ||
 எ வ ரு ம் ப . ய ந் து : வி ரு து க ள் போ டு

அர = சிட்ட சா = ; மிக்குத் தவ = சிட்ட நீ = வி மகன்
 ஆட் = டுக்குட்டி | போ = லே ஓடக் | கேட் = டுக்கை | கையந் = தள்ளாட || (நானே)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

+ இக்குழை கைகிளி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

5

“தம்பி, உனக்கு இவ்வளவு கோபம்வரக் காரணம் யாது? உண்மையாகப் பார்த்தால் நீ அறியாமையுடையவனாகவே காணப் படுகின்றாய். தந்தையின் பெயர் விளங்கச் செய்யவனே நன்மகனாவான். எல்லோர்க்கும் இனிப்புச்சுவைதருங் கரும்பு ஒருவனுக்கு மட்டுங் கசந்ததென்றால் அஃது அவனுடைய வாயின் குற்றமாவது போல, பிள்ளையினிடம் பேரிரக் கங்காட்டி அன்போடு வளர்த்த தாயானவன், இரும்புபோல் இன்காத மனமுடையவனாய்த் தன்பிள்ளையப்பார்த்து நீ காட்டிப்போய் அலைந்து திரியென்று கூறத்துணிவானானால் அதற்குக் காரணம் அப்பிள்ளையின் கால வேறு பாடுதன்மையானே கருதவேண்டும்? தந்தை உண்மை தவறினானென்றும், தாய் எடுத்த விராதத்தை முடியாமல் விட்டானென்றும் அவர்களுக்குப் பழியை உண்டாக்கலாமா? நம்முடன் பிறந்த பரதன் பெற்றசெல் வத்தை இழக்கச் செய்யலாமா? எல்லோரும் நம்மைப் பழிக்கமாட்டார்களா? கோட்டைக்குள்ளே குத்து வெட்டு உண்டாகுமே! எல்லா நன்மையுந்தரவல்ல தவஞ்செய்வது குற்றமல்லவே?

பதினான்கு ஆண்டுகள்வரை பரதன் அரசு செய்யபட்டும். அதன்பின் நமக்கும் அவ்வரசு கிடைக்கும். ஆக்கப் பொறுத்தவர் ஆறப்பொறுக்க வேண்டாமா? இப்போது ஒன்றும் பேசாதே. பொறு மையாயிரு” என்று இலக்குவன் கோபந்தனியுமாறு இராமன் கூறுதல்.

இராகம் : யதுகுல காம்போதி ஆ. : ச ரி மா க ம் ப த ச் { 28-வது மேளத்திற்
தாளம் : ஆதி அ. : ச் ரி த ப ம் க ரி க ரீ ச } பிறந்தது.

பல்லவி

இத்தனை கோபமும் நல்லாய் வந்தது
ஏதடா தம்பி இது சொல்லாய்

இத்தனை.

அனுபல்லவி

தத்துவம் ஆகவுன் நன் புத்திஎல்லாம் வெள்ளை
தகப்பன் பேர்விளக்கும் பிள்ளை அல்லோ பிள்ளை

இத்தனை.

சரணம்

1. இரும்போ தாய்மனம் காட்டிலே போய்த்திரி
என்னவும் வாய்வருமோ நீ அதைப் பரிகரி

கரும்பு கசப்பதெல்லாம் வாய்க்குற்ற மேசரி
காவம்செய்த லல்லாமல் ஆர்செய்தார் அரிகரி

இத்தனை.

2. தகப்பனைச் சத்துயவாக்கியன் அல்லன் என்று கழிக்கவோ
தாய்கொண்ட வீரதத்தை முடியாமல் அழிக்கவோ
அகத்துணை ஆம்பர்தன் செல்வத்தை ஒழிக்கவோ
அப்புறம் உணைக்கண்ட பேரெல்லாம் பழிக்கவோ

இத்தனை.

3. உரம்ஆகும் தவஞ்செய்தால் நல்லதோ தீதோ
ஒன்றும் பேகாதேகோட்டைக் குள்ளபடை வெட்டாதோ
அரசு பரதன் கொண்டால் நமக்கினிமேல் வராதோ
ஆக்கப் பொறுத்தநமக் காறும்மட்டும் பொறுதோ

இத்தனை.

ப. ; - * ச ரிக சா - ரீ காகா ம ப | மகா-நிகாமகரி | ரீ ; ரீ நி ப மக ||

. . . - இத்த . னை - கோ . ப மும் . . . -நல்லா . . ய் வந்தது . . .

நிமகரிசா - * ச ரிக சா - ரீ காகா க ம பா தப | ப மகா - நிகாமகரி | நிகாரிகசரி ||

. இத்த , னை - கோ . ப மும் -நல்லா . . ய் வந் . . . தது

{ ; * சுகரி சா - சாரிகரி சா - சபத்ரா | ; - ச த ச ரீ , - - | நிகரி சா ; ; }
 - - ஏ . த் தா - தம் . பி . . - இ . து . . - சொ ல் லா . . - ய் . . }

அ.ப. ; * ம பா தா - சா ச் த சா சா | ; , - தாநிசாநி தா - | தாநிதபா - ப ம பா
 - - தத்து வ - மா க . உன் றன் . . - புத்தி . . எல் - - லா . . ம் - வெ ள் னே

பதச்சுதா - * ம பா தா - ச் சிக்ரி சா ப த ச் ரி | சா , - தாநிசாநிதா - | தாநி தபா - ப ம ப த பா ||
 - - தத்து வ - மா , . . க உன் றன் . . - புத்தி . . எல் - - லா . . ம் - வெ ள் னே

மா : - * ப த ரி சா - ச் த த ப ப ம ப த சா | ; - ப ம ப த சா பா - - | ப ம ம பா ம ரா - ரீ ||
 - - து ப் ப ப் ப ப் ப் - வி . ன க் கு ம் . . - ம் ன் . . னே ஆல் - - லோ - பி ன்

{ ரி ப ம க ள் ரி - * "இத்தனை கோபமும்" பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.
 - - னே . . - }

ச. ; * ம க சா , ரி கா ; - கா க ம பா ம | கா , - ரீ க ம க | ரீ , - க ரி ரீ ||
 - - இ . ரும் . . பேர் . . - தாய் ம ன ம் . . - காட் டிலே . . போ ய்த் - தி . ரி

* ச நிக் சாநீ ; - ரீ நிக நிக சசா ; ; - ச நி ம , மா - | ப ம பா ம ப தா பா ||
 - என்ன வம் வாந் - வரு நீ . ஆதைப் - ப . நிக நிக

; , * கரும்பு கசப்பதெல்லாம் ; ; , வாங்குற்ற மேசரி
 ; , * காலஞ்செய்ததெல்லாம் ; ; , ஆர் செய்தார் அரிகரி " (; , இத்தனை.)

இதை அனுபல்லவோற் பரடுக.

† 16

என்னைக் கைப்பிடித்த காலத்தில் எந்தப் பிறப்பிலும் ஒரு கொடிப்பொழுதேனும் உன்னலிட்டுப் பிரியேன் என்று கூறிய
 நீர், இப்போது அச்சொல்லை மறந்து உம்மையே நம்பியிருக்கும் எழையான சீதையை கட்டாற்றில் விட்டுவிட்டீர்.
 இரும்புபோன்ற வன்னெஞ்சமுடையராய் வெல்லக்கட்டிபோன்ற இனிய சொற்களால் என்னைக் கொல்லாமல்
 கொல்லுதற்குக் கரும்பை முறித்தாற்போலச் சிறிதும் ஒட்டுறலின்றி உன்னலிட்டுப் போகின்றேனென்று மெது
 வாகச் சொல்லத் துணிந்தீரோ! இருக்கட்டும். அன்னை வரங்கள் கொண்டது என்னைத் தனியேலிட்டுச் செல்ல

வேண்டுமென்று? நீர் லில்லைப் பிடித்திருப்பது அழகுக்காகவா? அல்லது நிலத்தில் உண்ணிக்கொள்ளவா? என்னையும் உடனழைத்துச் சென்றால் உமது பெருமை குறைந்துபோகுமா? நான் உமக்குப் பெரும் பாரமாக இருக்கின்றேனா? இதுதான் ஆண்பிள்ளைக்கு வீரம்? உம்மிடத்திற்கு மற்றில்லை, உமக்கு மனையாளாக என்னைத் தந்த என் தந்தையின்மீதே குற்றமுள்ளது. ஒருவர்மேலுங் குற்றமில்லை. என்னுடைய காலவேறுபாடே இதற்குக் காரணமாகும். சரி, நீர் போயிருக்குங் காட்டின் பெயரை எனக்குச் சொல்லும். அதனை கினைத்துக்கொண்டு இறந்தால் நான் அங்கே வந்து பிறப்பேன். நாயிருவருங்கூட மகிழலாம். அப்போது அக்காடும் நாடாகவே தோன்றும். நீர் இல்லையானால் இந்த அரண்மனையும் எனக்குக் காடாகவே காணப்படும். என்னைத் தனியே விட்டு நீர் ஓடிப்பெடுத்துவைத்தாலும் அப்போது நான் படுப்பாடு தெரியும். இந்நிலையிலுள்ள என்னிடம் வந்து நீ இங்கேயிரு. நான் காட்டிற்குப் போய் வருகிறேன் என்று சொல்லுவதற்கு எப்படி உமது மனத்துணிந்ததோ? இச் சொல்லை உலகம் ஏற்குமா? என்று சீதை வருந்திக் கூறுதல்.

இராகம்: உசேனி

தாளம்: சாய்ப்பு

ஆ: சபமபநிதிநிச்

அ: ச்நிதபதமபமகரிச

20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது

பல்லவி

எப்படிமனந் துணிந்ததோசாமி வனம்போய் வருகிறேன்
என்றாவிதை ஏற்குமோபூமி

எப்படி.

அனுபல்லவி

எப்பிற் பிழிவூழ் பிரியவிடேன் என்றுகை தொடர்வரே
எழையான சித்தையநட் டாற்றிலே விடவரே

எப்படி.

சரணம்

1. கரும்பு முறித்தாற்போலே சொல்லல் ஆச்சுதோ—ஒருக்
காலும் பிரியேனென்று சொன்னசொல்லும் போச்சுதோ
வருந்தி வருந்தித் தேவரீர் வெல்ல
வார்த்தையாற் கொல்லாமற் கொல்ல
இரும்புமண் துண்டாச்சுதோ மெல்ல
என்னைவிட்டுப் போகிறேன் என்று சொல்ல
2. அன்னை கொண்டவரம் இரண்டும்எனைத் தள்ளுவோ—நீர்
அழகுக்கோ, வில்பிடித்தது நிலம்என்றிக் கொள்ளுவோ
குன்னமோ உமக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவன் மேல்அல்லவோ, நேரம்
என்னை யிட்டுக்கொண்டு போவதோ பாரம்
இதுவோ ஆன்பின்னைக்கு ளீரம்

எப்படி.

3. நாடிநீர் போயிருக்கும் வனத்தின்பேர் சொல்லவேணும்—அதை
நான்நனைத்துக் கொண்டிற்றந்தா லங்கேபிறக்க வாங்காணும்

கூடி நாம உகந்திருக்குங் காடு
குறைவில்லா என்மிதிலை நாடு
காடுநீர் இல்லாத வீடு
கால்வையுந் தெரியுமென் பாடு

எப்படி.

ப.	ச. ச.	சா, ப	பா பம்	பாச் நி நித் தா
எப்ப		டி. ம	னந் து.	ணிந் த
நிச்		;ச் நி ரிச்	நித் பா;	பா, நித்
தோ		சா. . .	. . .	மி
மபபநி		நிச்ரபபநிதப	கா, மபம	க.ரி கா
வனம்		போ. ய்ஷ.ரு.	கி.றே.	னென்ற
;ரிச		மபபநிதப	கா, மபம்	கரிபமகரி
லிஇ.		தை. ஏ. . .	கு.மோ.	பூ.மி.

2.	கசசச	=	சா, த		பா ப	=	பாச் நி நித்தா
	..எப்ப		டி. ம		னந்து		ணிந் த
	நிச் ஸீச்	=	; நிச் ஸீக்ரி		ச்ர நித் ப	=	; நித்ராம
	தோ...		சா...		...மி		
	மப ப்ரி	=	நிச்ர பபநிதப		கா, த ப ம	=	க ரி கா
	. வனம்		போ. ய்வ. கு.		இ. நே...		னென்று
	; ரிக	=	ம ப பநிதப		கா, ம ப ம	=	க ரி ப ம க ரி
	ல் இ.		தை. ஏ...ற்		கு மோ...		பூ மி
	கசசச	=	சா, த		பா ப ம	=	பாச் நி நித்தம்
	..எப்ப		டி. ம		னந்து		ணிந் த
	{ மா த	=	பா;			=	
	{ தோ சா		மி.				

அ.ப., ப.ம. = ப.நி.நி.த.தா. | நி.ச.ச. | சா.சா. |
 . எப்பி ஓ.ம் பி ரி.ய.
 , து.நி.ச. = , சா.ச. | ச.நி.நி.ச.நி.த. | பா.நி.தா.ம. |
 . வி.வே. னென்று கை.தொ. ட. ட. ரே.
 ம.நி.த. = நீ.சா. | ச.நி.ச.ரீ.ச. | நி.த.பா.நி.தா.ம. |
 . ஏ.வழி யான ஓ. டை. யை.
 மா.ப.நி. = நி.சா.ப.ப.நி.த.ப. | கா.த.ப.ம. = க.ரி.ப.ம.க.ரி.
 . ந.ட. டா.ந்.நி. வே.வி. ட. ட. ரே.
 க.ச.ச.ச. = சா.த. | பா.ப.ம. = பா.ச.நி.நி.த.த.ம. |
 எப்பி டி. ம னந்து. த.
 { மா.த. = பா.; }
 { தே.சா. மி. }

ச. ச.

கரும

சு. த

பு. மு.

ப பு

றித் தாற்

த ப ப ம மா

போ லே

ப நி

நிச்ரா ப ப நிதப

ம க ம பா ம

ப ம க ரி சா

சொல்

ல ல் ஆ . . . ச்

சு. தோ . .

ஒ . . . ருக்

ரி க

ம பா த ப

ம க ம பா ம

ப ம க ரி ரீ ம க க ச

கா .

லும் . பி .

ரி . யே . ன்

எ ன் . . று . . .

சா , சா

பா த ப மா

பா , ச் நீ

நி த பா

சொன் . ன

சொல் லும் .

போ . . . ச்

சு . தோ

ரி க ம ரி

ரீ க ச சா

பா ப

ப நி த்ரீ ம ம

வ ருந் தி .

வ ருந் தித்

தே வ

ரீ . ர் வெ ல் ல

பா ப

நி த் த் நிச்ரா

ச் நி ரிச் நி த்

பா நி த்ரீ ம

வார்த்தை

யாந் கொல் .

லா . . . மற்

கொல் ல . .

ம ப நி = த் நி ச் ச் | நி க் மா ப் ம் க் நி = சா நி ச் நி த ம ம |
 இ ரு ம் பு ம . னா து உண் டா . . . ச் ச . தோ . . . மெல் ல
 ம ப நி = சா , பா , த ப | ம க ம பா ம = க நி ப ம க நி ||
 என் னை விட் டு ப் போ . கி . நே . னெ ன் . று . சொ ல் .
 க ச ச ச = சா , த | பா ப ம = பா ச் நி நி த் த் ம |
 ல . எ ப் ப டி . ம ன் ன் து . ணி ந் . த .
 { மா த = பா ; ; }
 { தோ சா மி . }

† இக்குறி சதுசுருதி வைவதத்தைக் குறிக்கும்.

இராமன், சடைமுடி புனைந்து சிதை இலக்குவன் ஆகிய இருவருடன் அயோத்தி நகரைக் கடந்து கங்கைக் கரையை யடைந்து அங்கேயுள்ள முனிவர்களோடு அளவளாவிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவ்விடத்திற்கு வந்து அவர்களைக் கண்டு அன்போடு வணங்கிய குகன், இலக்குவன் வாயிலாக அவர்கள் வரலாறு முழுதும் அறிந்துகொண்டு இராமனை ரோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றான் : அவை வருமாறு ;—நீங்கள் உண்ணுதற்கு ஏற்ற கனிகள் கிழங்குகள் ஊன் தேன் முதலியனவும், நீராடு தற்குக் கங்கையாலும் வேறு பல தடாகங்களும், குடுதற்கு நல்ல மலர்களும், தங்குதற்குத் தகுந்த இடங்களும், உடுக்கவும் போர்த்துக்கொள்ளவும் புதிய மரவரிகளும் இங்கே உள் ளன. நான் எட்டுத் திசையிலும் செல்லுவேன். எவ்விதமான கிழங்குகள் வேண்டுமானாலும் தேரண்டிக்கொண்டு வருவேன். பகையாய் எதிர்த்தவரை வெல்லுவேன். எங்கே செல்ல வேண்டுமென்றாலும் வழி சொல்லுவேன். கண்ணை இமை காப்பதுபோல உங்களைக் காத்து நிற்பேன். நீங்கள் காலால் எவியவற்றைக் கையால் செய்துமுடிப்பேன். எப்பொழுதும் விட்டுப்பிரியேன். வேறு சிந்தனை யெனக்கில்லை. உங்களுடைய முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலே என் பகி யாறிலும். அதுமட்டுமன்று, எனக்கு முத்தியுங் கிடைக்கும். ஆதலால், அன்பனாகிய எனக்குக் காட்சியளித்துக்கொண்டு நீங்கள் மூவரும் இவ்விடத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்பன்வாம்.

இராகம்: கல்யாணி

ஆ. ச ச ரி கா ம ப தா நி ச்.

{ 65-வது
மேளம்

தாளம் : ஆதி

அ. : ச் ரி தா ப ம கா ரி ச்.

பல்லவி

இங்கே இருங்காணும் தரிசனம் தந்தென்னை ரட்சிக்கவேணும் இங்கே.

அனுபல்லவி

மங்கையாம் எந்தாயும் ராமாநீயும் இந்த
வரிசைத்தம்பியும் அய்ய ஒருபத்தன் குகன்உய்ய

இங்கே.

சரணம்

1. பூவுண்டு கனியுண்டு ஊன்உண்டு தேன்உண்டு

புதுமர உரிகன் போர்வை உண்டு

தாவுண்டு தடம்உண்டு கங்காநதி உண்டு

தானவேண புட்சணம்உண்டு நானேசெய் ரட்சணங்கண்டு

இங்கே.

2. எட்டுத்திக்குலும் ஸூலுவேண கிழங்குவகை கெல்லுவேன்

எதிர்த்தவரை லெல்லுவேன் வழி சொல்லுவேன்

கட்டிக்காத்து நானே கண்இமை போலேதானே

காலாலே காட்டினதெல்லாம் கையாலே செய்குவேன்

இங்கே.

3. நித்தியம் உம்மைப்பிரியேன் மற்ருன்றையுங் குறியேன்
 நிணறு மறக்கறியேன் நான் சிறியேன்
 முற்றிலும் நிறைதிங்கள் எனவே விளங்கும் உங்கள்
 முகங்கண்டாற் படுபாமே முத்தியோட்சம் உண்டாமே

இங்கே.

ப. : - * கா மா பா - ப த த ப தா நீ | சா ; ; - த ரி . | ச் நி தா ப த ப ம ||
 . - இங்கே இ - ருங் . . கா . னும் . . . - த . ரி . . ச . ன - ந் .
 கரி - * க ரீ த ப த - ப ம கா கா கா | கரி - நி ரி க ம ப ம | க ரி சா - நி த ப ம ||
 . - த ந் தென்னை - ர . . ட்சி க்க . . . - வே . . . னும்
 2. கரி - * கா மா ப த - நி ச் நி ப த ரீ க் ரி | ரி ச் சா ; ; - த ரி | ச் நி தா ப த ப ம ||
 . - இங்கே இ - ருங் . . . கா . . னும் . . . - த . ரி . . ச . ன - ந் .
 கரி - * கா , நி தா - பா த ப ம - கா கா | கரி - நி ரி க ம பா த ப | ம - க ரி சா - த ப ம ||
 . - த ந் தென்னை - ர ட்சி க்க . . - வே னும்

{ கரி - * கா மா பா - பத்தபதாநீ | சா ; ; ; ; | ; ; ; ; }

அ.ப. ; - * நீ தா பா ; - பா ப ம க ப | மரி - க ம ப தா ப - | ப த நீ சா சா
- மங்கையாம். - என்தா யு ம் - ரா. மா - - நீ யும் இந் த

2. ; - * ச் நி தநிசீத பா , - ப ம ப ம க ப | மரி - க ம ப தா ப - | ப த நீ சா சா
- மங் கை யாம். - யாம். - என் தா யு ம் - ரா. மா - - நீ யும் இந் த

; - * தகா ரி சா , ச் நி தா ப ம ப த | ; - ச் நீ த பா | ப த பா ப ம க ப
- வ ரி சை த த ம் - பி . யு ம் ஐ . யா . - - ஓ ரு ப த த் த ன் கு . க ன் உ ய் . ய .

{ மரி - * கா மா பா - பத்தபதாநீ | சா ; ; ; ; | ; ; ; ; }

ச. ; ; - * பா ப ப ம - பா த நி த ப பா ப ம | ; - தா ப ப த - | ப ம கா ரி ரி க ரி க
- பூ வ ண் டு . - - க க னி . யு ண் டு . . . - - ஊ ணு ண் டு . - - தே . . ன் உ ண் டு .

, ரி - * ப மாக் கா - ரீ க ரி சா சா | டி - டி ரீ க மா - | ப க மா பா ; ||
 . . பு து ம ர - உ ரி . க ளின் . - போர் வை . - உ ண் . டு .
 ; - * க மா ப தா ; - நி சா ச் சா | , நி - ச் க் ரி - ரி ச் சா , - | சா , நிச் சி தா - ப ம தா ||
 . . தா : வ ண் டு . - த ட ம் உ ண் டு . - க ங் . - கா . . . ந . . தி . . - உ ண் டு .
 ; - * த க் ரி சா நி - நி த ரி ச் நி த ப த | ப ம - க நி தா ப ம - | ப த பா ப ம - க ப ||
 . . தா . ன் வே ண் - ப ட் ச . ண ம் உ ண் டு . - நா . னே செ ய் - ர ட் ச ண ங் - க ண்
 { ம ரி - * கா மா பா - ப த த ப தா நீ | சா ; ; ; | ; ; ; ; }
 { டு . - இ ங் கே இ - ரு ங் . . கா . ண ம் ; ; ; ; ; }

வெட்ட முனிவர் அனுப்பிய திருமுகத்தைக் கண்டு கேசய நாட்டிலிருந்து புறப்பட்டுத் தன் தம்பியாகிய சத்துருக்களோடு அபேரத்தி நகரை யடைந்த பரதன், தந்தை யிறந்ததும், அண்ணன் வளஞ் சென்றதும், இவற்றிற்குக் காரணம் தன் தாயாகிய கைகேசி பெற்ற வரங்களே யென்பதும் அவன் வாய் மொழியால் அறிந்தபின், தாயைப் பலவாறு வைதுரைத்து, மேலும் ஆற்றொணர்த்துயாம் உடையவனுய்க் கோசலா தேவியின் அடிகளில் வீழ்ந்து அழுதபோது, அவன் உன்தாய் செய்த சூழ்ச்சிகளை நீ முன்பு அறியாயோ என்றனள். அது காலே பரதன் பின்வருமாறு கூறு கின்றான் :—அன்றையே! இராமனுக்கு இத்திங்குகள் நிகழும் என்பதை நான் முன்பு சிறிதும் அறியேன். பலமுறை சொன்னாலும் பிறர் நம்புவது அரிது. தீராத் நெஞ்சக்குத் தெய்வமே, சாட்சியாகும். இஃது உண்மை. இராமனுக்குக் கேடுசெய்வதுபற்றி முன்பு தெரிந்திருந்தால், பெரியோரை வைதவன், உண்ட் வீட்டிற்கு இரண்டசுற் செய்தவன், பிச்சையிட்டு உண்ணாதவன், பிறர் குடி கெடுத்தவன், அடாப்பழி கூறுவான், உன்னொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவான், பிறர் செய்த நன் றியை மறந்து அவர்செய்த தீங்கையெடுத்து மொழிவான், ஒருவர் பிறர்க்குச் செய்யும் உதவி யைத் தடுத்தவன், கொலை செய்வான், பிறர் உடமை கண்டு ஆசைப்படுவான், அதனைக் கவர்ந்துகொண்டு இல்லையென்றவன், கன்றுக்குப்பாலூட்டாமல் கறந்தவன், தீர்த்தக்கரையி லிருந்தும் அதில் நீராடாதவன், கடுங்கோபமுன்னவன், பிறர்க்குக் கேடு நீனைப்பவன், செயம் தபம் விரதம் இவைகளை விட்டவன், அயலான் மனைவியை அனுபவித்தவன், கட்டுடிப்போன், அறிவீல்லாதவன், புகழில்லாமல் பூமிக்குப் பாரமாயிருப்போன், சொன்ன சொல்லை காற்றுவான், வழக்கழிவு செய்வான், காழகன், நஞ்சு கலந்த உணவை உண்பிப்போன், ஆறு குளங்களில் ஆடையின்றி நீராடு வோன், தாய் தந்தை குரு இவர்கள் சொல்லைக் கடந்தவன், பெரியோர்-

களைக் கண்டு இருக்கைவிட்டுழாதவன், கன்வனுக்கிடங்கொடுத்த
வன், நல்லோர் தொடர்பைக் கைவிட்டவன், மனைவி பிறந்த வீட்-
டில் போய் ஓடுதான் உண்டவன், போர்க்குச் சென்று புறங்
காட்டியவன். ஆகிய இப்பாவிகள் அடையுந் திக்கதியை
யானும் அடைவேன் என்று கோசலை மனத்திலுள்ள ஐயப்-
பாடும் கவலையும் நீங்குமாறு கூறுகின்றான்.

இராகம் : ஆனந்தபரவி

ஆ. : ச க ரி க ம ப த ப சா

20-வது மேனத்திற்

தாளம் : ஆதி *

அ. : ச் நி த் ப ம க ரி ச

பிறந்தது.

(* இந்தத் தாளத்தைத் திரிசு கதியாகப் போடவும்)

பல்லவி

சேருங்கதியில் சேருவன் அம்மா இந்த ராமத் துரோகம்
தெளிந்தால் அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

சேருங்.

அனுபல்லவி

திராதநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேசாட்சி—திரும்பத்திரும்ப என்னகண்காட்சி
ஒளிபோற்பெரி யோரைவைதவன்—உண்டலீட்டுக்கி ரண்டக்குசெய்தவன்

சேருங்.

1. அய்யம்பூட்டு உண் னாதவன் குடி கெடுத்தவன் அப வா தகன் அகத்தில்தான் நும் புறத்தில்தான் நும் செய்யுந் துர்க்குண போதகன் செய்தவன் விடுத்தவன்தீங் கெடுத்தவன்பிரம கர்த்தகன் செய்யுமவரைக் குறுக்கே தடை செய்தவன்கொலை பாதகன் அய்யந்தீர்த்து நெஞ்சை உறந்தவன்—அசல் உடைமைக்குப் பேயாய்ப்புறந்தவன் கை அடித்துக்கொண் டாணை மறந்தவன்—கன்றுக்குப்பாலைவி டாமற்கறந்தவன் சேருங்.
2. தீர்த்தக்கரைப் பாலியுங்கடுங் கோவியும்செனத் துரோகியும் செபதபவிரத ஈனனும்பர ஸ்திரீசென அனு போகியும் பூர்த்தியாம்மது பானியும்அக்கி யானியும்அவி வேகியும் பூமிக்குச்சுமை ஆகவந்த புகழில்லாத தேகியும் வார்த்தையாற்புரட் டும்படுகோளனும்—வழக்கழிவுசொல் லும்அசட்டாளனும் தூர்த்தவிர்த்தி விடாமின் டாளனும்—சோற்றிலேநஞ் சிடும்கண்டாளனும் சேருங்.
3. ஆறுகுளத்தில் உடைஇல்லாநீல் அம்மணத்துடன் நடந்தவன் அன்னைவார்த்தை தந்தைவார்த்தை குருவின்வார்த்தை கடந்தவன் தேற்றம்நல்லோர் பெரியோரைக்கண் டெழுந்திராமல் கிடந்தவன்

திருடனுக்கிடங் கொடுத்தவனிடங் கொடுத்தவன்பின்னே—தொடர்ந்தவன்
வேறில்லாராப்—பகைத்துவிண்டவன்—வேட்டகந்தன்னிலே இருந்து உண்டவன்
சீறும்படையைப் பயந்துகண்டவன்—செடியிலேதலை துறுத்துக்கொண்டவன் செருங்.

ப. , ப ப் - ப ப ப - , நி ப - ம க் க் - | மா , - , க் ம - | , ப ம - க ரி ச ||
சேருங் - க தியில் - . சேரு - வே , னம் - மா . - . இந்த - , ரா ம - த்ரோ . கம்

; ச நி - ச கரி - ச ச ச - நி நி நி - | ச ம கரி - கா , - | கமககாரி - சா , ||
. தெரிந் - தா . ல - னு ப வி க் - கிறேனம் - மா

2. , ப ப - ப ப ப - , ரி ச் நி த - பா ம - | ம கரி - க க - ம - | த ப ப கரி - ப ம கரி சா ||
சேருங் - க தியில் - . சேரு . - - வேனம் - மா . . . - இந்த - ரா . . . ம . - த்ரோ . . . கம்

{ ; ச நி - ச மகரிசா - ரி ச ச - நி நி நி | மூபமகரி - கா , | கமககாரி - சா , }
. தெரிந் - தா . . . ல - னு ப வி க் - கிறேனம் - மா

அ.ப. , ப⁺நி⁺பா - ப - ம - ப - ச - ச - ச - ச - நி⁺தி⁺நி⁺ | ச - ச - நி⁺க⁺ரி - ச - ச - ச - | , ச - ச - ச - ச - நி⁺ச - |
.தி.ரா - த நெஞ்சக் - குத்தெய்வ - மே, சாட் சி திரும்பத் - திரும்ப - . என்ன - கண்காட் சி .

நி⁺த⁺ம - ப - சா - ச - நி⁺ரி⁺ச⁺நி⁺தி⁺ - நி⁺ப - ப - | , க - ம - ப - த - ப - | ம - க - நி - நி⁺ச - க - |
. . ஓ - ரி - பேர⁺ம் - பெ - ரி - யோ . ரை . - வைதவன் - . உண்ட - வீட்⁺டுகீ - கி ரண்ட - கஞ்செய்த

{ ம "சேருங்கதியில் சேருவேன்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }
வன்

ச. , க - ம - பா - ப - , ப - ச - நி⁺தி⁺ - நி⁺ப - ப - | , ம - க - மா - ப - த - ப - | ம - க - ப - ம - கா - - ரி - கா - |
. ஐ - ய - மிட்டு - . உண்ணா . - த . வன் - . குடிகெ - டுத்தவன் - அ . ப . வா - த - கன்
, க - ம - ப - பா - - ப - க - ம - க - ரீ - | ச - ச - ம - க - ரி - ச - | நி⁺தி⁺நி⁺ - சா , |
. அ - க - த - தி⁺லொன் - அம் புற - த்தி⁺லொன் - அம்செய்யும் - தூர்க்குண - போ . த - கன் .
, க - ம - க - ரி - ச - க - ம - ப - ப - பா - | ப - ச - நி - த - ப - ப | ச - ச - ச - நி⁺ , |
. செய் - த - நன் - ரி - வி - டுத்த - வன் திங் - கெ - டுத்த - வன் பி ரம் ம - கா - த - கன் .

க் கி-ச் ச் -ச் சி-ரி-ச்-நி-தி-ப-த-ப- - ம-க்-ம- , த-ப- - ம-ம-க-ரி- -சா- ,
 , செய்ய-ம-வ-ரை-ந்-கு- -று-க்-கே- - - - - த-டை- - செய்த-வன்- - - சொலை- - பா- , த- - கன்-
 , ம-ப- -சா-ச்- , ச்- -ச்- -ச்- -ச்- -த்-நி- - | ச்- -ச்- -ம்- -க்- -ரி-ச்- - | ச்- -ச்- -ச்- -த்-நி-
 -ஐ-யம்- - தி-ர-த்து- - - நெ-ஞ-சை- -உ-ற-ந்த- - வன்-அ-ச- - ஓ-டை-மை-க்- - குப்-பே-யாய்- -ப்-ப- -ற-ந்த-
 ச்-ம-ப- -ச்- -ச்- -ச்- -நி-த்- -நி-ப-ப- - , க-ம- -ப- -நி-ப- - | ம-க-ரி- -நி-ச-க- ||
 வ-ன-ன-க-ய- -டி-த்-து-க்-கொண்- -டா-ணை-ம- -ற-ந்த-வன்- - க-ன்-று-க்- -குப்-பா-லை- - வீ-டா-ம-ற்- - -க-ற-ந்த-
 } ம- "சேருங்கதியில் சேருவேன்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.
 { வன்

+ இக்குறி- -அந்தரகாந்தாரம், சதுசுருதிதைவதம், காகலிநிஷாதம், இவைகளைக் குறிக்கும்.

3-வது - ஆரணிய காண்டம்

இராமன் சீதை இலக்குவன் என்னும் மூவரும் தண்டக வனத்திற் செல்லும்பொழுது, விராதன் என்னும் அரக்கன் சீதையைத் தூக்கிச் செல்லுவது கண்டு, இராம-இலக்குவர் இருவரும் அவனோடு போர் செய்து வெட்டி வீழ்த்தியபின், அவ் விராதன் தேவனுடி வண்ணில் வெளிப்பட்டு கின்று “இராமனே! எல்லா வலகங்களையும் உயிர்த்தொகுதிகளையும் சன்மொழிப்பவனும், அவற்றிற்கு இன்பம் ஈவோனும், ஊழி வெள்ளத்தில் அலை அழியாவண்ணம் வயிற்றினுள் அடக்கவைத்து ஆலிலேமற் பள்ளிகொண்டு காப்பவனும், இறுதியில் எல்லையிலலா இன்பவீடு அளிப்பவனும் ஆயேயாகிக் கயிலில்லாமல் பம்பரத்தை ஆட்டுதல்போல இவ்வாறு உலகத்தை ஆட்டிவைப்பாய். தாய் பிள்ளையை அறிவாள். பிள்ளை தாயை அறியும், எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகிய நீ அவற்றை யறிவாய். அவ்வுயிர்கள் உன்னை அறியாமலிருப்பது இந்திரசால வித்தையாகக் காணப்படுகின்றது. நீ காலால் முடிந்தனைப் பிரிந்நாயாலும் அவிழ்த்தல் இயலுமோ? நிலம்சுளை ஆகிசேடனாகிச் சுமந்தாய். ‘ஆதிவராகமாகிக் கோம்பில் ஏந்தினாய். வாமனமாகிக் காலால் அனந்தாய். இவ்வாறெல்லாம் செய்தற்குக் காரணம், இனையானாகிய அந்திலமக்களிடத்து நீ வைத்திருக்குந் கருணையோ தாழ்ந்பெருக்கமோ அறிதிலேன். உன் மார்பில் உறையுந் திருமன் இச்செயல்களைக் கண்டு, உன்னிடம் ஊடல் கொள்ளமாட்டானோ? சரம் அசாமாகிய எல்லாப் பொருள்களையும் உந்திக்கமலத்தால் தேரற்றுவித்த நீ, பிறர்க்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தாயென்பது எவ்வாறு பொருந்தும்? இதுவும் ஒரு மாயமோ? சேற்றிலே திரியும் பிள்ளை ப்பூச்சி அச்சேறு தன்மேல் ஓட்டாமல் ஊர்வதுபோல, அங்கனம் பிறந்தும் அப்பிற் பிழைவாகிய இன்பத்துள் பங்களை நீ யடைந்தாயில்லை. வேத முடிவிலும் மெய்ஞ்ஞானியர் உள்ளத்தி.

லும் விளங்கும் உன் திருவடிகளே, கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் என்பவை சிறிதும் இல்லாத அடியேன்மீது வைத்தாய். இப்பேறு, வேறு யாருக்குக் கிடைக்கும்! எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய நீ மானிட வேடந்தாங்கி வந்திருப்பதனால் உன்னுடைய பெருமையை அறிவாரில்லை. உலகிற்கு அன்னையாகிய சீதையை நாயினுங்கடைப்பட்ட நான் தீண்டினேனென்று எண்ணாதே. பிள்ளை செய்த குற்றத்தைத் தாய் பொறுக்கவில்லையானால், வேறு யார் பொறுப்பார் கன்?" என்று இராமனைத் துதித்தல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : முகாரி
தாளம் : சாயம்பு

ஆ. : ச ரி ம ப நி த சா

அ. : ச் நி த் ப ம க ரி ச

பல்லவி

அறிவார் ஆர் உன்னை அறிவார் ஆர்

அனுபல்லவி

அறிவார் ஆர்மா னிடம்போலே குறியாவேஷங் கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்த பிழைதன்னைக் குறியாதேரா கவாஉன்னை

22-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

அறி.

அறி.

1. எடுப்பானும்தள வர்க்கும்இன்பங் கொடுப்பானுங்குட் சியினிலே
விடுப்பானும்து லீலைமேலே படுப்பானும்தீ ஆகவே பா
ராட்டுவாய் கதியைக் காட்டுவாய் உலகைச்
சாட்டியிலாப் பம்பரம்போல் ஆட்டுவாய்தன் மகிமையை
அறி. அறி.
2. தாய்அறியும் பிள்ளைதன்னைத் தாயையும்திள் னைஅறியும்
நீஅறியும் உயிர்உன்னை ஆரறியா தென்னஇந்திர
சாலமோ இதென்ன கோலமோ உனது
காலாலேழு டிந்ததனைக் கையாலேஅ விழக்கப்போமோ
அறி. அறி.
3. அரவம்ஆகி மேல்உகந்தாய் ஒருகொம்பினு லேசமந்தாய்
சரணம்அத னுல்அளந்தாய் பெருநிலமங் கைமேல்வைத்த
தாகமோ இனையாள் மோகமோ உன்மார்பில்
ஏகமாய்இ ருக்கின்றவன் வேகமேசெய் யாளேஉன்னை
அறி. அறி.
4. உள்ளசரா சரமெல்லாம் வள்ளலேஉன் நாபிமலர்ப்
பொள்ளனில்வந் தும்குருவர் பிள்ளைஎன நீவந்தது
ஞாயமே இதென்ன மாயமோ சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைப் பூச்சிபோலே தோயவும்தோ யாதஉன்னை
அறி. அறி.

5. வேதத்தின்மே லேவேதாந்த நாத்தத்தின்மே லேரூானிகள்
போதத்தின்மே லேவிளங்கும் பாத்தத்தைன் மேல்வைத்தாய்
யோக்கியேனா அடியேன் சிலாக்கியேனா சுருதிசொல்
வாக்கியேனா சாமினது பாக்கியேமேபாக் கியம்உன்தன்னை
அறி.
6. பாகண்டுசொல் லானைஇந்த நாய்கண்டதென் றுகொள்ளாதே
தாய்கண்டுபொ றுக்காததை ஊரோகண்டு பொறுக்கும்மலர்த்
தாமனே பன்னிரு நாமனே எவர்க்கும்
வாமனே னும்சீதாபி ராமனேஉன் பெருமையை
அறி.

ப.	க ரி	=	மா ;		பா ,	=	பா ச்நி நி த தா
அறி	அறி		வா ர்		ஆ ர்		உன் . . .னை
க ரி	க ரி	=	சா ;		நி த் பா	=	ம பத்பு பமகரி
அறி	அறி		வா .		. . ர்		ஆ
சு க ரி	சு க ரி	=	மா ;		பா ,	=	பா ச்நி நி த தா
அறி	அறி		வா ர்		ஆ ர்		உன் . . .னை

தச்சுதச்	=	நி ம் க் கி சா	=	நி த் தா	=	நி ம பா த் த மா ப ம க ரி
அ. நி	=	வா	=	நி	=	ஆ
கசகரி	=	மா :	=	பா ,	=	பா ச் நி நி த் தா
ர் அநி	=	வா ர்	=	ஆ ர்	=	உன் . . . னை .
{ க் கி	=	சா ;	=	நி , நி த் த	=	சா :
{ அநி	=	வா ர்	=	ஆ	=	ர்
அ. ப. , ப த	=	சா ச் த ச்	=	நி னி	=	நி ம் க் கி ரி
அநி	=	வா ர் ஆ ர் மா .	=	னி டம்	=	போ . . லே .
சா ரி . ம்	=	க் கி ச் சா , சா	=	ப ச் ச்	=	சா , க் கி ச் நி
கு நி .	=	யா . . வே . ஷங்	=	கொண் ட	=	தா . . லே .
த த் தி	=	சா லச் ச்	=	ச் த நி ச் ச் நி	=	நி த் த் த ப
சி நி	=	யென் செய் த	=	பி . னை	=	த ன் னை

ரி ம	மா, பா ⁺ த	ப மக்ரரி ம கரி
க்குறி	ரா . க .	வா . . உன் . .
ச க ரி	பா ,	பா ச்சி நி தி தா
னை அறி	ஆ ர்	உன் . . னை . .
க ரி	நீ , நிதத்	சா ;
அறி	ஆ	ர்
ச . , நி த்	ப ப ம க ரீ	ரி க சா சா
வே தத்	லே . . . வே	தா . ந் த
க ரி	பா , ம நீ	த பா
நா தத்	லே . . ஞா	னிகள்
நி த	மா ப த்	தா ரி ச்ச் நி நி த்
போ தத்	லே வி .	ள ங் . . கு ம்

பாபத்	=	நீ, த்தப்		பாநித்ரம்	=	பாபா	
பாதத்		தை...என்		மே...ல்		வைத்தாய்	
;ப	=	தச்ரி		;ரி	=	க்ாரி	
யோ		.க்யனோ		.அ		டி யேன்	
;ச்ரி	=	க்ரிச்ர		;ச்	=	க்ரிச்ரி	
.ச்லா		.க்யனோ		.ச்சு		து சொல்.	
தாத	=	க்ரிச்ர		க்ராத்ரிச்ரி	=	நித் பா	
.வா		.க்யனோ		சா.மி..		எனது	
;ரிம	=	பாத்தப்		மபதப்பம	=	கரிபமகரி	
.பா		க்யமே.		பா...க்ய		முன்தன்..	
கசகரி	=	மா;.		பா,	=	பாச்ரிநித்தா	
னை.அறி		வார்		ஆர்		உன்...னை	

{, க் ரி = சா ; | நீ , நி த த = சா ; }
 { . அ ரி வா ர் . ஆ ர் }

+ இக்குறி சுத்த வைவதத்தைக் குறிக்கும்.

20

சடாயு என்னுங் கழகாசனைக் கண்டு தந்தைமுறை பாராட்டி, அவர் சொற்படியே கோதாவிநி யாற்றைக் கடந்தபின், “அரக்கர்கள் பதித்தபொழுது எங்களைக்கொன்று தின்பதற்குக்

கூட்டங்கூட்டமாக இங்கே வருகின்றார்கள். அவர்களால் சுலக்கமும் துன்பமும் அடைகின்றோம்” என்று முறையிட்டிருக்கொண்ட முனிவர்களைக் காத்து

அறத்தை நிலைநாட்டவேண்டி, அரக்கர் வரும் வழியைப்பார்த்து

அவர்கட்குக் கூற்றுவன் போல, பஞ்சவடிபென்னுஞ் சோலையில்

தம்பியால் இயற்றப்பட்ட பன்னசாலையில் இராமன்

சானகியுடன் இருந்தமை கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : அடாண

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி ம ப நி ச்

அ. : ச் நி ச் தா ப ம ப கா ம ரீ ச

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

இருந்தானே ராமச்சந்திரன்—பஞ்சவடியில்
இருந்தானே ராமச்சந்திரன்.

இருந்.

அனுபல்லவி

இருந்தானே ராமச்சந்திரன்—ரிஷிகளைக் காக்குந்தந்திரன்
வருந்தா ராட்சதர்கூடி—வரும்வழி தன்னிநாடி

இருந்.

சரணம்

1. நிருதர்கள் பசிபார்த்து—நிரைநிரை யாய்க்கைகோத்து
வரும்விகா தத்தைத்தீர்த்து—மாமுனி லோரைக்காத்து
இருந்.
2. அலைந்த முனிவரீசாகம்—ஆகுலம் எல்லாம்போக
இலங்கையில் அனுபோக—இராக்கதர்க் கெமன்ஆக
இருந்.
3. பலத்த ராட்சதர்ஆட்ட—பாட்டங்கள் எல்லாமாட்டச்
சலித்தபோர் துன்பம்ஓட்டத்—தர்மத்தை நிலைநாட்ட
இருந்.

{ச் ப - * நி ப நி நி ப ம - பாகமக - மபா | த நீ ப பா ; | ; ; ; }
 14. - இருந்தா. னே. - ராம. ச் - சந் த்ரன்

ச. ; - * ரி ம ரீ மா - பா பா பா பா - | ; - ப நி பா பா - | பா நீ ப ம பா ||
 . - நி ரு தர்கள் - ப சி பார் த்து - . - நி ரை நி ரை - யாபக்கைகோத் து

; - * ம ப ச் த ப ம - ரீ ரி ம ரீ சா - | ; - ரி ம ரீ மா - | பா பா த நி பா ||
 . - வ ரும் வி . கா . - தத்தைத் தீர்த்து - . - மா . முனி - வேரரைக்காத்து

; - * நி ப சா சா - தா தா சா சா - | ; - நி ச் ரீ சா - | ச நி நி த நீ சா ||
 . - அ லைந் த மு - னி வர் சோகம் - . - ஆ . கு லம் எல்லாம்போக

; - * ரி மார் ரி சா - ச் நி ரி ச் தா தா - | நி சா ப நி நி ப ம - | ப ம ப ச் தா தா ||
 . - இ லங்கையில் - அ . னு . போக - ரா . க்க . தர்க் - கெ . ம . னை

ப ம க ம ப ப ப - நீ ப ஹ ப ச் ச் | ரி ம் ரி ச் நி த் நி ச் | நீ ப ப நி ப ம ப ||
 பலத்த ராட்சதர் ஆட்ட - பாட்டங்கள் எல்லாம் மாட்டச் சலித்தேய்ந்து பம்பூட்டத் தர் மத்தை நி லைநா .

{ நிச் - * நி ப நி ப ம - பாகமக - மபா - | த நீ ப பா ; | : : : }
 { ட ட - இருந்தா . னே . - ராம . ச் - ச ந் - த்ர ன் . . . : }

✠ இக்குறி கைகிதி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

21

இலக்குவனால் மூக்கு முதலிய உறுப்புக்கள் அறுக்கப்பட்ட ஞர்ப்பாகையானவன், சான் தூடணன் திரிசிரா முதலிய பதினொன்றாம் படை வீரர்களையும் இராமன் அம்புக்கு இரையுரம்படி செய்து விட்டு, பின்பு இராமன் முதலானவர்களுக்குக் கேடு செய்யுங் கருத்துடையவளாய், இராவண னிடஞ் செய்து “காட்டிலே தவக்கோலம் பூண்டு திரிகின்ற இராமன் என்பவனும் அவன் தம்பி இலக்குவன் என்பவனுமாக இருவர் உள்ளனர். அவருள் இராமனென்பவனுடைய மனைவி சீதை யென்னும் பெயருடையாள் ஒருத்தியிருக்கின்றாள். மிகுந்த அழகுடைய வள். அவளுடைய குவளை மலர்போன்ற கண்கள் கூர்மையால் அம்புபோல்வன வாகும். நட்டையால் அன்னப்போடு போல்வாள். அவன் காதிலணிந்துள்ள நவ

ரத்தத் தோடுகளையும்; தங்கக்கொடிபோன்ற இடையினையும், பின்னிவிட்ட சடையினையும் கண்டால் தேவ மகளோவென்று ஐயுறவேண்டும். உலகத்தில் அவளுக்கு அவளே நிகராவான்றி வேறு யாரும் இணையாகமாட்டார்கள். அவளுடைய இனிமையும் மென்மையும் வாய்ந்த சொற்களே கேட்பதே பெருஞ்செல்வமாகும். மற்றைய மங்கையரெல்லோரும் அவளுடைய காலழகுக்கும் சுடாகமாட்டார்கள். அவளைப் பார்ப்பதற்கு உன்னுடைய இருபது கண்களும் போதாவே. நூறாயிரங் கண்கள் வேண்டும். நீ தேவருலகை வென்று எட்டுத்திகை யிலும் புகழ்நாட்டிநுந்தாலும் பயனில்லை. அந்தச் சிதை உனக்கு மனையாளாகக் கிடைத்தால் செல்வம் வீரம் முதலிய பெருமைகளெல்லாம் மேன்மேலும் எய்தப் பெறுவாய். உன் காரியமும் முடியும்” என்று இராவணனுக்குச் சிதையின்மேல் காதல் பெருகும்படி யெடுத்தாக் கூறுகின்றான்.

இராகம் : சுருட்டி
தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ : ச ரி ம ப ரீ த நி ச்

அ : ச் ரி த ப மா க ப ம ரீ ச

28-வது மேனத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

காணவேணும் லட்சங் கண்கள் சிதாதேவின்
காலுக்கு நிகரோ பெண்கள்

காண்.

அனுபல்லவி

சேனால கெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்குங் கீர்த்திநாட்டித்
திரியும் ராவணஉன்றன் இருபது கண்போதுமோ

காண்.

சுரணம்

- 1 குவகை விழிகளோபாணம் அவள்தன் வார்த்தை
கொண்டால் அதுவே கல்பாணம்
நவரத்தினத் தங்கத்தோடு நடையிலே அன்னப்பேடு
அவனிடேமல் இல்லையீடு அவளுக்கவளே சோடு
2. தங்கக் கொடிபோல் இடையும் சிவிகிர்ந்து
சாய்ந்த பின்னலின் சடையும்
இங்கித மிருதுவாக்கியம் இவளே தேவதாயோக்கியம்
மங்கையர்க்குள்ளே சிலாக்கியம் வாய்த்தால் உன்னதேதபாக்கியம் காண்.

3. தவமுனி ஒருத்தன் பெண்டு அவனுக்கேற்ற

தம்பி ஒருத்தன் அங்குண்டு

அவளேநல் ஐஸ்வரியம் அவளேநல்ல காம்பிரியம்

அவள்வந்தா லல்லோவீரியம் அப்போமுடி யுமுன்காரியம் காண

ப. ; ச்	=	நி த பா		ம மா	=	ம க ப ம	
. கா		ண . வே		ணும் லட்		ச ங் க ண்	
ரீ ,	=	; ம ரி		ம ரி ம	=	ப ச் சா	
கள் .		. ஓ .		தா . தே		வி . தன்	
2. ; ரி ச்	=	நி த பா		ம ம க	=	ம க ரி த	
. கா .		ண . வே		ணும் லட்		ச ங் க ண்	
ப ம க ரீ ,	=	; ரி ச .		ரி ம ப	=	ரி ச் சா	
கள் . . .		. ஓ .		தா . தே		வி . தன்	

1.	நிச் கா.	=	நி நீ த பா லு. க் கு	=	ம ம க நி க .	=	ரி ச ரி ம ரோ . பெ ண்	
	பா ; கள் .	=	; மக ரி ச சே . . .	=	ரி ம ப தா . தே	=	நி ச் ரி ம் ர வி . தன் .	
2.	சாச் கா	=	நிச் ரிச் நி நீ த பா லு . க் கு	=	ம ம க நி க .	=	ரி நீ , த ரோ பெ ண் .	
}								
{								
அ.ப.	ப ம ம க கள் .	=	ரி ம ரி ம ரீ	=	சா ,	=	மா . பா வாட் டி	
	பா .	=	நி த பா ல .	=	ப ப நி கெங்கு ம்	=	சாச் ரி நாட் டிச்	
	ம ப திசை	=	நீ த நி எங்கு ங்	=	சச் நி இரத்தி .	=		

; த நி = சா ரிச் நி த பா = ப ப நி = மா பா
 . சே . ணு . . . ல . கெங்கு ம் = வாட் டி
 ; ம ப = நீ த நி = ச் நி த = நி ச் சா
 த் தி சை எங்கு ம் கிர் த்தி . நா ட்டித்
 ; ம ப = சா சா = நி நி த = பா பா
 . தி ரி யும் ரா வ ணு உன் றன்
 ; ப ப = ப ம நி த = ம ம க = ரி ச ரி ம
 . இ ரு ப து . க ண் போ து . மோ .

{ ப நி "காணவேணும்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

ச. ; ம ம = மா ம சா = ரி சா = ரீ மா
 : கு வ . கிா வி . ழி க . னோ பா

பா , = ; ரீ நி த பா ||
 ணம் . அ வள்தன் வா ர்த்துத்
 ; ம ப நி , த மா , க நி சா = ரீ மா
 கு வ னை . . வி . . பி க ளோ பா
 பா , = ; ம க ரி ச நி ம ப = நி ச் நி த பா
 ணம் . அ . வ ள் தன் . வா . . ர்த்தை
 ; ப = சா ச் நி நி த ப ம க = ம க நி த
 கொண் டால . . . துவே . க ல் யா .
 ப ம மக , = ரீ ரி ம ரி ம ச ரி ச = சா ;
 ணம்
 ; நவ = ரத்னத் தங்கத் = தேதாடு ; நடை = யிலே அன்னப் = பேடு
 ; அவனி = மேமல் இல்லை = ஈடு ; அவ - னூக்கவ ளே = சோடு || ; (காண.)

இராவணன் ஏவலால் மாரீசன் என்னும் அரக்கன் மாயமானுவந்து அருகில் உலாவலதைக் கண்டு அதன் அழகில் ஈடுபட்ட சீதையானவன், அம்மாரீசைப் பிடித்துத் தரும்படி இராமனை வேண்டி, அது பொய்மா என்று கூறி இலக்குவன் தடுத்துக் கேளாமல், அவனைச் சீதைக்குக் காவலாக வைத்துவிட்டுப் பிடிக்கச் சென்ற இராமன், நெடுந்தூரஞ் சென்றபின் அதனை மாயமானென்று அறிந்து அம்பு எய்து வீழ்த்திய போது, மானுகிவந்த மாரீசன், இராமனுடைய குரல்போலக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு தன் உருவத் துடன் வீழ்ந்தான். அக்குரலைக்கேட்ட சீதையானவன், “அரக்கருடைய மர்மையால் எம்பெரு மானுக்கு ஏதோ தீங்கு நேர்ந்தது போலும். இக்குரலைக்கேட்டும் கலக்கமின்றி இங்கு நிற்றின் ருயே” யென்று இலக்குவனை நோக்கி வருந்திக்கூறினான். அப்போது “அம்மா, புதுமையாக வெண்ணெய்க்குப் பல் முளைத்தாற் போல அரக்கர் வந்து அண்ணனை வளைத்துக் கொள் வார்களா? வளைத்தாலும் அதற்கு அண்ணன் இளைத்துப் போவாரா? இளைத்துப் போனால் வேறு மந்திரங்களும் தந்திரங்களும் உலகில் கிழ்குமா? இந்திரன் விண் ணலகிலிருந்து ஆட்சிபுரிவானா? சந்திரன் உதிப்பானா? ஒருவராலும் எடுக்க முடியாமற் கிடந்த சிவனுடைய விலை அண்ணன் எளிதாக எடுத்து வளைத்து ஒடித்தமையை நேரிற்பார்த்திருந்தும் பெண்புத்தியால் மனம் வருந்தலாமா?

என்னைச் சொதிக்கின்றீர்களா? மலேபோன்ற கோதண்டத்தை வளைத்து அம்பு எய்வாரானால் அண்டங்களெல்லாம் பிளந்து போகுமே! கார்மேக்கவண்ணனும் நெற்றிக்கண்ணனும் ஆகிய இருவருடன் சேர்த்தல்லவோர் அண்ணனை யெண்ணவேண்டும். நீங்கள் இராக வளை யாரென்று எண்ணினீர்கள்? இந்திரன் முதலிய திக்குப் பால்கள் எண்மரும் எதிர்த்தாலும் அவர்களை அடக்குதற்கு அண்ணனுடைய சிறு விரல் போதுமே! இப்படியிருக்கவும் அண்ணனுடைய வீரத்தை அறியாமற் பேசுகின்றீர்கள். இப்பேச்சு அவரைப்பழிப்பது போலாகும். மாயமானாகிவந்த மாரீசன், அண்ணனுடைய அம்புபட்டு இறக்கும் பொழுது இவ்வாறு கூக்குரலிட்டிருப்பானென்றே யெண்ணுகிறேன். அண்ணனுக்குத் தீங்கு சிறிதும் நேர்ந்திருக்க முடியாது. நீங்கள் இதற்காக அச்சமுங் கவிலையும் அடையவேண்டாம். அடியேன் இருக்கின்றேன்” என்று இலக்குவன் தோறுதல் கூறுதல்.

இராகம் : உசேனி

தானம் : ஆதி

ஆ. : சபமபநித்திச்

அ. : ச்நிதபதமபமகரிச

பல்லவி

ஆரென்று ராகவனை எண்ணினீர் அம்மா—இதை
அறிந்து சொன்னீரோ அறியீரோ நீர் அம்மா

அனுபல்லவி

ஏழுத வார்த்தையிது வசையோ டொக்குமேபோரில்
எண்டிசை அதிபரும் அண்டின படையுடன்
மண்டினாலும் என் அண்ணன் சுண்டுவிரல் போதாதோ

சுரணம் :

1. விந்தையாக வெண்ணெய்க்குப் பல்லு முனைத்தாற்போலே
மிஞ்சி ராட்சதர் அண்ணர் தன்னை வளைத்தால்
வந்த ராமன் அதுகண் டேங்கி இளைத்தால்வேறே
மந்திரம் என்னொரு தந்திரம் என்னவானில்
இந்திரன் கதிப்பாளே சந்திரன் உதிப்பாளே

20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

ஆர்.

ஆர்.

ஆர்.

2. ஆதிருத்திரன்வில் ஒருவர் ஒடிக்கப் போமோ—அதை அறிந்தும் பெண்புத்தியால் உம்சித்தம் நோமோ வேதையா என்னையும் சோதிக்கல் ஆமோ—நல்ல வேதண்டம் எனப்பெருங் கோதண்டம் தனனை அண்ணன் காதண்ட வளைக்குமுன் மூதண்டம் பிளக்குமே
3. பண்ணின மாயையாலே அந்தப் பரீசன்—மாறும் பருவத்தில் அங்கேஜலம் இட்டாரே நீசன் எண்ணத் துன்பம்வதுக் கிருக்கிறேன் தாசன்—அவனை எண்ணினால் ஒருமேக வண்ணன் உடனே நெற்றிக் கண்ணன் உடனேகூட்டி அண்ணனையும் எண்ணாமல்

ஆர்.

ஆர்.

ப. ; - * சா சா சா - பா டா நி த் த் ம | மா - ப ப நீ நி த் தா | நி நி சா, - ச் சா
 . - ஆ ரென்று - ரா க வ . னை . . - எ - ன் - னின் . . . ர் அம் மா . - இ னை
 ; - * ப ப சா சா - நி ச் நி த் பா மா ; | ப ப ச் ப த ப ம த | ப ம கா ரீ ரி க த் தா
 . - அறிந்து சொன் - னீ . . . ரோ . அறியீ . ரோ . நீர் அம் . . மா

2.

* நீ கம ரி க சா சா - பா பா நி த் த ம
- ஆ . . ரென் . று - ரா க வ . னை .
மா - ப ப பா ச் சி நி த் தா
- - எண்ணி னீ . . . ர்

| நி ச் ரீ ச் ரா ச் சா
அ ம் . . மா இ தை

* ப ப க் ரீ ச் சா - ச் சி ரி ச் சி த பா த ம மா -
- அ நி த் து . . சென் - னீ . . . ரோ . . .
ப ப ச் ப த ப ம த
அ றி யி . ரோ . நீ ர்

| ப ம கா ரீ ச ரி க ரி ப ம க ரி
அ ம் . . மா

3. சா - * ரிக மாப ம க் ரி ச சா - பா பா பா ச் சி நி நி த் த ம
- ஆ ரென் றீ - ரா க வ . னை . .
மா - ப ப பா ச் சி நி த் தா
- - எண்ணி னீ . . . ர்

| நி ச் ரிக் மா ப் ப் ம் க் ரி ச் ரா
அ ம் மா இ

சா - * ப ப ப் றி றி ம் க் றி சா - றி ச் றி க் றி சா றி ச் றி த பா மா - | ப ப றி சா ப த ப ம த |
 தை - அ றி ந் து . . . சொ ன் . - னீ . . . ரோ . - அ றி ய் . . ரோ : றீ ர்

{ | ப ம கா றீ றி க சா }
 அ ம் . . மா .

அ. ப. ; - * பா ப றி றி த் தா - றீ சா , ச் சா - | ; - றி ம் க் - றி சா சா - |
 . - ஏ று . த . . - வார்த்தை யி து - . - வ சை யோ . . . டொந் -

| றீ றி ச் றி த் பா றி த் ||
 கு மே . . . போ றி ல்

மா - * பா ப றி றி த் தா - றீ ச் றி ச் சா - | ; - றி றி றி க் ம் பா ப் க் றி சா |
 . - ஏ று . த . . - வார்த்தை . . யி து - . - வ சை யோ டொக்

| றீ றி ச் றி த் பா பா
 கு மே . . . போ றி ல்

ம ப நி த் நி ச் சா - நி ம் க் நி ச்ா நி ச் நி த ப் ப | - ப ப ச் ப ப த ப் |
 . என் டி லை அ தி ப ரு ம் - அ ண் டி . ன ப . டை . யு டன் - ம ண் டி லு ம் எ ன் அ ண் ண் ன்

| : - ம த ப ம க ரீ ||

- - சு ண் டு வி ர ல் போ தா

{ க ச - * "ஆரென்று ராகவனை" பல்லவியின் 3-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.
 { தோ . -

ச. ; - * ரி க மா க ரி - க ரி க ச சா ; - ரி க மா மா - | பா த ம பா பர் |
 . - வி ன் த யா . - க . வெ ண் ணெ ய் க் கு ப் - - ப ல் லு மு - : னை த் தா ற் போ லே
 ; - * பா சா சா - நி ச் நி த் பா - பா | த ப - ம க மா த ப | ப ம க ரி ரி க சா ||
 : - மி ஞ் சி ராட் - ச . த ர் அ ண் - ண . ர் - த ன் னை வ : னை . . . த் தால் .

; * வந்த ராமன் அது கண்டு ; ஏங்கி இ . னை த் தால் லே ழே
 மந்திரம் என்ன ஒரு தந்திரம் என்ன வானில் , இந்திரன்கதிப்பானே , சந்திரனுதிப்பா || னே (ஆர்)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

✱ இக்குறி சதுசுருதி னைவதத்தைக் குறிக்கும்.

23

இராமனும் தம்பியும் பிரிந்த நிலையில் பன்னசாலையில் தனித்திருந்த சீதைபிடம் இராவணன் தவவேடந்தாங்கிவந்து பலவாறு உரையாடிப் பன்னசாலையோடு பெயர்த்தெடுத்துச் சீதையைத் தேரில் வைத்துக்கொண்டு செல்லும்போது, சடாயு என்னுங் கமுகாசன் கண்டு இராவணனோடு எதிர்த்து நெடுநோம் போர்செய்து சிறகுகள் துண்டிக்கப்பட்டு வீழ்ந்தான். அப்போது சீதையானவள் “நான் காட்டிற்குச் சென்று வருவேன், நீ இவ்விடமிலேயிரு என்று எம்பெருமான் சொல்லியபோது அதற்கு உடன்பட்டு அங்கேயிருந்தேனில்லையே, பிரிந்திருக்க மனமில்லாமல் உடன்வந்தேனே.

சனிப்போல இம்மான் வந்து என்னைப் பிரித்துவிட்டதே. பிடித்துத் தாருமென்று சொல்லியதைத் தவிர அவர் பிடித்துத் தாவுமில்லை. அதனோடு வினையாடி நான் மகிழ்வுமில்லையே. இப்படியிருக்கவும் வீணாகப் பழிபாவங்களுக்கு ஆளானேனே. இராவணனிடமிருந்து என்னை மீட்பதற்காகப் போர்செய்த சடாயு மன்னனும் என் தீவினையால் இறந்துபட்டாரோ. இராவணனுடைய குடிக்கு என்ன கேடுகாலம் நேர்ந்திருக்கிறதோ. எம்பெருமானுடைய கில்லின் பெருமையை நான் அறிவேன். ஏ வானமே! ஏ வானமே! யான் கூறுவனவற்றை என் கணவருக்குச் சொல்லமாட்டாரா? ஐயோ, நான்

எவ்வளவுதூரம் அழுது கதறினாலும் என்னென்று கேட்பாரும் எடுத்துவிட்பாரும் இல்லை. எனக்குக் காவலாயிருந்த தம்பியையும் வண்கண்மையாக வசைமொழி கூறிப் போகச் செய்தேனே. அதனுள்ளே இருக்கொடியவனுடைய வஞ்சனைக்குள்ளானேன். வீட்டிற்புகுந்து மாமனைத் தின்றேன். காட்டிற்புகுந்து மற்றொரு மாமனையும் கண்முன்னே கொன்றேனே. ஏதெய்வமே, இவ்வளவு கொடும்பாலியாகிய நான் இனி யென்ன செய்வேன். மானுக்குப் பின்சென்ற இருவரும் வரமாட்டீர்களா? வந்து இத்தீயவனுடைய சூழ்ச்சியைப் பார்க்கமாட்டீர்களா? என்று புலம்புதலைக் கூறுகின்றது.

பிரகம் : ஆனந்தபரவி

நாமம் : சூதி

ஆ. : சகரி கமபத பசு

அ. : சநித் பமகரிசு

பல்லவி

என்னசெய்வேன் சிதைநான் இனிமேல்
என்ன செய்வேன், தெய்வமே

அனுபல்லவி

என்னசெய்வேன் மான்பின்போன இருவரும் வாரீரோ
வஞ்சக ராவணன்செய் வகைமோசம் பாரீரோ

{ 20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

என்ன.

என்ன.

சுரணம்

1. எய்தும் வீட்டினில் இருஎன்று சாமிசொல்ல இருந்தேன் இல்லைநானே
மையலா யென்னைப் பிரித்திட்ட சனிபோலே வந்ததே பாழ்மானே
கையினுற் பிடியும் என்றதல் லாமல்நான் கண்டேடுனு பலன்தானே
அய்யய்யோ உண்ணாமல் தினனு மல்ஊர் அம்பலம் ஆனேனே என்ன.
2. ஈ ராவணன் கெலிக்கச் சடாயுமன்னன் இறந்து என் தொல்லை
ஆன போதிவன் குடிக்கென்ன காலமோ அறிவேனே சாமிவிலையே
வானமே வனமே அவருக்குச் சொல்ல மாட்டிரோ என் சொல்லையே
என்னன்று கேட்பார் இல்லையே என்னை எடுத்து விழிப்பார் இல்லையே என்ன.
3. பூட்டுமீவில் இளையோனை இடும்பு சொல்லிப் போபோ என்றேறனே
தாட்டிக ராவண சந்நியாசி செய்த சதிக்குள்ளாய் நின்றேறனே
வீட்டிலே புருந்தேன் அந்த மாமனை விதிபோலே தின்றேறனே
காட்டிலே புருந்தேன் இந்த மாமனைக் கண்முன்னே கொன்றேறனே என்ன.

ப. ; - க ரி சா - ம க ரீ க ம பா | ப ம - க் மா ப மா. - | ப ம க ரி - கா கா ||
என்ன செய்வேன் - ஓ நான் இனி - மெ

; - * கமாப மா - ப மகரி சரீநீ | ; - ச ரி மகரி - | க மககாரி சா ;
 ல் - என்ன செய்-வே . . . ன் . - - தெய் . . வ மே . . .

2.

; - * க ரி சா சா - கமாபா பாச் சி நித் | ப ம - கமாப மா - , | த ப ப ம க ரி கா
 - என்ன செய்வேன் - சீ . . . தை . . . - நான் இனி - மே . . .

{ ; - * நிசாக ரீ - கா கா - கமாபா | ; - ம க ப ம ககாரி | சா : ; ;
 ல் - என்ன செய்-வே ன்-தெய் . . வ . . மே . . . }

அ.ப.

; - * நித் பா பா - பச் நீ ச்ர சா - | ; - நி சக் ரி சா | ச்நி நீ ச்ர சா
 . - என்ன செய்வேன் - மார்பின்போன - - இருவ . ரும் வா . . ரீ ரோ

; - * நித் பா பா - பாச் சி ச்ம்க்ரி | சா - க்ரி சாச் சி - | ச்ம்க்ரரி சா ச்ர
 . - என்ன செய்வேன் - மார்பின்போ . . . ன - இருவ ரும் - வா . . . ரீ ரோ

; - * மபாச் சா - நீ ரிச் சித்ரா, ப பா | ப ம - க ம ப த ம த - | ப மகரி க ம க மபா
 . - வஞ்ச க - ரா வ ணன் . . - - வகைமோ . ச ம் - பா . . . ரீ . ரோ

மபகநிசா - நீ ச்ரிக்ரிசாநித் பா | பம-க ம த் பபம - | கரிமகாரிசாசா ||
வஞ்ச . க - ரா வ . ணன் மோ . ச ம் - பா ரீ ரோ

{ "என்ன செய்வேன்" பல்லவின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

ச. பா பா ; - நிப் பா நிப் பா | பம - க மா ம மா - | பமகரிசாசா ||
எய்தும் - வீ . ட் டி . னி . ல் - இ ரு என்று - சா . மி . சொல்ல

ச ச ரிகாரிசா - நீ நீ ; - க்ரி | கா ம பமமா ; - | ம த் பமகரிசா ||
இருந்தே ன் - இல்லை . - நா னே

நித் பா ; - ப ச் நீ ச்ர சா | ; - நிச் கரிசா - | ச்நிநீச்ர சா ||
மையலா . - யென் னை ப் - பரித்திட்ட - ச . னிபோலே

மபாச் ச்ர - நீ நிச்சித்ரா , நி பா | பம - க ம பத்ம த | பமகரி - கரிசா ||
வந்தேத - பா மீ மா னே

, க ம பா, - நி ப ம - க ம ப ம - க ரி ச ச |, - ம க ரி சா -கூ ரி |கூ, ம ப ம மா ;
 .கையினும் - பிடியும் - என்றதல்-லா மல் நா ன்-கண்டே. னே-பலன் *தா... . நேன்.

, ச். நீ. சா - நீ. ச் ம் க் ரி - ச் த் நி ச் |, - ச் சா நி த் பா | ம த ப ம க காரி சா ||
 . அப்படியோ - உண்ணா. மல் தின் - னா . . மல் . - ஊ ர ம் ப . லம் ஆ... . நேன் ; . நேன்

{ : - *
 "என்னசெய்வேன்" பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

†- இக்குறி அந்தரகாந்தரம் சதுசுருதிதைவதம், காகலிநிஷாதம் இவைகளைக் குறிக்கும்.

மரணத் தொடர்ந்துசென்ற இராமனும் இலக்குவனும் திரும்பிவந்து சீதைையைக் காணாமல் திகைத்து வருந்தித் தேடிச்
 செல்லும்போது, குற்றயிராய் வீழ்ந்துகிடந்த சடாயுவைக் கண்டு*கலங்கி யழுது, நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும்
 அவனால் அறிந்தபின், இராமன் சீற்றங்கொண்டு, "உன்னை, இராவணன் கொலைத்துன்பு செய்புபடி பார்த்துக்

கொண்டிருந்த தேவர்கள் அனைவரையும் இப்பொழுதே கொல்லுவேன்” என்று கூறியபோது “மகனே, இராமா, இன்பமும் துன்பமும் வருதல் இயற்கையாகும். சிவபெருமான் தலையோட்டில் இரந்துண்டான். உலகமெல்லாம் படைத்த பிரமன் ஒரு தலையறுபட்டான். சந்திர சூரியர் இருவரும் இராகு கேது என்னும் பாம்புகளால் விழுங்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால், உன்னுடைய தவறு இத்தகையதன்று. உன்னுடைய துன்பத்தை

செய்த உதவியால் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் உயிர் பிழைத்தார்கள். அத்தேவர்களோ, மனைவி மக்களுடன் இராவணனுக்கு அழைக்கவந்தார்கள். அப்பாதகன் செய்த

இக்கொடுஞ் செயல்களை அவர்கள் தடுக்கவில்லையென்று வெறுப்பது, ஆணையைத் தவறவிட்ட ஒருவன் குடத்தில் தேடியதுபோலாகும். இராவணன் சீரையைக் கொண்டுபோய் இப்பொழுது

எங்கு வைத்திருக்கிறானே? அந்தத் திசையை நாடிச் சென்று அவனை வேரறுத்து அறத்தை நிலைநாட்டுவது உன் கடமையாகும். நீங்கள் இருவரும் மானைத் தொடர்ந்து சென்றத

னால் இத்துன்பம் நேர்ந்தது. அச்சானகி பிரிவு, அரக்கருக்கு அழிவும் அமரருக்கு.

ஆக்கமுந் தருவதாகும். நிறைமதி, குறைவதும் பிறைமதி, வளர்வதும் போல, ஒரு

வர்க்குப் பெருக்கமும் சுருக்கமும் வருதற்குத் காரணம் அவர் ஊழ்வினையே

யாகும். எல்லாந் தெரிந்த உனக்குப் பிறர் தெளிவிக்கவேண்டியதில்லை.

கடல்நீர் பொங்கியெழுந்தால் அந்நீரைக் கிணறுகள் அடக்கிக்கொள்ளுமா?

நீ கோபித்தால் உலகமெல்லாம் பொடியாய்ப் போகாதா? பன்னசாலை

யோடு சீரையை இராவணனை எடுத்துச்செல்லுவது கண்டு எதிர்த்துப்

போர் செய்து இரண்டு சிறகுகளையும் இழந்து வீழ்ந்தேன். அப்

பாதகனுடைய தலைகள் பத்தும் பனங்காய்க் குலைகள் போலச்

சிதறி விழும்படி அறுத்துத் தள்ளவேண்டும். அதற்கேற்ற

காலமும் இடமும் அறிந்து பகை வெல்லக் கருதுவதல்
லவா அறிவுடைமையாகும். பதறுதல் ஆகுமா? தேவர்
களைக் கோபிப்பதால், என்ன பயனிருக்கிறது? ”

என்று இராமன் கோபந் தணியுமாறு

சடாயு ஆறுதல் கூறுதல்.

இராகம் : சகாஸ்ர

தானம் : ஆதி

ஆ. : ச நிக ம ப ம தா நி சா

அ. : ச் நி ச் த ப ம கா ம ரி க ரி சா

{ 28-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

ராமாநீ இந்நக்கோபம் செய்யல் ஆமா
இருந்தல்லோ படுக்க வேணும்

ராமா.

அனுபல்லவி

பூமியுடன் சீதையை ராவணன் கொண்டுமிண்டாய்ப்
போகையில் சண்டைபோடப் போச்சதென் சிறையிரண்டாய்
ஆம்அவனைக் கொல்லாமல் நாம்விடு வோமோகண்டாய்
அதற்குமுன் சிலைத்தாலே பதற்றம்ஆக ஒருகாலே

சரணம்.

1. இன்பம் வருவதும் துன்பம் வருவதும் எடுத்த உடற்குநில வரந்தானே சம்பு வானசுவன் தானும் தலைஓட்டைத் தன்கையில் ஏந்திக்கொண் டிரந்தானே அம்புவி படைத்த பிரம்ம தேவனும் அறுப்புண் டானே ஒரு கிரந்தானே நம்பும் சந்திரனும் சூரியனும் பாம்பாலே நடுங்கிநூர் இன்னம் கிரந்த தரந்தானே உன்பிழையும் இந்தவகை ஒத்ததல்ல ஆகையாலே அம்பினால் ராவணன் தலை அறுப்பாய் பனங்குலைபோலே தம்பிள்ளை பெண்களோடே தாழ்ந்துநின் றொருகாலே வெம்பதராம் அரக்கர்க்கு வேலைசெய்யும் தேவர்க்குமேலே

ராமா.

2. சேனை இந் திரனுக்கும் தேவர்க்கும் உயிர்நிலை செய்த துனதுத்தை உபகாரம் ஆனை கெட்டவன் குடத்தில் தேடினாற்போல் அவரை வெறுத்தால் உன் டோசாரம் ஈன ராவணன் சிதையைக் கொண்டுபோய் எவ்விடத்தில் வைத்தானே இந்நேரம் போன திசைதேடி அவனை வேர்அறுத்துப் புண்ணியத்தை நாட்டுவ துன்பாரம் மானினைத் தொடர்ந்துபின்னே போனதென்ன அலங்கோலம் போனதனால் வந்ததிந்தச் சானகி பிரிந்தசீலம் சானகி பிறிவரக்கர் ஆனவர்க்கு நாசகர்லம் ஆனதனால் தேவருக்கு நீரினைப்பாய் அனுகூலம்

ராமா.

3. வெள்ளி வெண்மதி வளர்வதும் தேய்வதும் வியியின் பயன்அல்ல லோஆமோ உள்ள தொருவர்க்கு நிறைவதும் குறைவதும் ஊழின் படியென்ப தறியோமோ தென்னித் தெளிந்தளன் கண்ணே உனக்கினி தெரியச் சொல்லுவார் எவர்தாமோ கின்னி எறிகுவாய் ராட்சதச் செடிகளைக் கேதங்கொண் டிப்படி உன் மனம்நோமோ

துள்ளிச்சமுத் திரம்பொங்கினால் கொள்ளுமோ கிணற்றனேகம்
வள்ளலேவன் முன்னேலங்கைக் கள்ளர்கட்டுகெங் கேநிர்வாகம்
எள்ளளவு நீமுனிந்தால் அள்ளுபொடி ஆமேலோகம்
மெள்ளஇருந் துபகையைத் தள்ளுவதல் லோவிலேகம்

ராமா.

ப. . . ; . . * நிசரீ கமபா - பமகா கமரி - கரிசா | ; - நிசநிசரீசா - |
- ராமா . . - நீ . . . - இந் த க் - கோ . . . பஞ் -

| சநிநிசுத - நிசா ||
செய்ய . . . - லாமா

2. . . ; . . * நிசரீ கமபா - நிதபா த்பமகமரி - கரிசா | ; - நிசமகரீகரிசா - |
- ராமா . . - நீ . . . - இந் த க் - கோ . . . பஞ் -

| * சநிநிசநிசா த - நிசா ||
செய்ய . . . - லாமா

3.

136

* நிசரி கமபா - தநிசாரிச்நீதபமக - கரிசா ; - நிச பமகா மகரி -
- ரா. மா நீ இந்த க் - கோ பஞ் . -

| கரிசா நீ, தபம் - தநிசா ||

செய் . ய லா . மா

* நிநிசா ; - ரீ ; ரீ - கா, ம | பமபா பரி -
- இருந்தல் . - லோ . ப - டு க் க

| ரிகமாபமகாமகரி க்ரி ||

வே ணும் .

4. சா * நிசரி கமபதநிசாரிச் - நீநீதபமகமரி - கரிசா ; - நிசரிபமகா காமகரி
- ரா. மா நீ இந்த க் - கோ பஞ் . -

| ரிகரி[†]சா நீ, தபம் - தநிசா ||

செய் . ய லா . மா

- * நி நி சா ; - நி ச ரீ ; க ம பா ; - ப ம தா | ; - த நி சா ரி ச் நி ச் தா ; நி த பா - |
 - இ ரு ந் த ல் - லோ - ப க் க

| பா, ரி - ரி ம ப. தா நி த பா த ப ம க ம ரி ||

. - லே

{ க ரி சா - * நி ச சா ; - நீ த பா ம க ம ரி - க ரி சா | ; - நி ச ம ரி சா - | ச நி நி ச த் - ரி சா }
 ணம் . - ரா . மா . - நீ இ ந் த க் - கோ ப ன் - செ ய்ய . - லா மா }

ஆ.ப. ; - * நி த பா ப ம - கா ம ரி க ம பா | ; - ப ம தா நீ - | சா நீ, ரி சா ||
 - பூ . மி யு . - ட ன் டி . தை . யை . - ரா . வ ண ன் - கொ ண் டு . மி ண் டா

; - * நி ச் நி த பா - ம ப தா நி த ப ம கா - க ம ரி க ம ப | ; - ப த நி த ப ம மா தா |
 ப் - பூ மி யு ட ன் - டி . தை . யை . - ரா வ ண ன்

| * நீ சா ரி ச் நீ - ரி சா ||
 கொ ண் டு மி ண் டா

; - * நிச்சித்தா - நிதபா - மப தாநித பாதுப மகமரி க ம பா | :- ப தநித மாபதபா, த ப ம மா |
ய்ப் - பூ... மி யு... உ ன்... சி... த... தை... பை... ரா... வ... ண ன் .

| தா தநி ச்சாநிச்ச நீ - நி சா ||
கொண்டு... - மிண்டா

; - * நி நி சா சா - நி நி க மா ப ம் கா | கா ம் க நி சா நி - ச த -
ய்ப் - போ . கை யில் - சண் டை - போ ட . . . ப் - போ . . . ச ச - டு த ன் -

| ப த ப த ப ம மா - த நி சா ||
சி . ஹ . யி . . . ரண்டாய்

பா ப ப ம - த நி ச - ச த நி ச - நி ச த ப - | த நி ச நி - நி ச த ப - |
ஆம் அ வணை க் - கொல் லாமல் - நா ம் வி டு - வோ மோ கண்டாய் - அ த ற் கு மு ன் - க் லே ச த தா லே -

| நி க ம - பா த ப ம க - ம நி ||
ப த ற் - மா . . . க - ஒ ரு

{ கரிசா - * நிச்சா; - நீ தபமகமரி - கரிசா | ; - நி ச மரிசா - | சநிநிசத் - ரிசா }
 கா. லே ரா. மா. - நீ இந் த க் - கோ . . பஞ் - செய்ய . . - லாமா }
 * ப மகாமரி - க ம ப ம நி த பா | ; - ப ம தா; - | சநிதபா ப ம மா கா }
 இன்பம் . . - வ. ரு. வ. துந் . . - துன் பம். - | வ. . ரு வ. . தும்
 * ரிக ரிக ம பா - ப ம மா மாகா டுக | மரி - ரிக ரிக மா - | பா ப ம நி த பா }
 எடுத்த, உ - ட . . ற் ரு . . - நி ல. வ ரந் - | தா னே
 * பா பமமா தா; தா - சநிநிச் | தா - நிச்சிதபா ப பா - | ம ப தாநித ப ம காமரி, }
 சம்பு. வா. ன - சி. வன் . . தா னுந் த - லை ஓ . . ட்
 * ப ம தா தா - சநிச்சநி நிச்சதா - | ; - பா, த ப ம மா தா - | நீ சநி ரி சா }
 தனகையில் - வ ந்தி - க் - கொண் டி - ரந் தானே }
 * ரி சாசா - நிஞ் ரி க் ரி சா - சநிநிச் | தா, - பா ப ம கா மரி - |
 அம்பு வி - ப - டை த - - பி ரம் . ம. - -

|| க, ம ப ம நி த பா
தே . . . வ . னு ம்

- * ப ம தா , - நி நீ நி ச் தா - த ச் நி த | பா - ரி கா ம பா த் ப மா ; |
- அறு ப்பு . - உண் டா . . . னே . . . ஒ . ரு . சி . ரந்

|| த ம த நி ச் நி சா
தா னே

- * நி ச் ரீ ; - ரி க் மா ப் ப் க்ா ம் ரி - ரி க் க் ரி | சா - ரி ரீ ச் ரி ச் - |
- ந ம்பு ம் - சந் . . . தி . - ர . . . னு ம் - ரு . ர்ய னு ம் -

|| ச் நி ச் த நீ சா
பா . . . ம் பா லே

- * ரி . சா ; - நி ச் தா ; - நி ச் நி த | பா - ரி க ம பா , - த ப மா ; |
ந டுங் . . . கி . ரு ர் - இ ன் . . . னம் - ரி . ரந் . . . - த . ரந்

| க க ம ரி - ரி க க ரி சா

தா நே

ப ம க க - க ம ரி ச - நி ச ரி ரி - க ம ப ப - | ப ம த த - நி ச் த ப - |
உன்பிழையும் - இந்த வகை - ஒத்த தல்ல - ஆகையாலே - அம்பினுல் ரா - வ ண ன் த லே -

| ம ம தா - ப ம - க ம ரி ச ||

அறுப்பாய் - பனங் - கு லே போலே

பா ப ம - த நி ச் ச் - நி ரி ச் ரி - நி ச் த ப - | த நி ச் ச் - நி ச் த ப - |
தம்பின் னே - பெண்க ளோடே - தாழ்ந்துகின் - றொரு க ள லே - வெம்ப த ராம் - அ ரக் க ர் க் கு -

| ம த ப ம - க க ம ரி ||

வே லே செய்யந் - தே வர் மே .

க ரி சா - * நி ச சா ; - நி த ப ம க ம ரி - க ரி சா | ; - நி ச ம ரி சா - |
லே ரா . மா . நீ இ ந் த க் - கோ . . . ப ம் -

ச நி நி ச த - நி சா ||
-செ ய் ய . - - வா மா

+ இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

25

4-வது கிஷ்கிந்தா காண்டம்

இராமன், சுக்கிரீவன் அநுமான் முதலான வானர வீரர்களோடு கட்டிக்கொண்டு, அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மறைந்து நின்று அம்பெய்து வாலியை வீழ்த்தியபோது, தன் மார்பில் னைத்த அம்பானது இராமனுடையது எனத் தெரிந்துகொண்டு, வாலி இராமனைப் பார்த்து “ஓ இராமா! எதற்காக மறைந்து நின்று என்மீது அம்பு தொடுத்தாய்? உன்னுடைய அறிவு ஏன் இப்படிப் போயிற்று? மானத்தையே சிறந்த அணிகலமாகக்கொண்டு உயிர் துறந்த தசரத மன்னன், உன்னைப் பெற்று வளர்த்துக் குரங்கை வெல்லவே வரங்கள் கொடுத்தான்? மக்களாகப் பிறந்த உங்களுக்கும் குரங்குகளாகிய எங்களுக்கும் ஏதேனும் முன்பின் தொடர்பு உண்டா? அல்லது உனக்கும் என்க்கும் தாயபாகம் பற்றிய வழக்கு இருக்கிறதா? அரக்கனாகிய இராவணன் கேடு

செய்தால் அதற்காக, படைமேடுக்காமல் வெறுங்கையாயிருப்பவரை வன்கண்மையாக அடித்துக்கொள்வது அழகாக்குமா? ஏழு மராமாங்களைப் பூவும் ஒருசேரத் துளைத்தாயானாலும் என் எதிரில் கின்று லீரம் பேசி வெல்லாமல் மறைந்து நின்று அம்பு தொடுத்தாயாதலால் நீ எனக்குத் தோற்றவனையாவாய். கலியாசனாகிய சனிபோல வந்து பிறந்தாயே! நீ பிறந்த ஆதித்தன் மாபு எவ்வாறு விளக்க மடைபடும்? தருமத்தை வளர்க்கவந்தவனென்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு மாறாக நடக்கின்ற உன்னை, உத்தமனாகிய பரதனுக்கு முன்பிறந்தவனென்று சொல்வது தருமா? தவறு செய்தோமென்று இப்போதாவது உன் மனம் வருந்துகின்றதா? வாலியைக் கொன்றதனால் உன் மனவியைப் பிரிந்த துன்பம் நீங்குமா? அடே! பித்தா! இது நியாயமா? அரசியல் சூழ்ச்சியா? மாயமா? ” என்று பறித்துப் பேசுதல்.

இராகம் : கேதாரம்

தாளம் : ஆதி

ஆ : ச ம க ம ப நி ச்

அ : சா நி ப ம க ரி ச

பல்லவி

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது

ஏனின்த மதிகுறித்தாய் மறைந்து வானி
எடுத்தென்மேல் ஏன் தெறித்தாய்

அனுபல்லவி

மான பூஷணன தசரதன் உன்னைப்பெற்று
வரங்கள் தந்ததுநல்லாய் சூரங்கை வெல்லவேசொசொல்லாய் ஏனிந்த.

சரணம்

1. நரர்க்கும் வானரர்க்கும் உண்டோ தொந்தம் முன்பின்
ஞாதிவழக் குண்டோசொல் அனுபந்தம்
அரக்கன் அழிவுசெய்தால் பலவந்தம் ஆகி
ஆயுதம் இல்லாரை அடிப்பதோ உன்சந்தம்
அதுவு மல்லாமல் ஆண்மை சொல்லாமல்
எதிர்நில் லாமல் என்னை வெல்லாமல்

ஏனிந்த.

2. வலிய மரங்கள்வழுந் தொனீத்தாயே அந்த
வலிமை யிருந்தும்எனக் கினைத்தாயே
கலிராசன் போல்வந்து முனைத்தாயேநடுக்
காட்டில் மறைந்துவில்லைக் காணாமல் வளைத்தாயே
காரியம் இதுகத்தக் கபடம் உனைப்பெற்ற
சூரிய குலம்மெத்தத் துவங்கும் அடபித்த

ஏனிந்த.

3. தன்மம் வளர்க்கவந்த ரகுராமா பரதன்
தனக்கு மூத்தபிள்ளை நீ-ஆமா
உன்மனது தான்என்ன மிகநாமா வாலி
உயிரைக்கொண் டாற்சிறை ஒழிந்த துயரம்போமா
உனக்கு ஞாயமோ உன்உ பாயமோ
எனக்க பாயமோ என்ன மாயமோ

ஏனின்த.

ப. ; - - * ப்ராசாசா - ச ம க ரி - சா சா - - | ரீ சா சா - ம க | மா ப ம க ரி க ரி ||

. . . - - ஏ னிந் த - ம . தி . கு றித் - தா . ய் - ம . றைந் து . வா

2. ச நி - - * ப்ராசாசா - ச ம க ரி - சா சா - - | சா ரி கா ச - க ம | ப நி ப ம க ரி க ரி ||

ளி . - - ஏ னிந் த - ம . தி . கு றித் - தா . ய் - ம . றைந் து . வா

3. ச நி - - * ப்ராசாசா - ம த ப ம க ரி சா - - | சா ரி கா ச - க ம | ப சா ரி ப ம க ரி ||

ளி . - - ஏ னிந் த - ம . தி . கு றித் - தா . ய் - ம . றைந் து . வா

ச நி - - * ப்ராசாசா , ம க ம - ப நி ப | சா ; - - க் ரி | ச் நி ப ம க ரி க ரி ||

ளி . - - எடுத்தென்மேல். - - ஏ . ன் - டெத் தித் தா . ய் -

4. சநி - * பாசாசா - மதபமகரிசர - | சாநிகாச - கம - | பச்சாநிபமகரி ||
 ஏனிந்த - ம . தி . கு . றித் - தா . . ய் - ம . னைந்துவா
- சநி - * பபசாசா - சமகம - பாநிப - | சா ம்க்ராநி ச்ரீச் சா - | ; - நிச்சிபம - கரி - ||
 னி எடுத்தென்மேல் - ஏ ன் - தெறித் - தா ய் -
- { சநி - * பாசாசா - சமகரிசாசா - | ரீசாசா ; - | ; ; ; ; }
 ஏனிந்த - ம . தி . கு . றித் - தா . . ய் -
- ஆப. சாமகமா - பாபாபா - ச்நிச்சா | ; - ச்மர்க்ரீ - | சாநிச்சாசா ||
 மா ன . பூஷண - இ . ன . தசரதன் - உன்னைப்பெற்று
- ! - மகாமபா - நீபா - சாசா | ; - ச்நீபமா - | கமகரிசரீசா ||
 வரங்கள் தந் - தது - நல்வா ய் - குரங்கை வெல் - வ . லோ . சொல் . லாய்
2. சாநிசசா - சமகமபநி - சாசா | ; - ச்மர்க்ரீ - | சாசாநிச்சா ||
 மா ன . பூ : ஷ : ண . - இ . ன . தசரதன் - உன்னைப்பெற்று

; - நி ப சா - ச் ம ம் க் ரீ - ச் நி பா | ; - க ம ப ச் - ச் நி | ப ம க ரீ ச ரீ ச சா ||
 , - வ ரங் கள் தந் - த . து . . - ந ல் லா ய் - கு ரங் கை . - வெ ல் வ . லோ . சொ ல் . லாய்
 ம க ம ப நி ப ச் - ச் ம் க் ரீ ச் ரீ ச் - ம் க் ரீ ச் நி ப ச் ச் ||
 மா . ன பூ ஷ ண ன ன - த ச ர தன் உன் னைப் பெற்று - வ ரங் கள் தந் து நல் லாய்

| ச் நி ப ம க ரீ ச ச ||

கு ரங் கை வெ ல் வ லோ சொ ல் லாய்

ம க ம ப நி ப ச் ச் - ப் ம் க் ரீ ச் ரீ ச் - ச் ம் க் ரீ சா ச் ரீ ச் நி பா ச் ச் ||
 , மா . ன பூ ஷ ண ன ன - த ச ர தன் உன் னைப் பெற்று - வ . ரங் கள் தந் து நல் லாய்

| ச் ரீ ச நி ப ம - ப நி ப ம க ம க ரீ ||

கு . ரங் கை வெ ல் - ல . லோ . சொ ல் .

{ ச ரீ - பா சா சா - ச ம க ரீ சா சா - ரீ சா சா ; ; ; ; }
 { லாய் - ஏ னிந் த - ம . தி . கு றித் - தா . . ய் }

ச. க. ம. ப. - ப. ம. க. ரி - ச. ரி. சா - ச. சா. ச. நி. நி. | ப. ச. ச. ச. ச. ம. க. ரி ||
ந. ர. ச். ச. ம் - வா. ந. ர. ச். ச. ம் - உ. ண. டோ. - தொ. ந. த. ம். மு. ன். பி. ன். - ஞா. தி. வ. ழ. க். கு. ண. டோ. சொ. ல்.

| ச. ச. சா. ரி. க. சா. ||
அ. னு. ப. ந். த. ம்.

ம. க. ம. - ப. நி. ப. ம. க. ம. க. ரி. சா - ச. ச. ரி. ச. சா. ச. நி. | ச. பா. ம. க. ரி. ச. | ச. ச. ச. ரி. க. ல. ச. ச. ச. ச. ச. ச. ||
அ. ர. க். க. ண். - அ. - ப்ரி. - வு. - செ. ய். த. ர. ல். - ப. வ. ல். த். மா. கி. - ஆ. யு. த். மி. ல். லா. ரை. அ. மு. ப். ப. தோ. - உ. ன். ச. ந். த. ம்.
, ம. க. ம. - ப. சா. ச். , ம். க். ரி. - ச். ரி. ச். | , - ரி. ச். நி. ப. சா. ச். - | ப. நி. ப. ம. க. ரி. த. ரி. ||
. அ. து. வு. ம். - அ. ல். லா. ம. ல். - ஆ. ண். மை. - சொ. ல். லா. ம. ல். - எ. ன். தி. ர். நி. ல். லா. ம. ல். - எ. ன். னை. வெ. ல். லா.

{ ச. நி. - * பா. சா. சா. - ச. ம. க. ரி. சா. சா. | ச. ரி. க. ச. சா. ; ; ; ; ; ; }
{ ம. ல். - எ. னி. ந். த. - ம. - தி. - கு. றி. த். தா. . . . ய். . . . }

சூழிப்பு: - இந்த இராகத்திற்குச் சில சந்தர்ப்பங்களில் தைவதப் பிரயோகமும், வருகின்றது.

இராமனைப் பல்வாறு பழித்துரைத்த வாலியானவன், இராமன் கூறிய மறுமொழிகளால் அவன் மீது குற்றமில்லை. பென் வுணர்ந்து, இராமனைப்பார்த்து “என்மகன் அங்கதன், உன் பகைவராகிய அரக்கர் கூட்டங்களெல்லா வற்றையும் அழிக்கவல்லவன். அனுமானென்பவன், நான் செய்ததுபோல் இராவணனைப் பிடித்து ஆட்டி, உன் கையிலுள்ள வில்லுக்கு நிகராக உனக்கு வெற்றித்ருவான். என் தம்பியாகிய சக்கிரீவன், என் வாழ்நாள் முடிவில் உன்னைக் காணும்படி செய்ததேயன்றி, நிலையிலாத இம்மண்ணுலக ஆட்சியைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டு நிலைத்த பேரின்ப லுகத்தை யான் அடையும்படியுள்

செய்தான். அவன் ஏதேனும் பிழை செய்தாலும் என்மேல் தொடுத்த அம்பை அவன்மேல் தொடுத்துவிட்டாதே. எனது இறுதிக்காலத்தில் உன்னுடைய

காட்சியைப் பெறுதற்கு நான் என்ன தவஞ்செய்தேனோ? இனி, பாம பதமும் எனக்குக் கிடைக்கத் தடையிலலை. இந்த வானாங்களால்

என்ன செய்ய இயலுமென்று எண்ணுதே. ஆளில்லாப்படை வெட்டாது. நீமட்டுஞ்சென்று பகைவெல்ல முடியாது.

இவர்கள் உனக்கு வேண்டும் உதவி செய்வார்கள்.

இவர்களை அடைக்கலமாக ஏற்றுக்கொள்”

என்று வணக்கத்துடன் தெரிவித்தல்.

இராகம் : சாவேரி

தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ. : சரீ ம ப தா சா

அ. : ச் நி த ப ம கா ரி ச

{ 15-வது மேனத்திற்
பிறந்தது.

பல்லலி

சாமி ரகுராமா இவர்கள் உன் தஞ்சம் ரகுராமா

சாமி.

அனுபல்லலி

ஆம் இவரால் என்னகாணும் ஆகிலும் ராசாங்கம் வேணும்
நீமாத்திரம் வெல்ல நீனைத்தால் காரியம் அல்ல

சாமி.

சரணம்

1. எனதுமகன் அங்கத்தான் உனதுபலகையை வாட்டுவான்
இராட்சத குலங்களை உபேட்சை யில்லாமல் மாட்டுவான்
அனுமந்தன் உன்றன் கோதண்டம் எனவிசயங்கள் காட்டுவான்
அந்த ராவணனை என்போல் தொந்தொம் என்றாட்டுவான்.

சாமி.

2. அந்தத்தில் உன்றனைக்காணத் தந்தாளே இதுஅல்லாதே
அரித்தியம் தனக்கும் நித்தியம் எனக்குந் தந்தாளே இப்போதே
என் தம்பி சுக்கிரீவன் பிழைத்தாலும் கிருபைவிடாதே
என்மேலே தொடுத்த அம்பை எடுத்தவன்மேலே தொடாதே

சாமி.

3. நெடுந்தவம் ஏதோ என்சின் விடும்போது கண்டேன் உன்காட்சி நினைக்கொணப் பரமபதம் எனக்கல்லவோ காணியாட்சி அடங்கலும் ரட்சிக்கவந்து தொடங்கினநீ சர்வசாட்சி ஆள் இல்லாப் படைவெட்டுமோ ஐயா உனக்குண்டோ தாழ்ச்சி

ப. 1. பா தா = சா ; சா ; ச நி தா தா பா
சா . . . மி . ர கு ரா . . .
மபதபதா = ; பா தா நீ தா மா = கா நீ ;
மா . . . இ . வ ர் க ள் உன் .
சா நீ சா = கா நீ சா ச நி தா நீ சா
த த்ந் ச ம் . ர . கு ரா . . .
நீ : : நிமபதநிதபம கா நீ சா ; ;
மா . . . மா . . .

2. ; பா தா = கா ரீ சா ; | சா , சா , = பா த ரி ச் நி தா |
 . சா ர . கு . ரா

தா ; ; = ; ; ப ம ப த . | ரி ச் நி த ப ம = கா ரீ ரீ ; ||
 மா இ வ ர் க ள் உ ன்

; ; சா = ரீ கா ரீ சா | சா , ச நி த = ரீ சா ரீ ; |
 த ன் ச ம் ர . கு . ரா

{ ம ப த நி த ம = கா ரீ கா ரீ சா ; ; = ; ; ; ; }
 { மா

அ. ப. 1. ; மா பா = தா பா தா ; | ; சா சா = சா ; சா ; |
 . ஆ ம் இ வ ரா ல் . எ ன் ன கா . னு ம் .

; சா ரீ = கா ரீ கா ரீ சா ; சா = ச் நி தா தா ; ||
 . ஆ கி லு ம் ரா . சா ங் க ம் வே . னு ம்

௨. ; மா பா த பதாநிச் சித | ப ம பா தா | ச் நி தா சா ; |
 . ஆ ம் இ . வ ரா . . ல் என் ன கா . . னு ம்
 ; பா தா = சா , நிக் கா | ச் க் கிச் சி நி = ச் நி தா தா ; ||
 . ஆ கி லு . ம் ரா . சா . . ங்க ம் . வே . . னு ம்
 ; பா தா = த க் கி சா ; | ச் க் கிச் சி த = தா பா தா ; |
 . நி . மா . த் தி . ர ம் வெ ல் ல
 ; பா தா = நீ தா பா தா | பா , த ப ம = தா பா தா ; ||
 . நி னைத் தா . ல் கா நி . ய் . ம் அ ல் ல

“சாமி” பல்லவியின் இரண்டாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. மா பா தா = பா , தா ; | பா தா மா = கா ரீ ரீ ; |
 எ ன னு ம் . கன் . அ ங் க த் தன் தான்

சாகா ரீ = கா ரீ காரீ | சா ச நி தா = சா ; சா ;
 உன து ப ளை . . யை வா ட் டு வா ன்
 சா ; ரீ = மா ; ; மா பா , பா ; ; தா ; ; தா
 ரா ட் ச த . . கு ல ங் க : னை . . உ
 பா ; தா = நீ பா தா ; | பா தா மா = பா ; பா ;
 பேட் சை யி ல் லா . மல் மா ட் டு வா ன்
 மா பா தா = பா ; தா ; | சா ச் நி தா = சா ; சா ;
 அ னு மந் தன் . உன் . றன் கோ . . த ண் ட ம்
 சா சா ரீ = -கா ரீ கா ரீ | சா சா ; = நீ பா தா ;
 எ ன வி ச . ய ங் கன் கா ட் டு வா ன்
 ; பா தா = கா ரீ சா ; | சா , சா , = நீ தா தா ;
 . அந் த ரா . வ . ண . னை . எ ன் போ ல்

பா ; தா = நீ பா தா ; | பா மா ; = தா பா தா ;
தொந்தொம் தொந்தொம் என்றாட்டு . வான்

{ : “சாமி” பல்லவியின் இரண்டாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

27

குற்றயிராய் வீழ்ந்துகிடக்கின்ற வாலியானவன், தன் தம்பியை யழைத்து “ஏ சக்கிரீவா! வேதம் முதலிய கலைகளால் விரிவாகப் புகழ்ந்து பாராட்டப்படுகின்ற முதற்கடவுளே இந்த இராமன் என்று அறிவாய். இவன் கையால் இறந்தவர்களும் முத்திபெறுவாரானால், நாடோறும் இவனுக்கு உவப்பானூபணி செய்யவருக்கு ஏதேனுங் குறைவுண்டாகுமா? இவனைப்பற்றி வேறு பல தெய்வங்கள் உண் டென்பதெல்லாம் வெறும் பூச்சேயாகும். படைத்தல் காத்தல் முதலிய தொழில்களெல்லாம் இவன் தொழிலேயாம். இஃது உண்மை. அரசாட்சி பெற்றவுடன் செருக்கினால் மயங்கிவிடாதே. எவ்வுலகத்திலும் எதிரியில்லாதிருந்த என்னைக் கொன்றுளுதலால்

இவனுக்கு வேறு யாரும் நிகரில்லை. இவன் உனக்குச் செய்த உதவியை அடிக்கடி யெண்ணவேண்டும். இவன் ஒரு மனிதன்தானேயென்று தவறான அறிவிலில் நன்றி மறவாதே. குளிரீக்கக் கருதுவானொருவன், நெருப்பைவிட்டு நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருப்பதுபோல இவனைச் சார்ந்திருந்து இவன் இட்ட எவல் களை மகிழ்ச்சியோடு செய்துவா. அதுவே உனக்கு அன்பும் காரியத்திடும் வெற்றியுந் தருவதாகும். இன்னும் பல்படியாகக் கூறவேண்டும்தில்லை. இம்மையில் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவாய். மறுமையில் பரமபத மும் அடைவாய். இவைதாம் நான் உனக்குச் சொல்லும் அறிவுரைகளாகும்” என்று கூறுதல்.

இராகம் : மத்யமாவதி

தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ. : ச ரீ ம ப ரீ ச :

அ. : ச ரீ ப ம ரீ சா

பல்லவி

ஆதி தேவனே ஸ்ரீராமன்தான் றறிக்ரீவனே

அனுபல்லவி

வேத சாஸ்திர புராணம் எல்லாங்கூடி
விரிப்பதும் இவனேசொல்லத் தரிப்பதும் இவனேநல்ல

{ 22-வது மேனத்திற்
பிறந்தது

ஆதி.

ஆதி.

சரணம்

1. அடைவுடன் இவன்கையில் வீழமுத்தி ஆகுமே நித்தியம்—பணி ஆதி.
விடைசெய் தால்குறை வுண்டோ உனக்கிது வேறல்லோ பத்தியம்—வேறே
தொடருந் தெய்வங்கள் என்பதெல் வாஞ்சம்மா—சொல்வதே நிமித்தியம்—ஒன்றும்
தடையிலாப் பிரம்மாதிக்ருத்திய மெல்லாம்
தப்பா திவன்கிருத்தியம் அப்பா சொன்னேன் சத்தியம் ஆதி.
2. மதிஅரசு கொண்டதில் மதங்கொண்டு மயக்கம் பண்ணுதே—எங்கும்
எதிர்இல்லா என்னைக் கொன்றான் இவன்போலே ஈடு நண்ணுதே—ஐயன்
உதவியை அடிக்கடி எண்ண வேணும் ஒழிக்க ஒண்ணுதே—நன்றி
சிதறி இவன்ஓர் மனிதனும் என்று
திருக்கான புத்தியை ஒருக்காலும் எண்ணுதே ஆதி.
3. அகலாமல் அனுகாமற் சாமியை அனுதினஞ் சுற்றி—இவன்
மகிழ்வாக இட்ட வேலைகள் செய்துவருவதே பத்தி—இதை
இகழாது கொண்டால் இதுவே சித்தி இதுஅல்லோ வெற்றி—சொல்லி
உருகுவ தேன்இனிச் சகல பாக்கியமும்
உறுவாய் பரமபதம் பெறுவாய் இதுவேபுத்தி ஆதி.

- ப. , நீ = ச ச நி ச | நீ நி = நி ம ப நி |
 ஆ . தி தே . வ நே ஸ்ரீ ரா . மன் என் .
 ச்ச் நி = ப ம ப நி = சா ;
 ற நி . சு க் ரீ வ நே
2. , ம நி = ச ரி ச நி ச | நீ நி = நி ம ப நி ச் ரி ம் ரி |
 ஆ . தி தே . வ நே ஸ்ரீ ரா மன் என்
 ச் ரி ச் ரி பா = ப் ம ரி ம ப நி | ச் ரி ப ம ரி ம = நீ சா
 ற . நி சு க் ரீ . வ . நே
3. , ம நி = ச ரி ச நி ச | நீ நி = நி ம ப நி ச் ரி ம் ரி |
 ஆ . தி தே . வ நே ஸ்ரீ ரா மன் என்
 ச்ச் நி = ப ம ரி ம ப நி | ச் ரி ச் ரி ச் ரி ப ரி ப = மா ப ம நீ ச
 ற நி . சு க் ரீ . வ . நே

{ ஆ	ச, நீ ச திதேவ	நீ	=	ப ம ம ரி சா	}
அ.ப. , ப ம வேத	மா ம ம சாஸ்த்ரபு	ரி ம ப ராணம்	=	ச நி ச்ச எல்லாங்கூடி	}
ரி ரீ ச்சா விநிப்பதும்	ச நி பா நி ச் இவனே சொல்லத்	ச் நீ ப மா தநிப்பதும்	=	ரி ரி ரி ம ரீ இவனே நல்	}
2. ச ம ம லவேத	மா ம ம சாஸ்த்ரபு	ரி ம ப ராணம்	=	ச நி ச்ரி எல்லாங்கூடி	}
ரி ம் ரி ச்சா விநிப்பதும்	ச்ரி ச்ரி ப நி ச்ரி இவனே சொல்லத்	ச் நீ ப மா தநிப்பதும்	=	ரி ம ப ம ரி ம ரி ரி இவனே நல்	}
{ வ ஆ	ச நீ ச திதேவ	நீ	=	ப ம ம ரி சா	}

சு. ம நி நி . = நீ நி நி	ப ப	ப ம ரீ ம ம ரி ச
அடைவு டன் இவன்	.கையில்	வி . மு த்தி .
நி நி நீ , ச	ரீ ,	= ; ம ரி
.ஆகு மே . நித்	யம் .	: ப ணி
ரி ம ப = நீ ப ப	ச் நி ச் நி பா	ப ம ரீ ம ரி ச
விடைசெய் தால்குறை	உண்டோ .	உ . னக் கு து
நீ ச = நீ , ச .	ரி ரி ம	= ரீ சா
வேறல் லோ . ப	த்யம் .	வே ரே
ரி ம ம = மா ம ரி	ரி ம ப	= ச் நி ச் ச்
தொடருந் தெய்வங்கள்	என்ப	தெல்லாஞ்சும்மா
ம் நி = ச் நி ப ம	ப நி ச் ரீ ,	= ச் ச் ச்
சொல்வ தே . நி மித்	யம் . . .	. ஒன்றும்

நி நி நி = நி ம் நி ச் | நி ச் | நி ப நி ச் |
 த டை யில் லா ப் பி ர மா தி இர்த்த மெல் லாம்
 ம் நி ச் = நி ப நி ச் | ச் நி ச் நி பா = ப ம நி ம ரீ ||
 தப் பா தி வன் இர்த்தம் அப் பா சொ ன் னே ன் சத்
 { ச ரீ = ச ரீ ச | ரீ , }
 யம் ஆ தி தே வ னே . ப ம ம நி சா }

உ

கிட்கிர்னைக்கு அரசனாகச் சக்கிரீவனுக்கு முடி சூட்டியபின், இராமன் அவனை யழைத்து “சக்கிரீவனே, அரசாட்சி
 பெண்பது எளிதான காரியமன்று. அரசன் என்றிலை யடைந்தபோதே செருக்கு மிக வண்டாகும். ஆனால்,
 செருப்பு ஆற்றைக் கடப்பதற்கு மயிர்ப்பாலத்தில் ஈடப்பதுபோல மிகுந்த அச்சமடைதல்வேண்டும். யானை
 குதிரை தேர் காலானென்னும் நால்வகைப் படைகளும் இருந்தாலும் அவைகள் அரசனுக்குச் செங்கோலைப்

பேரலமேன்மை தரமாட்டா. நாட்டின் பல பக்கங்களிலும் உண்டாகுந் துன்பங்களைப்போக்கி ஆட்சி செலுத்துவனே அரசருட் சிறந்தவனாவான். நஞ்சுபோற் கொடியவர் உறவைக் கொள்ளுதலும் அநாமானேப்போலச் சிறந்த அமைச்சருடைய உறவைத் தள்ளுதலுங்கூடாது. பெண்கள் தொடர்பால் அவமானமும் பழியும் உண்டாகுமீ என்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டுமில்லை. எங்களிடத் திலே பார்ச்சுவாம். அவர்களால் இறப்புத் துன்பமும் நேரும் என்பதை வாலி பட்டதால் அறியலாம். செங்கோல் மாறுபட்டால் உலகமெல்லாம் மாறுதலடையும். நாட்டில் நிகழும் நன்மை தீமைகளுக்கு அரசனே பொறுப்பாளியாவான். இளம் பருவத்தில் யான் கூனி முதுகில் வில்லுண்டையால் அடித்த குற்றத்திற்காக இப்போது அவன் என்னை நாடு கடத்தலிட்டான். ஆதலால், விளையாட்டுக்காகவேனும் எழையை எதிராளியாகக் குதல் பின்பு கேடு உண்டாவதற்கு ஏதுவாகும். ஒருவர் செய்த நன்றியை மறத்த லாகாது. நீதிமன்றத்திலிருந்து இவர் பகைவர் நண்பர் அயலார் என்னும் வேற்றுமை கருதாமல், வழக்குகளை நன்றாக ஆராய்ந்து கூறுதலேவெண் டும்” என்று அரச நீதிகளை அறிவித்தல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : செளராட்டிரம்

ஆ. : ச ரீ க ம ப ம தா நி ச்

தாளம் : ஆதி

அ. : ச் நி த் நீ த ப ம க ரீ ச

17-வது மேளத்திற்

பிறந்தது.

பல்லவி

அரசு செய்வதென்ன எறிந்துபோட்ட தல்லடா கக்ரீவா அரசு.

நிருப னென்றபோதே கெர்வம் மெத்தக்காணும்
நெருப்பாறும் மயிர்ப்பால முமாந டக்கவேணும்

அரக

சரணம்

1. கோல மன்னவருக்குச் சதுரங்கம் செங்
கோலைப்போல் தருமோ உத்துங்கம்
நாலு திசைக்கும்உள்ள ஆதங்கந் திர்த்து
நடக்க வல்லவன்அல்ல வோதுரைச் சிங்கம்
ஆல காலதுஷ்டர் உறவென்று துள்ளாதே
அனுமனைப் போலுள்ள அமைச்சனை விள்ளாதே
கர்வந் தெரிந்தபெரி யோர்களைத் தள்ளாதே
கால்போகா இடத்திலே தலையிட்டுக் கொள்ளாதே

அரக.

2. மங்கை யர்களுட னேகுழ்ச்சி கொண்ட
மன்ன வர்க்கவ் மானங் காணி யாட்டி
எங்கள் இடத்தில்தான் அந்த அத்தாட்சி போதும்
இதைவிட இனிவே மென்ன சாட்சி

2. பதத்தபம-க மபாதப மகரிச-ரிச | ரீ ; ; -க ரி | சரி ச நி தா த நி ||
அ. ர. சு. -செய் . . . வ . . . -தென் ன . . . எ . . . நிந் து. போட்ட .

{ த ப - த் நி சா சா சா , நி - ரி ச ரீ | ; -க ம ப ம க ரி | ரீ ; சா ; }
. . . த ல் . . . ல டா . . . சு க் ரீ . -வா . . .

அ.ப. 1. பாபாபம-தா தநிச்சநி ரி ச் ரீ . | ; -த ரி சா ச் ரி | தா தா - நி த பா ||
நி ரு ப . -னென் . ற . போ . தே . -கெர் வம்மெ . த் தக் -கா . னும்

2. பா த த ப ம - த நி சா ச் ரி ரி ச் ரீ | ; -க் ம் க் ரி . க் ரி | ச் நி தா - நி த பா ||
நி ரு . ப . -னென் . ற . போ . தே . -கெர் வம்மெ . த் தக் -கா . னும்

தா த நி சா ரீ - தா த நி தா பா - | ப ம தா பா - மா | கா ரி கா மா ||
கெ ரு ப் பா றும் - ம யி ர் ப் பா ல - - மு . மா . - ந . டக் க வே . னும்

{ "அரசு செய்வதென்ன" பல்லவியின் இரண்டாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. :- பரபரப்பம்மகபமகநிரீ ; - சநிக்ரிசா- | சநிதா-தர்பர
:- கோலமன-னவ். நுக்குச் - சதுரங் - கம் - செங்.

:- த்நிசா, நி-நீ, சாநீ
-கோ. கிப்பேர, ல்-தருமோ

பா மா தா - சா நீ ரி சா - | :- த ரி சா - | ச் நி தா நி த பா -
நா லு தி -சைக் கு மு ள் ள -ஆ - த ங் . - க ன் . தீ ர்த் து

தநீதநீதாபாபமதபமகரி;கமாபா
நடத்தவல்லவனல்லவோ...துரைச்சிங்கம்

பா ம க ம க ரி ச - ந் ரி ச நி த தா ப - | த் நி ச நி சா | ச ரி - | க ம ப ம ம ப ர் ம
 டு வகா . ல து ஷ்டா - உ . ற வென்று துள்ள ளாதே - அனு மண ப் டோ லுள்ள - அமைச்சனை விள்ளாதே

மாபதநிச்சுரிச்சு-⁺ரிசுநிதாப-⁺தரிச்சுவிதநிதப-மதப்மகனிகம்||

கூலத்தெநிந்தபபியோர்களைத்தள்ளாதே-
கால்போகாஇடத்திலே-
தலையிட்டுக்கொள்ளாதே.

{ “அரசு செய்வதென்ன” பல்லவியின் இரண்டாவது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

✦ இக்குறி கைசிகி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

29

மாரிக்காலங் கழிந்தபின் சீதைதையத் தேடுதற்குப் படை திரட்டிக்கொண்டு வருவேனென்ற சுக்கிரீவன் குறித்த காலத்தில் வாராமையால், இராமன் கோபங்கொண்டு இலக்குவினை யடைத்து “தம்பீ, இந்தச் சுக்கிரீவன் நாம் தக்க சமயத்திற் செய்த உதவியை மறந்தான். வாலியைக் கொன்ற அம்புகள்போல ஆயிரம் அம்புகள் உள்ளன. இவனை அஞ்சாதே யென்று கூறி அரியாசனத்தில் இருத்திவைத்தோம். மாரிக்காலங்கழிந் தும் வந்தானிலை. சொன்ன சொல் தவறிய இவனைச் சித்திரவதை செய்தாலுங் குற்றமாகாது. ஏழு மராமரங்களையும் ஓரம்பால் தொனைத்த இராமனுடைய லில்வின் வன்மையை நீ அறிவாயா? அறியமாட்டாயா? என்று கேள். ஒரு மசகத்துக்கு சிகரான இவனைக் கொல்வது பெரிய க்ஷிய மன்று. தண்ணீரும் மூன்று முறை பிழை பொறுப்பதுபோல, இன்னும் சற்றுப் பொறுத் துப்பார்ப்போம். அவன் எண்ணந் தெரியவில்லை. சிந்தேனும் மாறுபாடு கூறுவானு னால் அவன் குல முழுதும் அழிப்பதுமட்டுமன்று. குரங்கினுருவத்தைச் சித்திரத்திலும்.

எழுதவொட்டேன். இப்போது அவன் வருகிறானா? வரமாட்டானா? என்பதை நீ போய் அறிந்துவா” என்று கூறுகின்றான்.

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: சாய்ப்பு

ஆ: ச ரி கர ம ப தா நி ச்

அ: ச் ரி தா ப ம கர் ரி ச

{ ரே-வது
மேளம்

பல்லவி

வருகிறேனே வாரானே சக்கிரீவன் மனதை அறிந்துவாராய் தம்பீ வருகிறேனே.

அனுபல்லவி.

திருஞ்சொன் னுல்அவன் குலம்ஒன்றும் வெட்டுவேனே
சித்திரத்தி னுங்குரங்கை வைத்தெழுத ஒட்டுவேனே

வருகிறேனே.

சரணம்.

1. தருணத்தில் உதவியை மறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீரும் முக்காற்பிழை பொறுக்கும்அல்லேவா கண்டு
மரபுக்குச் சற்றேறின்னம் பார்க்கவே னுமேயென்று
வாலியைக் கொன்றஅம்புபோல் ஆயிரம் அம்புகள்உண்டு

வருகிறேனே

வருகிறேன்.

வருகிறேன்.

ப. : : : கா நீ | சா , சா , = நீ ; நீ |
: : : வ ரு கி . ரு . யே . வா
கா கர : = மா நீ கா நீ | சா , சா , = நீ ; நீ |
ரா யே . : : : வ ரு கி . ரு . யே . வா .
கா கர : = : : மீ : | பா தா பா = தா ; நீ :
ரா யே . : : : க . கீ . வடி . ம .

சா சா ; = ; ; தா நீ | சா நீ தா | பா மா கா தா ||
 னை . . . ஆறிந் து வா . ரா . ப் தம் .
 பா மா கா = கா நீ கா நீ | சா , சா , = நீ ; நீ |
 பி . . . வ ரு கி . ரு . னே . வா .
 ப ம கா ; = ; ; கா மா | பா தா பா = தா ; கா நீ ||
 ரா . னே . . . க . . . க்ரி . வ ன் ம .
 சா சா ; = ; ; தா கா | நீ சா நீ = தா பா மா கா |
 னை . . . ஆறிந் து வா . ரா . ப் .
 நீ தா மா = கா நீ கா நீ | சா , சா , = நீ ; நீ ||
 தம் . . . பி . வ ரு கி . ரு . னே . வா .
 { ப ம கா ; = கா நீ ரிகமத | ப ம கா நீ = சா : ; ; }
 ரா . னே .

அ.ப. : : : : : கா மா : : : பா தா பா : : : தா நீ சா நீ
 : : : : : தி ரு : : : கு சொ ன் : : : னு . . ல்
 தா பா மா : : : கா மா பா : : : தா , பா , : : : தா ; நீ ; : :
 அ வ ன் : : : கு . ல ம் . : : : ஒ ன் று ம் : : : வெ ட்டு .
 சா சா : : : தா : : : கா ரீ ; : : : கா ; சா ரீ
 வேனோ . . . சி த் : : : தி ர த் : : : தி . னு ங்
 சா நீ : : : தா ; தா ரீ : : : சா நீ ; : : : தா ; பா தா
 கு ர ங் : : : கை . வை த் : : : தெ மு . : : : த . ஓ ட்
 { பா மா கா : : : கா ரீ : : : "வருகிறோ" பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.
 : : : வே : : : னோ . : : : }
 ச. : : : : : சா நீ : : : தா பா : : : பா கா மா : : :
 : : : : : த் ரு : : : ணத் தி : : : உ . . த .

பா பா ; = ; ; கா தா | பா , தா , பா ; கா ; ||
 வியை . . . ம ற்ந் . தா . னே . ம . தங் .
 மா பா ; = ; ; கா தா | பா மா ; = கா ; ரீ ; . |
 கொண்டு . . . த ண் ணீ ரு ம் மு க் கால்
 ரீ சா ; = ; ; கா ரீ | நீ , ரீ , கா ; மா ; ||
 பிழை . . . பொறுக் கு . மல் ல . லோ .
 பா பா ; = ; ; கா மா | பா மா ; = பா தா நீ ; |
 சுண்டு . . . ம ர புக் கு ச் ச ற் றே .
 தா , பா , = ; ; தா ; | நீ சா நீ தா பா தா நீ ||
 இன்னம் . . . பா ர்க் க வே ணு . மே .
 சா சா ; = ; ; தா ; | கா ரீ ; = கா ரீ சா ரீ |
 பண்டு . . . வா . லியை க் கொன்ற அம்

சா நீ ; = தா ; தா நீ | சா , நீ : = தா பா மா தா ||
பு போல் ஆ . . . யி : ர ம் அ ம் பு .

{ பா மா கா = கா நீ }
க ளு ண் , டு “வருகிறோடு.” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

30

5-வது சுந்தாகாண்டம்

அரக்கியர் அனாவரும் துயின்ற நிலையில், சீதைபானவன் திரிசடைபை யழைத்து இராகவன் மிதிலையில் எனனை மணஞ்செய்ய வந்தபொழுது, என்னுடைய கண் தோன் முதலிய இடப்பக்கத்து உறுப்புக்கள் துடித்தன. அதுபோலவே இன்னும் துடிக்கின்றன. இதனால் என்ன விளையுமோ? என்றபோது, திரிசடை, சீதைபைப் பார்த்து “செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளுக்கு நிகரான இராமன் தேவியாகிய சானகியே, நீ கவலைப்படவேண்டாம். உனக்கு மங்களமுண்டாகும்.

கொடிய அரக்கன் வாழ்வு அழிந்துபோம். நான் கண்ட கனவைக் கூறுகின்றேன் கேள். வெறுந் தீவையைச் சீவிக்கொண்டிருந்த மண்டோதரியானவள், அவ்விடத்திலே விரித்த கூந்தலுடன் விழுந்து அழுது கதறினாள். இராவணனுடைய அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டு ஒரு பெண் என் தந்தை அரண்மனையிற் குடிபுகுந்தான். சோலைகளில் லாங்கிருகின், அரண்மனைகளில்லாம் நெருப்பிலிட்ட மெழுகுபொலுருகின். பேய்களும் நரிகளும் பெருக்கமாகக் தாணப்பட்டன. இராவணன் எண்ணெய் பூசிய தீலையுடன் வந்தான். இங்கிருக்கிகள், இலங்கைக்குக் கேடு விளைய மென்பதை அறிவிக்கின்றன அல்லவா? இராவணனுடைய குல முழுதும் அழிந்துபோம். சிறைப்பட்டிருக்கும் தேவர்களெல்லோரும் இன்பமார்க்கத் தம் இடங்கட்குச் செல்லுவர். கற்பரசியாகிய உன் பெருமை யாவராலும் பாராட்டப்படும்”

என்று தேற்றுகின்றான்.

இராகம் : சங்கராபரணம்

பாடம் : வுதி

பு. : ச ரீ க ம ப தா நி ச்

அ. : ச் நி தா ப ம க ரீ ச

பல்லவி

என்கனவைக் கேளாயம்மா சானகிஅம்மா
ஏனுனக்குக் கவலை சம்மா

என்.

29-வது
மேளம்.

அனுபல்லவி

ம்ங்கள முனக்குண்டாரேம வல்லரக்கன் வாழ்வுபோமே
செங்கமல மாதுபோலும். ஸ்ரீராமன் தேவிஅம்மாநீ.

என்.

சரணம்

1. சுந்தரி மண்டோதரி வெறுந்தலையைச் சீவினாள்
அந்திடத்தி லேயவள் விழுந்தழுது கூவினாள்
இந்தமன்னன் வீடுவிட் டெழுந்தொருபெண் தாவினாள்
என் தகப்பன் வீட்டில்அவள் வந்துகந்து மேவினாள்

என்.

2. காவுகனெல்லாங் கரிகளாக் கருகவுங் கண்டேன்
கோயில்களெல்லாம் மெழுக்குபோல் உருகவுங் கண்டேன்
பேய்வுகையும் ஓரிகளுமே பெருகவுங் கண்டேன்
ராவணன் எண்ணெய்த்தகையோடே வருதலுங் கண்டேன்

என்.

3. பத்துமுடி ராவணனைக் கொத்துடனே கொல்லவோ
வைத்தசிறை விட்டமரர் சொஸ்தமொடு செல்லவோ
உத்தமியுன் பத்தினி மகத்துவமென்ன சொல்லவோ
இத்தனைபும் இலங்கைக் கனர்த்தமென்ப தல்லவோ

- ப. ; - * ச ரீ ம கா - ம க ரீ ச - ச த நி | சா ; ; - ச நி | ச ரி கா - ம க ரி ||
என்கனவை - , க்-கூ, -னா, யம் மா . . - சா . ன . இ . ஆம் .
2. ச நி - * ச ரீ ம கா ம ப ம க - ரீ ச - ச த நி | சா ; ; - ப ம | நி த த ப - ம ப க ரி .
மா . - என்கனவை . . க்-கூ . -னா, யம் மா . . - சா . ன . இ . - ஆம் .
3. ச நி - * ச ரீ க ம ப தா , ப - ப ம க ரி ச த நி | சா ; ; - ம ப | த நி ச் ச ரி ப - ப க ரி ||
மா . - என்கனவை . . க்-கூ . . -னா, யம் மா . . - சா . ன - ஆம் .
1. ச நி - * ச ரீ ம கா - ம க மா - ப ம க ம | பா ; ; - ம ப | த நி ச் ச ப ம க ரி ||
மா . - ஏ . னு ன க் - க் . க . வ . லை . . . - சு ம் மா .
2. ச நி - * ச ரீ க கா - ம க மா - ம ப த நி | சா ; ; - த ரி | ச் ச நி த ப - ம ப க ரி ||
எ . னு ன க் - கு . க் - க . வ . லை . . . - சு ம் மா .
3. ச நி - * ச ரீ ம கா - ச ரி க ம பா - ம ப | த நி - ச் ச ரி ம் க் ரி ச் - | ச் ச நி த பா - ம க ரி ||
எ . னு ன க் - கு . . . க் - க . வ . லை - சு ம் மா .

{ சநி - * சநீமகாமக - ரீசசதநி | சநீசசதநீ | சா ; ; ; ; }

23

என்கனவை. க் - கே. ளா. யம். மா

அ.ப. - * மகமாபா - தாநீசாசா ; ; - நிச்சநிசா - | சநிசதநீசா
மங்களமு - னக்குண்டாமே . - வல்லரக்கன் - வாழ்வுபோமே

2. - * மகமாபா - தாநீசாநிக்ம்க் | நிச்சா - நிச்சநிசா |
மங்களமு - னக்குண்டாமே. . . . - வல்லரக்கன்

| நீ, நிச்சநிசா, தநிசா ||
வா.ழ்வு . . . போமே

- * மபதநிசா - சநிச்சநிதப - மபதநி | சா - சாதாபா -
செங்கம. ல - மா . . . - து. போ . . . லும் - ஸ்ரீராமன் -

| மதபமக - மகரி
தே. வீ . . - அம்.

சா - * ம ப த நி சா - ச் சி க் க ம் க ரி ச் சி - த ப த நி | சா - சா தா பா - |
 மா - செங்க ம . ல் மொ - து . போ . இம் - ஸ்ரீ ரா மன் -

| ம த ப ம க - ம க ரி

தே . வி அ ம் .

{ ச நி - * ச ரீ ம கா ம க - ரீ ச ச த நீ | ச ரீ ச ச த நீ | சா ; ; ; }
 மா . - என் க ன வை . க் - கே . ளா . யம் . மா

ச. - * ச ரி தா , - ம கா , க - க ப ம க | ம க - ரி கா ம கா - | ரீ சா சா - ரீ , க ரீ ||
 - சந்த ரி . - ம ண் டோ . த - ரி வெ ழுந் த லை - பை ச்சி வி - ன

கா , ம கா - * ச ரி க் ம த ய - ப ம க ரி ச நி சா | ; - ச ரீ க மா | பா - ச் த பா பா ||
 அந் தி . டத் - தி . லே . அ வன் வி முந் த மு து - கூ . வி னுள்

* இந்த மன்னன் வீடுவீட்டு ; - எழுந்தோடு பெண் தாவினுள்

* என் தகப்பன் வீட்டில | வன் - வந்து உ கந்து மேவி || னுள் (என்.)

அதமன் வாலில் துணிகள் சுற்றி நெருப்பட்டதை யறிந்த சிதையர்னவன், அக்கினி தேவனை முன்னிலைப் படுத்தி “ஏ அக்கினி தேவனே, இவ்விடத்தில் எனக்கு ஆதர்வாயுள்ளவர் உன்னையன்றி வேறு யாரு மில்லை. உடுத்த ஆடை சோர்ந்தால் கைக்கு உபசாரஞ் சொல்லுவாருண்டோ? அதுமனைத் காக்க வேண்டுவது உன் கடமையாகும். யான் சிறைப்பட்டிருக்கும் இத்திசையை நாடிவந்து என் ஆறுயிர் நாதனாகிய இராகவனுடைய விரலர்ழியை யீந்தான். உலகிற்கெல்லாம் சான்றாயிருப்ப வன் நீயேயென்பது உண்மையானால், பத்தினிப் பெண்டிரும் பாராட்டுங் கற்பாசியாக நான் இருப்பேனாகில் நீ அதமனை வருத்தாதே. நான் விரித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. உன்னுடைய நண்பனாகிய வாயுதேவன் புதல்வனல்லவோ இவன்? அரக்கர் கண்களுக்கு நெருப்பாகவும் அதமன் வரலுக்கு மலர்போலவும் நீ யிருப்பாயாக. இவன் இராகவ னுடைய தூதனாதலால் அறத்தை நிலைநாட்ட வந்தவனென்பதை யறிவாய். என்னை மணஞ்செய்த காலத்தில் உன்னைச் சாட்சிவைத்தே இராமன் கையைத்

தொட்டேன். இன்னமும் என் கணவன் மையை நான் தொடவேண்டு
மானால் இவன் உயிர் பிழைத்திருத்தலவேண்டும். ஆதலால் நீ அநுமனைச்
சுடாதே. உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்” என்று
வேண்டுதல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : ஆனந்தபாவி

தானம் : ஆதி

ஆ. : ச க ரி க ம ப த ப ச்

அ. : ச் நி த் ப ம க ரி ச

பல்லவி

{ 20-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

அக்கினி பகவானே வருத்தாதே அநுமானே நீதானே

அக்கினி.

அனுபல்லவி

திக்குவே றில்லையே திக்குபுடவை சோர்ந்தால்
கைக்குண்டோ உபசாரம் காக்க உனதுபாரம்

அக்கினி.

சரணம்

1. இத்திசை வந்தானேஎன் பிரானைசன்கை முத்திரை தந்தானே
சத்தியம் ஆகச்சர்வ சாட்சிநீ தானேஆனால்
பத்தினி மார்க்குள்மேலாம் பத்தினி நானேஆனால்

அக்கினி.

2. விவரித்துள் ளதுசொல்லவோ உனதுமித்திரன் தவபுத்திரன் இவன்அல்லவோ
கவலை அரக்கர்இரு கண்ணுக்கெல் லாம்நெருப்பாய்
இவனுடையவா லுக்கு மாத்திரம்மவர் போல்இருப்பாய்
அக்கினி.

8. தன்மத்தைக் குறியாயோ ராமதூதன்என் றின்னமும் அறியாயோ
முன்னாள்என் சாமிகையை உன்னால்அல்லவோ தொட்டேன்
இந்நாளும் நான்அவர்கை இணங்கவைப்பாய் குழ்பிட்டேன்
அக்கினி,

ப. 1. ; - * க ம பா பா - பா பா நி ப ப ம - ப க கா ; - க ம | த ப ப ம - க ரி - க ரி ||

- அ க் கி னி - ப க வா . . . - னே . . . - வ . ரு . . . த் - தா . . .

2. சா - * க ம பா பா - பாச் சிச் சிச் சித் தா த் ப - ப ம த ப - ப ம க ரி |

தே - அ க் கி னி - ப . . . க . . . வா . . . னே . . . - வ . ரு . . . த் - தா . . .

{ சா - * ச ச க ரி சா ரி நி சா - நி ச ப ம | ம த ப ம க ரி கா - ப ம க ரி ரி கா ரி சா ; ; }

{ தே - அ னு மா . . . னே . . . - நீ தா . . . னே . . .

அ.ப. 1. ; - * ப சி ப்ரா ப ம- ப்ரா ச்னி ச்ரா ச்ரா - | ; - நி ச் ச்னி ச்ரா - | ச்னி ச்ரா ச்ரா

திக்குவே . நிலை . நீ யே . - திக்குப் பு - ட . வைசோந்தூ

இ. இ. : - * பநிபா ப ம - பா ச்நிக்குநா. ; - நிச் ச ம் க ி - ச் துநீர் சா.

வ் - துக் கு வே . ற் வ் லை . நீ . யே . - துக் கு ப் பு . - ட . வை சோர்ந்தா

பம்பாய் - கமலாபுரம் - காபமகநிக

வல்ல - வைக்கூண்டு உப . . . சாரம் . . . காக்க உ - ன். து . பா . . .

கரி - *
ரம் -

* பதிப்பரிசு - ரூ. 100/-

இந்திசை - வந்தா னே . . . என்
பா . னே . சன்னை

கமதுப்பம-தூகநிஞ்சுகநிதூ :- பமகநிரிகாரி சா

முத்திரை . . . தா . . . னே

- ; - * சத்தியம் ஆகச்சர்வ ; சாட்சி நீ தானே ஆனால்
; - * பத்தினிமார்க்குள் மேலாம் ; பத்தினி நானே ஆனால் ; (அக்கினி.)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

+ இக்குறி, அந்தரகாந்தாரம், சதுசுருதிதைவதம், காகனிநிஷாதம் இம்மூன்றையும் குறிக்கும்.

32

“சீதையை இலங்கையிற் கண்டேன், அவளுடைய தேர்மும் எண்ணமும் சொற்செயல்களும் துன்பநிலையும் இவ்வாறுள்ளன” என்று அதுமன் கூறி, அவள் கொடுத்த சூடாமணியை இராமனிடங் கொடுத்தபோது, அவன் அதனை வாங்கி, இறவாமருந்தாகிய அமுதத்தைப் பெற்றவன்போலக் கையில் ஏந்தினான். சீனதயின் கையைத் தொட்டதுபோல அகமும் முகமும் மலர்ந்தான். ஆதித்தனைக் கண்ட பனிக்கூட்டம் போலக் கவலைகள் நீங்கின. அச்சூடாமணியைப் பார்த்துப்பார்த்துக் கண்கள் குளிர்ந்தன. இனிச் செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பற்றிய எண்ணங்களுந் தோன்றின. அவ்வளவில், வாயிதழைக்

கடித்தல் உடோமஞ் சிலிர்த்தல் வேர்த்தல் துடிதுடித்தல் முதலான கோபக்குறிகள் உண்டாயின. அநாமானுடைய அறிவைப் பாராட்டினான். படைகளைப் போர்க்குச் சித்தஞ்செய்யுங்கள். இன்னும் வேண்டும் படைகளைத் திரட்டுங்கள் என்றான். அரசுக்காகிய இருட்கட்டம், ஓடவும், அறப்பயிர் வளரவும், அரம்பையர் புகழ்மாலை பாடவும், தேவர்கள் மலர்மழை, பொழியவும் இனிப் போர் நிகழ இருப்பதை யறிந்து உடல் பூரித்தது. வெற்றி தருபவளாகிய தூர்க்கையானவன் மகிழ்ந்தான். இவ்வாறாக, சிதை யனுப்பிய சூடாமணியைக் கண்ட அளவில் இராமனுக்கு உண்டான இன்பத்திற்கு எல்லையிலையென்பது கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : தன்யாசி

தாளம் : சாய்ப்பு

ஆ. : சகாம்பநீசு

அ : சநீதபமகாரிச

பல்லவி

சூடாமணி கண்டபோதே சாமிக்குவந்த சுகமே அனந்தசுகம்

சூடா.

வாடி அனுமான்சொல்ல ஆடிமுட்டமுட்ட நாடிச் சிதையம்மை குடிவரவிட்ட

சூடா.

{ 8-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

1. அமலமா மணிதன்னை வாங்கினான் உயிர்செய்—அமிர்தசஞ் சீவிபோல் தாங்கினான் சீதை கமலக்கை போற்பிடித் தோங்கினான் கவலை—கதிர்கண்ட பனிபோல நீங்கினான் கண்டு கண் இரண்டும் குளிர்ந்தான் மேல்வரும்—எண்ணங்களும் தெளிந்தான் அந்தச் சூடாமணி
2. மடித்துவாயிதழ் கடித்தான்மேனி—மயிர்ப்புகைப் பொடித்தான் வேர்வை பொடிக்கத் துடிதுடித்தான் அனுமான்—புத்திசொல்லிப் படித்தான் சேனையைப் போர்க்குச் செல்லுமன்றான் அடிக்கடி—சேர்க்கச் சொல்லுமன்றான் இப்படிச் சூடாமணி
3. அரக்கராம் இருள்எல்லாம் ஓடவே தர்மம்—ஆன பயிர்வளர்ந்து கூடவே கிர்த்தி விரித்தரம் பையர்கீதம் பாடவே தேவர்—விசம்பூ மலர்எங்கும் மூடவே வரவர மேனி பாரிக்கவே துர்க்காப—வானி பூரிக்கவே அந்தச் சூடாமணி

ப. ; ரீ சா = ச் நி தா பா ; | மா , பா , = பா நீ தா பா |
 . கு . டா ம . ணி . கண் . ட .
 மா ப நி ப நி = பா மீ கா ; | கா , மா , = பா ; பா ; ||
 போ தே . சா . மி க் கு . லு ந் த .

; கா மா = பா ; தா பா | ப ம கா ; = கா ப மா நி ப |
 . . சு க மே அ த . . சு . .
 { ம க ரீ சா = சா ; ரீ நீ | சா ; ; = }
 { க ம }
 அ.ப. ; ; பா = ; ; நீ ; ; | பா , நீ = சா ; சா ; |
 . . வா . . டி அ . . னு . . மா ன் சொல் .
 சா மா கா = கா ரீ சா ; | சா ரீ நீ = சா ; சா ; =
 ல ஆ டி . மு ட் ட மு ட் ட .
 ; ; சா = சா ; சா நீ | தா , பா , = நீ ; சா ; |
 . . நா டி ச் சி டை . . ய ம் மை .
 நீ சா நீ = தா பா மா ப நி | ப ம கா ; = கா மா பா நீ =
 கு டி . . வ ர வி ட் ட .

{ச்ா { "சூடாமணி கண்டபோதே" பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; கா மா பா ; பா ; பா , பா , பா நீ தா பா
 , அ ம ல , மா ம ணி த ன் னை .
 மா ; ; த ப ப ம கா ; ; ; கா மா ; பா ;
 வா . ந் கி . . னு ன் யி ர் செ ய்
 ; கா மா பா ; தா பா மா கா கா பா மா தா பா
 . அ ம்ரு த . ச ன் ஓ வி போ ல்
 மா கா ரீ ரீ ; சா ; ; ; ரீ நீ சா ;
 தா . ந் கி . னு ன் ஓ தை .
 ; கா மா பா ; பா ; பா நீ ; சா ; சா ;
 . க ம ல க் கை போ . ந் பி . டி த்

சா ம் ப் கா = கா ி சா ; ; ; சா = ி ி சா ;
 தோ . ன் = தி . ன் . . . க வ . லை .
 பா , நீ , = சா ; சா ; | ச் நி தா பா = சா . நீ சா ;
 க . தி ர் = க ண் ட . ப . னி . போ ல .
 ப ி சா ச் ரி = ச் நி தா பா ; | ப ம கா மா = பா ; பா ;
 நீ . . . ன் = தி . ன் . . . ன் க ண் டு .
 ; தா ; = பா ; நீ ; | சா ; ; = மா கா கா ி
 . க ண் = ணி . ர ண் டு ன் . கு ளி ர் ன்
 சா ; ; = ; ; சா ; | சா ி நீ = சா ; சா ;
 தா . . . ன் மே . ல் வ . ரு ம்
 ப ி சா நீ = கா ; ி சா | ச் நி தா பா = நீ ; சா ;
 எ ண் . . . ண ன் க ளு ன் . . . தெ . ளி ன்

ச் நி த்ரா பா = ம ப நி ப ப ம கா | மா , பா , = க ர மா பா நீ
தா ன் அ ன் த

“சூடாமணி கண்டபோதே” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

† 33

5-வது யுத்த காண்டம்

விபீஷணன் அடைக்கலமென்று வந்தபோது, சக்கிரீவன் முதலான பலரும் அவனை யேற்றுக்கொள்ளாதல் தகாது எனப் பல்லவாறு மறுத்துக் கூறியபின், அதுமன் இராமனை நோக்கி “ஐயேன், அடியேன் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தபோது இவனுடைய இயல்புகளை நன்றாக அறிந்திருக்கின்றேன். இவன் படிப்பனவெல்லாம் வேத முதலிய நூல்களே. துதிப்பனவெல்லாம் தெம்வத்துதிகளே. - கல்வி கேள்விகளுக்கு இருப்பிடம் போல்வான். வஞ்சகம் குது அணுவளவும் அறியான். இவையல்லாமல் இவனுடைய

அரண்மனையை அணுகியவுடன் கல்ல நிமித்தங்கள் பல நிகழக் கண்டேன். ஊனும் கள்ளும் இவன் உண்பதில்லை. நீர் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகுந்த நற்குணங்கள் வாய்ந்தவன். இராவணன் என்னை வெட்டத் துணிந்தபோது அதைத் தடுத்து எனக்கு உயிர் கொடுத்தவன் இவனேயாவான். எம் பெருமாட்டியாகிய சீதைக்குத் தேறுதல் கூறும்படி தன் மகளாகிய திரிசடைசையத் துணையாக வைத்திருக்கின்றான். அன்றியும், முதற்கடவுளர் மூவராலும் செய்ய இயலாத செயலையும் முடித்து வெற்றிமாலே புனைவதன்றோ உமது ஆற்றல்! அங்ஙன மிருக்கவும் இவனைக் கண்டு அஞ்சுவது கிணற்றுநீரைக் கண்டு கடல்நீர் விலகியது போலாகும். தனக்கு ஏதோ பெருந்தீங்கு நேர்ந்தமையால் இங்கு வந்து அபயமிடுகின்றான். இத்தகைய நற்குணம் நற்செயல் வாய்ந்த வீடணனிடத் தில் இத்தனை ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை. தடையின்றி யேற்றுக் கொள்ளலாம்” என்று பணிவுடன் கூறுதல்.

இராகம் : கமாசு

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ம க ம ப த நி ச்

அ. : ச் நி த ப ம க ரி ச

பல்லவி

28-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

இந்த விபீஷணன் மீது நமக் கித்தனை யோசனை ஏது இந்த

அனுபல்லவி

அந்த இலங்கையிலே அறிந்தேன் இவனைமுன்னே
சந்தேகம் இல்லைசாமி தாசன் அனுமான் சொன்னேன்
இந்த.

சரணம்

1. சொல்லும் புரணவேத சாத்திரம்—இவன்
துதிப்பது தேவதா தேவதாத்திரம்—பல
கல்வி கேள்விக் கெல்லாம் பாத்திரம்—கள்ளங்
கபடறி யான் அனு மாத்திரம்—இது
அல்லாமல் இவன் வீட்டில் அடுத்தபோதில் அநேகம்
நல்லநல்ல சகுனம் நான்கண்டேன அனுபோகம்
இந்த.

2. ஊத்தை ஆனசுள்ளுங் கள்ளும்—இவன்
உண்கிறான் என்பதைத் தள்ளும்—கண்டால்
ஏற்றவன் என்றுநீர் கொள்ளும்—நல்ல
இங்கித வான்எவர்க் குள்ளும்—இவன்
நேற்றுரா. வணன்என்மேல் நீட்டிய கத்திவெட்டைத்
தீர்த்துவிட்டு எனைக்குச் செய்தான் பிரணப்பிரதிடை
இந்த.

3. மூவர்க்குங் கூடாத வெற்றி—கூட
முடிப்பதல் லோஉன்றன் சத்தி—கிறு
கூவத்தைக் கண்டு கடல் ஒற்றிப்—போன
கொள்கைபோல் ஆச்சே இந்தப் பெற்றி—சாமி
தேவிக்கும் பெண்ணைக்கொண்டு தேற்றச் சொல்லி அகன்றான்
ஆவத்தி னாலேவந் தபயம் அபயமன்றான்

இந்த.

ப. ; , - * நிச் நி தா - பா ப த ப ம க மா | ; - த ப / ம க ப - | பா , த தாச் நி நி ப . ||
 . . - இந்த வி - பீ . . . ஷ . ணன் . . - மீ . து . ந - . ம . க் கு ||
 நி பா - * சா ம க ம - பா ; தச் நி த | நி ப - த நி நிச் சா நி - | நிச் நி த ப ம - ப த ||
 . . - இத்த ணை . - யோ . ச . ணை . . - ஏ . து ||
 2. நிச் நி - * நிச் நி தா - ம ப தா நி த ப ம க மா | ; - த ப ம க ம - | ப த த ப தாச் நி நி ப ||
 . . . - இந்த வி - பீ . . . ஷ . ணன் . . - மீ . து . ந - . ம . க் கு ||
 { நி பா - * சா ம க ம - பா ; தச் நி த | நி ப - த நிச் சா ; | ; ; ; ; } ||
 . . - இத்த ணை . - யோ . ச . ணை . . - ஏ . து }

அ.ப. ; , - * பா நி த நி - சா சா ச் நி - ரி ச்சா | ; - நி த நீ ரி ச் | ச்ச் நி த பா , ப பா த நி ||
 , , - அந்த . இ - லங்கையி . - லே . . - அறிந் தேன் இ . வ . னே . . முன்னே . .

25

த மா - * த ப ம க ம - பா ப த ப த நி ச் - | ரி , சா , ச்ச் - | நி த ப ம - க ம ப த ||
 , , - ச ந் தே - கம் - இல் லே , - சா . மி - தா . சன் . - அ . - னு . மான் - சொன்னே .

{ நிச் நி -
 ன் -
 "இந்த விபீஷணன்மீது" பல்லவின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும். }

ச. ; , - * ச் ச் நி தா தா தா - தா , ச் நி த் | நி ப - பா தா நீ - | ச்ச் நி த பா பா ||
 , , - சொல்லும் பு ரா ண - - லே . . த . . - சா த் தி - ர ம் . . இ வன்

; , - * ப நி த பா - பா , நிதா பமமகா , மா | ; - ப ப ம க மா - | பா ; பா பா ||
 , , - துதிப்ப து - தே . . . வ . . . தா - - தே . . த் தி - ர ம் . . ப . ல

; , - * ப நி த நீ சா சா ச் ச் நி ரி ச்சா | ; - ச்ச் நி த நீ - | ரி ச் நி த பா பா ||
 , , - கல்விடுகள் விக் - கெல்லா . . ம - பா . . த் தி - ர ம் . . கள் ளங்

; - * க மா ப தாநித-ப மமகா, -மா மா | ; - ச ம கா மா | மாதிப மா பா பா ||
 . - க ப ட றி . ய ன் . - அ னு மா தி ர ம் . . . இ வன்
 ச ம க ம ப ப ப ம - ம நி த நி ச்ச க் ச | ி ச்ச நி த் ப த |
 அல்வா . மல் இ வன் வீட்டில் - அ ஓத்த போ தில் நேகம் நல்வ நல்வ சக்ருனம்

+
 | ச நி த ப க ம ப த ||
 நான் கண்டேன் அ னு போ

{ நிச் நி - *
 கம் . . . }
 “இந்த விபிஷணன்மீது” பல்லவியின் 2-வது சங்கதியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

+ இக்குறி காகலி நிஷாதத்தைக் குறிக்கும்.

“வீரவீரன் இலங்கையில் வாழும் அரசர்களுக இருந்தாலும் இங்கே வந்து இராசவனே! உனக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம் என்று நம் இருசெவியுங் கேட்கும்படி வாயிட்டுக் கதறுகின்றான். இங்ஙனம் அடைக்கலம் புருந்தவனைக் காவாதுவிட்டால் நான் ஒரு சிறகுணம் படைத்தவனாவேன். என் முன்னோனாகிய சூரியென்னும் அரசன் அடைக்கலமென்று வந்த ஒரு புருவுக்காகத் தன் உடலை யரிந்து கொடுத்தான். என் தந்தையாகிய சடாயு மன்னனும் தன் மருமகனான சீதையின் நிமித்தம் போர்செய்து உயிர் துந்தான். முதலை வாயிலகப்பட்ட யானையைத் திருமால் காத்தான். தன்னையடுத்த மார்க்கண்டனுக்காகப் பரமசிவன் கூற்றுவினைக் கொன்றான். நானே ஆதித்தன் மார்பிற் பிறந்தேன். தண்டக வனத்து வாழும் முனிவர் முறை யிட்டபோது அரசர்கரைக் கொன்று அவர்களைக் காப்பதாக வாக்களித்துமிருக்கின் றேன். இவன் என் பகைவனான இராவணனுக்குத் தம்பியானாலும் என்னை நம்பி வந்திருக்கின்றான். இவனைப் புறக்கணிப்பது வீரமாகாது. அநுமன் கூறியேதே செய்யத்தக்கதாகும். ஆதலால் நீ சென்று அவனை அழைத்துவா” என்று இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கிக் கூறுதல்.

இராகம் : செளராட்டிரம்

ஆ. : ச ரீ க ம ப ம தா ரி ச்

தாளம் : சாய்ப்பு

அ. : ச் ரி த் நீ த் ப ம க ரீ சா

{ 17-வது மேளத்திற்

பிறந்தது.

பல்லவி

சரணம் சரணம் ஏன்றானே காவாதேவிட்டால்
திரணம் அல்லவோ நான்தானே

சரணம்.

அனுபல்லவி

அரியவிழி ஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும் இங்கே
இருசெவி கேட்கவாய்விட்டு ராகவா என்று கூப்பிட்டு

சரணம்.

சரணம்

1. ரவிசூலத்தி வில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
தவசிகட் குரைத்தேதேனே
சிவிராசன் புறவாலே தேகம்சந்தானே மண்மேலே
கவலையால் இவன் ஏதோநொந்து கதறிக்கொண்டு டிங்கேவந்து
சரணம்.
2. பெற்றசடர்யு வும்பாய்ந்தானே மருமகட்கா
உற்றபோரில் ஓடிமாய்ந்தானே
கத்துமயானே ஓசைகொண்டு காத்தானே மாயன்பண்டு
சத்துரு ராவணன் தம்பி தான் ஆனாலும் என்னை நம்பி
சரணம்.

பி. சங்கரா அபயம்என்றுன மார்க்கண்டன்அவன்
 பொங்கிய காலனை வென்றுனே
 வங்கையோ ஈதென்னவிரியம் மாருதி சொன்னதேகாரியம்
 அங்கவன்வந் தென்னேமேவ அழைத்துவாரோ நீசகீவ சரணம்.

ப. , நி த	=	பா , ப ம		ம க ப ம க ரி	=	ரீ க மா ப மா	
. ச ர	/	ணம் . ச .		ர . ணம் . . .		. எ ன் ரு .	
பா ,	=	; , க ம		பா ம	=	பா த நி ச்ரீசி	
னே .		. . கா .		வா தே		வி ட்டா . . .	
நி ச்ரீ தா	=	த நீ த பா ப த		ப ம க மா க	=	ரீ க ம	
. ல் த்ரண		ம ல் . . . ல .		வோ . . .		. நா ன்	
ப த நி த ப ம	=	க ரி ரீ .		; ப ம	=	க ரீ , சா	
தா				. னே .			

சுநிதநி	தபாபம	மகபமகநி	ரகமாபமா
சர	ணம்ச	ரணம்	என்று
{ பா			
{ னே			
பத	நிச்சா	நீ	நிச்சீ
அரி	யவிபி	ஷண்	அங்கே
சுதநி	ச்சா,ரி	சுநிதா	தாநீத
அரக்	கன்ஆ	லு	இங்கே
பநிதபம	தததநி	சு	காபம்கரி
அரி	யவிபி	ஷண்	அங்கே
சுதநி	சாநீச்சரி	சுநிதா	தாநீத
அரக்	கன்ஆ	லு	இங்கே

ப த ரி	ச ச் சா	சா ச் நி ரி ச்	நி த தா த நி த
இ ரு	செ வி கேட்	க வா	ய் விட்டு
ப க் ம	பா த நி த ப	ம க ப ம க ரி	ச ரி க ம பா
ராக	வா என்	று க ப	பி ட்டு
ப ம நி த	பா , ப ம	ம க் ப ம க ரி	ரீ க மா ப மா
ச ர	ணம் ச	ர ண ம்	எ ன் ரு
$\left\{ \begin{array}{l} பா , \\ கே \end{array} \right.$			
ம ம	மா , ம	ம க ப ம க ரி	ரீ ச ரி க ரீ
சங்க	ரா அ	ப ய ம்	எ ன் ரு
கா	சூ ம	பா ம	பா , த நி நி த ப
கே	மா ர்க்	கண் டன்	அ வ ன்

பத	=	பமமா, மா		; கம	=	பதநிதபமாகரி
பொங்	=	தி . . . ய		. கா	=	 ல . . .
ரீ	=	; காமபமா, ப		மகரீ	=	சா ;
னை	=	. வென் . . .		ரு .	=	னை
தநி	=	சாச்ர		சாச்நி	=	நிச்நி
வங்கை	=	யோச		தென்ன	=	வீர்யம்
த்தநி	=	சாச்ர		நிநிநித்த	=	தாத்தநித்த
மாரு	=	திசொன்		ன. தே . . .	=	கார்யம் .
பநிதபம	=	தாத்தநி		சாச்நி	=	நிச்நிச்நி
வங்கை	=	யோச		தென்ன	=	வீ . . ர்யம்
ச்சரி	=	பம்க்ரி சா		நிநிநிநித்த	=	தாத்தநித்த
மாரு	=	தி . . . சொன்		ன. தே . . .	=	கார்யம் .

ப த ரி = சா சா | ச் ரி ரி ச் ரி த = த த நீ த |
 அங் க வன் வந் தென்னை மே வ
 ப க ம = ப த ரி த பா, ம + ம க ப ம க ரி ச ரி க ம பா ||
 அழைத் து வா போ நீ சக் ரீ வ
 ப ம ரி த = பா, ப ம | ம க ப ம க ரி ரீ க மா ப மா |
 ச ர ணம் ச ர ணம் எ ன் று
 { பா ; ; ; ; ; }
 { ரே ; ; ; ; ; }

+ இக்குறி கைகிகிவிஷா தத்தைக் குறிக்கும்.

சுக்கிரீவனால் அழைக்கப்பட்டுவந்த விபீடணன், இராமன் பாதங்களில் விழுந்து பணிந்து “இராகவனே, நான் உன்க்கே அடைக்கலம். உன்னையே நம்பினேன். உனக்கு ஆகாதவனாகிய இராவணனுடன் பிறந்த பாவத்தைத் தீர்த்து என்னை ஆட்கொள்வது உன் கட்டமையாகும். (நம் குடிக்கு நெருப்பாகச் சீதையைத் தேடிக்கொண்டாய். தேவர்களாகிய பயிர்க்கு இடையூறுக முளைத்த அரக்கராகிய சனைகளைப் பறித்தெறித்தற்கு இராமன் வந்தான்) என்று என் அண்ணனுக்கு அடிக்கடி அறிவு கூறியுங் கேட்டாளிலலை. அவ்வறிவுரை, விஃ கொடுத்து வாங்கிய அம்பைப் பாழ் நிலத்தில் எய்ததுபோலாயிற்று. கேடுவரும் பின்னே மதிக்கெட்டுவரும் முன்னே பெண்பதற்கேற்ப மூடனாயினான். நாய் வாலிலுள்ள கோணலை கிமிர்க்கமுடியுமா? பாம்புக்குப் பால் வார்த்தாலும் அது நஞ்சைத்தானே கொடுக்கும்! சானகி காரணமாகத் தலைகள் பத்தும் சிதறிவிழப்போகின்றன. ஆதலால் அவனைப் பிரிந்து உன்னை வந்து அடுத்தேன். உனது திருவுள்ளக்குறிப்பே எனது பெருஞ்செல்வமாகும்” என்று இரங்கிக் கூறுதல்.

இராகம்: புன்னகவராளி

நாளம்: ருபகம்

ஆ.: சுகரிகமபதரி

அ.: நிதபபகரிசநிசா

8-வது மேனத்திற்
பிறந்தது

பல்லி

ராகவணை சரணம் ரகுராமா உன்சரணம்
நம்பினைன் விபிஷணன் உன் செம்பொன் ஆனசரணம்

ராகவ.

அனுபல்லவி

ஆகாதான் உடன்பிறந்த பாவந்திர்த் திந்நேரம்
அபயம் உனக் கபயம்என்னை ஆள்வது நின்பாரம்

ராகவ.

சரணம்

1. பணத்துக்கொரு அம்புகொண்டு பாதில்எய்தாற் போல
இணக்கஞ்சொன்னேன் என் புத்தியை எறிந்துவிட்டான் சாமி
குணக்கெடுக்க நாய்வரலைக் கூடுமோ கூடாததனால்
துணிந்துவிட்டுன் நனை அடைந்தேன் சவாமிசித்தம் என்பாக்கியம் ராகவ.
2. பாம்புக்குபால் வார்க்கவார்க்கப் படுவித்தைக் கொடுப்பதுபோல்
ஆம்புத்திநான் சொல்லச்சொல்ல அகற்றிவிட்டான் சாமி
வீம்புக்காரன் அவனுக்கினி மேல்அல்லவேர தெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண் டெனைமுற்றிலும் காப்பாற்றஉன் மனக்கேகடன் ராகவ.

3. நாடறியச் சீதைத்தன்னை நங்குடிக்கோர் நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய் என் றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன் சாமி
கேடுவரும் முன்னேமதி கெட்டுவரும் என்பதனால்
மூடன்ஆனான் அவன்தனைநான் முழுதுந்துறந் துனை அடைந்தேன் ராகவ.
4. - வானவர்ஆ கியபயிர்க்கு வளர்ந்தும்ராட்ச தக்கனையை
சுனம்அறப் படுங்கவந்தான் ராமன்என்றேன் சாமி
சானகியால் ஒருபத்துத் தலையும்பனங் குலைபோல்
மானிலத்தில் விழுவானை மறந்துவிட்டுன் றனையடைந்தேன் ராகவ.

ப. 1. ; ச ரீ	கா ரீ கா , ரி	ரி சா	ச ரீ க ரி கா கா
ரா .	க வ னே .	ச ர	ண ம் . . ர கு
;	பா : தா பா	ம க ப ம	மா ப க க ரி சா .
ரா .	மா . . உன் .	ச . ர .	ணம்
2. ; ச ரீ	கா ரீ கா , ரி	ரி சா	ச ரீ ச ரிக ரி கா கா
ரா .	க வ னே .	ச ர	ண ம் ர கு

க ம பா ; த நி த ப ம க ப ம த ப ம க க ரி சா
ர மா உ ன ச ர ண ம்

சா ம க க ரி ரீ சா சா ; சா சா ரி நி சா
நம் பி னே ன் வி பி ஷ் ண ன் உ ன்

{ சா ப ம ப நி தா பா ம க ப ம மர , க க ரி சா
செம் பொன் ஆ ன ச ர ண ம் }

அ.ப. 1. ; மா மர ; ப ம கா ரீ கா மா ப த பா பா
ஆ கா தா ன் உ ட ன் பி ற ன் த

க ம பா த நி தா பா மா ப த பா ;
பா வ ன் தி ர் த் தி ன் ரே ர ம்

2. ; த ப மா த ப ம கா ரீ கா மா ப த த நி த ப
ஆ கா தா ன் உ ட ன் பி ற ன் த

; க ம பா த நி தா பா | மா ப த = பா ; ;
 . பா . வந்தி . ர்த்திந் ரே ரம்
 ; க ரீ கா க ரீ கா ; கா ப ம = பா ப த பா ;
 . அ ப ய மு ன க் . க ப யம் எ ன் னே .
 ; க ரீ கா ம ப த நி த ப | ம க ப ம = மா ப க க ரி சா .
 . ஆ ள் வ து . நின் . பா . ர ம் .

{ ரி நி

“ராகவனே சரணம்” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; ப ம கா ரீ சா ; க ரி = ச நி ச ரீ க ரி கா
 . ப ணத் துக்கொரு ஆம் பு கொண் . ௫
 ; கா க ம பா தா பா | கா ; = ப மா க க ரி சா
 . பா ழி ல் எ ய் தாற் போ . ல .

{ ரீ நி
 இணக் கா ரீ சா ரீ சா சா
 கஞ் சொன்னேன் என் புத் தியை
 ச ச ப ம பா தா பா ம க த ப ப மா க க ரி சா
 எ ரிந் து விட் டா ன் சா மி .
 }

“ராகவனே சரணம்” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

சரணத்தின் மற்ற இரண்டடிகளையும் இதைப்போலவே பாடவும்.

÷ இக்குறி சதுசுருதி ரிஷபத்தைக்குறிக்கும்.

அடைக்கலம் புகுந்த விபீஷணனை நோக்கி “எ விபீஷண; இந்தான் முதலிய தேவர்களும் வேதங்களும் கீதங்களும் ஐந்தருவும் ஐம்பெரும்பூதமும் மேகமும் கடலும் பதினான்குவரும் இராமன் என்னும் என் பெயரும் உள்ளவரை, நீ எனக்குத் துணைவனாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதி எல்லோரும் அறிய இலங்கையாசை உனக்குத் தந்தேன். என் அறிவும் ஆற்றலும் ஆலியும் நீயே. * கிரஞ்சீவியும் நீயே. இதோ எற்றுக்கொள்” என்று இராமன் வீட்டணனுக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : பரசு

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ம க ம பா த நி ச்

அ. : ச் நி த ப மா க ரி ச்

பல்லவி

இந்தா விபீஷண லங்காபுரி ராச்சியம்
இந்திராதி தேவர்கள் உள்ளநாள் வரைக்கும்.

இந்தா.

அனுபல்லவி

என்றன் துணையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று
தந்தேன் விபீஷண சகல சனமறிய

இந்தா.

15-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

சரணம்

1. வேதம் உள்ள எவும்கேத கீதம் உள்ள எவும்பாரி
சாதம் உள்ள எவும்பஞ்ச பூதம் உள்ளவம்
இந்தா இந்தா இந்தா இந்தா

இந்தா.

2. கார் உள்ள எவுங்கடல் நீர் உள்ள எவும்கேரம்
பார் உள்ள எவும்களன் பார் உள்ளவம்
தந்தேதன் தந்தேதன் தந்தேதன் தந்தேதன்

இந்தா.

3. கெள்வியும் நியேபிர தாவியும் நியேளன்
ஆவியும் நியேபிரஞ் சீவியும் நியே
சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்

இந்தா.

ப.	;	சா	=	மா	கா	மா	;		தா	பா	தா	=	நீ	;	சா	;
.	,	இந்		தா	.	வி	.		பி	.	ஷ	.	ஐ	.		
;	சா	நீ	=	நீ	சா	நீ	தா		பா	;	மா	=	மா	க	ப	மா
.	ல	ங்		கா	.	பு	.		நி	.	.	.	ர	.	ச	ய

; சா = சாநீரிசா | நீதா ; = நீ ; சா ; |
 ; இந் தி . ரா . தி தே . வர்க ள்
 ; சா ; சநிதாபா மா | காபா மா = காநீகாநீ ||
 . உள் . வ . நா ள் வரைக் கு ம் .
 2. சாநீசா = மாகா மா ; தாபா தா = நீ ; சா ; |
 . இந் தா வி . பி . ஷ ணு .
 ; சாநீ = காநீசாநீ | தாபா ; = மதபமகா ; ||
 . லங் கா . பு . ரா . ச்யம்
 ; சா = சாநீரிசா | நீதா ; = நீ ; சா ; |
 . இந் தி . ரா . தி தே . வர்க ள்
 ; நீசா சநிதாபா மா | கமபதநிச் = நிசநிதபமகம ||
 . உள் . வ . நா ள் வரை . க் கு ம்

{ கரிசநிசா = மா கா மா ; | தா பா தா = நீ ; சா ; }
 { இந் தா வீ . பீ . ஷ . னு }

அ.ப. : தா = மா ; தா தா | நீ ; ; சா ரீ ரி ச் சா |
 எந் தன் . து ணை யா . . . க வே .

; சா நீ = சா க் ரி ரி ச் சா | ; ச நி தா = நீ ; சா ; }
 { இ ருக் க . வே . னு . மென் று }

; சா = சா ; சா ; | நீ தா ; = பா ; ம ப த ப |
 . . தந் தே ன் வி . பீ . ஷ . னு . .

தா மா கா = மா தா பா மா | கா மா = கா ரீ ப ம க ரி ||
 ச க ல ச ன ம றி ய . .

{ கரிசநிசா = மா கா மா ; | தா பா தா = நீ ; சா ; }
 { . . . இந் தா வீ . பீ . ஷ . னு }

ச. தா ; தா = தா மா தா நீ | சா ; ; = ச நி ரி நி ச்-க்ர |
 வே . த மு ள் ள ன வே . . . த .
 சா ; நீ = கார் சா நீ | சா ; ; = ச் நி தா நீ ; ||
 இ . த மு ள் ள ன பா . . ரி .
 சா ; சா = சா நீ நீ தா | பா , த நீ தா பா மா ; |
 சா . த மு ள் ள ன வ ம் . ப ஞ் ச .
 கா மா நீ = தா ; பா மா | கா ; ; = பா மா கா ரி ||
 பூ . த மு ள் ள ன வம் . . .
 சா நீ சா = மா ; ; ; | ; ; க ம = தா ; ; ; |
 . இந் தா . . இந் தா . .
 ; ; ம த = நீ : ; ; | க ம ப த நிச் = ரி ச் நி த ப ம க ம ||
 . இந் தா . . இந் தா . .

{ கரிசநிசா = மா கா மா ; | தா பா தா நீ ; சா ; }
 { ... இந் தா வீ பி ஷி . னு }

37

இராவணனுடைய எவலால், படைகளின் அளவு முதலியவற்றை யறிவதற்குக் குரங்கின் உருவத்துடன் வந்திருந்த ஒற்றர் களைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், விபீஷணன் இராமனிடத்தில் விட்டபோது, இராமன் அவர்களைப் பார்த்து, “ஒற்றர் களே, மாயமான யனுப்பி, அது காரணமாக யானும் தம்பியும் பிரிந்து சென்றபோது, ஆளில்லாத வீட்டில் நாய் துழைவதுபோலப் பன்னசாலையுட்புகுந்து, கற்பிற் சிறந்த அருந்ததிக்குத் தாய்போன்றவனும் அர்க்கர் குலத்தைச் சட்டுட்டிக்கும் நெருப்புப்போன்றவனாகிய சீதையை யெடுத்துவந்து சிறையில்வைத்த பேயக்குணம் படைத்த வளை நாகத்தில் இருவேவனென்றும்; இவளைக் கண்டு அஞ்சியோடுங்கிய முனிவர்கள் யாவரும் எள்ளி நகை யாரும்படி, பணங்காய்கள் குலையில்லிருந்து சிதறி விழுவதுபோலப் பத்துத் தலைகளும் வீழவும், அவற்றைப் பேய்களும், கழுத்களும் பற்றித்தின்னவும். என் அம்புகளைத் தொடுப்பேனென்றும்; நிலவுலகத்து அரசு ரும் திகக்குப்பாலகர் எண்மரும் தேவரும் முனிவரும் அயன் அரி அரனென்னும் மூவரும் அவனுக்குப் படைத்துணைவராக வந்தாலுந், போர்க்களத்தில் என் வில்லை விளைத்துவிடுங் கணைகளால் அவனை யும் அவன் படைகளையும் தலைவேறு உடல் வேறுக உருளும்படி கண்டங்கண்டமாகத் துண்டிப்பேனென்றும்; மூத்த மகனாகிய இந்திரசித்தும் அதிகாயனும் கும்பகருணனுழ் படை

வீரரும் முதலான அரசர்க் குலத்துப் பிறந்த அனேவரையும், கூற்றுவன் கைக்கோள்னு
மாறு குறைக்காற்றில் அகப்பட்ட இலவம் பஞ்சுபோலத் தூற்றுவேனென்றும்; நாற்
நிசையிலும் பழிச்செரீல் உண்டாகும்படி வேற்று மங்கையரை விரும்பிப்பார்த்த
தூர்த்தனுடைய விழிகளில் நார்ப்பூம் எழும்ப, அவற்றைத் தின்னுதற்கு ஈரிகள்
சூழ்ந்திருப்ப அவனைக் கூற்றுவன் உலகுக்கு ஏற்றுவேனென்றும்; அயோத்
தியையாரும் அரசர்க்கரசனாகிய தசரதன் புதல்வனும் அரக்கர்குல காலனு
மாகிய இராமன் சொன்னென்று உங்கள் அரசனாகிய இராவணனிடஞ்
சென்று ஆயிரந்தரம் சொல்லுங்கள் ” என்று கூறுதல்.

இராகம் : வேகடை

ஆ. : ச க ரி க ம ப த ரீ த ப ச்

தானம் : ஆதி

அ. : ச் ரீ த ப மா க ரி ச

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது

பல்லவி

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று ராவணன் முன்னேசென்று
சொல்வீர் சுகசாரணரே

சொன்னான்.

அனுபல்லவி

செந்நெல் வளர் அயோத்தித் தசரத மகாராசன்
தீக்ஷண முள்ளபாலன் ராக்ஷத குலகாலன்

சொன்னான்.

1. மாயமான் பின்னேவந்து நாயெனவே நுழைந்து
சேய் அருந்ததிக்கும் தாயை அருங்கொடிய
தியைச் சிறையில்இட்ட பேயனை நரகத்தில்
ஏய இடுவேன் என்றும்
தூய முனிவர்கண்டு ஏவ என்றுசிரிக்கச்
சாயும் பனங்குலையின் காயென விழப்பத்து
வாயுந் தலையும்கற்றிப் பேயுங் கழுங்குகொத்தப்
பாயும் என்களைஎன்றும் ஆயிரந் தரம்ஆகச்
2. மண்டல அரசரும் எண்டிசை அதிபரும்
அண்டரும் முனிவரும் புண்டரீ கனும்அந்தக்
கொண்டல்வண் ணனுமீல கண்டனும் அவனுடை
அண்டையில் இருந்தாலும்
மண்டு களரியிடு சண்டையி லேஎனது
சண்ட விசயகோ தண்டம் வீடுங்கணையால்
அண்டின படையுந்தன் மண்டைகளும் உருளக்
கண்டங் கண்டங்கள ஆகத் துண்டம் இடுவேன் என்றும்

சொன்னான்.

சொன்னான்.

3. மூத்த மகனும் பின்புவாய்த்த மகனுங்கும்ப
 சுரோத்திர நுழ்படையுழ் கோத்திர முங்குலமும்
 கூற்றுவன் கைக்கொள்ளவே காற்றில் இலவம்பஞ்சாய்த்
 தூற்றி விடுவேன் என்றும்
 வேற்றொரு மங்கையரைப் பார்த்த விழிகள்எல்லாம்
 நாற்றம் எழுப்பநரி கோத்து வளைத்திருக்க
 நாற்றிசையுமஅப கிர்த்தியுண் டான்படு
 தூர்த்தனை எமன்உல கேற்றி விடுவேன்என்றும்

சொன்னான்.

ப. ; , - * ம கா ம ப ம தா, பா, - ப த நீ த ப | மா, ப த ப சா
 . . - சொன்னான் டு . ரா . மன் - என் . று . ரா வ . ணன்

| , ரி ச நி சா தா பா ||
 . . முன்னே சென்

மா, - * க ம ப த நீ தா பா - மகமரி கா மா ம த ப ம | க ரி . ச சா ; ;
 று - சொல்வி . . ர் - க . க . சா . ர . ண . ரே

{ | ; ; ; ; ; } ||

அ.ப. ; , - * ப த நீ தா பா-மா க மதபமப | க ரிச-ச மகமா - | ப ம ப த நீ தா பா ||
 . . . - - - செந்நெல்வள்ளர்-அயோ . . . த் து . த்-த ச ர த - ம . கா . . ரா சன்
 ; , - * ப க் ரி ச் ரி-நீ நி ச் தா-பா - | பா , த நீ , -ம க மா | , -த மா க ரி ச நி ||
 . . . - - - தி . க்ஷ ண . -முள்ள . பா லன் - ரா . . . -க்ஷ . த . -கு ல கா . . . ||

{ ச க ரி - *
 வன் . - }

“சொன்னான்” பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; , - * த பா பா - பா பா ப த த ப மா | ; , -மா ப த நி த | ப ம த ப ம ப ம க ரீ சா ||
 . . . - - - மாய மான்- பின்னே வந் து . . . - - நா யெ . . . ன லே . து . . . னை . ந் து
 ; , - * மா க மா பா து த ப மா ப | ; , - ம ப த ப ச்ர | ச் நி த ப ச்ர ச்ர ||
 . . . - - - சேய அ ருந் த தி . க் குந் . . . தா . . . யை அ ரு ந் கொ . டி ய

||

நீ நிச்சரி நீ நிச்சரி பா
நீ நிச்சரி மாக்கரிசா
நீ நிச்சரி யனை நநு கத்தில்

||

நீ பநிதபா-மா காமபமகமரி கா
நீ பநிதபா-மா காமபமகமரி கா
நீ பநிதபா-மா காமபமகமரி கா

|

நீ தபமகமரி - மகமபதபாப
நீ தபமகமரி - மகமபதபாப
நீ தபமகமரி - மகமபதபாப

1 மபதபச்சச்ச ||

கா. யெனவிழப்பத்து

||

நீ சம்கம் நிச்சரிசு - நிநிதபசு
நீ சம்கம் நிச்சரிசு - நிநிதபசு
நீ சம்கம் நிச்சரிசு - நிநிதபசு

|| நீ தபமபகரி ||

ஆயிரந்தரம் ஆ.

வீடணன் இலங்கையாசு பெற்றதும், அனை கட்டிக் கடலைக் கடந்து இராமன் முதலானவர்கள் படைகளுடன் சீவலை மலையில் வந்திருப்பதுமாகிய எல்லாவற்றையும் ஒற்றர்கள் சென்று கூறியவுடன், வெந்த புண்ணில் வேல் துழந்தாற் போல இராவணன் வெகுண்டதைப் பார்த்து, பாட்டனாகிய மாலியவான் இராவணனை நோக்கி “அடே இராவணனே, முதற்கடவுளர் மூவரும் ஒருருவாகி இராமனாக அவதரித்தாரென்றும், தேவர்களெல்லோரும் வானாங்களாகப் பிறந்தாரென்றுஞ் சொல்லுகின்றார்கள். நீ அதனைச் சிறிதும் அறியாப்போலும், வெள்ளம் வருமுன் அனை கோலிக் கொள்ளவேண்டும். இராமன் முதலானவர்கள் நம் ஊர்க்கு அணித்தாக வந்துவிட்டார்கள்.”

இனி அவர்களைத் தடுத்தல் இயலாது. பைத்தியம் பிடித்தாற்போலச் சாதிக்காதே. நீ பிணைத்திருக்க வேண்டுமென்பது உண்மையானால் சீதைையை விடு. முன்னாலில் இந்த இராமன் கையால் நான் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்சமல்ல, பீழம் புண்ணாளி ஒரு மருத்துவன் என்பது பொய்யர்காது. கூத்தாடிச் சிலம்பம் படைவெட்டாது. ஒரு கெண்டை மீனைப் பிடித்துச் சுட்டுத் தின்னுதற்காக எரியை

உடைக்காதே. உன் படைகளெல்லாம் இராமன் படைக்கு உணவாகிய மரவும் நொய்யும் போரலாகும். துருக்கான டுத்தி வேண்டாம். உனக்குச் சொந்தப் புத்தி யில்லையானாலும் கான் சொல்வதையாவது கேட்கவேண்டும். நானுக்குநான் விபரீதமான் செயல்கள். இங்கே நடப்பதுகண்டு சொல்ல வந்தேனேயன்றி வேறில்லை. ஒற்றர்கள் உண்மையை அறிந்துவந்து சொன்னால் ஏன் தொண்டைகிழியக் கத்துகிறாய்? ஒரு குரங்கின் கையாலே பாதிப்படைகள் அழிந்துபோயின. ஊரில் மூலைக்குழலை மண்ணைக் கள் உருளுகின்றன. சந்தேகப்படாதே. எல்லாக் குரங்குகளும் இங்கே வந்தால் போர் இலங்கையன்வில் கிழ்குமோ! எப்படியாகுமோ! எல் லாம் நாளைக்குத் தெரியும். இராமன் பேர் சொல்லச்சொல்ல எனக் குப் பெருமூச்சு உண்டாகிறது. அடே கண்மணியே நான் சொல்வதைக்கேள்” என்று அறிவுரை கூறுதல்.

இராகம்: ஆரபி
தாளம் : ஆதி

ஆ.: சரீ ம ப தா ச்

அ.: ச் நி தா ப ம க ரீ ச

29-வது மேளத்திற்

பிறந்தது.

பல்லவி

கேளடா ராவணனே நான்சொன்னபுத்தி
கேளடா கண்மணியே

கேளடா.

அனுபல்லவி

நானைத் தெரியும்அடா மாலிய வான்பேச்சு
ராமன்பேர் சொல்லச்சொல்ல எடுக்குதே பெருமூச்சு

கேளடா.

சுரணம்

1. முற்றிலுந் தானேஅந்த ராமாவ தாரந்தன்னை
மூவரும் ஓர்உருவா எடுத்தார்என் றுரேஅப்பால்
சற்றும் அறிந்திலையோ தேவர்எல்லாங் குரங்காகச்
சபைந்தார்என்றுரே இப்பால்
ஒற்றி வெள்ளம்வருமுன் அணிகோலிக் கொள்ளவேணும்
ஊறிற் கிட்டிவந்தாரைச் செய்வதுண் டோஇனிமேல்
பித்துப் பிடித்தாற்போலப் பிடித்ததைப் பிடியாதே
பேதை சிதையவெடு பிழைக்கிறது மெய்யானால்
2. பண்டிவன் கையாலேநான் பட்டபாடு கொஞ்சமே
பழம்புண் ணுளிபரி காரியென்பது பொய்யோ
மிண்டுபண் ணாதேகூத் தாடிச் சிலம்பம்படை
வெட்டுக்காவது மெய்யோ

கேளடா.

உண்டான வார்த்தைதொன்னேன் சுடுகெண்டைக் காகவீரி
உடையாதே ராமன்சேனைக் குன்சேனை மாவோநொய்யோ
துண்ட ரீகபுத்தி வேண்டா மடாஉனக்குச்
சுயபுத்தி போனாலுமென் சொற்புத்தி யேனும் ஐயோ

கேளடா.

3. வரவர விபரீதங் கண்டல்லோ சொல்லவந்தேன்
வலியத் தேடிச்சொல்ல வந்தேனே உந்தன்அண்டை
கிரியை அறிந்துவந்து தூதர்சொன்னால் ஏண்டா
கிழித்துக் கொள்ளுகிறாய் தொண்டை
ஒருகுரங் கின்கையாலே படுபாதி சேனையும்போய்
ஊரில் மூலைக்குமூலை உருளுதே தலைமண்டை
இருமன தாயெண்ணுதே எல்லாக் குரங்கும்வந்தால்
இலங்கை மட்டிலும்போமோ எப்படி ஆமோசண்டை

கேளடா.

ப. ; - * தா ; கா - ச் ந்த - த பா பா - ப ம பா தா பா - த ப ம க - ரி ரி ம க ||
கேள் அ - டா . . - ரா . . - வ - ண னே நான் - சொ. ன்ன் - புத்தி .

{ நிச- * தரீ - சரீ - ரிபமகரீ - சரி | சா ; ; ; | சா ; ; ; }

... கேள் - அடா - கண் ... - மணி யே

அ.ப. ; - * மா பா தா ச்ரீ - ரி ச் நி | தா , - த ரி ச் ரா | ச் நி தா தா பா ||

... நாளைத் தெரியும். - அடா . . . - மா லிய வா . ன் பேச்சு

; - * மா மகரீ - மா பா தா ச்ரி - | சா தா ச் த பா - | த ப மகரி ம ப த ||

... ரா ம ன் பேர் - சொல்லச் சொல்ல . . எ டுக்கு . தே - பெ . ரு . மூச்சு

{ ச்ரி - *
... -

“கேளடா” பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; - * தா தா பா - த ப மகரீ ரீ | சா - ச ரி மகரீ - | ச ரி ச நி த - ரி சா ||

... முற்றிலும் - தா . னே . அந்த . . - ரா . மா . வ - தா . ர ன் . - தன்னை

; - * ரீ சாரீ - ரீ மகரி சரீ | ; - ரி ம பா தா - | த ரி ச் நி த - ரி சா ||

... - மூவரும் - ஒரு . ரு . வா . . - எடுத்தார் என் - ரு . ரே . . - அப் பா

; - * மா பா தா - சா - ரி - ச் - நி | தா, - த - ரி - ச் - சா - - | ச் - நி தா தா பா ||
 ல் - - சற் றும் அ - - றிந் தி லையோ . . . - தே . வரெல் - வா ன் கு ரங் கா

பா - - * ப த சா - - ச் - நி தா பா ப ம பா | - மா பா த ப ம க | ரி ; சா ;
 கச் - - ச மைந் தார் - எ ன் று . ரே . . - இப் பா ல் . .

த த ப ப ம க ரி ரி - ரி ரி ம க ரி ரி ச ச | , - த் ச ச ரி ம க ரி |
 ஒற் றி வெள் ளம் வரு முன் - அ ணை கோ லி க் கொ ள் ள வே ணும் . - ஊ ரி ந் தி டி வந் தா ரை

| , - ப ம ப த ச் ச் ச் ||
 ச் - - செய்வ துண் டோ இனி மேல்

, - ம ப த ச் ச் ரி ரி - ம் க் ரி ரி - ச் - நி த ப | , - ம க ரி ம ப த ரி |
 . - பித் துப் பி டித் தாற் போ லப் - பி டித் ததைப் - பி டி யா தே . - பே தை டி தை யை விடு

| ச் - நி த த ப ம ப த ||
 பிழைக்கி ற துமெய்யா

{ச் நி-
{னல்-

“கேளடா” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

13

39

இராவணன், தனக்கு அறிவுரை கூறிய தன் பாட்டனான் மாலியவாணனை நோக்கி, “என் மாலியவாணே, ஆயிரம் வெள்ளம் படைகள் இங்கே உண்டென்பதை யெல்லோரும் அறிவீர். ஒரு சிறு முன்றாக் குத்தினால் அதற்காகப் பெரிய மலை யானது நொந்துபோகுமா? காட்டுப்புச்சிகளாகிய - குரங்குகள் அரக்கர் படைக்கு எதிராகுமா? உனக்கு வயது செல்லச் செல்ல மதிக்கெட்டுப்போகுமா? அடே பேயா வாயை மூடு. இராமன் திருமாவின் அவதாரமாக இருந்தாலும் என் அம்புகள் அவன் மார்பில் தைக்காமல் வழக்கிலிழுந்துவிடுமா? அல்லது கௌத்துவம்ணிபோலவும் சவ்வாதுச்சாந்துபோலவும் அவன் மார்புக்கு அழகு செய்யுமா? வெள்ளியங்கிரியை வேரோடு பெயர்த்து நெடுத்த நான் இந்த அற்ப மனிதரோடு போர் செய்ய வருத்தப்படுவேனா? உழக்குக்குள்ளே கிழக்கும் மேற்குங் காட்டுவதுபோல் உன் உடலுக்குள்ளே நாவலை வளைத்து எதேதோ பிதற்றுகின்றாய். ஈதென்ன சூதா? - விரல் உலாநால் உரீல் எப்படியாகும்? இந்தக் குரங்குகளையும் சிறு மனிதரையும் அழித்து விடமாட்டேனா? சீதை காரணமாக நான் தோல்வியுற்றேனானால் ஐயா, நீ என் பெயரை மாற்றிக் கூப்பிடு. இராமன் மட்டுமன்று. ஆலாலிட்டத்தை யருந்திய பரமசிவனை வந்தாலும் அந்த

225

நஞ்சைப்போல் என அம்புகளை யெடுத்தது விழுங்கிவிடமுடியாது. அரக்கரைக் கண்டு ஒடி யொளியும் மனிதருக்கு அஞ்சவேண்டுமென்கிறாய். அதுவுமல்லாமல் அந்த மனிதரைக் கண்டு பயப்படும் ருரங்களுக்கும் அஞ்சவேண்டுமென்கிறாய். இவ்வுபதேசம். மிக நன்றாயிருக்கிறது! இந்தக் கோழைத்தனமான அறிவை நீ எங்கே வைத்திருந்தாய்? அற்ப மனிதனிடம் அடைக்கலம் புகுந்த வீடணன்போல் நீயும் ஆளைச் சுற்றிப் பாராமல் வாயில் வந்தபடியெல்லாம் அளக்கிறாயே!”
என்று பழித்துக் கூறுதல்.

இராகம் : தேவாடி

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி கா ம பா த நி ச்

அ. : ச் நி த ப ம கா ரி ச

பல்லவி

எங்கே வைத்திருந்தாய் இந்த ஏழைமதி என்மாலியவாரே

எங்கே

அனுபல்லவி

அங்கேபோன விபிஷணன்போலே—ஆனைச்சுற்றிப்பாராமல் அளக்கிறாய் ஒருகாலே

எங்கே

8-வது
மேளம்.

1. ஆயிரம்வெள்ளம் சேனைஉண்டிதை—அறியாதவர்இங்கே எவர்தாமோ அல்லதொருசிறு முன்றாக்குத்தினால்—அதுகொண்டென்னபெரு மலைநாமோ மாயமோஇந்தக் காட்டுப்புச்சிகள்—வல்லரசுக்கர்ப்படைக் கெதிராமோ வாயையமுட்டா பேயாஉனக்கென்ன—வயதுசெல்லச்செல்ல மதிதான்கெட்டுப்போமோ எங்கே.
2. வழக்குமோ மாயனுக்கும் என்களை—மணியோ மார்பிலிடும் சவ்வாதோ மதித்தகைலாசம் எடுத்தநாள்இந்த—மனிதரைப் பொருதச்சஞ் சலம்வாதோ உழக்கிலேகிழக்கும் மேற்குங்காட்டி—உறுக்கிராய் இதென்ன குதோ உடற்குள்ளேநா வளைக்கிராய்விரல்—உரல்ஆனால் உரல்எப்படி ஆகாதோ எங்கே.
3. அதஞ்செய்யேனாசைத யால்இளைத்தால்—அழைஐயாளனைப் பேர்மாற்றி ஆலகாலவிஷமோ சிவனுக்கும்என்—அம்பை விழுங்கப்போமோ களைஆற்றி பதுங்கிராக்கிதர்முன் பயப்படும் நரருக்குப்—பயப்படச்சொன்னாய்பயங் கரம்வற்றிப் பயப்படும்நரர்க்கேழே பயப்படுங்குந்ருக்கும்—பயப்படச்சொன்னாய்இது வெகுநேர்த்தி எங்கே.

ப. ; - * பா தா நி ப தா டா பா க ம | தா ; ; ; | ; தா நி ச் நீ தா
- - எங் கே வை. த் தி ருந் . . . தா . . . ய் இந் . . . த

;- * தகாநிசா-ச்நிதாதநிசா |;-நிச்நிதபத-|நீதமகநிசநி ||
 - ஏ . மைம-நீ . . என் . . -மா . . விய . . வா . . . னே . .

{கம - * பா தா நி ப தா-மா பா க ம-|தா ; ; - பா |; ; }
 { . . - எங்கேவை . த்-திருந் . . - தா . . - ய . . . }

அப. ; - * பா தா நிச்நிததா;-பக |மா; தாதா - | தாநீநிச்தா ||
 , - அங்கேபோ . . . ன . -வி . ப்ர . ஷ ணன் - போ . . . லே

2. ; - * பா தா த நிசாநிச்நி-தபகமா |பா;-தாதா | தநிச்நிச்தா ||
 . - அங்கேபோ . . . -ன . . -வி ப்ர . - ஷ ணன் போ . . . லே

; - * நி காநிசா-ச்நிநிதநிசா |;-நிச்நிதமத-|நீதமகநிசநி ||
 : - ஆ . னைச்சுற்-றிப்பா . ரா . மல் . -அளக்கிருய் - ஒரு கா . லே .

{கம - *
 - "எங்கே" பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

; - * பா ; மா பா ; ; - கா | மா - தா ; தா - | தா நீ நி ச் தா ||
 . - ஆ . யி ரம் . . . வெள் னம் - சே . னை - உண் . டி . னை
 ; - * த நீ சா , சா சா - ரி ச் ரீ | ; - நி சா ரி ச் நி - | தா நீ ரி ச் தா ||
 . - அறி யா . த வர் - இங் கே . - எ வர் தா மோ
 ; - * தா தா தா - கா , ரி ரி ச் ரி க் | , ரி - ரி க் ரீ சா | ச் நி தா நீ சா ||
 . - அல்ல தொ - ரு . . . ரு . . . மு ள் ளுக் குத் தி . . . இ ல்
 ; - * க் ரி சா ; - ச் நி தா நீ சா - | த நி சா நி த ப த - | நீ த ம க ரி சா ||
 . - அது கொண் டெ ன் ன பெ ரு - ம . லை நா மோ
 , - பா ம பா , - க ம தா த த நி நி த | , த நி ச் ச் ரி ச் நி - | த த நீ தா ; ||
 . - மா யமோ . - இந் தக் காட் டுப் பூ ச் சி கள் . - வு ல் ல ராக் கர் ப டை க் - கெ தி ரா மோ .
 தா த கா ரி க் ரி - ச் க் ரி ச் நி த நி ச் - | நி ச் ரி ச் நி த நி ச்
 வாயை மு ட டா . - பே . யா , உ னக் கெ ன் ன - வ ய து செ ல் லச் செ ல்

ச நி த ம க ரி ச ரி
மீ தி தா ன் கெட்டுப் போ .

{ க ம - *
மோ . -

“எங்கே” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

40.

முதல்நாட் போரில் இராமனோடு போர்செய்து, உடல் வலிவும் ஊக்கமுங் குறைந்து முடியும் வானுமிழந்து தோல்லியுற்று வந்த இராவணன், தன் பாட்டனான மாலியவானிடம் தான் பட்ட துன்பங்களெல்லாவற்றையுங் கூறவே, அவன், இது தான் தக்க சமயம். சீதையை விட்டுவிடு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, மகோதரன் வந்து “மின்மினிப் பூச்சியின் வெளிச்சத்தைக் கண்டு இருள் விலகுமா? மனிதர்க்கும் குரங்குக்கும் நாம் பயப்படுவோமா? நாம் பிறர்க்கு அஞ்சி வாழுகுடியா? எலி வேட்டைக்குத் தலில் அடிக்கவேண்டுமா? வெள்ளியங்கிரியை நீ பெயர்த்தெடுத்ததும் பொய்யா? முதற்கடவுளர் மூவரும் இன்னும் உன் பெயரைக் கேட்டுக் கலக்கமடைகிறார்களே!

ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கினால் அது முடியும்வரை உறுதியாக நிற்பதுதான் திறமையாகுமன்றி இடையிலே தளர்ச்சி காட்டுவது வீரமாகுமா? இவ்வளவு எளிமையைக் கண்டால் எல்லோரும் பழிக்க மாட்டார்களா? அதுவும்ல்லாமல் ஒரு நொடிப்பொழுதில் குரங்குகளெல்லாம் வந்து இலங்கையை

யழித்துவிடாதா? ஊக்கத்திற் கிறந்தவனே! மூன்றுலகத்தும் ஆட்சி செலுத்தும் இராவணைச்
வரா! தம்பி சும்பகர்ணனை யழைத்து நீ போய், மனிதரென்றுங் குரங்கென்றும் சொல்லப்படு
கின்ற பெயரும் இல்லாதபடி அழித்துவிட்டுவா என்று சொன்னாற் போதுமே! அங்ஙனஞ்
சொல்லாமல் ஏன் இந்த யோசனை செய்யவேண்டும்? இந்த மாலியவான் சொல்லைக்
கேட்டால் எல்லாந் துன்பமாகவே முடியும். ஆதலால் அவன் சொல்லைக் கேட்க
லாகாது” என்று இராவணன் மனத்தைக் கலைத்தல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: திரிபுடை

ஆ.: ச ரி கா ம ப தா நி ச்

அ.: ச் நி தா ப ம க ரி ச

{ 65-வது
மேளம்

பல்லவி

இந்த யோசனை ஏன் ஐயா மாலியவான் சொல்
எல்லாம் அவலந்தான் ஐயா

இந்த

அனுபல்லவி

விந்தை மின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக் கிருன்போமோ
அந்த மானிடர்க்கும் வானரர்க்கும் பயந்தநாமோ

இந்த. 231

சுரணம்

1. மெத்தப் பயந்தகுடியோ—ஐயையோஎலி வேட்டைக்குந் தவில்லையோ
பற்றிக் கயிலையநீ பறித்தெடுத்தும் பொய்யோ
கர்த்தர் மூவரும்இன்னம் கலங்கிறார் உனக்கையோ
இந்த.
2. தளர்ச்சி சொல்லதோ வீரம்—ஒன்றைப்பிடித்தால் சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளக்காரங் கண்டால் உன்னை எங்கெங்கும் பறிக்காதோ
நுளைக்குரங் கிலங்கையை நொடிக்குள்ளே அறிக்காதோ
இந்த.
3. கெம்பிரம் தன்னில் மீசரா—மூன்றுலகும் கெடிபெற்ற ராவணஸ்வரா
கும்பல் மனிதர் என்றும் குரங்கென்றும் பேர்எடாமல்
தம்பி கும்பகன்னூர் சதையென்று சொல்லிடாமல்
இந்த.

ப. 1. ; , த ப ம

. . இ ந் த

கா , கா ம

யா . மா .

| கா க ரி

யோ ச ரி

| ரி ச ச ரி

எ ன் று .

| ப ம பா

லி . ய

| ப க ம பா

வா . . ன்

நி த ப த ப ம		க க ரீ		நி ரி க த ப ம
சொல் . எ ல்லாம்		அ வ லந்		தா ன் று . . .
கா , ரி சா ;		; ;		; ;
யா				
2. ; , த ப ம		க ம ப த நி த ப ம		க ரி ச நி ச ரி
. . இ ந் த		யோ . . . ச . னை .		ஏ . . ன் று .
கா , கா ம		ப் ப ம பா		ப தா ப த நி ச் சி
யா . மா .		லி . ய		வா ன்
நி த ப ம பா த ப மா		க க ரீ		நி ரி க த ப ம
சொல் . . . எ ல்லாம்		அ வ லந்		தா ன் று . . .
{ கா , ரி சா ;		; ;		; ;
{ யா				

அ.ப. 1. . . ச் நி
.. விந்தை .

மர ப ப தா
.. வெளிச் சத்

2. பத நிச் சா நி நி
.. விந்தை .

ப மகா ம ப தா
.. வெளிச் சத்

ப த நி த க் ரி
.. அந் த

நி ரிச் ச நி தா பா
வா . ன . ரர்க்கும்

ச் த் ச் நி
மின் மினிப்

பா நி த
துக் கிருள்

நிச் தாச் ச் நி
மின் மினிப்

பா நி த
துக் கிருள்

சாச் ச நி தா
மாணி . .

க நீ த
ப யந் த

த ப பா ப மகா
பூச் சி . .

ச் நிச் சா
போ . மோ

த ப பா ப ம நி த
பூச் சி . .

ச் நிச் சா
போ . மோ

த ப தா
டர்க்கும்

ப மக ரி
நா . .

{ க ம ப }
மோ . . . “ இந்த யோசனை ” பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; ம கா | க ரி க ரி | சா க ரி ||
மெத்தப் ப . ய ந் த கு டி

கா ; | க ம பா | ப ம கா க ரி ||
யோ . . ஐ . யை யோ

சா ரி க நி த் | பா , த ப ம கா | க ரி க ரி ||
. . எ னி . . வே . ட் டை . க் கு ன் . .

சா ரி க த ப ம | கு ரி சா | ; ; ||
. த வி ல . டி . யோ

; , பற்றிக் கயிலையை நீ ; பறித்தெடுத்தும் பொய்யோர்
.. கர்த்தர் மூவரும் இன்னங் கலங்குரார் உனக் கையோர் ; , (இந்த.)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

41

இராமனுடைய கட்டினையால் தன்னை யழைத்துப்போகவந்த விபீஷணனைப் பார்த்து, சும்பக்ரணன் “தம்பீ, விபீஷண, நல்லோர் எல்லோராலும் பாராட்டத்தகுந்த சிறந்த குணங்களை அணிகலமாகப் பூண்டவனே, நீ இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்ததும், அவனால் அபயமும் அரசும் பெற்றதுங் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். புலத்தியன் மாபு உன்னால் புகழ்பெற்று விளங்குமென்றும், நம்குலத்துப் பிறந்தோர்களில் இராமன் அம்புக்குத் தப்பிப்பிழைப்பார் ஒருவர் உண்டென்றும்,

இங்கே யிறந்தவரெல்லோரும் முத்திக்கரை சேரும்படி அவர்களுக்கு நீ என்னுந்தண்ணீரும் இறைப்பாயென்றும் எண்ணியிருந்தேன். நீ சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு பதவிகளையும், என்மும் இவ்வாமல் இருக்கும் வரத்தையும் பெற்றாய். நாங்கள் நாகவாழ்க்கையை மேற்கொண்டோம். மேலே கூற்று

வன் நிற்கின்றான். எனதிரில் இராமன் நிற்கின்றான். காலமுடிவிற்கேற்ப ஊழ்வினையும் ஒத்து நிற்கின்றது. காலனூர் எமக்கும் இலங்கை நகரம் உனக்கும் இருக்கின்றன. ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவரான இராமனும் தம்பியும் நங்கள் உயிரைவிட்டு நேர்த்தாலும் உன்னைக் கைவிடமாட்டார்கள்.

அங்குநமிருக்க, நீ கனியைத் தின்பதைவிட்டுக் காணுத் தின்னலாமா? போர்க்கோலம் பூண்டு நிற்கும் என்னை அழைக்கறாய். நான் அதற்கு உடன்படுவேனா? இராமனும்

தம்பியும் பார்த்து நிற்கவே ஞாங்குக் கூட்டங்களை அழித்து ஒழிக்காமல் விடுவேனோ? இதுகாறும் என்னை வளர்த்துவந்தவனைத் தனியேவிட்டு இராமனிடம் வந்து பழிச் சொல்லை யேற்கமாட்டேன். என்னை நம்பியிருக்கின்ற அண்ணனோடு யானும் இறப்பதேயல்லாமல் கண்டார் நகைக்கும்படி மனிதரைக் கும்பிட்டு வாழவுமாட்டேன். நீ இராமனை அடுத்துப் பாவங்களைப் போக்கி நின்றாயே! அட பேயா, அமுதம் உண்ணும் வாயால் யாரேனும் நஞ்சை யுண்பார்களா? நீ எதற்காக இங்கு வந்தாய்? அவர்களிடம் வினாந்து செல். நீ செய்யத்தக்க காரியம் அதுவே” என்று அறிவு கூறுதல்.

இராகம் : சங்கராபரணம்

தானம் : சாய்ப்பு

ஆ. : சரீக ம ப தா நி ச்

அ. : ச் நி தா ப் ம க ரீ ச

பல்லவி

ஏன்வந்தாய் தம்பி விபிஷண நல்லோர்

எவர்க்கும் அதிக குண பூஷண

ஏன்.

அனுபல்லவி

ஆனந்த ராமனை அடுத்தாய் வினைவிடுத்தாய்

அயிர்தம் உண்கிறவாயால் விஷம் உண்பார்களோ பேயா

ஏன்.

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

சரணம்

1. அங்கேயே பேர்னதும் அபயம்பெற் றதும்லங்கை
அரசபெற் றதாங்கண்டு வருந்தேனே
வங்கிச மும்புலத்தியன் பேரும் விளங்கும்உன்னால்
வந்து கொடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்குமென் குலத்திலே ராமன் அம்புக்கொருவர்
தப்புவார் என்றெண்ணி யிருந்தேனே
இங்கே இறந்தவர்கள் எல்லோருங் கரையேற
எள்ளுந்தண் ணீரும் இறைப்பாயென் றிருந்தேனே
ஏன்.
2. நாலு பதமுங்கொண்டாய் சிரஞ்சிவியங் கொண்டாய்
நாங்கள் நரகங் கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலே கூற்றுவன்னின்றான் ராமனும் எதிர்நின்றான்
விதியும் நின்றதுகால முடிவாலே
சிலம்உள் ளவர்அவர் தங்கள் உயிர்விட்டாலும்
தெறிக்க விடார்களைப் புவிமேலே
காலன்னர் எமக்குண்டு இலங்கையூர் உனக்குண்டு
கனியைத் தின்பதைவிட்டுக் காயைத் தின்பதுபோலே
ஏன்.

3. அம்புபேபாற் சுறுக்காநீ அவரைச்சேர்வதே காரியம்
 அழைக்கிறாய் சம்மதப் படுவேனே
 தம்பியும் ராமனும் நிற்கக் குரங்கைஎல்லாம்
 சதையாமல் வதையாமல் விடுவேனே
 வம்புக்கிடமா என்னை வளர்த்தானைக் கைவிட்டங்கே
 வந்தப ழீர்த்தியைத் தொடுவேனே
 நம்புந் தமயனோடே நானும் இறப்பதல்லால்
 நாலுபேரும் நகைக்க நரரைக் கும்பிடுவேனே

ஏன்.

ப. 1. ; மா ;	=	கா ; மா ;		பா ; ;	=	தா நீ சா நீ	
. ஏன்		வந்தாய்		தம் . .		பி . . . வி	
சா கா நீ	=	நீ சா சா ;		நீ சா தா	=	நீ ; சா ;	
பி . . .		ஷ . னு .		ந ல் .		. . . லோர்	
; மா பா	=	தா நீ சா ;		நீ சா தா	=	நீ சா நீ ;	
. எவர்		க்கு ம் அ .		தி க .		கு . னை .	
சா ; ;	=	சீ நி தா பா ;		மா பா மா	=	கா நீ சா ;	
பு . .		. . . ஷ .		னு . .			

2, ; மா ; ப ம க ரி ச ரி க ம | பா ; ; மா பா தா நீ |
 ஏன். வந் . . . தா . . . ய் தம் . . . வி பி . . . வி
 ச் ரி க் ம் க் ரி = சா ; சா ; நீ சா தா = நீ ; சா ;
 பி ஷ . னு . ந ல் . . . ரோ ர்
 ; மா பா தா நீ சா ; நி ரி ச் ரி ச் த = நீ சா நீ ;
 . எ வர் க் கு ம் அ . தி . க . . . கு ண .
 சா ; , ரி ச் ரி தா பா ; | ம ப த ரி ச் ரி = ச் ரி த ப ம க ரி ச ||
 பூ ஷ . னு
 ரி க மா ; = கா ; மா ; பா ; ; தா நீ சா நீ |
 . . . ஏன் . வ ந் தா ய் தம் . . . பி . . .
 { ச் ரி சா , சா தா நீ ; சா ; ; ; ; ; }
 { வி பி னு }

அப ; பா ; தா ; பா ; ப ப ம க மா ப த நீ சா ;
 ஆ ; ன ந்த ரா . . . ம னை
 ; சா நீ சா ரி க் ரீ சா நீ சா தா நீ ; சா ;
 அடுத் தா . . ய் வி னை வி டுத் தா ய்
 ; மா பா தா நீ சா ; சா நீ தா நீ சா ரீ ;
 அ மிர் தம் . உண் . கிற . வா . யா .
 ; சா சா நீ தா பா மா கா மா பா கா ரீ சா ரீ
 வ் வி ஷம் உண் பா ர் க னோ பே . யா .

{ கா " ஏன் வந்தாய் தம்பி " பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்

ச. ; மா ; பா ; ப ம கா கா மா ரீ கா ரீ சா ;
 அங் கே . நீ . . போ ன் . தும் .

நீ சா சா நீ , க ரி ச சா நீ சா தா நீ ; சா ;
 . அ ப ய ம் . பெ . ற் ற து ம் ல ங் கை .
 ; கா மா கா ; கா ; ம க மா ; கா ம பி கா மா
 . அ ர சு . பெ ற் ற . து ங் . க ண் . டு
 நீ கா மா பா ; மா ; பா தா பா ; ; ;
 . வ ருந் தே . . . னே . . .
 ; பா ; தா தா பா ; ப ப ம க மா ப த நீ சா ;
 . வ ங் கி ச மு ம் பு . ல . ஸ்தி . . ய ன்
 ; சா நீ சா ரி க் ரி சா நீ சா தா நீ ; சா ;
 . பே . ரு ம் . . வி ன ங் கு ம் உ ன் . னு .
 ; மா பா தா நீ சா ; நீ சா தா நீ சா ரி ;
 ல் வ ன் து . கொ . டுத் தா . யெ ன் று .

சா சா ரீ = ச நி தா பா மா | கா மா பா = கா ரீ சா ;
 பொ ருந் . தே னே
 தா பா மா = கா ரீ சா ரீ | கா ரீ ரீ = சா தா ரீ சா |
 தங்கும் என் கு லத்தி லே ரா மன் அம் . புக்கொ ரு வர்
 சா பா மா = கா ம ப கா ரீ | கா மா பா = ; மா பா ;
 தப் பு வார் என் . றெண்ணி இ ருந்தே னே .
 மா கா மா = பா தா ரீ சா | கா ரீ ரீ = சா தா ரீ சா .
 இங்கே இ றந் த வர்கள் - எல்லோ ருங் க ரையே ற
 சா சா ரீ = சா பா தா ரீ | சா தா பா = மா கா சா ரீ
 எள் றந்தண் ணீ . ரும் ரீ இ றைப்பாய் என் றி ருந்தே

{கா }
 {னே }
 “என் வந்தாய்”தம்பி” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

“அண்ணனுக்காக உயிர்விடுவேனெய்ன்றி இராமனைக் கும்பிட்டு வாழமாட்டேன்” என்றும் கும்பகாணனை நோக்கி “அண்ணே, கும்பகாண, உன் சொற்களைக் கேட்கவும் உன்னோடு நட்புக்கொள்ளவும் விரும்பி இராமர் என்னை யனுப்பினார். இஃது உண்மை. எப்படியும் தருமமே தலைகாக்கும். நம் மனத்திற்கு ஒவ்வாத இராவணனை ஒழிக்கவேண்டும். பழிச்சொல் வளர்கின்றது. பிறர் மனவியை விரும்பிப் கொடியவனோடு கூடி வாழ் வதைக் காட்டிலும் தீவினை வேறுண்டோ? நாம் பிறந்த நான்மறை பவீன்ற குலமும் நமது வலிமையும் தொலையும்படி யெண்ணுவது என்ன சூழ்ச்சி? இராமருடைய படைகளுக்குமுன் நமது படை வெல் லாது. கடலிற் பெருங்காயம் உரைத்தால் என்ன பயனுண்டு? பரசராமன் தன் தாய் செய்த தவறு கண்டு அதற்குப் பரிகாரமாக அவன் தலையை யறுத்தான். பிரமன் செய்த பிழை கண்டு பரமசிவன் அவன் தலையைக் கொய்தான். அண்ணனாயினும் தம்பியாயினும் தகாத வழியிற் சென்றால் உடம்பில் தோன்றிய கழலையை அறுத்தெறிவதுபோல அவர்களை அப்பொழுதே ஒறுத்து ஒதுக்காமல் அவர்களுக்காக உயிர் கொடுப்பதில் என்ன நன்மையுண்டு? குறித்த சாலம் வரை நீ உறங்கியெழுந்தால் இந்த வலக முழுதும் அழிப்பாய். ஏதோ இடை யில் எழுந்துவிட்டாய். இராமருடைய ஒப்பற்ற கோதண்டத்திற்கு முன்னே நீயும் அண்ணனும் நிற்கமுடியாது. ஆதலால் என் சொல்லைக் கேள். இராமரைச் சேர்ந்து வாழ். இத்தீய பிறப்பும் ஒழியும். மறுமையில் பரம்பதமுங் கிடைக்கும். இதுபோல நல்ல சமயங் கிடைப்பது அரிது. எனக்குத் தந்த இலங்கையரசை நான் உனக்குத் தருவேன். நீயிட்ட எவையுஞ் செய்வேன். என் சொல்லைத் தட்டாதே” என்று விபீஷணன் நீதி கூறுதல்.

இராகம் : காம்போதி

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி க ம ப த ச்

அ. : ச் நி த ப ம க ரி ச

{ 28-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

என்வார்த்தை தனைக்கேள் அண்ணே கும்பகர்ண
இராமரைச் சேர்ந்துவரழ் அண்ணே

என்.

அனுபல்லவி

உன்வார்த்தை கேட்கஉன்னை உகந்தனுப் பினுள்ளனை
உண்மைபார் ஆனமட்டும் தர்மமே தலைக்கட்டும்

என்.

சுரணம்

1. மனத்துக்கா காதரா வண்ணனை ஒழிக்கவேனும
வளருதே அபவாதகம்
அனர்த்தமாய் பரதாரத் துரோகியுடனே சேர்ந்தால்
அதைவிட உண்டோ பாதகம்
செனித்த நமதுவேத குலமும் பலமும்போகச்
சிந்திப்ப தென்ன தோதகம்
சுனத்த ராமர்படைமுன் மமது படைவெல்லுமோ
கடலிலே பெருங்காயங் கரைத்தால் உண்டோசாதகம்

என்.

2. அடைவான தாய்தலையப் பிழையால் பரசுராமன்
அரிந்தானே பரிகாரம்

திடமாம். பிதாவைக்கூடப் பிழைகண்டு சிவன்பண்டு
சிரங்கொய்த தல்லோ வீரம்

நடவா நடைநடந்தால் அண்ணன் தம்பியைக்கூட
நறுக்க வேணும் அந்நேரம்

உடலிற் புரைகழலை அறுத்தெறி வாரைப்போல

ஒழிக்க வேணுமல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம்
என்.

3. உனக்குள்ள காலமெல்லாம் உறங்கிக் கிடந்தால்இந்த
உலகம் இனிமேற் கட்டாதே

தனித்தகோ தண்டமுன்னே அண்ணனும் நீயுமளங்கே
தலைவிதி தப்ப ஒட்டாதே

வினைப்பிற வியும்திரும் வந்தால் முத்தியுஞ்சேரும்

வேளை யிதுபோல் கிட்டாதே

எனக்குத்தந்த லங்கையை உனக்குத்தந்து நீசொன்ன
ஏவலுங் கேட்கிறேன் இனியாகிலுந் தட்டாதே
என்.

ப. 1. ; - * ப த ச் நி நி த் - தா தா த ப ப த நி த | த நி த - ப த ப ப த |

- எ ன் வா . ர் த் தை - த னை . க் . கே ள் - அ ண் னே கு ம்

| சாச் நி நி த பா

ப கர் ண

- * பத்தாபா - பமகா ரீ நிகரிச | ரீ பமகாமகரிசா | சப்தாசா ;

- ரா. மணீச் - சே. ர்ந் துவா பூர் அண்ணை

2. ; - * பதச் சி க் ம் க் ரிசாச் சி நி நி தமாபதநித | தநித - பத பபத |

- என்வா ர்த்தை த.ணை க் கே என் அண்ணை கு ம்

| சாச் - நி நி த பா

ப கர் - ண

{ ; - * பத்தாபா பமகா ரீ நிகரிச | ரீ பமகாமகரிசா | சப்தாசா ; } ||

- ரா. மணீச் சே. ர்ந் துவா பூர் அண்ணை

அ.ப. 1. ; - * மபாதா சாச் சாச் ரிகா | ம்ரி - ரிக் ரிச் சா | சத்தரிச் சரிதா ; நித ||

- - - உன்வார்த்தை - கேட்க உன்னை உகந்தனுபூ. ண என்

2. நிபா - * ம பா தா - சா ச்ர ப த ச்ரி க்ம் க்ரி | ச்ரி க்ர ம் க்ரி ச்ரி ச்ர ||
 னை - உன் வார்த்தைகேட்க உன் னை . . . உகந்தனுப்.

| ச த ரி ச்ரீ - தா நி த ||
 பி . னா . ர் - என்னை

நிப - * ப த க்ரி சா ச்ரி நி து மா பா , த | சா சா ச்ரி தா பா | ப ம ம க க ம ப நி
 . . . உண்மை, பார் ஆன மட்டு ம் தர்ம . மே தலைக்கட்டு ம்

{ த ம - * "என் வார்த்தைகளைக்கேள்" பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்

; - * ப த சா ரீ தா ; - தா நி த | நிப-பப தபபத | ச்ரி நி த பா பா
 . மனத்துக்காகா - த ரா . - வ னை னை . ஓ . ழிக்க . வேணும்

; - * க ம ப த ரீ தா ; - நி த நி ப பா | ப ம - க ம பா , த நி த | பா ; ; ;
 . வ ள ரு . தே அ ப . - வா . . . த க ம்

; * ம க பா தாச் சாச் சரிக் கா | ம்ரி - றி க்ரிச் சா | ச் த ரிச் சி த பா
; அனர்த்தம் ஆம் ப ர தா . ர . - த் தோ . டி யு ட னே . சே . ர்ந் தா

; * ப த க ரிச் சா - ச் சி நி தி த மா பா , த | சா - ம ப த ச் த ப | ப ம கா ரீ க ரி சா ||
ல் - அ . தை . வி - ட . உ ண் டோ . . . - பா . . . த . க ம்

ப த ச் சி நி தி த - ப த ப த ரிச் சி தி த ப ப | , - ப ப ப நி தி ப மாக ம |
செனித்த நமதுவே த - குலமும் பல . மும் போக ச் - சிந்திப்ப . தென் . . ன

| , - க ம பா மோ பா ; ||
; - தோ . . . த கம் .

ப த ம ப த ச் ரி க் - ச் ரிச் ச் ரி த ம ப - | ப த ரிச் சி த மா ப த ச் சா |
கனத்த ராமர்படைமுன் - ந ம து படை வெல்லுமோ - கடலிலே பெ . ருங்கா . யம்

| ப் த ரிச் சி தா ப ப . ||
கரைத்தால் உண்டோசாத

இதன் மூலம் "என் வார்த்தைகளைக்கேள்" பல்லவியைப்பாடி நிறுத்தவும்.

கம்.

43

இந்திரசிந்துவிட்ட நாகபாசக் கணையால் இலக்குவனும் அநுமன் சுக்கிரீவன் முதலான வானர வீரர்களும் மயங்கிக்கிடப்பது கண்டு இராமன் பலவாறு வருந்தி, செய்வது இன்னதெனத் தெரியாமல் திகைத்து நிற்கும்போது, பெரிய திருவடியென்று சொல்லப்படுங் கருடன் வந்தமையால் நாகபாசம் சிதறிப்போயிற்று. கட்டுண்டு மயங்கிக் கிடந்தார் அனைவரும் உறங்கி யெழுந்தவர்போல் உவகையோடு எழுந்தனர். அப்போது இராமன் வியப்புற்று, அருகில் நின்ற கருடனைப் பார்த்து "ஐயா, எங்கள் அருந்தவப் பயன்போல் தக்க அமையத்தில் வந்து உயிரும் வாழ்வும் நல்கிய சீயார்" என்றபோது, "என் வரலாற்றைப் பின்பு கூறுவேன். தேவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அயோத்தி சுகரில் அவதரித்த ஐயனே, உனது பெருமைகளை அறிந்து சொல்லவேண்டுமென்றால் ஆயிரம் நாப்படைத்த ஆதிசேடனாலும் இயலாது. பிரமன் முதலிய தேவர்களைப் பெற்றெடுப்பவனும் அவர்கட்கு அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் உறுதிப் பொருள்களைத் தருந்தவைனும் நீயேயாவாய். உனக்குப் பிற உதவியும் வேண்டுவதில்லை. எல்லாவுலகங்களையும் உன் வயிற்றில் ஒடுக்குவாய். மீண்டும் வெளிப்படுத்துவாய். இந்த வல்லமை வேறு எவருக்கும் இல்லை. உலகத்திற்கெல்லாம் முதலும் நடுவும் முடிவுமாகி என்றும் எண்ணையும் போல எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றாய். அப்படி

யிருந்தும் இவ்வுலகத்தில் உனக்குப் பழைவர் ஒருவர் உண்டென்று வில்லெடுத்து விளையாட வந்தது என்ன காரணமோ? நான்மறைகளும் உன்னுடைய பெருமையை அறியாமல் ஒலமிடுகின்றனவே! நான் உனது புகழை யெடுத்துரைக்க முடியுமா? முதல் தொழிலும் முக்குணமும் முச்சுடரும் முப்பொழுதும் முப்பொருளுமாகி நின்ற மூர்த்தியே, இராமா, அன்பர்களுடைய ஆசாபாசங்களை அறுக்கும் உனக்கு இந்த நாகபாசத்தை யொழிப்பது அரியதாகுமோ” என்று கருடன் இராமனைத் துதித்தல் கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : அசாவேரி

ஆ. : ச ரி ம ப த ச்

{ 8-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

தானம் : ஆதி

அ. : ச் நி ச் ப த ம ப ரி காரி சா

பல்லவி

அய்யனே உன் மகிமையை அறிந்து சொல்ல வேணும் என்றால்
ஆதிசேடனுக்கும் வருமோ.

அய்யனே

அனுபல்லவி

அய்யனே காத்தருள்செய் மெய்யனே எனத்தேவர்
தோத்திரம் செய்திட ஒரு அயோத்திக நினில்வந்த

அய்யனே

சரணம்

1. பிரமாதி தேவர்களைப் பெறுவானும் நீயவர்க்குப் பெருமானும் நீஉனக்கு ஒருவர் நேரா

தருமாதி பதவிகளைத் தருவானும் நீயுனக்குத் தாவேணை தென்னகோ சகிலகுமாரா எங்கள்

அய்யனே

2. உலகெல்லாம் உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய் விடுப்பாய்பின் ஒருவருக் குண்டோஇந்தப் பெரிய திராணி

தலைவனே உனக்கொருவர் பலம்வேணும் என்பதென்னோ சத்தியமோ நித்தியமோ தண்டபாணி எங்கள்

அய்யனே

3. ஆதிநடு முடிவாகி எள்ளும்எண் ணெயும்போலே அங்கெங்கும் நிலைந்தாயே நீஇப்போது மேதினியி லேஉனக்கும் எதிர்ஒருவர் உண்டென்று விலஎடுத்து வினையாட வந்ததேது எங்கள்

அய்யனே

4. ஆரணங்கள் கூடவுந்தன் காரணங்கள் அறியாமல் அலறுகையால் அகில லோக மித்திரனே நாரணனே அகண்டபரி பூரணனே உனகிரத்தி நான்உரைக்க முடியுமோ ராமபத்திரனே எங்கள்

அய்யனே

5. முத்தொழிலும் முக்குணமும் முச்சடகு முப்பொழுதும்
முப்பொருளும் ஆகின்ற மூர்த்திராமா
பத்தர்ஆசா பாசந்தொலைக் கும்உனக் கொருநாக
பாசந்தொலைத் திடுவதுபிர யாசம்ஆமா எங்கள்.

அய்யனே

ப. ; - * ச நி மா மா - பா பா பா த நி தா | ப-ப ம ம பா த ப | ப ம ரீ க ரி சா ||
அய்யனே உன் - ம கி மைய . . -அ நிந் து சொல்ல வே . ணும்என் ரு

{ ; - * ரீ க ரி சா சா ச ரி நீ சா . | ; - ரி - ம பா ; | ம ரி க ரி சா ; }
ல் - ஆ நி . சே . ட . னுக்கும் . -வ ருமோ }

அ.ப. ; - * பா த ப தா - சா சா சா சா | ; - ரீ க் ரி ரி ச் | ரி ச் ரி நி சா சா ||
துய்ய . னே -காத்த ருள்செய் . -மெய்ய . னே . எ . னத் தே வ .

; - * ப தா ரி சா - ளி ச் ரி நி சா பா | த நி த ப - ம மா ப த ப | மா -ப த ப த ப ம ரீ க ரி ||
ர் - தோ த் தி - ரம் -செய்தி . ட ஓ ரு . . . -அ யோத்திந . க் . ரில் . . வந் . . .

{சா - *
த

“அய்யனே உன் மனமைய” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; - * பபபா தப-மா பதபதபம[†]நீ கநி | சா-நி[†]நி கநி ரிச - | சாநி நிசா சா ||

. - பி ரமாதி. - தேவ . ர் க னே . ப் - பெறுவா. னும்- நீ ய . வர்க்கு

; - * ச நி மா மா - பா பா பா தநி | தப - மமபத ப ம | பா ; ; ;

ப் - பெருமா னும் - நீ உனக்கு : . . - ஒருவர்கே . ரா

; * தருமாதி பதவிகளைத் ; தருவானும் நீயுனக்குத்
; * தரவேணாதென்னகோ | ; சகைகுமா | ராளங்கள் || ; (அய்யனே)

இதை அனுபல்லவியேபாற்பாடுக.

+ இக்குறி சதுசருதி நிஷபத்தைக் குறிக்கும்.

இந்திரசித்து விட்ட பிரமாஸ்திரத்தால் இலக்குவன் முதலானோர் கட்டுண்டு மயங்கிக்கிடந்தது கண்டு இராமன் புலம்பும் போது, தேவர்கள் வர்னத்தில் நின்று “இராமா, உன்னுடைய பெருமை இன்னதென்று எவராலும் உரைக்கமுடியுமா? உனது உந்திக்கமலத்தில் உதித்த பிரமனால் சரம் அசரம் ஆகிய உலகு உயிர்கள் யாவும் உண்டாக்கப்பட்டன. அத்தகைய நீ இந்த அரசர்களுக்கு அஞ்சுவது நியாயமா? அல்லது மாயமா? அறியோம். அயன் அரி அரன் என்ற முப்பரம்பொருளும் அவற்றுள் முதற்பொருளும் நீயேயாவாய், தாய் தந்தை தம்பியென்னும் உறவு முறை உனக்கில்லை. அதனையுங்கடந்து அங்கனம் சிலரை உறவாகக் கருதினமையால் அவர்கட்கு நேருந் துன்பங் குறித்து வருந்துகின்றாய். இந்த மாயலித்தை செப்பிலுமில்லை. உலகத்தில் தகப்பன்சாமி யென்பவன் நீயே. அத்திமரத்திற் பழுத்திருக்குங் கனிகளைப்போல அண்டங்கள் பல உன் திருமேனியில் அடங்கியுள்ளன. அவற்றுள் ஓர் அண்டத்திற் பிறந்த அரசர்களுக்கும் புழுக்களால் நீ துன்பம் அடையலாமா? இது சிற்றூரில் செல்வக்கூத்து ஆடுவதுபோலுள்ளது. உன் கீர்த்தி எத்தனை பேர் சொன்னாலும் முற்றுப்பெறாது. ஊசிக்கண்ணால் ஆகாயம் பார்ப்பதுபோலும். அம்ப ரீஷன் பிரகலாதன் முதலானவர்களை ஆதரித்து அருள்நோக்கஞ் செய்தாயே! உன்னையே நம்பியிருக்கின்ற எங்களுக்கு இந்த அரசர்களால் நடுக்கம் உண்டாகும்படி செய்யலாமா? உன் தம்பியும் பிழைப்பான். இவ்வாக்கரெல்லோரும் சண்டமாருதத்தில் அதப்பட்ட சருகுபோல் ஓடுவார்கள். எம்பெருமானே, நீ இவ்வாறு வருந்தினால் எங்கட்குப் புகலிடமேது? தேவர் கூட்டம் உயிர் தரித்திருக்குமா?”

என்று இராமனைத் துதித்தல் கூறப்படுகின்றது.

{ 51-வது
மேளம்.

இராகம்: பந்துவராளி
தாளம்: சாயம்பு

ஆ.: ச ரி க ம ப த நி ச்

ஆ.: ச் நி த ப ம க ரி ச

பல்லவி

உன்னது மகிமை இன்னதென் றெவராலும்
உரைக்கலாமோ ராமா

உன்னது.

அனுபல்லவி

நின்னொரு நாடியில் பிரமன் ஒருத்தனாலே
நிகரில் சராசரங்கள் சகலமுந் தரலாலே
நன்னி அரக்கருக்கு நீயாய் படுவது
ஞாயமோ சாமிஉன் றன் மாயமோ புவியேமே

உன்னது.

சரணம்

1. முப்பரம் பொருளும்ஆய் முப்பரம் பொருளுக்குள்
மூல முதற்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும் அன்னையும் தம்பியும் உனக்குண்டோ
அவர்கள் வருத்தங் கண்டு கோவாயே
இப்படி உன்சரித்திரம் இதுவே நிலைவரம்
என்றால் அதையுங்கூடக் கடந்தாயே
செப்பிலும் இல்லைபந் திலும் இல்லை உன்செயல்
சிமையி லேதகப்பன் சாமியென் பதுநீயே

உன்னது.

2. அத்தி மரத்தினிலே தொத்திய கனிபோலே
அண்டம் என்னுங் கனிகள் உன்மேலே
தொத்தி யிருப்பவற்றுள் ஒருகனியிற் செனித்த
துஷ்ட அரக்கர் என்னும் புழுவாலே
கஸ்தி அடையலாமோ சிற்றூரிற் செல்வக்கூத்துக்
காட்டுகிறாய் என்ன ஒருகாலே
உத்தமனை உன்கீர்த்தி எத்தனைபோர் சொன்னாலும்
ஊசிக்கண் ணாலே ஆகாசம்பார்க் கிறற்போலே

உன்னது.

3. அம்பர் ஷன்பிரக வாதன் முதலோருக்
கருளிச்செய்தாயே அனுக் கிரகநாட்டம்
நம்பின எங்களை இந்த அரக்கருக்கு
நடுங்கச் செய்ததென்ன மாறுட்டம்
தம்பியும் பிழைக்கிறான் உன்னைக் கிவர்என்ன
சண்டமா ருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானே நீநொந்தால் எங்களுக் கொருகதி
இருக்குமோ தேவர்என்றும் தரிக்குமோ எங்கன்கூட்டம் உன்னது.

பு. ; கா ; ரீ ; கா ; மா பா மா = தா பா தா ;
உன் ன து : ம கி மை யை

நீ தா பா மா | கா பா மா கா நீ |
 இன் ன் . ிதென் றெவ . ரா . லு ம்

சா நீ சா நீ ; கா ; கா மா பா தா |
 உ ரைக் க லா .

{ ப ம பா ; ; ப ம க ம | கா நீ ; சா ; ; }
 மோ . . ரா . . மா . .

அ.ப. ; தா பா ; தா ; தா சா நீ சா ; சா ;
 நின் னு . ரு . கா பி யில்

; சா நீ நீ ; சா ; நீ தா நீ சா ; சா ;
 பி ர மன் , னு . ருத் த னு . லே

; சா நீ கா ; நீ சா ; நீ தா ; நீ ;
 நி க ளில் . ச . ரா . ச ரங் கள் .

; நீ சா = ச நி தா பா ; | பு க மா ; = பா ; பா ;
ச க ல . . மும் . த . ர . லா . லே .

தா பா மா = பா தா நீ சா | ச் நி க் கி சா = நீ தா நீ சா |
நன்னி அ சக் க ருக் கு நீ . ப . ய் ப் ப டு வ து

நீ நீ சா = நீ தா பா மா | ப ம நி த ப ம = கா மா கா நீ ||
ஞா ய மோ சா மி உன் றன் மா . ய . மோ . பு வி மே .

{ ச நி ச நி }
லே . . .

“உன்னது மதிமை” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

; ; பா = நீ தா பா மா | கா , மா . = கா நீ சா ; |
மூப் ப . ர ம் பொ . ரு . னும் . ஆ .

; ; நீ = நீ சா நீ ; | கா , நீ , = கா மா பா ; |
ய்மூப் ப ரம் . பொ ரு . னு க் குன் .

; பா ; = ச்நிதாபாமா | கா மா ரீ | கா ; மா ;
 . மு . ல . ம . தற்பொ . ரு . னும் .
 பா ; மா = தாபாதா ; | ப ம கா மா = பா ; ;
 ஆ . வா . யே
 ; ; டா = ப ம கா கா . | கா , மா , | கா ரீ சா ;
 . . அப் ப . னும் . அன் . யும் .
 ; ; ரீ = நீ ; சா ரீ | கா , ரீ , | கா மா பா ;
 . . தம் பி . யும் . உ . னக் கு ண்டோ .
 ; பா சா = ச்நிதாபாமா | கா மா ; | கா ரீ சா ;
 . அ வர் கள் . வ . ருத்தம் . க ண்டு .
 ; ரீ நீ = சா ரீ கா மா | பா தா ; | ப ம க ம பா ;
 . ரோ . வா யே

; இப் = படி உன் ச = ரித்திரம் ; இது = வே ரி கூ = வரம்
; என் = ரூல் அ | தையும் = கூடக் ; கடந் = தா | யே = ; ;

செப்பிலும் = இல்கு பந் | திலும் இல் = கூ உன்செயல் | சேமையி = லேதகப்பன் | சாமியென் = பதாரீ || யே
(உன்னது)

இதை அனுபல்லவிபேரற் பாடுக.

45

பிரமாஸ்திரத்தால் இலக்குவன் முதலான எல்லோரும் உயிர் சேர்ந்து உணர்வு நீங்கிக் கிடப்பதைப் பார்த்து, இராமனும் பலவாறு புலம்பி மயங்கி வீழ்ந்த நிலையில், “சேதையைப் புட்பக விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் இராமன் முதலானவர்கள் இறந்தாரெனக் காட்டுங்கள்” என்று இராவணன் கட்டளை யிட்டபடி, அரக்கியர் அவ்வாறே அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேதைக்குக் காட்டினர். அவன் வருத்தத்துடன் இராமன் மீது வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்தபோது, திரிசடையானவன் சேதையைத் தடுத்து “அம்மா, நீ எதற்காக வருந்துகிறாய்? தெய்வமென்பது எல்லோர்க்கும் பொதுவாயுள்ளது. அது அழிந்துபோகவில்லை. கிணறு தவறிப்போய்த் தூரவில் விழுந்துவிடாது. நீ வருந்தாதே. மாயமானையும் மாயாசனையும் உன்னிடம் வரச்செய்து மயக்கங் காட்டினான். அது அடுத்த நாள் வெளியாயிற்று. அதுபோலவே இந்திரசெத்து இம்மாயப்போர் செய்கின்றான். இதுவும் நாளைக்குப்

புலப்படும். பேயும் நாயுந்தின்னும்படி அவன் தலையுருளப் போகின்றது. கொண்ணை போடும்படியாக உள்ளங்கையில் உரோமம் முனைக்குமானால் இராமனை அரக்கர் வெல்வார்கள். அதுமான் என்பவன் அடிமைக்கு அடிமையாக இருந்து அரும்பாடுபடுகிறான். அவனாலேதான் உன்கணவனும் தம்பியும் உயிர் பிழைக்கிறார்கள். இலக்குவனுடைய முகம் இளஞ்சூரியன்போல் ஒளி வீடுகின்றது. இதைக் கண்டபின்பும் வேறு கிளைவுகொள்ளலாமா? இன்னுஞ் சிறிது நேரத்தில் இராவணனையும் அவன் படைவீரர்களையும் இயமன் தன் உலகிற்கு அழைத்துப் போவான். நான் கண்ட கனவும் உன்னுடைய சுற்பும் நம்மிடத்தே காணப்பட்ட நன்னிமித்தங்களும் நன்மைதராமற்போகுமா? அல்லாமலும் மங்கலநாண் இழந்த மகளிரை இவ்விமானந்தாங்காது. ஒப்புயர்வற்ற இராமன் அற்பான இராக்கதர்க்குத் தேரற்றுப்போகமாட்டான். நீ அஞ்ச வேண்டாம். குளப்படி நீரைக் கண்டு கடலநீர் ஏக்கமடையுமா?"

என்று தேறுதல் மொழி கூறுகின்றான்

இராகம் : சாவேரி

தானம் : ஆதி

ஆ. : சரீ ம ப தா சா

அ. : ச் ரி தா ப ம கா ரி ச

{ 15-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

எதுக்கு வருந்துகிறாய் அம்மா நீ எதுக்கு வருந்துகிறாய் சம்மா

அனுபல்லவி

கேதப்பட்டாதே தெய்வம் பொது என்பதழிந்ததோ
கிணறு தப்பினதூரவிலே விழுந்ததோ

ஏதுக்கு

சுரணம்

1. மாயமான என்றும் சனகராசன் என்றும்
மயக்கங் காட்டினான் உன்னண்டை
மற்றை நாள்வெளி ஆச்சு ததுபோல்துந்திர
சித்தும் செய்கிறான் சிலசண்டை
ஓய வேபெரும் பேயும் நாயுந்தின்ன
உருளுது பார்இவன் தலைமண்டை
உரத்த ராமனை அரக்கர் கெலிக்கும்போது
உள்ளங்கையி லேழுடிக்கி நேன்பார்ஒன் பதுகொண்டை

ஏதுக்கு

2. அனுமான் என்பவன் தனதா கவேவந்து
அடிமைக் கடிமைஆகி உழைக்கிறான்
அவனு லேயேயுன் கணவன் தம்பியுடனே
தவறா தபடி பிழைக்கிறான்
நினைவே தோலட் சுமணன் இளஞ்சூரியன்
எனவே முகத்தோளி தழைக்கிறான்
நிமிஷத்தி லேரா வணனையும் படைபையும்
நமனும் வந்துதன் உலகத்துக் கழைக்கிறான்

ஏதுக்கு

3. சொப்பன மும்உன்றன் கற்பும் சகுனமும்
சபபவன் கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொல்லாய் உங்கள் இல்லார் களை இந்தத்
தூய விமானம்து தாங்குமோ
ஒப்பில்லா ராகவன் இந்த ராட்சத
அற்புதக் குப்பின் வாங்குமோ
ஒருக்கா லேபயந் திருக்கிறு யேளன்ன
ஒருகுளப் படிகண்டு திரைகடல் ஏங்குமோ

ஏதுக்கு

- ப. 1. ; - * ப தா ரி சா - சா ரி ச் றி த த ப | தா ; ; - ம ப | த ரி த ம க ரி ரீ ||
- - - - - வ . து க் கு - வ ரு ந் து . கி . ரு . ய் - அ ம் மா நீ
2. ; - * ப த க் ரி சா - சா ரி ச் றி த த ப | தா ; ; - ம ப | த ரி ச் றி த ம க ரி ||
- - - - - வ . து க் கு - வ ரு ந் து . கி . ரு . ய் - அ ம் மா நீ
- { ரீ - * ரி கா ரி சா - ச ரி தா ரீ சா | ரீ ; - த த ப ம | கா , ரி சா ; }
- - - - - வ . து க் கு - வ . ரு ந் து கி ரு ய் - க ம் . மா

அப. ; - * ப ம பா தா சா - ரி ச் ரீ | ; - ச் ரி க் ரி சா - | சா சா ரி ப தா
 ; - கே . த ப் ப டா தே - தெ ய் வ ம் . - பொ து எ ன் ப - த் தி ந் த . தோ
 ; - * ப த க் ரி சா - ச் ரி த ப ம ப தா | ; - ப த ரி ப தா | , - த ப ம த ப தா
 . - கி ண று . த ப் - பி . . . எ ன் ன . - து ர வி . லே . - வி ழு ந் த . தோ

{ த ம . - * " ஏ து க் கு வ ரு ந் து கி ரு ய் " ப ல் ல வியை ப் பா டி நி று த் த வ ம் . }

ச . ; - * தா பா தா - த ரி த ம க ரி ரீ . | ; - ச ரி கா ரி ச - | ச ரி தா சா சா
 . - மா . ய - மா ன் . . எ ன் ற ம் . - ச ன க ரா . - ச . ன் எ ன் ற ம்
 ; - * ச ரி மா ; - பா ப ம த ப தா | ; - ப ரி த ப த ம | பா ; ; ;
 . - ம ய க் க ங் - கா . ட டி . னு ன் . - உ ன் ன ன் . டை . . .
 ; - * பா த ப தா சா , - ரி ச் ரீ | ; - ச் ரி க் ரி ச் ரீ - | சா ச் ரி த ப தா
 . - ம ற் றை . நா . ன் - வெ . ளி . - ஆ ச் ச . த - து போ ல் இ ந் த ர

; - * ப த ரீ சா - ச் நி த ப ம ப தா | : - ப த நி ப தா | ப ம பா : :
 . - சி த் த னுந் - செய் . . கி . ரு ன் - சி ல ச ண் . டை

தா ப ம க ரீ ரீ - கா ரி கா ரி ச ச - | ச ரி ப ம பா த த - | நி த ப ம பா : :
 ஓ ய வே . பெரும் - பேயும் நாயுந் தின் - உருளுது பா ர வன் - த லை ம ண் டை .

ப ம ப தா ச் ச் ரி - ரி க் ரி ச் நி த ப த - | தா ரி ச் நி த ப த | நி தா - த ப த நி ப ||
 உ ர த் த ரா ம ணே . - அ ர க் க ர் கெ லி க் கும் பே டு து - உ ள் ள ங் கை யி லே மு டி க் கி டே ண் - பா ரோ ன் ப து கெ ரா

{ த ம - *
 ண் டை -

“ ஏ து க் கு வ ரு ந் து கி ரு ய் ” ப ல் ல வியைப் ப் பா டி நி ரு த்த வும்.

அசோக வனத்திலிருந்த சீதைபீனிடம் விபீஷணன் சென்று, “தாங்கள் நன்றாக ஓப்பனை செய்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பது இராகவன் கட்டளை” பென்று கூறவே, சீதையும் ஆடையணிகலங்களால் தன்னை அழகுபடுத்திக்கொண்டு இராகவனைக் காணும் வேட்கை மிகுதியால் புட்பக விமானத்தில் வந்து வணங்கி நின்றாள். அது கண்ட இராமன் ஆரூப்புண்ணில் அழலை நுழைத்தாற்போல அவள் மனம் வருந்துமாடி பலவாறாகப் பழித்துரைத்தான். அக்கொடுஞ் சொற்களைக் கேட்ட சீதை உயிர் வாழ மனமில்லாதவளாய்த் தமயி இலக்குவனைப் பார்த்து நெருப்பு அமைத்துத் தருமாடி கட்டளையிட்டாள். இலக்குவன் அவள் ஆணையை மறுக்க அஞ்சியும் அண்ணன் குறிப்பையறிந்தும் நெருப்பை வளர்த்தான். அப்போது சீதை யானவள் அக்கினி தேவனை வணங்கி, “யான் கற்பு நிலையிற் சிறிதும் தவறியிருப்பேன் ஆனால் என்னைச் சுடுவாய்” என்று கூறி அந்நெருப்பிற் பாய்ந்து, தன் உடம்பிற் பூசிய மஞ்சளின் ஒளி திசைசெயல்லாம் விளங்கவும், மலாடி வருந்தாமலும், உடுத்த ஆடை கலையாமலும், மலர்மாலையிலிருந்த வண்டுகள் விலகாமலும், கலவைச் சந்தனத்தின் ஈரங் காயாமலும், கொவ்வைப் பழம்போன்ற வாயிலிருந்து உண்டாகிய புன்முறுவல் நீங்காமலும், கண்டோர் உள்ளம் ஏங்காமலும், குங்குமம் புலராமலும், கூந்தலில் அணிந்த மலர் வாடாமலும், ஒரு நொடிப்பொழுதுத் தங்காமல் அவ்விடத்திலுள்ள இராமனுக்குமுன்னே, அக்கினி தேவன் கையால் தாங்கிவர, முன்னையிலும் பன்மடங்கு ஒளி வீசும்படி, அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போலவும் அழகிய மருக்கொழுந்துபோலவும் மின்னற் கொடிபோலவும் நெருப்பைவிட்டு நீங்கி யெழுந்து நின்றாள். அக்காட்சியைக் கண்ட இந்திரானும் இந்திராணியும், நான்முகனுங் கலமகளும், பூதநாயகனும் சிவபெருமானும் உமையவளும், வசிட்டமுனிவரும் அருந்தியும் பாராட்டி னார்கள். தேவர்தன் மங்கலவாழ்த்துக் கூறி மலர்மழை சொரிந்தார்கள். எழுபது வெள்ளம் வானாரப்படைகளும் அறக்கடவுளைப் புகழ்ந்து தத்தம் உள்ளக்கவலை நீங்கின” என்பது கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : பிலகரி

தானம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி க ப த் ச்

அ. : ச் ரி த் ப ம க ரீ ச

{ 29-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

எழுந்தாரே பூங்கோதை அன்னைசானகி—எழுந்தாரே சீதை

அனுபல்லவி

கொழுந்துபோல் ஒளிஒங்கிக்—குளித்தசெந் தழலீங்கி எழுந்தாரே.

சரணம்

1. புரந்தரன் இந்திராணி பூமேல்ஆ ரணன்வாணி

பூதேசன் சர்வாணி

அருந்தவன் உடன்கூட அருந்ததியுங் கொண்டாட

அமரர்சோ பனம்பாடப் பூமலர் போட

எழுந்தாரே.

2. திருமேனி தன்னில்வன்னச் செழுமஞ்சள் ஒளிமின்னத்

திகையெங்கும் பளபளன்னத்

தருமம் புகழ்ந்துள்ளே தழைக்கும்எழு பதுவெள்ள

சகலசே நையுமெள்ளக் கவலை தள்ள

எழுந்தாரே

3. மலரடி கசங்காமல் மணிக்கூரை மசங்காமல்
மாலையன் டசங்காமல்

கலவைசரம் வாங்காமல் கனிவாய்நமை நீங்காமல்
கண்டோர்உளம் ஏங்காமல் கணந்தங் காமல்

எழுந்தாளே-

4. குங்குமம் புலராமல் குழல்மேல்மை மலராமல்
கூந்தற்பூ உலராமல்

அங்கேராமன் முன்னாலே அக்கினிதேவன் கையாலே
அலர்ந்ததா மரையோலே மின்னலையோலே

எழுந்தாளே-

ப. 1. ; - * க பா ம க ரி சா - ச க ரி ச நி து | சா ; ; - ரீ | கா பா பா ம க ||

. - எழுந்தா . னே - பூ . ங் கோ . . தை . . - அன் னை சா ன கி .

2. ரீ - * க பா ம க ரி சா - ச க ரி ச நி து | சா ; ; - ரி க | ப த் ச் நி த ப ப ம ||

. - எழுந்தா . . னே - பூ . ங் கோ . . தை . . - அன் னை . சா . ன . கி .

{ க ரி - * க பா ம க ரி சா - க ரி ச நி தா | கா ரீ ; சா ; ; ; ; }

. . - எழுந்தா . னே - சி தை

அ.ப. 1. ; - * த ரீ ச் சா - ச்நிநிதபாநா - | சாச்நிநிதபா - | த்நிதபமககரி ||
 . - கொழுந்துபோல் - ஒ . ளி . ஒங்கிக் - குளித்த . செந் - த . ழல்நீ . . ங்.

சரி - * தக்ாரி சா - ச்நிநிதபாநா - | தக்ாரிச்நிதப | த்நிதபமககரி ||
 இ . - கொழுந்துபோல் - ஒ . ளி . ஒங்கிக் - குளித்த . செந் - த . ழல்நீ . . ங்.

சரி - * { "எழுந்தாளே பூங்கோதை" பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; - * கதபமகா - கரிசா ; சநி | தா - சரிசா - கா - | பதச்நிதபபா ||
 . - புரந்தரன் - இந்தராணி . . - பூ . மேல்ஆ - ரணன்வாணி

; - * காபாநா - சா ; ச்நிதா | சா ; ; ; | ; ; ; ||
 . - பூதேசன் - சர்வா ணி

; - * தசாதசாரீரீ - காக்கா . | ; , - ரிக்நிசா | சாரீச்நிதா ||
 . - அருந்தவன் உடன் - கூட . . - அருந்ததி யுங்கொண்டா . ட

அமரர் சோபனம் பாடப் | பூமலர் | போட || ; (எழுந்தாளே).

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக.

47

பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தும் காட்டிற்குச் சென்ற அண்ணன்-வாராமையால் நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிர்விடத் துணிந்த பாதன், தாயாகிய கௌசலை தடுத்துக் கேளானுய்த் தீயை வலம் வரும்போது; விண்ணின் வழியாக விரைந்துவந்த அதுமான்; பாதன் செயலைத் தெரிந்து “பாதனே, ரகுராமன் வந்தான். அவன் மோதிரத்தை உனக்குக் காட்டும்படி யென்னிடம் தந்திருக்கிறான். இதோ பார். தீயில் வீழாதே இராமபிரான் சொன்ன சொல் தவறான் என்பதை மறந்து, அண்ணா அண்ணாவென்று பேய் பிடித்தவனைப்போலப் பறந்து, தாயாரையுங் கைவிட்டுத் தீயில் வீழ்ந்திருக்கத் துணிந்தாயே! இந்த அடாப்பழியை ஆக்குதற்கே நீ பிறந்தாய்? குழந்தையின் முகத்தைப் பார்க்க விரைந்து வரும் தாப்போலவும், வெயிலால் வருந்தித் துடிக்கும் புழுவுக்கு நிழல்போலவும், சுருகிய புயிர் தழைக்கப் பெய்யும் மழைபோலவும், கசேந்திரனைக் காக்கவந்த திருமால் போலவும் உன்னைக் காக்கும் பொருட்டு இராமன் வந்தான். பதினான்கு ஆண்டுகளும் இன்றோடு முடிகின்றன. நம்முடைய வரவு தாழ்த்தமையால் தம்பி ஒருவாறு இறக்கவங்கூடுமென்று எண்ணி, பிரிந்த கன்றைத் தேடி

வருந்தாய்ப்பசுவைப்போலச் சித்திரங்கூடத்துக்கு இப்பாலே வந்துவிட்டான். அங்ஙனம் அவன் வந்துகொண்டிருக்கவும், நீ ஆலையிலிட்ட கரும்பைப்போல் உள்ளம் உடைந்து, துரும்பைப்போல் உடம்பு மெலிந்து நெருப்பில் விழுத்துணிந்தாய். இச்செயல் அறிவுக்குப் பொருத்தமாக இல்லை. தீவினை நிறைந்த இராவணனென்னும் அறிவிலியைக் கொன்று, தனக்குப் பாதுகாப்பான படைவீரர்களோடு பரத்துவாசர் ஆச்சிரமத்தில் விருந்து உண்டு, ரகுருலசோமனும் சானகிமணவானும் ஆயிரம் பேருடையானுமாகிய இராமன் வந்தான் வந்தான் ” என்று இராமன் வருகையைக் கூறுகின்றான்.

இராகம் : மத்தியமாவதி

தாளம் : ருபகம்

ஆ. : ச ரீ ம ப ரீ ச்

அ. : ச் ரீ ப ய ரீ ச

பல்லவி

{ 22-வது மேனத்திற்
பிறந்தது

வந்தான் வந்தான் பரதா ரகுராமன் வந்தான் வந்தான் பரதா

வந்

அனுபல்லவி

வந்தான் வந்தான் மோதிரம் தந்தான் தந்தான் கைமேல்
இந்தா இந்தா தியனில் முந்தாதே முந்தாதே

வந்

1. நாயகன் சொல் மறந்தாய் அண்ணான்று பேயனைப் போல்பறந்தாய்
தாயாரையும் துறந்தாய் பழிபோட நீ யிதற்கோ பிறந்தாய்
சேயின் முகம்பார்க்கும் தாயின் முகம்போலக் காயும் புழுவுக்குச் சரையும் நிழல்போலத்
தியும் பயிருக்குப் பேயும் மழைபோல மாயன் கசேந்திரனுக் காய் வந்த துபோல வந்
2. பொருந்தாத புத்தித்தந்தாய் ஆலைவாயிற் கரும்புபோல் மெத்தனைந்தாய்
தூரும்புபோல் வற்றினொந்தாய் வீழவேன் என்று பெருந்தியைச் சுற்றிவந்தாய்
அரும்பதி னுலாண்டு ஆச்சென் றதனாலே வருந்தும் தம்பிமடி வான்என் றொருகாலே
பரிந்திதோ சித்திர கூடத்துக் கிப்பாலே பிரிந்தகன் றைத்தேடித் திரும்பும் பசவைப்போலே வந்
3. திமைவி னைகள்மண்டும் ராவணப் பாமரன் ஆவிஉண்டு
சேமவெஞ் சேனைகொண்டு பரத்துவாச மாமுனி பூசைகண்டு
சாமி ரகுநில சோமன் இதோவந்தான் பூமகன் சானகி வாமன் இதோவந்தான்
ஓமென்னும் ஆயிர நாமன் இதோவந்தான் நீமற வாரகு ராமன் இதோவந்தான் வந்

ப. 1. நீ ப ம நீ சா ச நி சா | நீ = நீ மா ப நி சா |
வந்தான் வந்தான் ப ர தா ரகு ரா மன்

நீ ச் நி = பா ப ம நீ ப ம | நீ ; ; = சா ; ; ; =
வந்தான் வந்தான் ப ர . தா

2. நீ ப ம = நி ம நி ச ச நி சா | நீ ; ப ம நி ச நி ம ப நி |
வந்தான் வந்தான் ப . ர தா . ர . கு . ரா . மன்

{ சா ச் நி = நி ப ப ம நீ ப ம | நீ ; = ப ம நீ சா ; }
வந்தான் வந்தான் ப ர . தா

அ.ப. 1. மா மா = மா மா மா ம நி | நி ம பா = நீ ப ம ப நி சா |
வந்தான் வந்தான் மேலா து ரந் தந்தான் தந்தான் கை . மேல்

நி ம் நீ = சா ச் நி ப நி ச் நி | நி ரி ச் நி = ப ம ப ம நி ம நி ச ||
இந்தா இந்தா , தி . யி னில் முந்தா . தே . முந்தா . தே .

2. மா மா = மா ம நி ப ம நி ச | நி ம பா = நீ ப ம ப நி ச் நி |
வந்தான் வந்தான் மேலா . து ரந் தந்தான் தந்தான் கை . மேல்

ம்.நி.ச்.நி. = ச.நி.ப.ம.ப.நி.ச்.நி. | நி.நி.ச்.நி. = ப.ம.ப.ம.நி.ம.நி.ச. ||
இந்தா. இந்தா. தி. யினில் முந்தா. தே. முந்தா. தே.

“வந்தான்வந்தான் பரதா” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

நி.மா.நி. = சா.சா.ச.நி.சா. | ரீ. ; = நி.ம.பா.நி.ச்.நி. +
நா. ய கன்சொல்.ம. றந் தாய் அண்ணு என்று

நி.ச்.நி.ப. = பா.ப.ம.ப.நி.பா. | ப.ம.நி.ம. = ரீ. ; சா. ; ||
பே. . ய னைப்போல் பறந் தா. . . ய்

ம.நி.ப.ம. = நி.ம.நி.ச.ச.நி.சா. | ரீ. ; = ப.ம.நி.ச.நி.ம.பா. |
தா. யா. ரை. யுந்து. றந் தாய் ப. பி.போ. ட

நி.நி.ச். = ச.நி.பா.மா.ப.நி. | ப.ம.நி.ம. = ரீ. ; சா. ; |
நி.யி. தற்கோபி. றந் தா. . . ய் .

மா மா	=	மா மா மா ம ரி	=	ரி ம பா	=	நீ ப ம பா பா	
சே யின்		முகம் பார்க்கு ம்		தா யின்		முகம் போலக்	
ப நி பா	=	பா நீ மா பா		பா நீ	=	சா நீ சா சா	
கா யும்		பு முவுக்குச்		சாயும்		நிழல் போலத்	
ரி ரி	=	ரி ப் ப் ரி சா		நி ச் ரி ம்	=	ரி ச் ரி ப் ரி சா	
தி யும்		ப யி ருக்குப்		பே யும்		ம .ழை . போல	
பா ரி	=	ச் ரி ப ம பா நீ		ச் ரி ப ம	=	ப ம ரி ச ரி ச ரி ம	
மா யன்		க் . சே ந்த் ரனுக்		கா ய்வந்		த . து . போ . ல	

“வந்தான் வந்தான் பரதா” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

இராமனை யெதிர்தொண்டழைப்பதற்காகப் பரதனும் தம்பி சத்தருக்கலும் தாயர் மூவரும் வசிட்டமுனிவரும் சமந்திரன் முதலான அமைச்சரும் படைவீரரும் அயோத்தி நகரத்து மக்கள் எல்லோருந் திரண்டு கங்கைக்கரையை யடைந்து இராமன் முதலானவர்கள் ஏறிவரும் புட்பக விமானத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து ஆரவாரஞ்செய்ய, அப்போது இராமன் விமானத்தை நிலத்திலிறங்கச்செய்து “மரவுரியும் சடைமுடியும் தளர்ந்த நடையும் உடையவனாய் வந்து நிற்கும் பரதனைக் கண்ணார்க் கண்டு உள்ளங்கிந்து உருகி, அவனுடைய குறைகள் தீரும்படி, சீதையும் தம்பியும் வானாப் படைகளும் தானுமாகப் பரதனுக்கு முன்பு எழுந்தருளினான். அக்காட்சி, விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு அமுதந் தந்தாற்போலவும், -மண்ணுலகத்து மக்களுக் குக் கைவிட்டுப் போனபொருள் வந்தாற்போலவும், மெய்ஞ்ஞானிகட்கு வீடுபேறு கிடைத்தாற் போலவும், ஓய்ந்து தளர்ந்த உடம்பினர்க்கு அவ்வுடம்பிற் புத்துயிர் புருந்தாற்போலவும், அன்பு நிறைந்த மகளிர்க்கெல்லாம் கண்ணொளி வரீய்த்தாற்போலவும், தாய்மார்க்கு அப்போதுதான் பிள்ளை பெற்றாற்போலவும், உத்தமர்கள் நாவுக்கெல்லாம் தேன் ஊறினாற்போலவும், காண விரும்பினோர் கண்களாகிய வண்டுகளுக்கு அன்றலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலவும், எல்லோருங் கைகூப்பித் தொழுதலால் அக்கைத்தாமரைகளுக்குச் சந்திரன் உதித் - ததுபோலவும், ஏனைய உயிர்த்தொகுதிகட்கெல்லாம் ஈன்ற தாயைக் கண்டாற் போலவும் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவித்தது” என்பது கூறப்படுகின்றது.

இராகம் : சாவேரி

ஆ : ச ரி ம ப தா சா

தாளம் : ஆதி

அ : ச நி தா ப ம கா ரி ச

{ 15-வது மேளத்திற்

பிறந்தது.

பல்லவி

ராமன் எழுந்தருளினான் — பரதன்முன்சீதா = ராமன் எழுந்தருளினான் ராமன்.

* அனுபல்லவி

ஆம்எனும் தேவர்களுக் கமுதம் தந்தாற்போலப்
பூமியில் உள்ளோர்க்கெல்லாம் போனபொருள் வந்தாற்போல ராமன்.

சுரணம்

1. தாயவர்க் கெல்லாம்முத்தித் துறைகள்- சித்தித்தாற்போல
ஓயும் உடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்புகுந் துற்றாற்போல
நெயமா தர்க்கெல்லாங்கண் நிழல்வந் துத்தாற்போலத்
தாயார்க்கெல்லாம் அப்போது தான்பிள்ளை பெற்றாற்போல ராமன்.
2. உத்தமர்கள் நாவுக்கெல்லாம் ஊழும்மேதன் மயம்ஆக
மற்றவர்கள் வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங் கயம்ஆக
அத்தசெந்தா மரைக்கெல்லாம் அருஞ்சந்திரா தயம்ஆகப்
புத்திரர்க்கெல் லாம்தாயைப் போலே வசியம்ஆக ராமன்.

3. சரியும் மரவுரியும் சடையும் நடையுஞ்சோர
வருகிற தம்பிவந்த வரவுகண்டு கண்ணார
உருகி உருகி அவன் உடைய குறைகள் தீரத்
திருவும் தம்பியும்கவிச் சேனையும் தானும்கேர

ராமன்

ப. ; - * ி சா , - ச் நீ ி ச் - நி த ப த | சா ; ; - ப ம | ப த நி ப த ப தா ||
- ரா மன் . - எ மு ந் த . - ரு . ளி . னு . ன் - ப ர த ன் மு ன் டி . தா

2. ; - * க் ி க் ி ச் - ச் நீ ி ச் - நி த ப த | ச் ி க் ி ி - ப ம | ப த ி ச் ி ப தா ||
- ரா . மன் . - எ மு ந் த . - ரு . ளி . னு . ன் - ப ர த ன் மு ன் டி . தா

{ ; - * ப த ி ச் ி - த பா த ம ப த க் ி | சா ; ; ப த | சா ; ; ;
- ரா . மன் . - எ மு ந் த . ரு . ளி . னு . ன் ஆ }

அ.ப. ; - * த ப ம ப தா - ச் ி த ம த த சா | ; - ச் ி க் ி ி ச் | , - ி ச் ி - த ி ி - த ||
- ஆ . ம் எ னு ம் - தே . வ ர் க . னு க் - க மு த ம் த ன் . - தா . ி - போ . . - - ல

ப ம - * த ப ம ப தா - ச நி தா சா சா , நி க் கி - னி ரி ம் க் கி ரி | , - க் கி ச் - நி ப தா ||
 . . ஆ . ம் எ னு ம் - ஓ த் ; வ ர் க னு . . . க் - க மு த ம் . த ந் . - தா . ன் - போ . ல ப் .
 ; - * த மாத் தா - ச் நி த ம - த த சா | ; - ப த ரி ச் நி த பாத க க ரீ - ம ||
 . - பூ . மி யில் - உ ள் னோ ர் க் - கெ ல் லா ம் - போ . ன் . பொ ரு ன் வ ந் தா ன் போ . - ல
 { ப ம - * ப த ரி ச் நி - த பா த ம - ப த க் கி | சா ; ; ப த | சா ; ; ; }
 , - ரா . ம ன் . - எ மு ந் த . - ரு . னி . னு . ன் ஆ
 ; , - * பா த பா - பா த ப மாக ரி ரீ | ; - ச ரி க ரி ரி ச | சா - தா சா சா ||
 . . தூ ய வ ர் க் - கெ ல் லா . ம் மு த் தி த் - து னை க ள் கி த் தி த் - தா ன் போ ல
 ; - * ச ரி மா . - ம பா ப ம - த் ப தா | ; - பீ த நி த தா - | பா ப ம த் ப தா
 . - ஒ . யு ம் - உ ட லோ ர் க் - கெ ல் லா ம் - உ யி ர் பு . கு ந் - து ன் ரு ன் போ . ல
 ; * நே ய மா - த ர் க் கெ ல் லா ங் க ண் ; - நிழ ல் வ ன் து , உ தி த் தா ன் போ ல த்
 ; * தா ய ர் க் கெ ல் - லா ம் அ ப் போ து | ; - தா ன் பி ள் கி | பெ ன் ரு ன் போ ல || ; (ரா ம ன்)

இதை அனுபல்லவிபோற் பாடுக

மாற்றுயர்ந்த பொன்னுற் சுவரும் நீலமணிகளால் திண்ணையும் கோமேதகத்தாற் போதிகையும் பவளத்தால் தூண்களும் பளிங்குக்கற்களால் தளவரிசையும் முத்துமாகத் முதலிய மற்றைய மணிகளால் பிறவுறுப்புக்களும் மாணிக்கமணி களால் சிங்காதனமும் அமைத்து, நறுமணமுள்ள மலர்மாலையினை வரிசை வரிசையாகத் தூக்கி, விதானமும் இயற்றி, வெண்சாமரங்களைக் கையிற் பிடித்து வீசிக்கொண்டிருக்கும் பாவைகளை பெங்கும் நிறுத்தி, இங்ஙனம் ஒன்பது வகை மணிகளும் சூரிய கிரணங்களைப்போல் ஒளி வீசிக்கொண்டிருக்க, உலகத்திற்குக் கண்ணாடிபோல் விளங்குதலால், கண்டோர் யாவரும் இஃது அயோத்திநகரமன்று வைகுந்தமே யென்று சொல்லவும், இது நான்மறையின் முடியோர் ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆதிசேடனாகிய பாம்பினையோ திருப்பாற்கடலோரின்மேல் இன்னதென்று சொல்லமுடியவில்லை யென்று திகைக்கவும், மக்களுந் தேவரும் நற்கதி பெறவேண்டி, இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நடத்துதற்குத் தேய்வதத்தசகல மண்டபம் ஆக்குவித்து, பரதன் அதனை அழகு செய்தானீ என்பது கூறப்படுகின்றது

இராகம் : கேதாரகளை

தாளம் : ஆதி

ஆ : ச ரி ம ப நீ ச்

அ : ச் ரி த ப ம க ரீ க ரி ச

பல்லவி

{ 28-வது மேனத்திற்
பிறந்தது }

சிங்காரம் செய்தானே பரதன் அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம் செய்தானே பரதன்

சங்கா

அனுபல்லவி

துங்க நவமணிகள் எங்கும் இருந்துவெய்ய
சூரியப்பிர பைகள்மேலே வாரிப்பிர பைகள்பெய்ய
இங்குள்ள பேருடன் அங்குள்ள பேரும்உய்ய
ரகுராம இக்குத்துய்ய மகுடாபி ஷேகம்செய்ய

சிங்கா

சரணம்

1. விவர நீலத்திலும் கோமே தகத்திலும்
வேதிகையும் சிறந்த போதிகையும் அடுக்கி
குவியும் உபானமும் பதுமமும் யாளமும்
கோமளத்தால் அடுக்கி
தவளப் பளிங்குத்தள விசைவகுத் ததன்மேலே
சாதிமா ணிக்கச்சிங்கா தனம்பதித் தொழுங்காலே
பவளத் தூண்கள்நட்டு மதலைசெய் தொருகாலே
பதவி வீரம்புந்தொண்டர் இதய கமலம்போலே
2. துய்ய மருமலர்ச் சரங்களை நிராநிரை
தூக்கி வகைவகையாய் மேற்கட்டிகள் திருத்தி
பையக் கவரிகள் கையினால் அசைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றும் இருத்தி
எய்தும் அவர்மனதில் ஐயம் செல்லச்செல்ல

சிங்கா

இதுவே அயோத்திநகர் இதுவே அல்லஅல்ல
அய்ய இதுஅந்த வைஞந்தம் என்றுசொல்ல
ஆணிப்பொன் னுலேளங்கும் வர்ணித்து நல்லநல்ல

சிங்கா

3. தேடி உலகங்கள் நாடிக் கும்பிபும்
சிகரகும் பங்கள்பல தகதகென்று பின்னவே
சுடுள்ள புவிக்குக்கண் னுடிபொற் செய்தாரே
எங்கும் நிகநிகென்னவே
பாடிக்கொள் வேதமோ ஆயிரந் தலைநாக
பாம்பணை யோகட லோஅந்த நாகரிக
வேடிக்கை நான்சொல்லக் கூடுமோ தேவலோக
விசுவகர் மாவினிலே உழிதம் உசிதமாக

சிங்கா

ப. ; - * ரிமா பா - ப நி நி த பா மா - ப நி | சா ; ; - ப ரி | சா நி த பா - நி த ப ம க ரீ ||
.. - சிங்கா ரம் - செ ய் தா நே - ப ர தன் அ பி லே க மண்

{ ரிபமகரிச - * ரி ப ம க ரீ - * ம க க ரி சா ச நி தா - ப நி | சா , நி ச ரீ , சா ; | ; ; ; ;
பம் சிங் கா . . ரம் - செ ய் . . தா . . நே . . - ப ர தன் }

அ.ப. ; - * ச்ச்ச்நிதபா-நிதத்தபபமகாநீ | நிச-நிசநிமபா | பமகாசாநிமபா ||
 . . . துங்க . . . நவ . ம . னி . . . கள்-எங்கும்இ ருந் . துவய்ய

; - * பாபா - பநிநிச்ச்நிதபாபா | ; - மபச்சாநி - | சாநிச்ச்நிச்சா
 . . . ரூர்யப்ர-பை.கன்மே. . . வே . -வா . நிப்ர - பைகள் . பெய்ய

; - * நிநி - நிம்க்நிநிம்க்நிச்சா | ; - நிச்ச்நிச்சா | ச்நிநிதபாபநிச்சாநீ ||
 . . . இங்குள்ள-பே . . . ரு . . . டன் . -அங்குள்ள பே.ரும் . உய்ய

; - * நிநிப்க்நி - நிம்க்நிச்சாநிதபா | ; - பூநிச்சா | ச்ச்நிதபா-பநிதபமகாநீ ||
 . . . ரகரா . . . ம-னு . . . க் குத்துய்ய . -மகுடாபி லே . . . கம்-செய் . . .

{ ரிபமகரிச-
 ய }

“சிங்காரம்செய்தானே” பல்லியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; - * நிமபா - நிதத்தபமகாநிமகரி | சா - நிசநிமபா | பமகா - சாநிமபா ||
 . . . விவர-நி . . . ல . . . த்தி . . . லும் - கோ.மே . . . த . . . -கத்தி . லும்

; - * ரி ம ப நி சா ரீ - ச் நி சா நி த பா | ; - ம ப சா ரீ | சா - ரீ சா சா
 . - வே. தி. கையம்-சி. றந்த . . . -போ. தி கை யம்-அ டுக் கி
 ; , - * ரி ரீ ரீ ம் க் ரீ - ரி ம் க் ரி சா | ; - ரி ச் ரீ சா - | ச் நி நி த பா ப ி சா ரீ ;
 . . - கு வியும் உ. பா-ன . . . மும் . - ப து ம மும் - யா . . . ன . . மும்
 ; - * ரீ ப் ம் க் ரீ - ரி ம் க் ரி சா நி த பா | ; - ம ப நி த த ப | ப ம கா ரீ க ரி சா
 . - கோ . . . - ம . . . ன த் தா . ல் . - ஆ . டு . . க் கி
 த ப ப ப ம க ரி ச - ரி ம ரி ம ப ம ப ப | , - நி த ப ப நி ம ப | ம ப ச் நி ச் ச் ச்
 த வ ன ப் ப னி ங் கு த் த ன - லி சை வ கு த் த த் த ன் மே லே . - சா தி மா ணி க் க ச் சி ங் கா த ன ம் ப் தி த் தொ மு ங் கா லே
 நி ச் ரி - ரி ம் க் ரி ரி - ம் க் ரி ச் நி த ப ப - | ம ப ரி ச் நி த ப ப | ம ப த ப ம க ரீ ||
 ப வ ன த் - து ண் க ள் ற ட் டு - ம த லே செ ய் தொ. ரு கா லே - ப த வி வி ரு ம் டும் தொ ண் ட் இ த ய க ம ல ம் போ

{ ரி ப ம க ரி ச் - *

“சிங்காரம் செய்தானே” பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

வே

இராமன் சீதா சமேதனாகச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து, மாண்புபிக்க வெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்பனுடைய மார்பினர் மணிமுடி யெடுத்துக்கொடுக்க வாங்கி வசிட்ட முனிவரால் முடி சூட்டப்பெற்று, அருளும் காட்சிக்கு எளிமையும் உடையவனும் எவ்விதமான குறைபாடும் நேராதபடி செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தான். புலியும் பசுவும் பகைமை நீங்கி ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்தன. யானுக்கும் அடங்காத பகைவரும் அடங்கினர். குடிகள் தங்கள் வருவாயில் ஆறிலொரு கூறு அரசனுக்கு அளித்தனர். நாடு செல்வத்தாற் செழிப்புற்றது. உலகிற்கு நேருந் துன்பங்களைப் போக்கி அருள்செய்ய வல்லவன் பாதன் என்பதை யறிந்து அவனுக்கு இளவரசம் இலக்குவனுக்குப் படைத்தலைமையும் சத்துருக்களுக்கு நீதிமன்றத் தலைமையும் வழங்கப்பட்டன. திருமால் முதலான தேவர்களும் இந்த ஆட்சிமுறையைக் கண்டு களிகூர்ந்தனர். கலைநூல்களில் வல்ல முனிவர்கள் பல்லாண்டுகள் கூறினர். சக்கிரீவன் முதலான வானர வீரர்களுக்கு மணிமாலையுடனும் அதுமானுக்குப் பிரமப்பட்டமும் விபீஷணனுக்கு அரங்கம் என்னும் விமானமும் குகன் சாம்பு வந்தன் முதலானவர்களுக்குப் பல மணிமாலையுடனும் கொடுத்துத் தத்தம் இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். கொடுங்கோல் மன்னர் தொலைந்தனர். நல்லோருடைய நட்பு உண்டாயிற்று. பாமபதத்திலிருந்து பேரின்பத்தை துக்கும் சித்திய சூரிகளுக்கிட இராமனால் ஆட்சி செய்யப்பெறும் நாட்டிற்கு நிகர் வேறு எவ்வுலகத்திலும் இல்லை. ஆதலால் நாமும் அங்கே சென்று வாழ்வோம் என்று சொல்லினர். சாம பேத தான தண்டமென்னும் நால்வகை உபாயங்களும் அறிந்த அரசர் கூட்டங்கள் வந்து நெருங்கின. அழகிற் சிறந்த மன்மதனும் இராமனுடைய திருமேனியழகைக் கண்டு நாணமுற்றான். அமைச்சர் முதலானவர்கள் நீதிமுகுவாமல் தங்கடமைகளைச்

செய்தனர். மாத்தொடரம் மூன்று மழைகள் பொழிந்தன. மாநிலத்து வாழும் உயிர்த் தொகுதிகளுள்ளும் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி நல்வாழ்வு வாழ்ந்தன” என்பது கூறப்படுகின்றது.

இராகம்: அசாவேரி

தாளம் : ஆதி

ஆ. : ச ரி ம ப த சா

அ. : ச் ரி ச் ப த ம ப ரி கா ரி ச

{ 8-வது மேளத்திற்
பிறந்தது.

பல்லவி

காட்சியு டனெராமன் தாழ்ச்சியில் லாமல் அர
சாட்சிசெய் திருந்தானே

காட்சி.

அனுபல்லவி

மீட்சிசெய்த சிதாச மேதன் ஆகவேலுங்கி
வீறும்கிங் காசனம்மேல் மேவிக் கருணைதேங்கி
மாட்சிபெறுஞ் சடையன் மரபோர் கொடுக்கவாங்கி
மணிமகு டத்தைஞான வதிட்டர் தரிக்கத் தாங்கி

காட்சி.

சரணம்

1. ஏற்கும் பசவும்அதைத் தாக்கும் வேங்கையும் ஒன்று
யிசைந்திருக் கவேபகைநீக்கி
ஆர்க்கும் அடங்காததுன் மார்க்கம் உடையபோல்வா
அடையலர் படைகளைப் போக்கி

சேர்க்கும் குடிகள் ஆறில் ஒருகடமை கொடுத்துச்
செழித்திடவே செல்வம் தேக்கி
பார்க்குள் உறுந்துயரை நீக்கி அருளவல்ல
பரதனை இளவர சாக்கி
தார்ப்புய லட்சுமணன்சே னுபதியாகிவீற
சத்துருக்கள் ஞாயாதிபதி ஆய்நீதி நிறைவேற
கார்க்கடல் வண்ணம்தேவர் கண்டுகண் களிப்பூற
கலைவல்ல பலபல ரிஷிகள் பல்லாண்டு கூற

காட்சி.

2. மல்லார்புயச் சுக்கிரீவன் முதலும் வானரார்க்கு
மாமணிப் பணிகளும் பாய்ந்து
கல்லார் சஞ்சீவிமலை கொண்டுவந்த அனுமார்
களிக்கப் பிரமப்பட்டமும் ஈந்து
சொல்லார் விபீஷணனுக் கரங்கவிமானந்தந்து
துதிருகன் சாம்புவந்தனுக் காய்ந்து
எல்லார் பலமணிகள் கோவைசெய திட்டகண்டி
எழில்பெறக் கழுத்தினில் வேய்ந்து
சல்லாபம் ஆகஅவர் தமையும் அனுப்பிவிட்டு
சாது சனங்களுட னேஎப்பொ முதுமீட்டு
வல்லாளன் ஆகிக்கொடுங் கோல்மன்ன வரைஅட்டு
வடிவழகி மலர்க்கையாற் செங்கோலைத் தொட்டு

காட்சி.

3. சேமமி குந்தபரந் தாமத்தி விருக்குமித்திய

சூரியர் கனும்பிர காச

ராமராச் சியத்துக்குணை ஆமோ எந்தலோகமும்

நாமும்அங்கே போவோமென்று பேச

சாம பேததான தண்டம் அறிந்தராச

சமுகங்கள் எங்கு வந்து மூச

காமரா சனும்அந்த திவ்வியமங் களவிக்கிர

கத்தைக் கண்டுகண்கள் கூச

நேமப் படியேயமந்திரி பிரதானி கனூந்துய

நெறியார் மனுவின்படி உரிய ஆரசசெய்ய

ஏமம் பெறமாதமும் மாரியெங் கெங்கும்பெய்ய

இகத்தினில் உள்ளசர்வ சீவரத்மாக் கனும்உய்ய

காட்சி

ப. ; - * நீ , ம மா - பா பா த ம பா - . | ம பா த பா - ப ம | நீ க ரி சா ; ||

. - கா ட் கி யு - ட னே ரா , மன் - தா முச்சியில் - லா . மல்அ . ர .

{ ; - * ரி கா ரி சா - ரி ச நி டி சா ; - | மாபத ப த ப ம நீ | கூ க ரி சா ; ||
 . - சா ட் கி செய் - தி . ரு ந் தா . - னே }

அ.ப. ; - * ம பா த பா - ப ம ரீ க ரி சா | ; - ரீ கா ரி சா - | ச டீ ரி நி சா சா ||
 . - மீ ட் சி செய்-த . . சி . தா . - - ச மே த னு - - க வே . ஒங் கி
 ; - * ரீ மா மா - பா பா பா - த நி | த ப - ம ப ம தா - | பா ப த ம த பா ||
 . - வீ று ம் சிங் - கா ச ன - மே . . ல்-மே . விக் க - ரு ணை . தே ந் தி
 ; - * பா , ப தா - சா சா ரி நி சா | ; - ச் ரி க் ரி சா - | சா ரி நி சா சா ||
 . - மா ட் சி பெ - றுஞ் ச டை . யன் . - - ம ர போ ர் கொ - டுக் க . வாங் கி
 ; - * ப தா ரி சா - சா சா ரி நி சா | சா - ம பா த பா - | ம ம த ப ம ரி கா ||
 . - ம ணி ம கு - டத் தை . . ஞா ன - வீ தி ட் டர் த - ரி க் க த் தாங் கி

{ ரி ச - * }
 "காட்சியுடனே நாமன்" பல்லவியைப் பாடி நிறுத்தவும்.

ச. ; - * தா பா மா - ப ம ரீ க ரி சா | ; - ரீ க ரி சா - | சா ரி நி சா சா ||
 ; - ஏ ற் கு ம் ப - ச . வு ம் அ . தை த் - தா க் கு ம் வேங் கையு ம் ஒன் று

- ; - * சநீ ப மநீ - கநிசாசநிசா | ; - சநிச ப தா - | சாநீ சநிசா ||
 ய் - இ . சை . ந் - தி . ருக்க . வே - ப . . கை . . - நீ க்கி . .
 ; - * ப மநீ - கநிநீ சநிசா - | ; - நீ , ம மா | பா மா பா பா ||
 - ஆர்க்கும் அ - டங்காத . துன் . - மார்க்கம் உ டையபோல்லா
 ; - * ப மா ம த ப - ம த ப மநீ கநி | சா - நீ , மா , | ப த ப த பா ; ||
 - அடையலர் - ப . டை . . க . னைப் - போ . . . , க்கி .
 ; - * ப ம பா தா - சா சா - பா தநி | த ப - ம பா த பா - | ப மநீ கநிசா ||
 ச் - சேர்க்கும் கு - டிகள் - ஆறில் . . - ஒரு க ட - - மை . கொடுத்து
 ; - * நி மா ப பா - பா த ம ப த சா | ; - சாநிநிச் ப | ப ம த த பா ; ||
 ச் - செழித்தி ட - வே . . செல்வம் . - தே . . . க்கி . . .
 ; - * மர பா தா - சா சா சா சா | ; - கா , நி சா - | சாநிநி சா சா . ||
 ப் - பார்க்குள் உ - றுந்து ய ரை . - நீ க்கி அ - ருள . வல் ல

அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகத்து இசைத்தமிழ் வெளியீடுகள்.

இசையறிவுடையோர் யாவரும் எளிதில் பயின்று கொள்ளத்தக்க
முறையில் விளக்கமான சுர தாளக் குறிப்புகள் அமைந்தவை.
உயர்ந்த பதிப்பு! இனிய இசைப் பாடல்கள்!! குறைந்த விலை!!!

தொகுதி 1. பரிசுபெற்ற தமிழிசைப் பாடல்கள் 46.

திருவாளர்கள் : டி. இலக்குமண பிள்ளை B.A., கீழ்வேளூர் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, விசுவநாத சாஸ்திரியார், கிருஷ்ணமாச்சாரியார், பாபநாசம் சிவன் என்னும் இவர்கள் இயற்றிய கீர்த்தனங்களும், கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை M.A., M.L. அவர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சி முகவுரையும் அடங்கியுள்ளன.

விலை ரூ. 2.

தொகுதி 2. கீதவண்ண முதலியன 104.

திருவாளர்கள் : டைக்க வரதாச்சாரியார், திருப்பாம்புரம் சாமிநாத பிள்ளை முதலிய இசைவல்லுநர் பதினொருவரால் இயற்றப்பட்ட சஞ்சாரி கீதம், இலக்கண கீதம், சுரசதி, சதிசுரம், பிரபந்தம், ஆதிதாளவாணம், அடதாளவாணம் என்பனவும், கழவரிசை, இரட்டைச் சுரவரிசை, அலங்காரம் என்பனவும் அடங்கியுள்ளன.

விலை ரூ. 3.

தொகுதி 3. தமிழிசைப் பாடல்கள் 75.

திருவாளர்கள் : நீலகண்ட சிவன், டி. இலக்குமண பிள்ளை, B.A., கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், அச்சுத தாசர், வேதநாயகம் பிள்ளை, அருணாசலக் கவிராயர் என்னும் இவர்களியற்றிய கீர்த்தனங்கள் அடங்கியுள்ளன.

விலை ரூ. 2.

தொகுதி 4. தமிழிசைப் பாடல்கள் 60.

முத்துத் தாண்டவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்களும், திருப்பாம்புரம் திரு. டி. என். சாமிநாத பிள்ளை அவர்கள் அமைத்த சுரதாளக் குறிப்புகளும் அடங்கியுள்ளன. (கைவசம் இல்லை)

விலை ரூ. 2.

தொகுதி 5-ல் முதற்பகுதி. இசையியல்.

இஃது இசைக்கலையின் இலக்கண நுட்பங்களை விளக்குவது. சங்கீத கலாநிதி க. பொன்னையா பிள்ளையவர்களால் எளிய நடையில் தெளிவாக எழுதப்பெற்றது. 750 ரூபாய் பரிசுபெற்ற நூல். இசையாசிரிகள், மாணவர்கள், இசைப்பற்றுடையார் யாவர்க்கும் பயன் தருவது. விலை ரூ. 1-8-0.

தொகுதி 5-ல் இரண்டாம்பகுதி. தமிழர் இசைக்கருவிகள்.

புதுச்சேரி அரவிந்த ஆசிரமத்திலுள்ள திரு. பி. கோதண்டராமன், M.A. அவர்களால், பலநூற் கருத்துக்களைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. பண்டைத் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி முதலியவற்றின் அமைப்புக்களையும், இக்காலத்து வழங்கும் இசைக்கருவிகளின் இயல்புகளையும் உருவப்படங்களுடன் விளக்கிக் காட்டுவது. எளிய உரைநடை நூல்.

விலை ரூ. 1-4-0.

தொகுதி 6. தமிழிசைப் பாடல்கள் 90.

நந்தன் சரித்திரம் இயற்றிய கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரால் பாடப் பெற்ற தனிக் கீர்த்தனங்கள். ஷே பாரதியாரிடம் நேரிற் பயின்ற மாணவர் பரம்பரையிற் கிடைத்த பழைய இசையமைப்புக்களுடன் கூடியவை. இசையறிஞர் யாவரும் பாடி இன்புறத்தக்க முறையில் அமைந்தவை. **விலை ரூ. 3.**

தொகுதி 7. தமிழிசைப் பாடல்கள் 75.

திருவாரூர் : எம். பி. பெரியசாமி B.A., L.T., அவர்கள் இயற்றிய கீர்த்தனங்களும் திரு. எஸ். சிவராம கிருஷ்ண பாகவதர் அவர்கள் வகுத்த இசையமைப்புக்களும் அடங்கியுள்ளன. (கைவசம் இல்லை) **விலை ரூ. 2.**

தொகுதி 8. தமிழிசைப் பாடல்கள் 50.

சீகாழி அருணாசலக் கவிராயர் இயற்றிய இராமநாடகக் கீர்த்தனங்கள். இசையாங்குகளிற் பாடுதற்கு ஏற்றவை. பனங்காட்டுர் திரு. சிவராம பாகவதர் அவர்களால் கிடைத்த பழைய இசையமைப்புக்களுடன் கூடியவை. ஒவ்வொரு பாட்டிற்கும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. **விலை ரூ. 3.**

தொகுதி 9. தமிழிசைப் பாடல்கள் 54.

திருப்பாம்புரம் திரு. டி. என். சாமிநாத பிள்ளையவர்களால் இசைவகுக்கப்பட்ட தில்லைவிடங்கள் மாரிமுத்தாப் பிள்ளை கீர்த்தனங்கள் 25-ம், செவ்மருளம் கந்தசாமிப் புலவர் பாடல்கள் 13-ம், சுரசதி 4-ம், நகரம் முத்துவாரிப்பக் கவிராயர் பாடல்கள் 12-ம் அடங்கியுள்ளன. இனிய இசை நயங்கள் உடையவை. **விலை ரூ. 3.**

தொகுதி 10. தமிழிசைப் பாடல்கள் 66.

நகரம் முத்துச்சாமிக்கவிராயர் அவர்கள் இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் 35-ம் பதங்கள் 31-ம் அடங்கியுள்ளன. நகரம் முத்துவாரிப்பக் கவிராயர் பாடிக்காட்டிய முறையைத் தழுவிச் சுரதாளக் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டவை. சிறந்த கருத்துக்களும் உயர்ந்த இசையினிமையும் உடையவை. **விலை ரூ. 3.**

தொகுதி 11. தமிழிசைப் பாடல்கள் 75.

திரு. சுத்தநாத பாரதியாவர்களால் இயற்றப்பெற்றவை. திருவாரூர் : கன் : டைகர் வரதாச்சாரியார், சங்கீதகலாநிதி க. பொன்னையா பிள்ளை, இசையாசு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் முதலிய இசை வல்லுநர்களால் இசையமைப்புக்கள் வகுக்கப்பெற்றவை. **விலை ரூ. 3.**

இன்னும் பல தமிழிசைப்பாடற் நெருதிகள் வெளிவரவுள்ளன.

தொகுதி 12. மிருதங்க பாடப்புத்தகம்.

மிருதங்க ஆசிரியர் மைலாட்டுர் திரு. வி. சாமி ஐயாவர்களால் எழுதப்பெற்றது. முற்காலத்து மிருதங்க வித்துவான்கள் வாசித்த முறைகளையும் இக்காலத்தார் வாசிக்கும் முறைகளையும் தழுவிவிரும்பது. மிருதங்கம் பயில்வோர் தெரியவேண்டிய அளவில் இசையிலக்கணங்களும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. மாணவர்க்கு மிகவும் பயன்படுவது. (அச்சில் உள்ளது)

இவை கிடைக்கும்டங்கள் :—

1. ரிஜிஸ்ட்ரார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.
2. தமிழிசைச்சங்கம், 8/9, சிங்கண்ணநாயக் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.
3. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல புத்தகசாலைகள்.

